În anul 2009 au mai apărut

In memoriam
ARTUR SILVESTRI
mărturii tulburătoare

ARTUR SILVESTRI
Frumusețea lumii cunoscute
Zile de neuitat

ARTUR SILVESTRI
Vocația Căii Singuratice
de Cleopatra Lorințiu

ARTUR SILVESTRI
APOCALYPSIS cum figuris.
Șapte nuvele fantastice cu prolog și epilog.
Ediția a III-a

ARTUR SILVESTRI
Perpetuum mobile
Ediția a II-a

În anul 2009 în curs de apariție

În colecția **Pro memoria**

ARTUR SILVESTRI
Editorul sau grădinarul dăruit

ARTUR SILVESTRI
Așa cum l-am cunoscut

Reeditări

ARTUR SILVESTRI
Memoria ca un concert baroc (vol. I, II, III)

ARTUR SILVESTRI
Nu suntem singuri - (Convorbiri)

P R O M E M O R I A

ARTUR SILVESTRI

Colecție inițiată și îngrijită de
MARIANA BRĂESCU SILVESTRI

P R O M E M O R I A

ARTUR SILVESTRI

Fapta culturală

Documentar alcătuit de sociolog **Teodora Mîndru**

135 de mărturii

Editura Carpathia
2009

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Artur Silvestri: Fapta culturală / ed. coordonată și îngrijită de Mariana Brăescu Silvestri; ed.: Teodora Mîndru - București: Carpathia Press, 2009
ISBN 978-973-7609-49-6
I. Brăescu-Silvestri, Mariana (coord.)
II. Mîndru, Teodora (ed.)

821.135.1-09 Silvestri, A.

© CARPATHIA, 2009

O lecție post mortem

Această carte s-a alcătuit, cum ar fi spus Artur Silvestri, de-a lungul unui an întreg. Luni de zile au venit către noi mărturii ale acțiunilor sale culturale, ale faptelor sale. Zi de zi aproape din toate colțurile țării dar și din zări îndepărtate ale lumii și-au trimis mesajele cei care într-un fel sau altul au fost atinși de aripa de înger a grijii sale de a nu lăsa pierdute sau uitate fapte importante, valori culturale importante.

De ce Fapta Culturală când de obicei se spune că, după un scriitor, ceea ce contează sunt cărțile? Că nu mai interesează pe nimeni dacă a fost un om rău sau un om bun. Contează doar cărțile și doar cărțile se iau în considerație. Greșită perspectivă, cumplită perspectivă. Artur Silvestri a fost înainte de toate, scriitor și pentru aceasta pe primul loc în ierarhia oricăror valori a pus Scrisul, Cartea. Dar, scrisul fără morală, fără misiune, atrăgea el atenția, nu e de ajuns. Pentru el, misiunea, aceea pe care Dumnezeu i-a dat-o și pe care

Dumnezeu o știa mai bine decât el, devenise datorie morală, obligație, o Golgotă pe care trebuia să urce în ciuda tuturor opreliștilor. Și mai ales, în ciuda evidenței. Își propunea prea mult, prea multe. Planurile sale erau cât pentru un minister, am mai spus-o, nu pentru un singur om, oricât de dotat, oricât de dăruit. Cu eforturi sisifice se străduia să înlăture uriașa stâncă a nepăsării, a delăsării, a ignorării valorilor naționale, a deznădejdii marginalizaților, oricît de valoroși, a căror vină nu era decât aceea că nu făceau parte din corul corect politic indiferent față de cine, indiferent față de ce moment. Din această perspectivă, pot spune, Artur Silvestri s-a stins ca un martir, ca un călugăr laic care își luase de bună voie asupra sa povara greșelilor timpului său și sub această povară care până la urmă l-a strivit, încerca îndreptarea. Poate niciodată această carte nu ar fi existat dacă el însuși, prin ceea ce a făcut, nu a predat și nu a lăsat, post mortem, lecția Faptelor Mari, lecția Omului Mare.

Mariana Brăescu Silvestri

O carte a faptelor

Această carte trebuia să existe. Când, în acel decembrie viforât, scriitoarea Mariana Brăescu a formulat titlul cărții, ***Artur Silvestri - Fapta culturală****, a folosit o calitate pe care soțul său i-o admira foarte mult și despre care a și scris: aceea de a ști, de a intui exact ceea ce este relevant, ceea ce trebuie făcut și scris în momente esențiale „ca și cum i-ar dicta cineva" , intuiție pe care Artur o numea insuflare.*

Artur Silvestri - Fapta culturală *este o carte a marilor proiecte culturale ce depășesc sfera operei scrise: Asociația Română pentru Patrimoniu, Premiile Patrimoniului Național, Asociația Biblioteci pentru sate, tocmai pentru că acestea, deși foarte cunoscute acum, pe urmă se pot uita ușor. Cartea de față este un documentar, dar nu o listă de inventar sau o statistică impersonală. Fiindcă faptele lui Artur Silvestri, pentru a fi înțelese și apreciate corect în timp, trebuie cunoscute în întregime, de la gândul, intenția care l-a pus în mișcare pe cel care a înfăptuit, la efectul lor și la contextul în care s-au petrecut. Altfel, cum s-ar putea înțelege și aprecia, peste timp, ce au însemnat Premiile Patrimoniului Național, pentru cel care le-a organizat și pentru cei care le-au primit, fără a ști ce a fost, concret, „exclusivismul cultural" postdecembrist și ce a însemnat pentru cei marginalizați, compensația în recunoaștere oferită prin premiere ?*

Sau ce au însemnat, pentru niște școlari și bibliotecari din sate uitate de lume, cărțile și revistele primite neașteptat, în dar, de la ***omul bun*** *care, de departe, s-a gândit la ei, să le trimită Lumina cărții?*

Artur Silvestri avea un principiu, pe care îl repeta adeseori și care mi-a fost prezent în minte în tot timpul alcătuirii

acestei cărți: „Să nu ne învețe nimeni ce am trăit noi”. Și am căutat să-i respect dorința, uzând de tot ceea ce formația mea de sociolog m-a ajutat pentru a alcătui o carte a faptelor reale.

I-am citit încă o dată cărțile, sute de documente publicate on-line sau în tipărituri, mii de pagini de corespondență, stenograme, etc. Am completat documentarea în aprilie 2009, mergând pe urmele donațiilor și premiilor, pentru a vedea efectul, remanența acestor în fapte în timp și invitând persoanele implicate să-și amintească și să povestească.

Și când am redactat cartea, „m-am retras în spatele scenei“ și am lăsat să explice, să povestească, pe cei care au trăit aceste fapte: Artur Silvestri, care le-a gândit, inițiat organizat, derulat și pe cei care au beneficiat, cei care au primit premiile, cărțile, sfaturile, sprijinul lui. Am căutat, potrivind cu migală aceste mărturii și documente, ca într-un puzzle, să refac prin colaj desenul, conturul și substanța faptelor reale, adăugând, uneori depoziția mea de martor ocular.

Cred că a rezultat o carte atipică, dar corectă, deși, fatal incompletă, o carte document ce va păstra peste timp, ***Fapta culturală a lui Artur Silvestri****, sprijinită pe cele135 de mărturii ale persoanelor implicate sau martore, împotriva uitării și a oricăror deformări și minimalizări defăimătoare.*

Am alcătuit această carte ca un documentar, dar la sfârșit, când am recitit totul, am fost tulburată de sentimentul unui dialog pe care îl poartă și acum Artur Silvestri, cu noi, contemporani și urmași, toți care „privim în aceeași direcție”, cum spunea el. Un dialog ce va continua și în viitor prin efectul acestor fapte în timp și prin ***modelul și exemplul de urmat*** *ce ni-l oferă și, pentru care,* ***Artur Silvestri intră demn în galeria Părinților Patriei de azi,*** *prin care începe o nouă istorie de modele.*

Teodora Mîndru

CAPITOLUL I

ASOCIAȚIA ROMÂNĂ PENTRU PATRIMONIU, TREAPTĂ A ROMÂNIEI TAINICE

Patrimoniul este acel spațiu enigmatic ce însemnează deopotrivă univers de valori și univers al memoriei, dar, mai întâi de toate, Urma de existență în istorie. De la clădirile cu vechime, exprimând tradiție, urmă și memorie și până la cărți uitate, risipite, pierdute, de la personalități ignorate și fapte ce ar bine-merita recunoaștere publică și exemplificare drept model social și până la idei ce nu se evocă și se pierd și se uită – iată o imensă geografie de valori a căror coeziune trebuie realizată și păzită căci, la drept vorbind, Patrimoniul în sine este ceva tainic, este Pomenirea Părinților.

Artur Silvestri

România Tainică și Românііle de suprafață

Artur Silvestri a descris și explicat realitatea României de astăzi, prin existența a două lumi paralele aproape, care nu se intersectează, chiar dacă uneori lasă această impresie: *România* (sau Românііle) *de suprafață* și **România Tainică**.

România de suprafață este România oficială, a statului, a puterii, condusă de „stăpânii clipei“ și de acoliții lor, elitele ce dețin nu numai puterea în stat și bogăția ci puterea de a domina și în viața socială, culturală, mass media etc. Puterea lor e mare acum, dar, în istorie, e trecătoare, de aceea îi numește ”stăpânii clipei de azi”, reproșându-le (ca și mulți dintre noi), corupția și indiferența față de țară, neam, patrimoniul național etc. Oricât ar fi de puternici acum, pe scena publică, sunt trecători.

„Românііle de suprafață sunt alcătuite din toată această desfășurare neașezată, fovistă și indecisă, incapabilă a comunica distinct și, deopotrivă, a vorbi compatibil cu noi. Dar cine suntem noi ? Noi suntem un popor vechi, suntem unul dintre cele mai vechi popoare ale Europei, în a cărui componență s-a depus

un tipar pe care tocmai taina întocmirii poporului român o poate evidenția și această imagine de realități sublunare ce se sustrag clipei celei repede, de ieri, de alaltăieri și poate de poimâine.[1]"

Au mai fost vremuri grele, de amenințare nu numai a teritoriului și economiei, ci chiar a ființei naționale exprimate prin limbă, cultură, spiritualitate. Momentul istoric actual este, după părerea lui Artur Silvestri, tot o mare încercare a existenței noastre naționale, dar, peste care, poporul nostru, unul din cele mai vechi popoare ale Europei, va trece, așa cum a făcut-o și în alte vremuri de cumpănă națională.

„Eu cred că există ***o Românie frumoasă, harnică și puternică*** *și care știe ce are de făcut din instinct. De aceea sunt încredințat că noi nu trăim o criză istorică. Noi trăim doar* ***iluzia greșită că există numai Românii de suprafață****, unde răul românesc s-a mobilizat. Dar în adânc, unde se scrie istorie autentică, lucrurile se înșiră în datele lor fundamentale, așa cum s-au înșiruit și pe vremea fanarioților și cum or fi fost și pe vremea cuceririlor romane: dar, în esență, această fibră puternică există și funcționează de la sine.*[2]"

Continuitatea aceasta în istorie, uneori împotriva tuturor forțelor și evidențelor, ține chiar de enigma alcătuirii poporului nostru: nu este în nici un caz rod al stratului superficial al *Românilor de suprafață, ci forța*

---

[1] Artur Silvestri, România Tainică este o realitate..., interviu V. Tomoiagă, în vol. Nu suntem singuri, CARPATHIA PRESS 2006, p 63

[2] Artur Silvestri, Eu cred că există o Românie frumoasă, harnică și puternică.., interviu de Veronica Balaj, publicat în vol. *Nu suntem singuri*, CARPATHIA PRESS, 2006, p 45

profundă a României Tainice, „acolo unde se scrie istorie autentică", acolo unde ființa națională „se refugiază" în vremuri grele.

Așa a ieșit la suprafață și s-a manifestat, în istorie, forța României Tainice care a păstrat ființa națională amenințată de distrugere în epoca fanariotă, izbucnind apoi, la lumină, mai puternică și mai valoroasă, în cultură, în sec al XIX-lea.

Iată cum descrie Artur Silvestri evenimentele istorice:

„...Există un divorț între ***cele două Românii****.* «*Românile de suprafață*» *nu mai sunt înțelese – dacă or fi fost vreodată! – ca aparținând acestui agregat straniu și misterios care este o colectivitate istorică. Și, poate, de-aceea vom avea aici ceea ce am avut și în secolul XVIII când românii erau zvârliți într-o subistorie atunci când se vorbea grecește la palate și protipendada venea de la Fanar și când tiparul era grecesc, când manuscrisele, ce trebuiau să fie românești, puteau să se alcătuiască doar prin mănăstiri și la boierii aflați la moșie.* ***În urma acestei retrageri aparente din istorie când România Tainică – despre care tot vorbesc – și-a consumat misiunea ei de a face legătura între cei de dinainte****, înaintând în nevăzut ca o pânză freatică spre* «*cei care urmează să fie*»*, în urma acestui proces spun – au apărut și Tudor Vladimirescu și pașoptiștii; apoi, odată cu Eminescu, miracolul. Țineți minte cum spunea Heliade Rădulescu despre cum învățase românește de pe manuscrisele din mânăstiri."*[3]

[3] Artur Silvestri, Această Românie Tainică lucrează și, în cele din urmă, va birui interviu de Anca Bărbulescu, în vol publicat în vol *Nu suntem singuri*, CARPATHIA PRESS, 2006, p 52

Ceea ce inspiră încredere este faptul că au existat timpuri în care România Tainică s-a impus, din profunzime, a ieșit la suprafață în momentele grele, cu o forță extraordinară, provenind din *secole adunate în adâncuri, ceea ce în vremuri obișnuite nu se observă aproape, dar ar trebui să cercetăm mai în adânc.*

Cum s-au întâmplat aceste evenimente de legendă din istoria poporului, Artur Silvestri nu explică întotdeauna, parcă învăluie totul într-o mantie enigmatică a timpului istoric, menținând misterul României Tainice, cu o aură aproape mistică. De fapt, în profunzime, textul aparent literar include o explicație fundamentată științific până la un moment dat (într-un orizont de dezbatere politologică, sociologică și filosofică asupra rolului statului, confruntată cu opțiunea istorică protocronistă), până la un anumit punct, dincolo de care începe miracolul în existența poporului, miracol ce ține de clipe mari. Timpul fundamental, *illo tempore*, vârsta de aur.

Un astfel de timp istoric a fost domnia lui Ștefan cel Mare, *„Marele Model și, de fapt, Marele Simbol: el rămâne, în chip definitiv, Ștefan voievodul Moldovei* ***cel Sfânt“****,* cel care *„își doarme acum la Putna somnul greu, neobișnuit, reversibil de Păzitor și de Judecător...*

...Aceasta este concepția unui ***Stat vegetal****, de fapt Statul adevărat, vechi, organizarea de speță unde individul luat în parte nu-i altceva decât o* ***repetare de tipar*** *și orice alte întocmiri decât aceasta sunt abia umbre trecătoare, derivație care piere, substitut ilegitim.“*[4]

[4] **Artur Silvestri**, **Stăpânul statului vegetal**, în vol. Memoria ca un concert baroc, vol. II, Ofrandă aproape fără grai, CARPATHIA PRESS, 2004, p 55

Cu siguranță textul trebuie înțeles în sensul său figurativ, nu literal. Concepția asupra statului natural, vegetal, cum îi spune Artur Silvestri merită o atenție și decriptare minuțioasă, ceea ce nu este rostul acestei cărți „a Faptelor".

Dar, cred eu că este important de reținut de aici, pentru înțelegerea faptelor culturale ale lui Artur Silvestri, că după părerea lui, revenirea la o normalitate statală la noi, e posibilă prin eliminarea existenței duale și contradictorii a celor „două Românii", *România Tainică* și *Românile de suprafață*, este prin ridicarea la suprafață, la cârmă, a Modelelor, Exemplelor, Tiparelor umane ale României Tainice.

Un prim pas necesar este identificarea, cultivarea și păstrarea Patrimoniului Național de Modele de Oameni Mari, Părinți ai Patriei de azi, a valorilor spirituale, culturale, istorice, autentice ale poporului român, pentru ca acestea să asigure continuitatea ființei noastre naționale. La fel de necesar este, *pentru a ne construi un viitor, să ne recuperăm trecutul, bogăția valorică a mileniilor de existență de la daco-geți.*

„Bogați suntem căci venim de demult și cîteva mii de ani de acumulare culturală au efect și se presimt mai mult decât se observă de obicei. Căci, adesea, în loc să ne cunoaștem mai bine decît o facem, noi deplângem istoria ostilă și locul blestemat unde ne așezarăm, în loc să ne clarificăm cine suntem și, știindu-ne obârșia, încotro ne îndreptăm." [5]

[5] **Artur Silvestri**, Interviu de Veronica Balaj în vol. ***Nu suntem singuri***, CARPATHIA PRESS 2006, p 42

Însă, când statul este departe de a fi „statul vegetal“, ci devine oprimant, când este o „*România de suprafață“*, nepăsătoare față de prezent și viitor, salvarea poate veni doar din ***România Tainică***, din efortul cetățenesc de a lua inițiativa și a se substitui statului, creându-și instituțiile necesare pentru a lua în grijă și în stăpânire ***Patrimoniul Național*** și viitorul lui.

Iată de ce a fost înființată **Asociația Română pentru Patrimoniu:**

”Ceea ce descriu e un sentiment absolut tulburător. Sentimentul risipei și, poate, al morții definitive. În fața morții definitive nu trebuie să ne plângem ci să întreprindem orice o poate opri sau înlătura. Dar ce s-ar putea întreprinde când însuși Statul Român este nepăsător și risipitor, când bibliotecile au cărți din ce în ce mai puține, când de la Sarmisegetusa se fură cărămidă ca să se facă garduri de gospodărie? Lucrarea acestui marasm, ce pare orânduit de o doctrină a prezentului impresionează prin virulență și, deci, prin puterea de a se răspândi.

Și, totuși, ceva trebuie făcut acolo unde instituțiile statului nu sunt capabile ori sunt rău voitoare, ***răspunsul cetățenesc*** *apare și, deseori, sfârșește prin a se impune.* ***Noi am început, văzând epoca, și directivele ei, să ne îngrijim de patrimoniu, adică de memorie****.*[6]

[6] **Artur Silvestri**, **Eu cred că există o Românie frumoasă și harnică**...interviu de Veronica Bălaj în vol. *Nu suntem singuri*, CARPATHIA PRESS 2006, p 43

O treaptă a României Tainice

*„**Asociația Română pentru Patrimoniu este o treaptă a României Tainice**. Nu e mult, nu-i puțin. Important este că există. Dar dacă ajungem la ceea ce invoc frecvent și anume Pomenirea Părinților, cred că nu facem puțin….*

*Am vrut, deci, să arătăm învățături. Întâi, că **puterea e la cetățeni**. Acolo e puterea, nu în altă parte! Cine le-a dat puterea, le-a dat-o lor! Și să mai spunem ceva și anume că **nu suntem singuri**. Nimeni nu e singur dacă se gândește bine și privește în jur, căci își va întâlni, de bună seamă, rudeniile. Și, apoi, că nu trebuie să ne fie frică. Și nu numai că **nu trebuie să ne fie frică** ci și, dacă avem **o datorie a vieții noastre pe pământ - trebuie să ne-o ducem la capăt**! Indiferent de cum ar fi - o datorie mai mică sau mai mare - noi trebuie să o ducem până la capăt. De aceea am făcut aceste lucruri, le-am făcut și pentru a fi și **exemplu și model**, dar și pentru a se vedea că aceste patru învățături reprezintă o Cale. Nu e Calea, e una dintre ele.*[7]

Așa descria Artur Silvestri țelurile Asociației pe care a înființat-o și a direcționat-o în slujba Patrimoniului Național.

[7] **Artur Silvestri**, **Sunt un om liber**, Interviu de Radu Căjvăneanu, în vol. *Nu suntem singuri*, idem, p 79-80;

Asociația Română pentru Patrimoniu[8]

- scurtă prezentare -

Asociația Română pentru Patrimoniu și-a început activitățile în anul 2004, fiind creația unui grup de intelectuali, scriitori și oameni de afaceri care au considerat că această inițiativă cetățenească a lui Artur Silvestri, este utilă și corespunde unor necesități evidente ale societății românești.

Personalități participante inițial

- Prof.Artur Silvestri, România, președinte și fondatorul ARP
- Prof. Dr. Francis Dessart, Belgia, presedinte de onoare ARP
- Alexandru Nemoianu, S.U.A., istoric, redactor „Information bulletin“,
- Bucur Chiriac, scriitor, colectionar de artă
- Dr. Dimitrie Grama, medic, scriitor, Danemarca, director revista „Neamul Românesc“
- Ion Marin Almăjan, scriitor, director revista on-line „Luceafărul Românesc“
- Ioan Miclău, Australia, scriitor, poet, director revista „Iosif Vulcan“

[8]Asociația Română pentru Patrimoniu, document de organizare, http://arp-romania.com

Obiective prioritare

• Cunoașterea realităților românești în diversitatea lor istorică și actuală, pentru a putea acționa **în scopul păstrării patrimoniului de modele și exemple de urmat**.
• Cunoașterea activităților cetățenești în aceste domenii; comunicare permanentă cu grupuri, organizații și instituții aflate oriunde în lume, care prin obiectivele lor își propun un țel colectiv asemănător.
• Sprijinirea unor asociații, publicații, grupuri, instituții de stat (școli, biblioteci, muzee etc.) unde preocupările pentru tradiție și istorie românească sunt cultivate și dezvoltate cu consecvență și rezultate deosebite.
• Sprijinirea autorilor de cercetări de istoriografie locală și orice fel de studii cu caracter „localist"(în domeniu laic sau religios).
• Identificarea și popularizarea grupurilor culturale constituite (sau în curs de a se constitui), promovarea prin mijloacele ARP a manifestului lor cultural, a reprezentanților și publicațiile editate de acestea.
• Sprijinirea formelor locale de muzeografie si învățământ popular.
• Cunoașterea stării unor monumente locale, de orice fel, indiferent dacă acestea sunt sau nu

incluse în programele curente de protecție de patrimoniu.
• Identificarea și promovarea personalităților locale (în mediul rural, urban și în comunități românești de pretutindeni) a operei lor, a inițiativelor culturale, a temelor de cercetare, cărți proprii aflate în curs de editare
• Identificarea și promovarea unor inițiative locale și regionale de mare impact cultural, manifestări culturale, festivaluri, lansări de publicații dedicate tematicii tradiției, culegerii de documente și literaturii (cu precădere regionale)
• Identificarea și promovarea oricăror evenimente cu caracter istoric, prea puțin cunoscute sau neglijate.[9]

Aceste obiective generoase, au fost gândite astfel încât să se susțină și să se realizeze împreună și consecvent urmărite. Dar pentru acestea nu erau suficiente acțiuni punctuale și răzlețe, cum se întâmplă la multe asociații și fundații. Era nevoie de proiecte și programe, de capacitate organizațională, logistică, resurse umane, materiale și financiare, notorietatea cu nume bun, prestigiul care să inspire încredere, care să aibă relații și contacte utile, colaboratori.

[9]Asociația Română pentru Patrimoniu, http://arp-romania.com

Proiecte și programe ale Asociației Române pentru Patrimoniu

„Eforturile de a crea instituții, programe și proiecte de interes public major s-au sprijinit exclusiv pe inițiativă privată și pe colaborarea unui mare număr de specialiști independenți și organizații culturale românești, din țară și din străinătate. Tot ce s-a făcut până acum s-a făcut prin voluntariat.

Asociația și-a propus să completeze cu realizările ei tematica abandonată, în mod voit sau inerțial, de către instituțiile publice. Acesta este răspunsul cetățenesc pe care fondatorii organizației îl consideră soluția sigură pentru o Românie viitoare stabilă și echilibrată."[10]

Aceste principii organizatorice reflectă concepția lui Artur Silvestri despre acțiunea în stratul României Tainice.

Trei mari proiecte ARP au fost inițiate și coordonate de Artur Silvestri, proiecte care au adus Asociației Române pentru Patrimoniu cadrul organizațional-instituțional, notorietatea, contactele necesare, colaboratorii-persoane fizice, organizații, instituții - prin care s-au derulat, timp de 4 ani, vestitele programe ARP, țintite pe obiectivele concrete.

[10] ARP - Asociația Română pentru Patrimoniu, pagina web

• **PREMIILE PATRIMONIULUI ROMÂNESC**, manifestare culturală prestigioasă, din care s-au derulat primele trei ediții.

• **INTERMUNDUS MEDIA**, cel mai mare grup românesc de presă electronic, cuprinzând 18 publicații periodice și 100 de pagini web administrate, prin care se realizează programul INTERMUNDUS - „pune românii în legătură“

• **Editurile ARP: CARPATHIA PRESS, KOGAION EDITION, INTERMUNDUS**

Aceste Proiecte mari, cardinale, au fost completate și susținute cu acțiuni derulate în parteneriat cultural cu alte instituții și organizații, culturale, istorice, de presă, fie create tot de Artur Silvestri (Asociația Biblioteci pentru sate, Asociația Scriitorilor Creștini) – fie organizații și asociații partenere în rețeaua culturală a Asociației Române pentru Patrimoniu.

Volumul „Artur Silvestri Fapta culturală“ nu epuizează prezentarea acestor mari proiecte și acțiuni. Doar „Premiile Patrimoniului Românesc“ pot fi cuprinse în paginile cărții de față, iar celelalte fapte culturale, respectiv Intermundus Media și editurile vor fi prezentate în volumul „Artur Silvestri - Grădinarul dăruit“.

CAPITOLUL II

PREMIILE PATRIMONIULUI ROMÂNESC – ÎNCEPUTUL UNEI ISTORII DE MODELE

În tot ceea ce facem astăzi prin efort colectiv se adună ***o întâie pagină de istorie de modele*** *și în aceasta constă, înainte de toate, forța și însemnătatea contribuției ce aducem. Acest mod de a vedea își arată însemnătatea în imediat, dar va veni o vreme când va deveni însăși condiția de a fi și când vom fi obligați, dacă voim să mai existăm, să ne compunem prin întregire* ***friza de semne secrete*** *sau* ***Panteon*** *populat de chipuri cărora Patria le este recunoscătoare, fiindcă și ei au înțeles care este datoria lor față de ea.*

Iar toți aceștia, care și-au înțeles ***misiunea față de patrie și anume contribuția la Binele colectiv****, trebuie numiți, cu respect și recunoștință,* ***Părinți ai patriei de azi*** *și păstrați în* ***Panteonul național*** *înscris în conștiințe, în memoria colectivă a neamului românesc.*

Artur Silvestri

Părinții Patriei de azi
modele și exemple de urmat

Într-o societate afectată de lipsa reperelor morale, a modelelor culturale și comportamentale valoroase, **Artur Silvestri** propune, prin Premiile ARP noi repere morale „**modele și exemple de urmat**“ :

„*... Noi am început prin identificarea reperelor, arătând prin instituirea Premiilor Patrimoniului Românesc, existenta unor modele și exemple care să poată fi urmate și dezvoltate într-o vreme când ideea însăși de model era considerată a fi caducă și inutilă*.“[1]

Identificarea acestora se face pe baza unor criterii noi, ce reflectă o atitudine de respect și interes pentru valori autentice, personalități, opere, fapte dimensionate moral:

• Cel dintâi criteriu trebuie să fie “**Fapta, de orice mărime vizibilă ar fi aceasta**“, adică realizarea proprie. Se înțelegea că vorbele frumoase, ideile, oricât de minunate, doar afirmate, nefinalizate într-o realizare, nu sunt suficiente.

• Al doilea criteriu trebuie să fie **înțelegerea și asumarea liberă a misiunii**, a datoriei față de patrie și a sensului acțiunii pentru **Binele** colectiv.

---

[1] PRINCIPII, Pilda pașilor mărunți, 18 aug. 2007
site ARP http://arp-romania.com

„Reperele propuse de noi au avut din principiu un caracter paralel cu tabla de valori impusă de presiunile zilei și din acest motiv inventarul de modele a surprins în anumite detalii. Teme amânate, ocultate sau considerate eretice, studioși și savanți uitați, «*făcuți anonimi*»*, pentru a se lăsa cale liberă notorietăților inventate sau fabricate, domenii întregi* «*satanizate*» *și abandonate din rațiuni de ideologie anti-autohtonistă, înțelepți creștini ce viețuiesc în penumbră dar socotiți de mulțimi ca adevărații ei Voievozi, dascăli și* «*popi de țară*» *disprețuiți de belferismul așa-ziselor elite incongruente ce se întrețin din banul celor pe care îi detestă cu aroganță –* ***o întreagă friză de Oameni ai Faptei a fost constituită prin ceea ce noi am denumit Premiile Patrimoniului Românesc. Căci aceștia se includ de la sine în ceea ce definește, de fapt, Patrimoniul, adică Lumea părinților****“*.[2]

• Al treilea criteriu trebuie să fie **respingerea ideii de „elită“ confirmată instituțional**, de ierarhizare a valorilor după false criterii:

„Noi am respins aprioric ideea eronată de ***elită*** *așa cum este ea înțeleasă astăzi, care ar fi însemnat o simplă categorie de* «*notorietăți*» *sterile și* «*reprezentative*» *(în urmarea reprezentativității fabricate, ce este specifică acestui timp). Dacă aceasta ar fi existat în acțiunea ce o desfășurăm, atunci* ***scopul ultim ar fi fost nu Binele colectiv, ci înlocuirea unor titulari de* «*instituții ocupate*» *cu alții****, într-o epocă rea când instituțiile însele sunt inoperante și lucrează prădalnic sau incert.*

[2] REPERE, 18 aug. 2007,
site ARP http://arp-romania.com

În anii când România este stăpânită de «cei ce toarnă nisipul în ceasuri», oprind timpul interior în loc, regenerarea instituțiilor ar fi constituit o întâie eroare și materia încă unui război fără șanse (adăugat războiului civil interminabil ce opune românilor pe români), aducând, deci, pierdere de energie utilă."[3]

Ori, nu acesta este scopul ci, dimpotrivă, tocmai **Binele colectiv**, prin identificarea și promovarea atât de puternică a unor **modele morale** de comportament, încât acestea să declanșeze efecte mari, fenomene psihocomportamentale de cât mai mare amploare colectivă care „să tragă" societatea înainte, către obiective benefice.

Poate că ideea ar părea la prima vedere utopică, iluministă, (un iluminism combinat cu o fermă opțiune de credință ortodoxă), mai ales dacă includem valoarea de lumină ce o acordă Artur Silvestri cărților. Dar, dacă avem în vedere uriașa posibilitate de influențare, ca să nu zic manipulare a societății prin mass - media, dacă ne gândim puțin numai la ce înseamnă *dictatura modei* liber consimțită asupra tinerilor, sau la comportamentul consumatorist inculcat, ne dăm seama că este foarte posibil. ***Voință și modele bune să fie!***

Eu știu din discuțiile noastre că **Artur Silvestri** a fost capacitat, optimizat în această speranță de exemplul „*fenomenului de presă și social Casa Lux și Practic*"- cum numea el extraordinara audiență a revistelor editate de soția sa, Mariana Brăescu Silvestri, prin trustul Casa Lux (3000 000 cititori lunar) și, mai ales, puterea acestora de a influența

[3] Artur Silvestri, Gânduri în Duminica Datornicului nemilistiv, scrisoare circulară, 28 aug. 2006, corespondență personală artur.silvestri@gmail.com

concepțiile, atitudinile, modul de viață al cititorilor. Artur Silvestri urmărea foarte atent reacția cititorilor la reviste și la valorile promovate de acestea. Citea toate revistele, în mod deosebit scrisorile de la cititori publicate și sondajele de opinie, căutând să înțeleagă de unde venea forța de a declanșa nu numai un fenomen de presă ci un adevărat fenomen social. Artur Silvestri și-a dat seama că e posibil ca **modele și valori autentice**, cu sorgintea în matricea Tradiției, să aibă această forță, dacă sunt identificate și promovate suficient, în lumea de unde provin, adică în **România Tainică**.

O alternativă la cultura oficială exclusivistă

Dacă instituțiile oficiale ale statului nu permit creația și manifestarea culturală liberă, *„trebuie să creăm o rețea paralelă, să revitalizăm forme culturale vechi“*, îndemna Artur Silvestri în cuvântările sale la aceste festivități de premiere, dar și în scris.

*„**Premiile Patrimoniului** deveniră un fel de **friză cu portrete mari**, care sunt reperele trebuitoare pentru omul român de azi; și poate și de mâine. Astfel, noi am voit să arătăm sinteze clădite cu efort, cărți importante, monumente, cărturari, truditori, suflete sacrificate. Unii dintre premianți sunt aproape istorie; alții sunt bătrâni, uitați sau risipiți în lumea largă. Dar **fapta a rămas**.“* [4]

Este fapta celor ce vor fi recunoscuți ca **părinți ai patriei de azi**, răsplătiți de Asociația Română pentru Patrimoniu cu Diplome de Excelență și Premii de Merit. Cum s-ar spune, într-un limbaj actualizat, Artur Silvestri, prin Premiile Patrimoniului dă un exemplu de inițiativă și acțiune cetățenească și propune societății civile să creeze, (**să facem,** spunea el**, nu trebuie să cerem voie de la nimeni**), o rețea culturală paralelă cu cea a statului, pentru dezvoltarea, afirmarea adevăratelor idealuri și valori patrimoniale naționale.“

[4]Artur Silvestri, Interviu de Veronica Balaj, în vol. NU SUNTEM SINGURI, CARPATHIA PRESS 2006, p. 43

Premiile Patrimoniului Românesc
- în fapte -

Din acest Proiect cultural istoric și literar, numit Premiile Patrimoniului Național, (sau Premiile ARP), atât de drag lui, în care a investit atât de mult și în care avea atât de mari speranțe, Artur Silvestri a avut vreme să organizeze și să se bucure doar de primele trei ediții:

Ediția I – 23 martie 2005
Ediția a II-a – 27 septembrie 2005
Ediția a III-a – 17 martie 2006

Toate cele trei ediții s-au desfășurat la Clubul Floreasca din București, locație devenită tradițională pentru evenimentele Asociației Române pentru Patrimoniu. Ceremonia a fost de fiecare dată minuțios pregătită și s-a bucurat de participarea chiar peste așteptări a invitaților (între 250-400 persoane de fiecare dată), din lumea culturală românească din toată țara și de peste hotare, împotriva prejudecății conform căreia *„cultura se face numai pe Calea Victoriei"* când, de fapt, spunea Artur Silvestri, ca un consecvent susținător al noii geografii culturale, *„Cultura se face pretutindeni"*.

În cele trei ediții, 199 de personalități culturale au fost distinse cu Diplome de Excelență și de

Merit: academicieni, ierarhi și preoți, profesori universitari, cercetători, istorici, scriitori, editori, jurnaliști, critici literari și de artă, muzicologi, artiști plastici, pictori etc., toți oameni ai Faptei, toți având a arăta, contemporanilor și urmașilor, o Faptă culturală îndreptată spre binele colectiv.

Ediția a IV-a a Premiilor Patrimoniului, programată pentru 2007 a fost întâi amânată pentru 2008 și…a rămas un proiect pregătit până aproape de finalizare, lista propunerilor pentru nominalizări fiind aproape completată.

În ianuarie 2008, întorcându-se de la Rm. Vâlcea, unde fusese invitat de onoare la „Zilele Curierul de Vâlcea", Artur Silvestri împărtășea unui prieten gândurile sale despre organizarea Ediției a IV-a într-o formă nouă:

*„**Ideea ar fi ca în loc de o reuniune centrală să realizăm 12-15 întâlniri îmbrăcând cam toate regiunile, în cadrul unui șir de contacte unificate sub numele de Luna Patrimoniului**. Aceasta ar putea fi Aprilie, cu evoluții de la Bunavestire până la Paște care sunt anul acesta în 27 Aprilie. Stabilind trei, patru itinerarii, de felul :*

- Rm. Vâlcea - Tg. Jiu

- Slobozia (Călărași) -Buzău - Adjud (Focșani)

- Suceava

- Arad (Oradea) - Timișoara - Reșita (Mehadia)

- Brașov - Cluj-Napoca - Satu -Mare

(simple ipoteze, pot fi și alte propuneri) unde, în fiecare localitate, s-ar realiza o întrunire mai bine definită ca tematică și conținut și care să cuprindă, fără accent principal, și un moment festiv, de premiere a

celor distinși regional cu Premiile Patrimoniului, ar putea avea efecte mai bune și ar aduce o răspândire a mesajului în locuri foarte diferite (lansări și prezentări de carte ar fi, la rândul lor, foarte utile."[5]

Proiectul era interesant, dar…a rămas în proiect, alături de celelalte inițiative, unele pornite, în funcțiune, altele doar plănuite.

Obiectivele Premiilor Patrimoniului:

- **Să evidențieze sentimentul misiunii, al datoriei** față de aproapele și față de neam, **fapta bună**, mare și în raport de condițiile și puterile celui ce o înfăptuiește (ex: o editură nu e un lucru mare dacă o face cineva în domeniu, într-un oraș mare, dar este ceva dacă este realizată de un preot de țară, într-o comună).
- **Să stimuleze pe cei ce fac faptele bune**, să impulsioneze la acțiune, la continuarea, multiplicarea exemplului bun. Să arate importanța acestor făptuitori prin care trăiește România Tainică și va trăi în veac.
- **Să creeze o stare de comuniune și de emulație**, un fenomen socio-cultural cu rol pedagogic. (Unii au comentat, dar dacă stimularea se folosește pe scară largă în școli, și nu numai la clasele mici, și în resursele umane, în motivarea adulților pentru creșterea performanțelor profesionale, de ce nu s-ar putea folosi la aceste premii?)

[5] Artur Silvestri, extras corespondență personală electronică, 19 ian. 2008

Cum au fost identificați și selectați candidații pentru nominalizare, apoi laureații Premiilor de Excelență?

Artur Silvestri era întotdeauna *actualitatea la zi* în cultura românească. Citea și se informa permanent despre realizări, apariții editoriale, concepte și curente noi, personalități, evenimente etc. Scana tot ceea ce apărea, cunoștea foarte multe persoane din mediul cultural și îndeosebi literar, chiar dacă acestea nu erau *pe scena* vizibilă a României de suprafață. Cu atât mai mult se interesa de cei ocultați, lăsați în uitare, marginalizați, în mod nejustificat prin realizările lor. Deci putea oricând să nominalizeze 60-70 persoane ale căror performanțe le cunoștea, în vederea premierii chiar pe merit, ceea ce a și făcut, mai ales la prima ediție a Premiilor. Dar el a dorit ca implicarea cetățenească în acțiunile ARP, inclusiv în Premiile Patrimoniului să fie cât mai mare, să fie propuse personalități din afara cercului său. De aceea, Artur Silvestri a dat anunțuri chiar în publicațiile ARP și în revistele tipărite accesibile, îndemnând cititorii să propună personalități culturale cunoscute lor, din zona sau domeniul lor, pentru nominalizare la Premii.

Iată un exemplu de anunț on-line:

PREMIILE DE EXCELENȚĂ ALE ASOCIAȚIEI ROMÂNE PENTRU PATRIMONIU

Premiile ARP sunt acordate anual, fiind atribuite în cadrul unor festivități devenite tradiționale. Nominalizările pentru fiecare ediție sunt de fiecare dată expresia unei largi consultări cetățenești. Propunerile pot fi făcute de organizații și grupuri culturale, de instituții cu activitate în domeniul învățământului și culturii, de personalități cunoscute prin activitatea desfășurată în acest domeniu. Nominalizările pot fi însoțite de o scurtă susținere, iar acolo unde este cazul - de precizarea cărții, lucrării, faptei ce se propune pentru a fi laureată.
Premiile Patrimoniului Românesc au reunit ceea ce s-a numit „Fapta Mare", atât în domeniul cercetării istorice și culturale cât și prin inițiative diverse, cu ecou și efect asupra conservării și dezvoltării tradițiilor românești.
Propunerile pot fi trimise:
- prin poștă la adresa: ASOCIAȚIA ROMÂNĂ PENTRU PATRIMONIU, str. Ciprian Porumbescu nr.10, cod postal 010652, București, România
- prin fax, la nr. 0040/21/317.01.14
- prin e-mail la adresa patrimonium@gmail.com[6]

[6] Anunț publicat pe pagina web patrimonium.ro@gmail.com

Desigur, propunerile trebuiau susținute cu argumente faptice, care erau verificate de o comisie formată din 3 membri. La Ediția I, de ex. aceștia au fost prof. univ. dr. Virgiliu Eustațiu Radulian (președinte), dr. Artur Silvestri și scriitorul colecționar de artă Bucur Chiriac, (membri), care analizau propunerile.

Respingerea ideilor de elită și de ierarhie nu însemna absența criteriilor de evaluare a celor nominalizați, apoi laureați ai Premiilor Patrimoniului, dar Artur Silvestri, cu marea lui experiență de critic literar și istoric al culturii și civilizației, știa cât de relative pentru timpul istoric sunt ierarhizările stricte ale contemporanilor, cunoștea atâtea cazuri de recunoașteri postume a valorii operelor unor scriitori, artiști, savanți, încât dorea să evite posibilitatea unor erori și chiar abuzuri în sfera pe care o promova.

El însuși proceda cu mare prudență, interesându-se și documentându-se îndelung asupra celor care intrau pe lista nominalizaților pentru premiile de excelență ale Patrimoniului Românesc, *Lista lui Silvestri*, listă publică, de personalități susținute cu argumente și pe care juriul le-a analizat apoi, toată această activitate desfășurându-se într-o lume complet paralelă celei a instituțiilor statale, o lume a inițiativei cetățenești, manifestată chiar în completarea și adnotarea acestei liste.

Laureații știu asta cel mai bine.

Unii dintre cei premiați nu știau cum au ajuns pe lista nominalizaților, fiind chiar surprinși de faptul că Artur Silvestri le cunoștea activitatea, deși nu se cunoșteau personal sau dacă se cunoșteau, pentru că nu credeau că Artur Silvestri ar fi fost interesat să le acorde astfel recunoașterea meritelor lor. Dar toți cei întrebați, analizându-și activitatea și realizările, discutând cu comisia, sau numai cu Artur Silvestri au conștientizat că motivul alegerii lor nu era cel al cunoștinței sau colaborării, ci faptele, realizările, operele istorice, literare etc. Adică motive reale, ***Fapta îndreptată către binele colectiv*** cum spunea Artur Silvestri.

Iată câteva dintre răspunsurile diverse primate de la persoanele premiate.

- **Prof. univ. dr. în filologie Nicolae Georgescu, Decanul Facultății de Litere și Limbi Străine din cadrul Universității Hyperion:**

Nominalizarea mea a fost, desigur, o surpriză – plăcută, dar surpriză. Nu sunt obișnuit cu premiile (am mai luat unul pentru debut în revista „Luceafărul“, în 1980, și altul pentru debut editorial, în 1994 – ambele, fără concurență, oferite de prieteni sau apropiați cu multă bunăvoință). Artur Silvestri știa de mult de muncile mele sisifice pentru descâlcirea operei și vieții lui Eminescu. Practic, ani la rând am discutat cu el și cu alți prieteni și colegi despre programul pe care mi-l asumasem. Și, la drept vorbind, am considerat acest program ca responsabilitatea

mea testamentară față de revista *Luceafărul* care mi-a primit mai întâi colaborarea și apoi m-a angajat ca redactor pentru a dezvolta, întreține, apăra eminescologia ca știință. M-a surprins nominalizarea la premiu tocmai prin aceea că nu-mi dădeam seama pentru ce anume mi se acorda: pentru studiile privind viața lui Eminescu – sau pentru cele privind opera sa. Am avut totdeauna grijă să echilibrez aceste două domenii, să arăt că una fără alta nu se poate, și tare-mi era teamă că o evidențiere anume riscă să strice echilibrul. M-a bucurat, apoi, că juriul a găsit măsura corectă premiind tocmai acest echilibru.

• **Preot prof. univ. dr. Theodor Damian, New York:**

În primul rând pentru că revista *Lumina Lină. Gracious Light* pe care o editez și public în New York se bucură de o foarte largă circulație în România precum și de o presă foarte bună. În al doilea rând, **Artur Silvestri** a fost un creator de valori, un promotor al acestora cu un rafinat și pronunțat simț al valorii. Acest simț l-a făcut să le găsească, să le identifice, să le definească și apoi să le pună în circulație. Așa se face că prin *Lumina Lină* dar și prin corespondența noastră, ca și prin întâlnirile personale, Artur Silvestri a aflat despre activitatea de cultură și spiritualitate românească pe care o desfășor în America de peste 20 de ani prin Biserică, prin revista și cenaclul *Mihai Eminescu* pe care le-am fondat acolo, ca și prin activitățile de tip academic desfășurate prin Institutul Român de Teologie și Spiritualitate Ortodoxă, pe care l-am înființat în

1993 în New York, de promovarea valorilor culturii române prin comunicările ținute de mine și ceilalți invitați la seminariile și conferințele pe care le organizez fie prin Institut, fie prin Catedra de Filosofie și Etică de la Metropolitan College of New York, unde sunt profesor din 1992. Apreciind această activitate, pe scurt indicată aici, Artur Silvestri a avut ideea și generozitatea de a-mi acorda Premiul Patrimoniului Românesc

- **Prof. univ. dr. Ion Sandu:**

Eruditul **Artur Silvestri**, prin formația sa enciclopedică și de mare educator, era interesat continuu de excelența românească din toate domeniile de activitate, cu deosebire din cele care implică creativitatea. Cred că Artur Silvestri a văzut în mine un performer, prin tot ceea ce realizasem până la acel moment și știa despre mine. Am fost foarte fericit, atunci, când înainte de premiere, respectabilul Artur Silvestri m-a invitat să ne cunoaștem, fără să-mi destăinuie surpriza care urma, decât la sfârșitul întâlnirii, și atunci foarte vag. Știa multe despre mine, mai ales că pusesem bazele primei specializări universitare de conservare a patrimoniului cultural în spațiul eclesial, de care era legat. Deja era Președintele Asociației Române de Patrimoniu și dorea o confirmare directă a rezultatelor mele obținute în activitatea de cercetare și de educație. Discuția cu domnia sa a fost o mare plăcere, mă simțeam lângă un patriarh, un membru al României eterne și profunde. Căldura prieteniei sale îmi încălzește și acum sufletul și a rămas o mângâiere pentru totdeauna.

• **Prof. univ. dr. Florentin Smarandache, University of New Mexico, USA:**

Poetul Eugen Evu din Hunedoara m-a recomandat Asociatiei Române pentru Patrimoniu, care asociație mi-a acordat acest premiu pentru Antologia Paradoxistă Internațională, Vol. 4, apărută în 2004.

• **Adrian Dinu Rachieru, profesor universitar, sociolog, critic și istoric literar:**

Sunt un colaborator vechi al revistei *Luceafărul* (seria M. Ungheanu), obținând și premiul pentru critică (în 1982). Cel care mi-a comunicat vestea invitându-mă să vin în Capitală a fost Artur Silvestri. Astfel ne-am și cunoscut. Iar nominalizarea pentru Premiul ARP, i se datorează negreșit și vizează monumentala antologie *Poeți din Bucovina*, ivită în 1996.

• **Alexandru Oproescu, bibliolog, filolog, membru al Uniunii Scriitorilor:**

Maestrul Artur mă cunoștea, era la curent cu realizările mele în spațiul cultural literar de la curbura Carpaților. Adesea venea la Saloanele literare ale Bibliotecii Județene „V. Voiculescu“ – Buzău pe care o conduceam… aveam și un prieten comun (Bucur Chiriac). Mi-a scris încurajator când m-am pensionat, în 2003, la instituție: “mare e nevoia de înțelepți“. Ne-am revăzut la Premiile Patrimoniului.

• **Bucur Chiriac, scriitor, membru al Colecționarilor de artă**, colaborator la reviste literare

A apreciat calitățile mele morale și spirituale,

văzând în tot ce am făcut preocuparea mea constantă de a realiza o colecție de artă valoroasă.

• **Prof. univ. dr. Virgiliu Eustațiu Radulian, Prim Vicepreședinte al L.P.R.S. (Liga de Prietenie Româno-Sârbă):**

Inițiativa de a mi se acorda Diploma și Premiul de Excelență ale A.R.P. pe anul 2005 a aparținut în întregime d-lui Artur Silvestri și a fost urmare a deciziei Consiliului Director A.R.P. din 7 iunie 2005, nominalizarea pentru "ansamblul operei culturale și memorialistica sa". În scrisoarea ce mi-a adresat-o cu acest prilej, dr. Artur Silvestri - în calitatea ce o deținea de Președinte al A.R.P. - menționa că nominalizarea mea "constituie o recunoaștere publică a străduinței admirabile ce ați arătat pentru a se ști și a se dezvolta ceea ce românii înfăptuiră în istoria lor presărată de sacrificii". Această recunoaștere a fost - consider - și urmare a unei fructuoase colaborări între mine și Domnia Sa, începând din primăvara anului 2003, în diverse domenii ale promovării acțiunii culturale și publicistice și în alte domenii ale spiritualității românești, netăgăduite *fronturi* de solidaritate și năzuințe colective, pentru a căror izbândă am luptat cu vigoare, ardoare și însuflețire împreună, în numele și pentru triumful unei cauze fundamentale - fapta bună - dăruită României tainice și profunde, străvechi și perpetue, precum și renașterii și revigorării spiritualității românești.

La convergența opiniilor, acțiunilor și faptelor noastre culturale au contribuit multe preocupări de interes și de acțiune comune, cât și cultivarea acelorași

valori morale, culturale și spirituale, consacrate prin faptele și pildele vieţuirii noastre, ca intelectuali, creștini și cărturari aparținând trup și suflet aceluiași univers sufletesc. Printre altele, și intensa, captivanta corespondență ce a *funcționat* între noi, devenind aproape o comunicare simbolică, și-a adus de asemenea contribuție prețioasă. La care (corespondență) s-au adăugat frecvențele și emoționantele dialoguri în care ne antrenam pe diverse teme laice și religioase din acele vremuri.

Ne-am descoperit astfel reciproc interferențe uimitoare, cum dânsul însuși mărturisea (într-o scrisoare ce-mi trimisese din Barcelona): "conturând lupta ce duceam împreună pentru triumful unei lumi iubitoare de mai bine, care să depășească timpul trecător".

• **Prof. univ. dr. în Bizantinologie, Emilian Popescu, membru al Academiei Române:**

Nu știu. Presupun că activitatea mea științifică dedicată istoriei bizantine și primului mileniu creștin a contribuit la nominalizarea mea. Poate și activitatea didactică de profesor pentru Istoria Bizanțului la Universitatea din București și la Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași.

• **Lucian Hetco, manager revista AGERO, Stuttgart, Germania, Președintele Ligii Asociațiilor Românești din Germania:**

L-am cunoscut pe dl. Silvestri în anul 2004. Premiul l-am primit în toamna anului 2005. Am corespondat cu Domnia Sa, de la bun început intensiv, în tot cursul anilor 2004 și 2005, dar și după aceea. No-

minalizarea a fost rezultatul aprecierii publice a revistei de cultură AGERO pe internet, revistă pe care o conduc din anul 2000, prima din Germania, și care la acea vreme avea deja câteva sute de corespondenți de limbă română de pretutindeni. De asemenea, dlui Silvestri îi era cunoscută activitatea mea ca promotor cultural în Germania în cadrul AGERO precum și activitatea mea ca președinte al Ligii Asociațiilor Românești din Germania, în special prin promovarea spiritului românesc, activitățile culturale și cu caracter social – cenaclurile AGERO, ori alte manifestări culturale diverse la care am luat parte, pe teme românești de istorie, cultură, poezie, artă si filozofie. În Stuttgart, în special, fiind cenacluri la care am avut în mod regulat invitați din țară și din străinătate, multe personalități românești din Germania, oameni de litere, istorici etc.

• **Lucia Olaru Nenati, dr. în filologie, scriitoare (poetă, prozatoare, eseistă ș.a.) jurnalistă, membră a Uniunii Scriitorilor din România și a Uniunii Jurnaliștilor Profesioniști:**

Colaboram deja de ceva vreme la publicațiile A.R.P. și corespondasem cu Artur Silvestri pe marginea acestei colaborări, când am primit propunerea de-a participa la această festivitate de premiere și anunțată fiindcă voi primi Premiul pentru *fondarea Centrului Național Mihai Eminescu* – de la Ipotesti, Botoșani. Desigur că m-a bucurat această veste ca orice veste bună și care înseamnă că cineva se gândește la tine chiar dacă tu însuți nu o faci prea mult. Dar, am solicitat să se reformuleze în alt mod

titulatura premiului și să nu mi se acorde mai mult decât merit cu adevărat. Artur Silvestri a dat curs cu promptitudine și eleganță solicitării mele, așa că distincția mi s-a acordat în final pentru *contribuția la fondarea așezământului muzeal Mihai Eminescu, Ipotești și pentru propagarea spiritului eminescian în lume,* ceea ce acoperă perfect motivația acordării acestui premiu.

• **Sabin Bodea, scriitor, poet, editor, director al revistelor Viața de pretutindeni și Viața arădeană:**

Maestrul **Artur Silvestri** îmi cunoscuse revista *Viața arădeană*, înființată în 1994. După o discuție la telefon, m-a invitat să particip la prima Ediție a decernării Premiilor Patrimoniului Național, în martie 2005. I-am spus atunci că voi veni și cu primul număr al revistei *Viața de pretutindeni*, care, atunci, avea 12 pagini, format A3. Bucuroși de prima întâlnire, am hotărât să colaborăm, ceea ce s-a și întâmplat. După al doilea număr, care crescuse la 24 de pagini, maestrul Artur Silvestri a considerat că inițiativa mea de-a lega gândurile, simțămintele și scrisul românilor de pretutindeni în paginile unei reviste merită aprecierea Asociației pe care o patrona, iar apoi, văzând ascensiunea revistei, m-a nominalizat pentru Ediția a II-a a Premiilor Patrimoniului Național, unde am primit Diploma de excelență.

• **Theodor Codreanu, prof. dr. în filologie, prozator, istoric și critic literar:**

Nominalizarea mea la Premiile Patrimoniului

Românesc s-a datorat, fără îndoială, lui Artur Silvestri. Mă cunoștea din vremea colaborării mele la revista *Luceafărul*, colaborare care a început de prin 1986, datorită, în primul rând, invitației lui Cezar Ivănescu. De atunci, i-am trimis aproape toate cărțile mele, inclusiv cea pe care el a propus-o pentru premiere.

• **Nicolae Danciu Petniceanu, scriitor, redactor șef revista Vestea, Mehadia:**

Cred că a fost încântat de revista Eminescu. L-a impresionat în mod deosebit genericul revistei *Eminescu - Luceafărul românilor de pretutindeni*: **Artur Silvestri** simțea românește, era un patriot inegalabil, un mare român.

• **A.I. Brumaru, scriitor, redactor la revista Astra, Brașov:**

O colaborare, începută, cred, încă din anii ’70. **Artur Silvestri** oficia atunci în critica literară la *Luceafărul*, eu eram de ani buni în aceeași poziție la revista *Astra* din Brașov; era o conlucrare, prin urmare, care, depășind mărginirile, neîngăduințele epocii se arătase a fi spornică ne va fi adus, era încredințat mai tânărul meu confrate – impozant cărturar, promotor cultural, nu în ultimul rând, scriitor – Artur Silvestri, pe o linie ideatică pe care el o va numi, nu mult după aceea, *originism cultural* (împlinit, isprăvit ulterior cu *progamul Reconquista*).

Revenind la întrebare, cred că instituția, deja prestigioasă, a Premiilor pentru Patrimoniul Românesc își va fi motivat, în ceea ce mă privește, no-

minalizarea, în temeiul conceptului de *originism cultural*, dezvoltat, pus în operă, cum aminteam, de către **Artur Silvestri**. Probabil, cărțile mele *Ființă și Loc*, *Despre Ființa Românească*, *Ființa muzicală* să se fi, cum se spune, încadrat între puterile (sau limitările ce nu limitează, cum ar rosti gânditorul cunoscut) ale conceptului silvestrian.

• **Iosif Băcilă, profesor, poet și publicist, redactor-șef al revistei Almăjana:**

De-a lungul anilor, am publicat versuri în revistele literare și de cultură de largă respirație din țară: *Luceafărul* (București), *Familia* (Oradea), *Transilvania* (Sibiu), *Orizont* (Timișoara), *Semenicul* (Reșița) etc. Bănuiesc că numele meu a fost întâlnit și reținut de d-l Artur Silvestri. Decizia (nominalizarea) pentru a se acorda un Premiu revistei Almăjana și redactorului-șef cred însă că a luat-o după ce s-a consultat cu scriitorii și publiciștii de frunte ai Banatului: Ion Marin Almăjan, Alexandru Nemoianu, Nicolae Danciu Petniceanu.

• **I. Gaghii, director Biblioteca județeană Giurgiu:**

Marele om de cultură, deschizător de drumuri și creator de destine, Artur Silvestri, a făcut, la inițiativa mea, o vizită Bibliotecii Județene „I.A. Bassarabescu“ din Giurgiu, unde, intenționa să înființeze Fondul Documentar Național, care astăzi îi poartă numele. Această idee, a fondului documentar, s-a născut după ce Domnia Sa lecturase volumul „Asalt spre crestele destinului – dicționarul personalităților

giurgiuvene“, apărut la Editura Cronos din orașul nostru, al cărui autor și coordonator am fost, alături de Elena Ștefan. Cartea, apărută în 2006, i-o făcusem cadou cu prilejul decernării premiilor ARP din acel an și, impresionat de valoarea ei dar, mai ales, de faptul că aici era amintit și Tit Simedrea, (rudă apropiată a Domniei Sale) episcop al Hotinului și Bălților, apoi mitropolit al Bucovinei, a vrut să afle *de la sursă* mai multe date despre strămoșul distinsei sale familii. Ajuns la Giurgiu, nu s-a oprit doar la studierea documentelor care îl interesau, ci a dorit să viziteze toate secțiile bibliotecii, interesându-se atât de fondul de carte existent cât și de proiectele ce le aveam în calitate de director al respectivei instituții. După ce s-a documentat îndeajuns, notându-și cu meticulozitate fiecare aspect care îl interesa, ne-a promis sprijinul său necondiționat, fiindcă, a spus: „aveți aici, la Giurgiu, un veritabil templu al culturii ce merită a fi făcut cunoscut nu doar în țară ci și peste hotare“. Așa a fost cunoscută activitatea mea și am ajuns să fiu nominalizat și să mi se acorde Premiul de Excelență în biblioteconomie al ARP.

- **Gheorghe Neagu, scriitor, jurnalist:**

Nu știu. Am fost chiar surprins, pentru că la capitală se dau de obicei premii doar dacă ești din București

- **Gheorghe Iscru, prof. univ. dr.în științe istorice, dacolog:**

Ne cunoșteam mai dinainte, mai purtasem discuții. Dar cred că după ce i-am dat d-lui Artur Silvestri cartea mea *Traco-geto-dacii, națiunea matcă*

din spațiul carpato-danubiano-balcanic și citind-o, mi-a apreciat preocupările și munca.

• **Vladimir Brilinsky, jurnalist, redactor șef *Dacia Magazin***

Premiul de excelență a fost acordat *Fundației Dacia Revival* și revistei *Dacia Magazin*. Sincer, nu știm cum am ajuns în această postură. Probabil la urechile celor care au făcut nominalizările au ajuns și acțiunile pe care Fundația Dacia Revival le-a întreprins de mai bine de un deceniu, precum și militantismul cu care am abordat o adevărată luptă pentru salvarea cetăților dacice din Munții Orăștiei atât faptic, adică *punând mâna pe bâtă*, cât și în paginile revistei *Dacia Magazin*. Ilustrul cărturar Artur Silvestri era cu ochii pe noi de mai multă vreme și probabil că a fost realmente impresionat de volumul remarcabil de muncă pe care l-am depus pentru salvarea unei părți importante a patrimoniului românesc.

• **Marin Toma, scriitor, editorul și fondatorul revistei *Dor de Dor* și al săptămânalului *Magazinul satelor*:**

Revista Dor de Dor, consider că a fost ușor de sesizat pe scena literară chiar și prin numele său pur românesc și a calității materialelor publicate. Apoi, a fost atenția pe care a atras-o unui prieten de la Cluj, poetul Al.Florin Țene, care, invitat la Festivitățile de premiere de la București de către prof. dr. **Artur Silvestri**, mai înainte, îi propusese si această revistă apărută în Câmpia Bărăganului, într-un sat precum este Dor Mărunt.

• **Zenovie Cârlugea, prof. dr. în filologie, poet, scriitor, critic și istoric literar, dacolog:**

Deși debutasem cu douăzeci de ani înainte de Revoluția din 1989, cu poezie și critică literară, primul volum de poezii mi-a apărut în 1994, la 44 de ani. În ianuarie 2005 am fondat la Tg.-Jiu revista de cultură „Portal-MĂIASTRA“, care, iată, în cei cinci ani de apariție, a reușit a deveni o revistă căutată de colaboratori români și străini. În 2005 am editat lucrarea DACOROMANIA PROFUNDĂ – studii de dacologie, în care publicam o serie de texte privind străvechimea culturală multimilenară a strămoșilor carpato-danubieni în spațiul de obârșie. Aflând de aceste preocupări ale mele, dl Artur Silvestri – care participase el însuși la câteva congrese de dacologie– a fost încântat. În acest fel, adică printr-o cunoaștere exactă a tot ceea ce fac, am fost nominalizat și mi s-a acordat unul din Premiile Asociației Române pentru Patrimoniu – „pentru cercetări în domeniul dacismului“.

• **Ilie Rad, prof. univ. dr., Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, critic si istoric literar, jurnalist:**

Îl știam pe Artur Silvestri din timpul studenției, din paginile revistei *Luceafărul*. Dar prima noastră luare de contact s-a produs grație internetului. Cred că, la un moment dat, mi-a făcut propunerea de a fi nominalizat pentru un premiu, ca urmare a unui volum cu interviurile acordate de Edgar Papu, pentru care amândoi aveam o mare admirație.

La propunerea mea pentru lista de nominalizări, a luat un premiu și scriitorul Ștefan J. Fay, care la 2

iulie anul acesta va împlini 90 de ani. Mi-a scris că diploma primită a însemnat foarte mult pentru dânsul.

• **Bogdan I. Stanciu, inginer, coordonator și fondator, Asociația *Altermedia*, Președinte și fondator, Asociația *Pro-vita București*:**

La această întrebare ar fi putut răspunde doar dl. Silvestri... Bănuim, doar bănuim, că în neostoita sa dorință de a strânge laolaltă cât mai mulți oameni de valoare, oameni preocupați de vremurile pe care le-a fost dat să le trăiască, ne-a acordat și nouă această șansă. Nu știu, însă, cât am meritat-o - și mai ales cât am onorat-o de atunci înainte.

• **Ioan Miclău, scriitor, poet, Cringila, Australia:**

Cred eu ca în urma unei munci potrivite, dar valoarea critică si aprecierea, precum și decizia reieșită din experiența dlui prof. dr. Artur Silvestri au făcut să ajung a fi nominalizat pentru Premiul Patrimoniului Românesc. De fapt, chiar prin fondarea Asociației ARP, București, România de către Artur Silvestri, Omul de geniu în cultura română și universală s-au putut institui aceste Premii ale Patrimoniului Românesc, premii care esențializează răsplata imensei munci a tuturor premiaților.

• **Miron Țic, poet, prozator, eseist, memorialist, autor monografii locale:**

Am avut o lungă și adevărată colaborare, timp în care am simțit din plin omenia, cinstea și prietenia Domniei Sale Dr. **Artur Silvestri** și multe schimburi de scrisori, o colaborare sinceră, omenească și

cu bune învoiri.

Asociația Română pentru Patrimoniu Românesc a însemnat pentru mine o clipă de taină, un sprijin venit la timp, când puterile mele creatoare dădeau semne de slăbiciune și chiar de decădere. Dr. **Artur Silvestri** a fost cel care m-a ridicat din acea somnolență venită prea devreme, îndemnându-mă să scriu cărțile de istorie locală, între care se numără volumul monografic *Cronica de la Ilia Mureșană*, pentru care am primit premiul. Tot ce am scris și publicat în antologiile tipărite de către editura Carpathia Press a însemnat o legătură de curată și adevărată amiciție, de respect pentru cuvântul scris, cuvântul care să dăinuie peste timp înainte.

• **Pavel Panduru, prof. istoric, autor de monografii:**

Vestea nominalizării pentru primirea Premiului de Excelență al Patrimoniului Național pentru anul 2006 am primit-o în februarie 2006, veste ce mi-a făcut o mare surpriză și o deosebită plăcere.

După o corespondență de 2 ani cu regretatul prof. dr. Artur Silvestri, prin care arătam despre mine că mă preocupă istoria țării, în general, și a Banatului, în mod special, viața culturală, etnografia, folclorul și tradiția românească la granița dintre imperii, fără a căuta glorii deșarte, am creat pilde demne de urmat pentru tineri, din faptele de arme ale strămoșilor noștri, care și-au lăsat oasele pe câmpurile de bătaie ale Europei, aducându-și din plin contribuția la realizarea marelui vis al românilor – România Mare.

Dorința mea de a căuta rădăcinile, izvoarele culturii la români, a coincis cu activitatea Asociației Române de Patrimoniu sub auspiciile povățuitorului nostru, dr. Artur Silvestri, de reîmprospătare a suflului spiritualității românești, al culturii noastre vechi, pentru a se păstra viu sentimentul de românism.

Pe lângă activitatea la catedră, am scris zeci de articole și studii despre istoria locurilor, etnografie și folclor, viața culturală a Banatului de Munte. De asemenea, am scris monografii ale unor localități și personalități culturale, militare și preoți.

Ediția I Premiile Patrimoniul Național
23 martie 2005, București,
Clubul Florească

Teodora Mîndru:

Pașoptiștii mileniului III

În seara zilei de 23 martie 2005, străbăteam centrul capitalei, pe un bulevard cu nume de rezonanță istorică și decorat acum *glorios* cu reclame la lenjerie intimă, între clădiri cu fațada ciuntită de schele promițând încă o apariție selenară, din sticlă și oțel beton, meditând la meschinăria trivială instaurată în plin centrul capitalei și în viața noastră.

Mă îndreptam către un club de ținută, din apropierea lacului Florească, unde știam că va avea loc o festivitate de premiere organizată de Asociația Română pentru Patrimoniu, fondată și condusă de **Artur Silvestri**.

La Clubul Florească, evenimentul tocmai începea și câteva minute bune a trebuit să mă adaptez, ca atunci când schimbi brusc întunericul cu atmosfera luminoasă. Vorbea chiar **Artur Silvestri** și pronunța cuvinte pe care nu eram pregătită să le aud la o manifestare întru totul privată: istorie, patrie, neam, patrimoniu, panteon național, misiune, datoria față de patrie etc... Nu-mi venea să cred, cu

atât mai mult, cu cât, o mare mulțime de persoane respectabile, poate mai bine de 300, umplând sala, șezând pe scaune, cei mai în vârstă, dar foarte mulți în picioare, nu arătau nici o surprindere, dimpotrivă: primeau cuvintele, le împărtășeau sensul, erau în rezonanță. Era un cadru elegant, mai degrabă clasic, dar nu învechit, cei de față erau în ținute decente, mai sobre, dar în nici un caz desuet, înnobilate de patina de neconfundat al celor aplecați, de o viață, asupra *cărții*. Intrasem deci, din cotidianul strident într-o altă lume, aveam impresia că am greșit ușa și am intrat *în alt timp*, în care, spunea **Artur Silvestri**, se prețuia și se urma *Binele poruncilor biblice, îmbinat cu morala doctrinei getice a sacrificiului celui mai bun, dedicat faptei pentru neamul său*.

Privind în jur, aveam o senzație inexplicabilă de *déjà vu*, Și, dintr-o dată mi-am dat seama că toată adunarea aceasta, toată scena era ca o fotografie purtând ștampila, descifrată doar cu infraroșii de *moment istoric*, din categoria celor pe care le-am privit, cu religiozitate în anii de școală în cărțile de istorie și care marcau momente de cotitură, ilustrau adunări *pașoptiste,* unioniste, culturale, patriotice, ale unor vremuri glorioase sau cel puțin de nobile idealuri…

Eram la prima Ediție a Premiilor Patrimoniului Românesc, iar inițiatorul, Maestrul Artur Silvestri, oficia *„doctrina timpului istoric moral“* în care ne introdusese pe toți cei prezenți.

Artur Silvestri vorbea captivant, dominând sala cu ușurință fără să ridice vocea: avea carismă, informații, darul vorbirii, o siguranță calmă și liniștitoare

în voce, și ceva foarte rar în timpul din urmă: moralitate, o moralitate creștină sui generis, pe fondul preceptelor getice pentru care avea o apetență structurală:

„Pentru că Patrimoniul însemnează de fapt cam tot ce ne definește. Și dacă vorbim despre Patrimoniu trebuie să vorbim despre pomenirea părinților, adică desp re Părinții în sensul cel mai larg – Părinții Patriei. Să-i pomenim pe toți cei care au fost înainte și care vorbesc și lucrează pentru noi. Și mai ales să pomenim – Fapta Mare. Fapta Mare pe care unii au făcut-o, o fac și o vor face, o vom face împreună.“

Ediția I, 23 martie 2005
Festivitatea de premiere
Fragment din stenogramă

Artur Silvestri: Bună seara. Bună seara tuturor. Sunt fericit că suntem atât de mulți, că am rămas atât de mulți, că am rămas împreună și acest lucru care emoționează pe fiecare dintre noi care suntem în viață de fapt însemnează altceva și anume că n-am uitat nimic din ce nu trebuia uitat, și atuncea însemnează că și alții care or să vină după noi n-o să ne uite pe noi. Cum cred că este bine.

Astăzi am dorit să ne întâlnim... pentru că trebuie să tragem o linie și trebuie să spunem că mergem înainte, mergem înainte pentru ceva tainic care ni s-a dat de făcut. Toți cei care suntem aici avem ceva de făcut. Probabil ceva important. Și atunci am spus că este cel mai nimerit să începem lucrarea Asociației Române pentru Patrimoniu cu Premiile sale de excelență.

De ce asta?

Pentru că patrimoniul însemnează de fapt cam tot ce ne definește. Și dacă vorbim despre patrimoniu trebuie să vorbim despre pomenirea părinților, adică despre părinți în sensul cel mai larg – Părinții Patriei. Să-i pomenim pe toți cei care au fost înainte și care vorbesc și lucrează pentru noi. Și mai ales să pomenim – Fapta

Mare. Fapta Mare pe care unii au făcut-o, o fac și o vor face, o vom face împreună.

Asociația Română pentru Patrimoniu lucrează începând de azi. Și lucrează începând de azi în acest fel ca să definească exact reperele. **Noi lucrăm pentru acest ceva care însemnează Pomenirea Părinților și pentru fapta Omului Mare și împotriva Uitării...Nu trebuie să cerem voie de la nimeni, trebuie să punem mâna și să facem**. Și acum am zis că dacă în țara asta ne plângem poate în sinea noastră și unii chiar cu voce mai tare că toate încep să se piardă și că încep să se strice, atunci să nu le lăsăm să se strice. Nu trebuie să cerem voie de la cineva. Să nu lăsăm să se strice, să nu lăsăm să se risipească. Întâi să vedem cine ce a făcut, cât a făcut și să luăm Model și Exemplu. De aceea m-am gândit să recapitulăm Faptele Mari și să arătăm **excelența** unde este ea. Nu e numai aici. E în multe locuri. Așa ne-am priceput noi să alegem nu totalul ei, ci eșantioane. În spatele fiecărui nume și în spatele fiecărei cărți stau sute de alte nume și sute de alte cărți. Așa ne-am gândit. Și poate că am greșit?! Dar de undeva trebuie să începem. Și începem de aici.

……

Și anume **Marele Premiu de excelență** se acordă în semn de recunoștință obștească și continuă aducere aminte **Mitropolitului Antonie Plămădeală**, Mitropolitul Ardealului, pentru toată opera pe care a lăsat-o. Î.P.Sf. este suferind, Î. P. Sf. ne transmite îndemnul de a urma ceea ce i-a dat Dumnezeu să facă, adică o operă de Om Mare, de ctitor, de ce să mai spun că știm cu toții – Să-i dea Dumnezeu sănătate. Doamne, ajută.

Marele Premiu special – In memoriam – **Savantului Nestor Vornicescu** – Mitropolitul Olteniei – Operă

mare, prezență voievodală și cel care a dezgropat literatura străromână. Nu-i puțin lucru să muți începuturile cu o mie de ani. Și el a făcut-o. Dumnezeu să-l odihnească.

Marele premiu de excelență se acordă **Î.P.S. Bartolomeu Anania** – pentru monumentala operă de traducere a **Bibliei** în limba română.

Sunt oameni care pentru patrimoniu au făcut mult, au făcut mai mult decât se vede.

Unul dintre aceștia, și care își merită cu prisosință Premiul de Excelență este dl. **Prof. Ioan Opriș** – pentru activitatea monumentală în domeniul patrimoniului cultural. Doamne, ajută.

Prof. Ioan Opriș:

În primul rând să mulțumesc Asociației Române pentru Patrimoniu că există, e nevoie de asemenea uniri de chezășie, de momente de dăruire, de altruism, pentru a recunoaște ceea ce fac semenii noștri pentru Patrimoniu. Vă mulțumesc și vă felicit.

Artur Silvestri: Două premii de excelență, două premii mari, le-am spus amândurora, nu numai pentru valoarea de ansamblu a întregii opere ci și pentru contribuția de **Învățător al țării**. Doi dintre marii învățători ai țării, care sunt la o vârstă ce nu le îngăduie să fie aici. Întâi de toate este marea noastră profesoară doamna **prof. univ. dr. Zoe Dumitrescu Bușulenga** și dl. **acad. univ dr. Constantin Ciopraga**.

O **Diplomă de excelență** – pentru activitatea în domeniul conservării patrimoniului cultural – se acordă dlui **prof. univ. dr. Ion Sandu**.

Să începem cu cel care lucrând în biblioteci ani de zile ne-a făcut *Dicționarul Presei Literare Românești*, dl. **prof. Ion Hangiu**.

Ion Hangiu: *Onorată asistență, este un moment deosebit pentru mine să fiu răsplătit pentru munca mea depusă de 50 de ani după cum a mărturisit directorul general al bibliotecii, pentru că n-am făcut altceva decât să dau generațiilor viitoare un instrument de cunoaștere a ce s-a întâmplat în 210 ani. Dicționarul începe cu 1790 și se încheie cu Ediția a III-a care e sub tipar cu anul 2000, mai departe urmează alții după mine. Vă mulțumesc!*

Artur Silvestri: **Premiul de Excelență** pentru monumentala lucrare *Catalogul Manuscriselor Românești* domnului **profesor doctor Gabriel Strempel**.

Gabriel Strempel: *Mulțumesc. Este o lucrare la care am stăruit vreo 15 ani și mă bucur că, deși a fost gândită sub imperiul unor amenințări de dislocare a fondului de manuscrise de la Academie, am putut să o termin totuși și am avut ajutoare din partea unor instituții care au înțeles ce înseamnă un Catalog de Manuscrise, care înregistrează, care reflectorizează aproape 6000 de documente. Le mulțumesc celor care m-au ajutat și vă mulțumesc dvs. pentru această cinste pe care mi-ați făcut-o și nădăjduiesc că se vor mai face multe lucruri.*

Artur Silvestri: Ne-am mai gândit de asemenea că nu numai Fapta Mare, evident existentă, ci și curajul și mai ales atitudinea sunt importante și atunci am acordat două **Premii de Excelență** autorilor uneia din cele mai puternice cărți doctrinare și de atitudine din ultimul deceniu și anume *Enciclopedia Valorilor Reprimate*, autori fiind dl. **Mihai Ungheanu** și dl. **Ilie Bădescu**.

Mihai Ungheanu: *Onorată asistență. Este un proiect de 9 volume din care n-au apărut decât două, cu toate că acele valori interzise, toate valorile reprimate, în măsura în care ele pot fi catalogate evident la vârf din cultura română,*

din literatură etc. De ce s-a făcut acest lucru? Scopul acestei lucrări pentru ca să facem evidentă pierderea uriașă care a avut loc după război în ceea ce privește marile valori care au fost interzise, sechestrate în biblioteci, care au fost scoase din circuitul, din osmoza culturii române. Toată lumea știe câte ceva despre aceste lucruri, dar în momentul în care cineva deschide aceste măcar două volume apărute până acum înțelege că nu mai este vorba doar de o afirmație care poate să pară grandilocventă. Eu am o carte Holocaustul Culturii Române*, - titlul l-a vrut editorul. Cineva mi-a spus că acest titlu nu se cădea să apară pe coperta unui volum pentru că n-a fost un holocaust al culturii române, dar, după apariția cărții, persoana respectivă a venit și mi-a spus „Da, acum înțeleg că a fost un Holocaust al Culturii Române"... Vă mulțumesc.*

Artur Silvestri: Trei **premii de excelență** pentru trei Oameni Mari care nu sunt aici.

Dl. Florin Constantiniu – pentru contribuția magistrală la Cultivarea valorilor Românești, **Dl. Marian Popa** – pentru *Istoria Literaturii Române de azi pe mâine*, **Acad. Preot prof. Dr. Mircea Păcurariu** – pentru *Dicționarul Teologilor Români*.

Dl. Prof.dr. Ion Rotaru – primește Premiul de excelență pentru monumentala sinteză *Istoria Literaturii Române*

Dl. Prof. Ion Rotaru: *Vă mulțumesc foarte mult pentru această atenție și am să pun acest premiu de excelență în zidul Istoriei Literaturii Române.*

Artur Silvestri: Un alt **premiu de excelență** pentru lucrarea *Panteonul Românesc* – domnului **Ion Ghinoiu**.

Ion Ghinoiu: *Doamnelor și domnilor, este premiat un stâlp al spiritualității românești, Panteonul Românesc.*

Avem și alți stâlpi, lucrări în curs de publicare, Calendarul Popular, Cartea Românească a Morților, Atlasul Etnografic al României – din care a apărut primul volum- Lucrare Monumentală la care am lucrat trei decenii și pe care v-o fac cadou.

Artur Silvestri: Acum va fi un moment îndurerat, pentru că ne-am gândit să evocăm și să arătăm că n-am uitat fapta mare a unor mari savanți și scriitori și am acordat – In Memoriam – mai multe **Premii de excelență**, ei nu sunt aici, am să le spun numele ca să-i pomenim:

Savantului Paul Anghel – pentru *Istoria Literaturii Române. Modelul magic*

Savantului Romulus Vulcănescu – pentru marea sinteză *Mitologia Română*

Savantului Constantin Joja – pentru contribuția unică la Studiul Arhitecturii Românești (premiul ridicat de nepoata lui C. Joja)

Artur Silvestri: Alte premii se acordă: savantului **prof. Edgar Papu** – pentru istorica teorie a protocronismului, Savantului **I.C. Chițimia** – pentru Studiile monumentale de cultură românească veche, savantului **Pandele Olteanu** – pentru contribuția memorabilă la dezvoltarea cercetărilor Evului Mediu românesc, **savantului Gheorghe Ivănescu** – pentru marea sinteză de *Istoria Limbii Române*, savantului **Dinu Adamești**eanu – pentru Studiile de arheologie Magma Graecia.

Iar acum, premiile pentru publicații de cultură.

Primul **Premiu de Excelență** dlui Dumitru Abrudan, **Patriarhul Presei Românești**, la aniversarea a 150 de ani de la fondarea publicației Telegraful Român.

Un **Premiu de Excelență** se acordă dnei **Mariana Brăescu** pentru promovarea tradiției românești și a va-

lorilor patrimoniale de civilizație națională prin publicațiile editate de Casa Lux.

O **Diplomă de excelență** se acordă **pr. prof dr. Theodor Damia**n – pentru revista *Lumină Lină* de la New York.

Avem și 3 **diplome de merit** aparent stranii dar sunt pentru publicații care apar eroic în sate, comune și în licee, și anume: pentru publicația localistă Almăjana, condusă de **prof. Iosif Băcilă**, o Diplomă de merit pentru dl. **Traian Galetaru** pentru publicația localistă *Suflet Nou*.

Acum premiile pentru edituri:

Diplomă de merit Editurii Saeculum, domnului **Ion Oprișan** pentru curajoasa acțiune de editare și recuperare a marilor valori românești și pentru volumul *Troițe Românești*.

Și aici avem un alt Premiu pentru Editura *Cuget Românesc*, cea mai importantă editură din domeniul rural din România. O face un preot, un preot celebru, pe care îl cunoaștem, este **pr. dr. Alexandru Stănciulescu Bârda**. Acolo, într-un sat din Mehedinți, apar zeci de cărți într-un an datorită acestui om, un mare cărturar român de astăzi. Să ne trăiești.

Pr. dr. Alexandru Stănciulescu Bârda: *Cu mulți ani în urmă, când am citit pentru prima oară nuvela lui Slavici – Popa Tanda, m-am gândit și eu, ca orice începător într-o evoluție. să fac ceva ca să ies din greutățile inerente vieții de preot de țară, și am văzut că a împleti coșuri nu mai merge, nu mai este la modă, nu se mai caută. Și atunci am dat glas unei chemări pe care am simțit-o de multă vreme, încă din copilărie, de a scrie. Și de 32 de ani am tot scris, întrunind până astăzi vreo 30 de cărți ale mele, peste o mie de articole și studii în țară și străinătate. După anii 90, în noile*

condiții, am deschis la parohie, deci într-un sat, o editură, și acolo am publicat aproape 200 de titluri, ale mele, ale altora, pe care le-am distribuit sub formă de carte prin poștă, în țară și în străinătate, până în Noua Zeelandă. Se poate! Badea Cârțan poate să existe și astăzi. Sunt lucruri extraordinare de făcut pentru cultura neamului românesc și se pot face. Mulțumesc familiei mele care m-a sprijinit. Mulțumesc superiorilor mei că nu m-au promovat și m-au lăsat să-mi scriu cărțile, și acum mulțumesc domnului Artur Silvestri fiindcă nu mi-a mai dat nimeni nici diplomă, nici premiu decât dumnealui. Este o bucurie mare ca să fiu astăzi în mijlocul dumneavoastră. Vă mulțumesc și sper să nu fie ultima dată.

Artur Silvestri: Acum vom premia edițiile. Sunt multe care ar merita, dar să luăm câte un exemplu din fiecare.

Premiul de Excelenţă se acordă Ediției Academice *Eminescu* respectiv d-lui **prof. univ. dr. Dumitru Vatamaniuc**

Dumitru Vatamaniuc: *Ediția Eminescu are și ea o istorie deși am să spun numai câteva cuvinte, iată a fost fondată în 1939 de Academicianul Perpessicius și până în 1963 au fost tipărite 6 volume care acoperă poezia și literatura populară. În 1963 academicianul Perpessicius a adresat o scrisoare deschisă către editorul de la anul 2000 în care spunea, cu regret, și cu pesimism, că nu cred că la anul 2000 Ediția Eminescu integrală va putea fi pe masa cititorului.*

Întâmplarea a făcut să o iau eu de unde a lăsat-o Perpessicius și am tipărit în continuare celelalte 10 volume. Din întâmplare, ceea ce trebuia să fie terminat în 1989, dar a venit Revoluția, și ultimul volum n-a mai putut să apară

atunci, dar acum ediția este integrală și este cea dintâi ediție mare care s-a tipărit la noi cu opera integrală a unui mare scriitor. Cu această Ediție s-a schimbat și viziunea asupra lui Eminescu. Eminescu nu mai este numai poet ci și prozator, dramaturg, dar mai ales este și publicist. Este un lucru extraordinar iar eu sunt mulțumit că am putut duce la capăt această întrevedere foarte de lungă durată și vă mulțumesc.

Artur Silvestri: Diplomă de merit pentru Critică Sinoptică Poezii de *Eminescu* și studiile de eminescologie pentru **prof. univ. dr. Nicolae Georgescu**.

Nicolae Georgescu: *Vă mulțumesc. Sunteți atât de aproape de mine încât parcă mi-aș vorbi mie însumi ca să zic așa. Dar pentru că bănuiesc că pentru că nu știți despre ce este vorba propriu zis, vreau să vă spun două cuvinte despre Ediția Critică Sinoptică a Poeziei Antume Eminesciene pe care am dus-o la capăt după 10 ani de cercetări. Deci am confruntat între ele cele 24 de ediții critice cunoscute printre care cele 11 ediții ale lui Titu Maiorescu. Titu Maiorescu și ceilalți editori oscilează de la o ediție la alta în privința punctuațiilor, a termenilor, a aranjării poeziilor în pagină ș.a.m.d., inclusiv eu am încercat să stabilesc un text autentic, care să nu se mai schimbe, cu punctuația și formele auctoriale ale lui Mihai Eminescu. Operațiunea este concentrată numai pe antume, pe poeziile publicate numai în timpul vieții, deci nu acoperă aria largă a postumelor. Eminescu a publicat 64 de poezii în timpul vieții, însă actualmente numărul poeziilor lui a ajuns la 450. Mi-ar trebui încă 50 de ani ca să le fac pe toate, dacă 10 ani au trebuit numai pentru aceste confruntări. Sper să vă placă volumul și vă mulțumesc din suflet.*

Artur Silvestri: Acum ca să încheiem cu edițiile, două premii complet speciale:

Doamna **prof. Viorica Enăchiuc** pentru Ediția *Codex Rohonczi*.

Prof.Viorica Enăchiuc: *Codex Rohonczi a apărut după o activitate susținută de 17 ani și am reușit în felul acesta să restitui poporului român istoria pentru secolul XI, secolul XII și literatura veche tot pentru aceeași perioadă. Mă bucur că am reușit acest lucru și mulțumesc organizatorilor că au reușit să vadă importanța acestei lucrări.*

Artur Silvestri: Pentru mine e un moment emoționant, uneia dintre cele mai fascinante personalități din literatura română și un mare editor, dl **Dan Zamfirescu**, pentru monumentala ediție Dobroljubije Filocalia Slavonă a lui Paisie Velicicovski.

Dan Zamfirescu: *Această ediție mi-a adus numai necazuri, m-a ruinat într-o primă fază ca editor, era gata să dau chiar faliment din cauza ei, m-a ajutat sfântul Paisie din cer ca să nu dau faliment să mai rezist și acum ca editor, am completat-o cu o carte pe care am dat-o d-lui Silvestri acum, Paisianismul- un moment românesc în istoria civilizației europene. Un lucru am reușit să-l demonstrez că pe teritoriul României în sec. XVIII prin Paisie Velicicovski s-a creat primul curent spiritual de universalitate având baza în România.*

Artur Silvestri: Două personalități care iarăși au lăsat și lasă faptă mare sunt aici și am să-i invit, un Premiu de excelență pentru contribuția la dezvoltarea reportajului românesc care de fapt însemnează loc, însemnează istoria locului și sufletul omului de acolo, domnului **Ilie Purcaru** și un Premiu d-lui **Nicolae Dabija** pentru contribuția la conservarea spiritualității culturii românești din Basarabia.

Dl. **Vasile Tărâțeanu** primește Premiul de excele-

nță pentru contribuția la conservarea spiritualității culturii românești din Basarabia.

Vasile Tărâțeanu: *Dragi frați, mă bucură că sunt oameni în țara aceasta care își aduc aminte că peste hotarele actuale ale României mai există Patrimoniu Românesc, pentru că foarte mulți uită că avem dincolo și cimitire unde sunt îngropați mari personalități ale neamului nostru și mulțumim dlui Artur Silvestri pentru că ne readuce în memorie acest fapt și acela că mai sunt și oameni acolo care mai respiră românește într-o atmosferă care devine din ce în ce mai insuportabilă. Vă mulțumesc tuturor, Dumnezeu să ne ajute.*

Artur Silvestri: Premiul de excelență se acordă și **acad. dr. Mihai Cimpoi** pentru contribuția la conservarea spiritualității culturii românești din Basarabia, și d-lui **Vasile Barbu** pentru același lucru în Banatul Sârbesc și dlui Ion de la Vidin (Petrov Ivan)

Pentru antologiile de literatură basarabeană și bucovineană **Adrian Dinu Rachieru** primește o Diplomă de excelență.

Premiul de excelență dlui **Al. Nemoianu**.

Acum m-am gândit că ar merita premiate și ideile literare originale care însemnează și ele mult pentru îmbogățirea culturii.

Pentru fondatorul Curentului Literar Paradoxism **Florentin Smarandache** din America acordăm o Diplomă de merit.

Premiul de Excelență pentru contribuția la promovarea Luceferismului curent literar românesc, dl. **Nicolae Dragoș**, **Nicolae Dan Fruntelată** și **Mihai Ungheanu**.

Nicolae Dragoș: *Desfășurate sub semnul solemnității, asemenea întâlniri au darul să ne amintească și să dove-*

dească că solemnitatea se potrivește numai oamenilor luminați. Văd aici numai oameni luminați și cred că Luceafărul este cu dumneavoastră. Vă mulțumesc.

Artur Silvestri: Ne apropiem de sfârșit, cu Diplome de Merit pentru lucrări foarte importante :

Doamnei **Antoaneta Olteanu** pentru Calendarele poporului român.

Antoaneta Olteanu: *Vă mulțumesc. Îmi pare bine că această culegere de texte populare ale poporului român constituie un cod între trecutul din care am adunat aceste materiale foarte importante și prezentul de astăzi pentru că sunt materiale de care încă avem nevoie.*

Artur Silvestri: O Diplomă de merit Domnului **Vasile Dumitrache** pentru Monografia Mânăstirile din Biserica Ortodoxă Română Volumele I-IV.

O Diplomă de Merit pentru Dl. **Adrian Bucurescu** pentru studiul *Dacia Secretă*, o carte foarte curajoasă și importantă.

Artur Silvestri: Acum intrăm într-o altă zonă, în zona în care Arta Plastică și marii donatori își au locul lor și marii inițiatori. Pentru contribuția la dezvoltarea Tezaurului Muzeistic din România Premiul de Excelență se acordă Dlui **Corneliu Bucur**, care ne amintește astăzi de Muzeul Astra, din Sibiu, care este una dintre Faptele Mari ale românilor.

Corneliu Bucur: *Doar două cuvinte. Îngăduiți-mi să cred că nu unei persoane și nu ultimului chiar vrednic slujitor al unei idei piramidale din cultura și civilizația românilor se cuvine Premiul de Excelență al domniilor voastre din această seară. În anul acesta aniversăm centenarul Muzeului Astra, unde, asemeni unui stup de albine, vreme de 100 de ani am lucrat împreună mai multe generații ca să oferim românilor ce? O piramidă originală sistematică de valori care definesc*

locul nostru al poporului în istoria civilizației universale prin vrednicia uneltelor și a ideilor tehnice. Vă mulțumesc.

Artur Silvestri: Și încă două alte fapte mari. Diploma de Excelență se acordă Dlui **Vasile Grigore** pentru crearea Muzeului de Artă Vasile Grigore.

O Diplomă de Excelență se acordă D-lui **Bucur Chiriac** pentru crearea Colecției de artă care-i poartă numele și pe care de ani de zile se străduiește să o doneze statului român și statul român nu este capabil să o primească.

Pentru contribuția la reevaluarea picturii românești, în activitatea jurnalistică mai ales, revistei Casa Lux și prin inițiativă profesională și legislativă, Diploma de Excelență se acordă și Dlui **Vasile Parizescu**.

Vasile Parizescu: *Doamnelor și domnilor mulțumesc foarte mult Asociației Române pentru Patrimoniu, este într-adevăr uimitor ca cineva, în afara Ministerului Culturii, să se mai gândească la patrimoniu și patrimoniu din toate sectoarele.*

Artur Silvestri: O carte importantă împotriva uitării și care de asemenea este astăzi elogiată cu Diploma de excelență, Dlui **Tudor Octavian**, pentru volumul Pictori uitați.

Artur Silvestri, alte premii:

- **Al. Nemoianu**, Premiul de excelență pentru opera de antropologie culturală,

- dlui **Ervino Curtis**, Premiul de excelență pentru cercetarea culturii istroromâne,

- dlui **Petre Simionescu**, Diplomă de excelență pentru contribuția deosebită la cercetrea istoriografică locală,

- dlui **Ion Filipciuc**, Diplomă de excelență pentru contribuția la dezvoltarea cercetării etnografiei românești,

- dlui **Grațian Jucan**, Diplomă de merit pentru edi-

țiile de istorie locală, etnografie și folclor,

- dlui **Eugen Goia**, Diplomă de merit pentru studiile și cercetările de istorie locală dedicate Țării Moților,

- dlui **Stan V. Cristea**, diplomă de excelență pentru lucrările de istoriografie locală dedicată jud. Teleorman,

- dlui **Gheorghe Jurma**, Diplomă de merit pentru Dicționarul scriitorilor din Caraș-Severin.

Artur Silvestri: Și, în încheiere, tot in memoriam, două Premii de Excelență pentru două mari personalități ale artei românești. Pentru monumentala operă de sculptor monumentalist maestrului **Andrei Ostap**. Pentru valoarea operei artistice unice de pictor și poet maestrului **Ioan I. Mirea.**

Nepotul pictorului **Ioan Mirea**, care a preluat premiul: *Sunt emoționat și vă mulțumesc din tot sufletul pentru acest gest remarcabil, gest pe care presa timpului respectiv nu l-a acceptat*.

Artur Silvestri: Mă simt îndatorat că ați avut răbdare ca să trecem peste toate aceste momente, peste toate aceste nume pe care am apucat pe multe dintre ele doar să le menționăm. De fapt sunt foarte puține față de câte ar trebui spuse și câte ar trebui pomenite, dar am făcut un prim pas. Un pas, atât. Urmează alții pe care poate îi vom face împreună.Vă mulțumesc tuturor că ați fost aici, astăzi, la aceste, nu știu cum să le spun, pentru că doar premii, acordare de premii ar fi prea puțin, în acest moment de comuniune. E ca și cum am cânta împreună în biserică.

Să vă ajute Dumnezeu.

O seară culturală de neuitat
pentru laureații Premiilor Patrimoniului Național

Peste 4 ani[9], anul acesta, 2009, amintirea acestei seri era foarte proaspătă în memorie, iar personalitățile premiate, ne-au vorbit despre aceasta ca despre un eveniment deosebit, recent petrecut.

• **Nicolae Georgescu, doctor în filologie, prof. univ., Decanul Facultății de Litere și Limbi Străine din cadrul Universității Hyperion:**

M-a onorat și m-a responsabilizat prezența mea într-o adunare atât de selectă. Practic, nu eram între cititorii mei, pentru că puțină lume din acel număr atât de mare de participanți cunoștea litera studiilor mele – dar eram între oameni care mă știau din auzite, din articole disparate, din discuții anterioare. Știți cum este: mai ales în critică și istorie literară ideile se detașează de text, circulă ca idei, argumentele și raționamentele la fel – în măsura în care oricine le poate regândi. Aici nu e ca în poezie, de pildă, unde trebuie să ții minte pe dinafară versuri, poeme întregi, titluri; ideile n-au nevoie de haine

[9] Extrase din răspunsurile la întrebarea „Ce impresie v-au făcut ceremonia de decernare a premiilor, întâlnirea cu ceilalți premianți și cu publicul? Chestionar de opinie pe tema Premiile Patrimoniului Național, aprilie 2009

exact ajustate, puterea lor de sugestie este mare. Astfel că m-am pomenit printre oameni care, deși nu mă citiseră, mă știau – și încă foarte bine, adică asimilându-și, discutând cu ei înșiși și pentru ei înșiși teoriile și argumentele mele. Mai mult chiar: în discuțiile prilejuite de această întâlnire și prelungite apoi cu diverse alte ocazii, am găsit eu însumi puncte noi de sprijin, argumente noi, am ajustat unele opinii poate prea rigide, am reformulat unele concluzii. În fond, fără astfel de confruntări cu un public de idei nu poți construi, sau construiești numai în mintea și sufletul tău, nu câștigi acea detașare pentru a privi, pentru a te privi pe tine însuți în fond, de undeva din afară, pentru a te obiectiva.

- **Prof univ dr. Ion Sandu:**

Ceremonia de decernare a premiilor s-a desfășurat într-un cadru elegant, într-o sală cu mare încărcătură culturală, de pe malul lacului Floreasca. Cu toate că m-am prezentat cu mult timp înaintea începerii, echipa de organizare deja crease un ambient sărbătoresc, cu un secretariat pentru recepție, cu mape de participare și cu eleganța unor primiri protocolare de nivel academic. Printre invitați am văzut atunci ilustre personalități ale vieții literare, științifice și artistice din țara noastră, care m-au impresionat într-un mod aparte, creându-mi o emoție puternică. Imaginile acelei seri le păstrez foarte vii în amintire. Am fost nominalizat alături de nume mari, precum Constantin Ciopraga, Zoe Dumitrescu-Bușulenga, Antonie Plămădeală, Mircea Păcurariu, Ovidiu Drâmba, Nicolae Dabija și mulți

alții. Primirea acestui premiu a contribuit la îmbunătățirea imaginii mele publice, chiar și în fața unor oficiali din Ministerul Culturii care acceptau cu rezerve dezvoltarea unui învățământ academic de patrimoniu cultural pe o platformă teologică. Întâlnirea a fost înălțătoare. Și fiul meu, care m-a însoțit la această ceremonie, a recunoscut la întoarcere că a rămas profund impresionat de ceea ce a văzut și a simțit și a povestit despre încărcătura emoțională copleșitoare care i-a încercat pe unii laureați.

• **Alexandru Oproescu, bibliolog, filolog, membru al Uniunii Scriitorilor:**

Ceremonia de decernare a Premiilor Patrimoniului Românesc a fost grandioasă și emoționantă. Am reîntâlnit, printre omagiați, pe profesorul de la Școala de biblioteconomie din București (în anii 1958 – 1960), azi academician și director al B.A.R., Gabriel Știrbu; pe colegul de atunci Ion Beldeanu; pe mulți oameni de seamă ai Țării. Amfitrionul Artur a vorbit pentru sufletul fiecăruia…

• **Adrian Dinu Rachieru, profesor universitar, sociolog, critic și istoric literar:**

A fost o întâlnire - reîntâlnire emoționantă, organizată cu fast și rigoare, în regia infatigabilului Artur.

• **Bucur Chiriac, scriitor, membru al Colecționarilor de artă, colaborator la reviste literare:**

Păstrez o impresie deosebită, de înaltă ținută, de profesionalism

• **Pr. dr. Al. Stănciulescu Bârda, scriitor, editor;**

Momentul a fost mirific pentru mine. Spun aceasta, deoarece în perioada respectivă un înalt funcționar eparhial afirma în dreapta și în stânga că obiectivul său numărul unu este desființarea editurii mele și reducerea mea la tăcere. Îl deranja nu numai activitatea mea editorială, ci și însăși existența mea fizică. Scrisesem mai multor ierarhi care mă cunoșteau personal despre această „lăudabilă" inițiativă a stimabilului respectiv și-i rugasem să-și folosească influența lor pentru a tempera pornirile atât de „patriotice" ale „amicului" meu. Totuși! Mă cuprinsese în perioada respectivă o stare de lehamite și dezgust, iar randamentul într-ale scrisului scăzuse vizibil. Iată că am fost invitat la București, la Sala Floreasca, pentru a primi premiul de la Asociația Română pentru Patrimoniu, pentru activitatea editorială din mediul rural, „unică în felul ei".

Pentru mine a fost un eveniment de neuitat. M-am dus acolo și toată seara aceea a fost fascinantă. Am găsit acolo cca. 250 de oameni veniți din țară și din străinătate. Erau nume sonore ale culturii române, de care citisem în cărți, articole, auzisem la radio sau îi văzusem la televizor. I-am ascultat vorbind, le-am sorbit cuvintele și gândurile și am înțeles încă o dată câtă splendoare conține domeniul culturii pentru cel care are afinități cât de cât cu acest gen.

Atunci l-am întâlnit pentru prima dată față către față și pe Artur Silvestri. În anii premergători, cât menținusem corespondență cu dânsul, îl cre-

deam un uriaș, dar atunci am fost frapat de modestia lui. Cu barba lui masivă, părea un mitropolit sau un patriarh. Vorba caldă, cuvântul bine strunit, grija vădită pentru fiecare participant îl făcea, alături de soția sa, Doamna Mariana Brăescu, o gazdă excelentă, de zile mari. În contextul respectiv, culmea, nu aveam complexe de inferioritate. Artur Silvestri și cei câțiva oameni, cunoscuți mai vechi, cu care mă reîntâlnisem după ani și ani, făceau ca să mă simt ca-ntr-o familie. O bucurie mare îmi țâșnea din profunzimile ființei mele, fiindcă atunci percepeam ceea ce Artur Silvestri poate tocmai urmărise: mă simțeam puternic având asemenea prieteni și cunoscuți. Eu, „cel de la capre", parcă devenisem altul. Am vorbit eu însumi, când am primit diploma. Nu-mi pregătisem nimic dinainte, dar nici n-a fost cazul. Atunci ideile, cuvintele țâșneau la lumină, frazele se alcătuiau din mers, firesc, fără nici o greutate. La câteva congrese și sesiuni științifice participasem până atunci și doar acolo avusesem sentimentul că auditoriul meu se situează la aceeași înălțime ideatică. Cred că acea seară a rămas în amintirea tuturor participanților pentru tot restul vieții lor ca ceva unic, deosebit, măreț. Niște particulari reușiseră să creeze acea autentică manifestare culturală, iar acei particulari erau Artur Silvestri și Doamna Mariana Brăescu. Cred că și dânșii au alăturat acea zi celor mai frumoase zile din viața dumnealor.

Ediția a II-a
Premiile Patrimoniului Românesc,
27 sept. 2005

Să pomenim Fapta Mare, oriunde-ar fi, și să ne desprindem de Românile de suprafață, care ne omoară zilele, în ***România tainică****, adică în România care va fi și mâine.*

Artur Silvestri

Acest material[10] - care se publică în paginile ce urmează, și pe care le-am preluat de pe bandă magnetică - este o mărturie vie a unei seri deosebite, care a fost trăită de peste 200 de cărturari și oameni de suflet, marți, 27 septembrie 2005, la Clubul **Floreasca** ***din Capitală, seară prilejuită de acordarea Premiilor și Diplomelor de Excelență ale Asociației Române pentru Patrimoniu, ediția a II-a, 2005. Asociația Română pentru Patrimoniu fondată de cărturarul, omul de omenie și patriotul dr. Artur Silvestri, pentru a ne arăta nouă înșine, țării și lumii – pentru cei care au ochi să vadă – că noi, românii, nu suntem fitecine, că am avut de mii de ani părinți care și-au știut dimensiunile demnității și suntem datori, noi, urmașii, să-i punem în lumina pe care trudnica lor existență o merită. Dacă nu vom gândi astfel, și nu ne vom uni eforturile și***

[10] Stenograma Festivității de acordare a Premiilor Patrimoniului Național, a fost publicată și pusă la dispoziția ARP de dl Sabin Bodea, Director al revistei Viața de pretutindeni

inima să ducem mai departe eforturile lor, ne vom amesteca într-o masă amorfă, fără nume, fără nici un fel de identitate.

Sabin Bodea

Fragmente din stenograma festivității de premiere:

Artur Silvestri (amfitrionul serii): Bună seara. O potrivire tainică face să ne întâlnim în ziua Sfântului Martir Antim Ivireanu. El este cel care a întemeiat biblioteca, este cel care a făcut cu mâna lui cărți - pentru că atunci cărțile se făceau cu mâna celui care le gândea - și este cel care a sfârșit ucis; și trupul lui zace undeva, fără mormânt.

Marele Om fără Mormânt este, de fapt, o imagine tainică a românilor. Unii sfârșesc scurtați de cap, zvârliți în ape ori cu trupul sfărâmat de cămile și locul unde se află ceea ce rămâne este necunoscut și ascuns cu grijă spre a nu deveni loc de pelerinaj și prilej de adorație. Alții sunt înmormântați simbolic în viață și puși de-o parte, ca și cum ar fi vinovați de ceva. Și sunt vinovați... Sunt vinovați pentru că nu au plecat capul și pentru că doresc să-și ducă la îndeplinire datoria vieții lor.

Asociația Română pentru Patrimoniu, atunci când a început să existe, acum câtva timp – nu e încă un an – s-a gândit c-ar fi mai bine să facem în așa fel încât să pomenim Părinții; întâi de toate, să pomenim Fapta Mare, oriunde-ar fi, și să ne desprindem de Românile de suprafață, care ne omoară zilele, în **România tainică**, adică în **România care va fi și mâine**. De aceea, am încercat să arătăm celor care poate că începuseră să nu mai creadă că merg pe drumul folositor, că fapta lor este bună și că există

un model și un exemplu în ceea ce fac.

Astăzi ne-am întâlnit aici pentru că este a doua oară când decernăm Premiile Patrimoniului Românesc. Și, în al doilea rând, pentru că, astăzi a apărut volumul *Cuvinte pentru urmași*, pe care toată lumea care este aici îl primește în dar; și care înseamnă învățătură și povățuire din partea câtorva zeci de oameni mari, și care sunt *Părinții Patriei noastre de azi*. Unii dintre ei... Pentru că sunt mulți... Mult mai mulți decât ne închipuim noi.

Și acum, ca și altădată, vom desfășura o friză de chipuri care merită să rămână în memorie; și vor rămâne…

Ca premii ale Patrimoniului pe 2005 ne-am gândit la un număr de peste cincizeci de cărturari, clerici, istorici, artiști, oameni importanți. Ne-am gândit la făcători de reviste, ne-am gândit și la câțiva dintre cei care nu mai sunt printre noi și a căror memorie trebuie respectată. Un dar important va fi, din partea d-lui Petru Petrescu, un mare pictor, un mare artist plastic român: câte o gravură pentru fiecare dintre cei care au primit premiu data trecută sau primesc premiu acum.

Ceea ce este important este că vom avea o seară de comuniune.

Marele Premiu de excelență se acordă unui mare intelectual român, patriarh al istoriografiei românești, dl. **Raoul Șorban**, pentru ansamblul operei culturale și pentru studiile dedicate Transilvaniei. Dl. Raoul Șorban, la cei 94 de ani pe care-i are, n-a putut să vină, dar ne-a transmis, expressis verbis, gândurile sale, gândurile, foarte pe scurt, pe care i le prilejuiește acest moment:

*„Este un eveniment oarecum singular în existența mea, fiindcă de-a lungul vieții mele foarte rar și în puține ocazii s-a întâmplat să fiu lăudat. (*Așa ni s-a întâmplat și

nouă….*) Sunt foarte recunoscător că a fost sesizată o preocupare principală a vieții mele, aceea de a cunoaște și înțelege problemele Ardealului, care nu sunt ușoare". (Mesajul d-lui Raoul Șorban).*

Artur Silvestri: De la cel mai vârstnic, patriarhul istoriografiei militante, ajungem la cel mai tânăr, care este dl. **Lucian Hetco**, directorul revistei *AGERO* din Stuttgart și care este aici pentru că lucrarea pe care o face, acolo, între românii de departe, este o lucrare constantă, importantă, solidă. Și domnia-sa, ca și toți ceilalți care suntem aici, este făcător de pace. Și aducător de bine. Îl invit aici...

Lucian Hetco: *Mulțumesc Asociației Române pentru Patrimoniu. Mulțumesc d-lui Artur Silvestri pentru onoarea ce mi-a făcut-o, prilejuindu-mi astăzi să vă spun câteva cuvinte. Trăiesc în diaspora; sunt plecat de 15 ani din țară. De 5 ani am deschis o revistă de cultură pe Internet, care se bucură de o bună vizionare. O găsiți deci, pe Internet, la cuvântul AGERO, care înseamnă Asociația Germano-Română, a cărui vicepreședinte sunt. De asemenea, sunt președintele Ligii Asociației româno-germane din Germania și mă bucur să slujesc cauza românilor din Germania, a celor peste 500 de mii de vorbitori nativi de limbă română, care se află actualmente acolo. Vă mulțumesc!*

Artur Silvestri: Un alt premiu important este un Premiu de excelență pentru dl. **prof. Alexandru Husar**, pentru ansamblul activității de estetician și istoric al culturii.

Alexandru Husar: *Mă simt foarte emoționat. A fost o onoare să vin aici, într-o sală cu mulți oameni valoroși, mulți oameni care gândesc; și gândesc frumos și înălțător, dar mai sunt atâția care se gândesc mai mult la sine decât*

la alții. Stimate domnule profesor, sunt profund mișcat de existența dvs. în țara noastră și de existența acestui așezământ. Asociația Română pentru Patrimoniu, în conștiința mea, este o instituție care face onoare țării. Dvs. aveți o concepție că „uitarea – și spuneți asta undeva – și părăsirea echivalează cu moartea unei națiuni". Se pare că întreaga dvs. operă se aliniază în jurul acestei idei. Pentru asta eu vă felicit și felicit pe toți cei care sunt astăzi aici și au onoarea să vă cunoască și să vă felicite în acest sens. Să trăiți „La mulți ani!".

Artur Silvestri: Mulțumesc d-lui Husar dar eu spun un singur lucru: toți cei care fac și lasă o faptă, o operă, indiferent ce, până și o fântână, chiar dacă nu le știe numele nimeni, au făcut o faptă mare.

Un Premiu de excelență și pentru **acad. prof. dr. Virgil Cândea**, care este suferind și transmite întregii adunări de astăzi câteva gânduri: „*Cu părere de rău că starea sănătății nu-mi permite să particip la această reuniune a Oamenilor Idealurilor Înalte vreau să fiu prezent cu mulțumirile mele.*" Îi mulțumim și noi.

Un Premiu de excelență pentru **prof. Gligor Popi**. Pentru cine nu știe – dar cine nu știe? Gligor Popi este o legendă a românilor din Banatul Sârbesc. Un mare istoric, un octogenar, un om activ și la această vârstă și care ne-a transmis „cele mai frumoase gânduri și roagă să se considere că acesta este un premiu pentru toată comunitatea românilor din Banatul Sârbesc, o comunitate greu încercată".

Un Premiu de Excelență pentru dl. **prof. dr. Viorel Roman** de la Universitatea din Bremen, Germania, pentru ansamblul activității de cercetare și pentru volumul „România în sfera de influență a marilor puteri".

Viorel Roman: *Gândindu-mă la cartea la care a trebuit să particip cu numele de „Cuvinte pentru urmași“, fără să știu ce formă va căpăta, la sugestia d-lui Artur Silvestri, m-am „executat“ ca un neamț. Când am văzut cartea, mi-am amintit un motto care ar fi ideal pentru această carte... Un împărat român, auzind de creștini, le spunea mirat: „Creștinii sunt niște oameni care se iubesc înainte de-a se vedea?“ Pentru un român pragmatic era ceva paradoxal. Pentru noi, care am participat la crearea acestei cărți, ar fi ceva de la sine înțeles. Mulțumesc pentru carte și sper să fie continuată.*

Artur Silvestri: Un premiu straniu acordăm în această seară – straniu pentru cei care vizionează, să zic așa, România din avion – , un Premiu de excelență in memoriam pentru **părintele Ghelasie Gheorghe, cărturar mănăstiresc**. Am să vă spun câteva cuvinte despre acest premiu. Părintele Ghelasie Gheorghe s-a dus la Domnul nu demult. A fost un mare stareț în sensul de povățuitor, la Mânăstirea Frăsinei. A scris în ultimii ani de viață zeci de cărți. Toate sunt cărți mari, sunt cărți de povățuire și înțelepciune. Îl vom redescoperi sau îl vor redescoperi cei care nu-l cunoșteau, peste ani, sau poate, acum mai repede, ca pe unul dintre înțelepții acestei nații. Să-i evocăm memoria în acest fel.

Un Premiu de excelență pentru dl. **prof. dr. Theodor Codreanu**, pentru ansamblul activității de istoriograf literar privitoare la Basarabia. Dl. Codreanu a făcut din tema Basarabiei aproape un apostolat.

Theodor Codreanu: *Mulțumesc Asociației Române pentru Patrimoniu. Mulțumesc pentru că se gândește și la scriitorii de departe. Altminteri, Artur Silvestri de mulți ani este sprijinitor și al celor care nu locuiesc în Capitală. Țin*

minte că, pe vremuri, la „Luceafărul", a descoperit și a sprijinit nume care au devenit apoi „nume grele" în cultura noastră. Mă simt bine aici, între mulți oameni de valoare. Pe mulți îi cunosc și nu-mi pare rău că am parcurs un drum foarte dificil, după aceste nenorociri (inundațiile –n.n.) care s-au abătut asupra țării. Vă mulțumesc tuturor!"

Artur Silvestri: Premii și Diplome de excelență au fost acordate câtorva oameni mari, la rândul lor, fiecare în felul lui. ...Un Premiu de excelență pentru nonagenarul **părinte Ion Ionescu**, un mare cercetător, un om care a făcut mult pentru România și poporul român.

Ion Ionescu: *Vă mulțumesc frumos!*

Artur Silvestri: Doamne-ajută! Data trecută când ne-am întâlnit, spunea cineva că în acea încăpere erau câteva zeci de biblioteci. Așa e și astăzi. Sunt câteva zeci de biblioteci mari!

Mai avem Premii de excelență pentru **prof. dr. univ. Jean-Louis Courriol**, un eminent traducător, pentru activitatea de propagare a literaturii române în mediile francofone; apoi pentru marea cercetătoare în eminescologie **Svetlana Matta Paleologu**; mai avem un Premiu de excelență, in memoriam, pentru o mare personalitate al cărei nume era întotdeauna înlocuit de formula, de numele tainic, de „patriarh al dacismului" la români, **părintele Dumitru Bălașa.**

Mai avem un alt Premiu de excelență – in memoriam, de asemenea - pentru un mare cercetător, din păcate mai puțini îl știu, uitat, poate, dar nu de către toți, **Adrian Riza**, pentru studiile dedicate Transilvaniei.

Am mai acordat și alte câteva Premii și Diplome de Excelență, pe care le voi citi acum. Iarăși, din diferite motive, laureații nu sunt aici:

Pentru dl. **prof. univ. dr. Achim Mihu**, pentru activitatea de estetician și istoric al culturii; pentru **A.I. Brumaru**, pentru activitatea de estetician și istoric literar; pentru dl. **Emil Poenaru**, pentru studiile dedicate sanctuarului dacic de la Sarmizegetusa; un Premiu de excelență, in memoriam, pentru **prof. Constantin Daniel**, neuitatul profesor Constantin Daniel, pentru studiile de istorie a civilizațiilor și pentru lucrarea capitală „Miturile lui Zamolxis"; un Premiu de Excelență pentru o mare sinteză, care ar trebui cunoscută mai bine, „Datina – Biblia românilor" de **Ion Drăgușanul**; și un Premiu de excelență, in memoriam, probabil pentru cel mai mare istoric al artei plastice românești din perspectivă modernă și pentru contribuția la istoria monumentelor de artă moldovenești, **Vasile Drăguț**.

Marta Drăguț: *Mulțumesc Asociației pentru Patrimoniu, în numele soțului meu și în numele meu personal. Mă gândesc că trăim o perioadă de înviere culturală și chiar un miracol pe care îl săvârșiți dvs., d-le Artur Silvestri, prin a omagia o personalitate, un intelectual, cum a fost defunctul meu soț.*

Artur Silvestri: Vom continua cu cei care sunt aici... O Diplomă de excelență pentru dl. **prof. Alexandru Ligor**. Dl. prof. Alexandru Ligor este unul dintre cei mai solizi cercetători în materie de istoriografie din Moldova. Cartea – să zic așa – tainică, care mie, cel puțin, mi-a rămas foarte aproape tocmai pentru că e puțin cunoscută, este, însă o monografie pe care a publicat-o în anii '80. Se numește „Țăranii" și este și ea o Carte Mare!

Alexandru Ligor: *„Mulțumesc Asociației Române pentru Patrimoniu, în mod deosebit d-lui Artur Silvestri. Este un premiu care mă onorează. Doresc d-lui Artur Silvestri să îm-*

plinească acțiunile culturale pe care le-a gândit și pe cele pe care le ține secrete.“

Artur Silvestri: Un premiu pentru contribuția la fondarea așezământului muzeal „Mihai Eminescu“ din Ipotești și propagarea spiritului eminescian în lume, doamnei **Lucia Olaru Nenati**, care este și o învietoare de muzică eminesciană sau de univers muzical eminescian. Poate ne face și o demonstrație...

Lucia Olaru Nenati: *Este o mare provocare din partea amfitrionului care a dat viață acestei întâlniri și care a dat motivația acestui premiu. Dar, înainte de orice, nu poate face pași lenți și mai ales acum când țara și nația ne amintesc de datoriile pe care le avem față de statornicie, m-am gândit să mulțumesc celor care-și amintesc de lucrurile de valoare, restaurând, astfel, o axiologie uneori de durată și plăcută. Iar acum, dați-mi voie, cu toleranța de rigoare, să încerc, așa cum a sugerat dl. Artur Silvestri, să dau glas unui cântec pe care l-am auzit într-o noapte, pe versurile lui Eminescu, “Rugăciune“, ca o rugăciune a noastră, a tuturor către Cel de Sus și către Maria – Ei îi este dedicat acest cântec – , ca o dovadă că și noi, românii, putem intra în seria celor cântători de „Ave Maria“* (n.n. L.O.N. a interpretat superb acest cântec, interpretare urmată de aplauze).

Artur Silvestri: Un Premiu de excelență pentru acțiunea de revigorare a dacismului și pentru cercetările personale în acest domeniu - pentru dl. **dr. Napoleon Săvescu**, de la New York, pe care mulți îl cunosc; o acțiune care este, în mod categoric, istorică, dl Săvescu este în America și ne transmite mulțumirile d-sale pentru acest premiu.

Și acum, mai multe premii pentru un fenomen care

ar trebui observat mai atent, și anume: reviste culturale regionale… Însumate toate, ele fac să completeze o materie și să adauge fiecare în parte – de unde vin – câte ceva la ansamblul unei culturi. Am acordat Premii și Diplome de Excelență pentru editori și făcători de reviste, care sunt în toată România, în diverse locuri. Întâi de toate, pentru dl. **Ioan Barbu**, editorul unei splendide reviste și, totodată, un scriitor de inspirație ortodoxă.

Ioan Barbu: *Și pentru mine este o mare onoare să mă aflu aici. Apreciez invitația d-lui Artur Silvestri pentru că se apleacă și asupra provinciei, de foarte multe ori uitată, și apreciază ceea ce facem noi. Trăiesc o mare bucurie pentru că printre cei premiați se află nume foarte importante: regretatul părinte Dumitru Bălașa, P.S. Episcop Calinic, nume pe care le iubesc și le apreciez. Sunt alături cu inima și dragostea și față de oamenii care fac cultură dincolo de granițele românești.*

Artur Silvestri: Să mulțumim, așa cum facem în fiecare clipă, Celui care ne îndrumă să facem bine. Acum, o Diplomă de Merit foarte specială pentru o revistă de schit. Ea se numește „Murmurul Sihaștrilor“, iar editorul este părintele stareț **Modest Ghinea**.

Stareț Modest Ghinea: *În fiecare episcopie, există câte un cărturar. Episcopia noastră, a Argeșului și Muscelului, este reprezentată de P.S. Calinic, care a căutat să ne îndrume și pe noi pe această cale. Revista noastră este o revistă mică, dar, totuși, este citită de foarte mulți dintre credincioșii care ne-au călcat pragul. Și mulțumesc pentru acest lucru d-lui Artur Silvestri. Este ca o recunoaștere a faptului că Biserica, încă, se mai ridică la treapta aceea în care s-a păstrat flacăra culturii; nu numai a tradiției. Țin să mulțumesc acum și în numele Preasfințitului, care, din*

binecuvântate pricini, nu a putut veni pentru premiul ce i l-ați acordat. Și mulțumesc tuturor care sunteți aicea pentru faptul că, iată, și Biserica este reprezentată în acest fel.

Artur Silvestri: O Diplomă de excelență pentru dl. **Gheorghe Neagu**, editorul revistei „Oglindă literară", una dintre cele mai solide publicații literare din România și care vorbește către toată România de la Focșani.

Gheorghe Neagu: *Eu vin de la Milcov. Și vreau ca prin prezența mea să ne adunăm cu toții să facem ceva împotriva tuturor relelor care ne domină. Vă îndemn să fiți alături de Asociația Română pentru Patrimoniu și să-i dăm vigoare, suflu, tot ce are nevoie pentru ca dihonia dintre cei care se ocupă cu arta, în general, să dispară. Vă mulțumesc!*

Artur Silvestri: Aceste cuvinte m-au emoționat foarte mult pentru că făcătorii de pace sunt, de fapt, cei care rămân.

Acum diplome de excelență pentru mai multe reviste și creatorii lor: dl. **Ion Beldeanu**, pentru „Bucovina literară", dl. **Eugen Evu**, pentru revista „Provincia Corvina", o revistă regională importantă; o revistă importantă și editorul ei, un important scriitor contemporan este domnul **Valeriu Bârgău**, un editor, un făcător de ziare, un animator al acestei publicații pe care a înființat-o.

Valeriu Bârgău: *Ceea ce dvs. ați auzit aici din aceleași motive am dat și noi drumul unei reviste „Ardealul literar". Una dintre rubricile noastre, care a stârnit anumite discuții, este „Cine îl apără pe scriitorul român?". Efectiv, cine-l apără pe scriitorul român? Toată lumea s-a întrebat: cine-l atacă pe scriitorul român? Artur Silvestri a comis un lucru frumos. Cineva trebuie să-l apere pe scriitorul român și iată că s-a adeverit ceea ce semnalam eu în revista noastră.*

Artur Silvestri: Dl. **Nicolae Danciu Petniceanu** pentru revista *Eminescu*, o revistă care, cu eforturi mari, apare la Mehadia.

Nicolae Danciu Petniceanu: *Mulțumesc Asociației Române pentru Patrimoniu pentru acest premiu, care este o dovadă, o confirmare că noi, bănățenii, tot ce facem, facem bine pentru memoria și eternizarea lui Mihai Eminescu. Scoatem această revistă cu greutăți materiale și morale pentru că acolo, în Banat, mai sunt și unii dintre aceia care își permit luxul de a-l denigra pe Eminescu. Revista „Eminescu" a apărut în anul jubilar 2000, ca o replică la tristele vorbe care au apărut în revista „Dilema". Vă asigurăm, d-le dr. Artur Silvestri, că vom continua să fim la înălțime, când e vorba de opera lui Mihai Eminescu, Biblia neamului românesc. Vă mulțumesc!*

Artur Silvestri: Și una dintre publicațiile mai recente, dar șocantă prin vigoarea cu care a intrat în acțiunea culturală ce și-a propus, *Viața de pretutindeni*, editată de dl. **Sabin Bodea**, o revistă care, de la un număr la altul, este mai importantă, mai consistentă și afirmă un punct de vedere care trebuie menționat și ratificat. Doamne-ajută!

Sabin Bodea: *Mulțumesc Asociației Române pentru Patrimoniu, acestui mare și inimos cărturar, Artur Silvestri, care știe, iată, să ne adune în număr mare, să vibrăm la aceeași frecvență a culturii românești. Mulțumesc soției mele, care știe cum se tipărește această revistă, și cu ce bani, mulțumesc tuturor celor care colaborează cu noi și au făcut ca acest gest să devină viabil: sperăm să fie – cum a spus și maestrul Silvestri – din ce în ce mai bună, să realizăm o punte între trecut, prezent și viitor, o punte între voi, cei de aici și ceilalți frați și prieteni ai lor de pe alte meleaguri.*

Artur Silvestri: Intrăm acum în lumea cărților, a bibliotecilor... O Diplomă de Excelență pentru dl. **prof. dr. Dumitru Bălăeț** pentru studiile de biblioteconomie și pentru lucrările de istorie literară.

Dumitru Bălăeț: *Vreau să spun doar două lucruri: un mare cărturar din cultura română de ieri a spus „Nasc și la Moldova oameni". Fără a fi urmașul marelui citat, bucuria mea vine de la faptul că, în sfârșit, în România se nasc asemenea oameni. Îi mulțumesc lui Artur Silvestri că ne unește pe noi toți, intelectualii, patrioții. Cred că această Asociație Română pentru Patrimoniu are un rol foarte important în cultura română contemporană și mă bucur foarte mult că dânsul s-a gândit că în bibliotecile României avem un patrimoniu care trebuie ocrotit și perpetuat pentru generațiile viitoare, ceea ce, din păcate, nu se întâmplă în altă parte. Vă atrag atenția că vom reveni la situația Bibliotecii Naționale care de peste 15 ani de zile, al cărei sediu nou de competitivitate europeană și mondială, a rămas pur și simplu neterminat și continuă să fie împrăștiate cărțile ei prin subteranele Bucureștiului. Mulțumesc, deci, pentru această preocupare și încă o dată îl felicit pe Artur Silvestri și pe oamenii din jurul său și pe dvs., pe toți.*

Artur Silvestri: O Diplomă de excelență pentru acțiunea culturală în domeniul biblioteconomiei unui om care a făcut foarte mult la una din bibliotecile județene. Este dl. **Ion Gaghii**, directorul Bibliotecii județene Giurgiu, cu care am început crearea unor fonduri memoriale de documente și de manuscrise.

Am început la Giurgiu, și vom continua la foarte multe dintre bibliotecile județene. Aceasta a început atunci când am observat că foarte mulți dintre scriitorii pe care Domnul îi cheamă la el nu au pe nimeni și în urma lor ră-

mâne prăpăd, manuscrise despre care nimeni nu știe nimic; și atunci, am hotărât crearea unor fonduri cu caracter memorial prin bibliotecile județene, ca să poată fi și la îndemâna cercetătorilor. Dintre cele 12 biblioteci cu care am căzut de acord a fost și cea condusă de dl. Ion Gaghii. Vreau să spun că dorim să înființăm la Biblioteca județeană Giurgiu Fondul Național pentru Memorialistică, unde să depunem memorii pe care fiecare intelectual român, care vrea să-și scrie povestea vieții lui, să le poată depune; să publicăm din ele și să le și găsească urmașii noștri din mileniul IV. Doamne-ajută!

Ion Gaghii: *Iată, dl. dr. Artur Silvestri îmi dă o veste extraordinară pentru care îi mulțumesc din suflet și e clar că, din punctul meu de vedere, Asociația Română pentru Patrimoniu este această catedrală a spiritului românesc în care vă invit, an de an, să intrați cu sufletul deschis. Vă mulțumesc foarte mult!*

Artur Silvestri: Un premiu și pentru dl. **prof. Dumitru Jompan**, un mare cărturar, a cărui operă în domeniul istoriografiei locale, al etnografiei și folclorului muzical este de o mare însemnătate și greutate.

Dumitru Jompan: *Mulțumesc bunului Dumnezeu că mă ajută să scriu, să dirijez, să compun, să promovez muzica religioasă la Seminarul teologic de la Caransebeș, mulțumesc d-lui. Dr. Artur Silvestri pentru premiul acordat și, ca să-mi fac plăcerea, mulțumesc mie însumi pentru tot ceea ce fac. Vă felicit!*

Artur Silvestri: Tot în materie de muzicologie... Dlui **Vasile Tomescu**, pentru monumentala sa operă *Musica Daco-Romana*.

Vasile Tomescu: *Ne aflăm în anul George Enescu, 1881-1955, un alt simbol al spiritualității românești, un alt spirit care s-a dăruit cu generozitate pentru ca sufletul românesc să învingă vicisitudinile istoriei, să trăiască prin cul-*

tură, prin credință, prin spirit. Aș vrea să spun că această nobilă inițiativă, la care suntem părtași astăzi, se aseamănă cu aceea venită din nobil gând și din generoasă faptă a Premiului Național de Compoziție "George Enescu", pentru că și aceea a fost o inițiativă de suflet, nu oficială, și a durat decenii de-a rândul, înălțând credința și fortificând voința celor care slujeam muzica. Este cu atât mai lăudabilă inițiativa la care suntem astăzi beneficiari cu cât ea îmbrățișează tot spectrul spiritualității românești. Îi mulțumesc d-lui Artur Silvestri și doresc Asociației Române pentru Patrimoniu viață lungă și succese în continuare!

Artur Silvestri: Acum e rândul premierii d-lui **Petru Petrescu** pentru opera plastică. Este un mare artist plastic, care ne-a eliberat – să spunem așa – tot universul Cucutenilor într-o pictură de o anvergură uimitoare. Un Premiu de Excelență.

Petru Petrescu: *Mulțumesc foarte mult Asociației Române pentru Patrimoniu. Mulțumesc maestrului Artur Silvestri, care e un om deosebit!*

Artur Silvestri: S-a evocat, aici, de câteva ori numele poetului național, Mihai Eminescu, și pentru cei care au făcut enorm pentru el trebuie să spunem, de fiecare dată, că le mulțumim, chiar dacă nu mai sunt printre noi. Unul dintre cei mai mari eminescologi, a cărui contribuție fundamentală nu se poate uita, este profesorul **George Munteanu**, căruia îi acordăm, in memoriam, Premiul de Excelență.

D-na Munteanu (soția): *Dl. Artur Silvestri a fost unul dintre cei mai apropiați și mai iubiți colaboratori ai soțului meu. Îi mulțumesc pentru acest Premiu.*

Artur Silvestri: Aici scopul nu este de a recunoaște elite, pentru că doar Dumnezeu știe cât însemnăm fie-

care. Aici scopul este de a vedea Faptele Mari, de peste tot. Când la un moment dat, la întâia ediție, învățătorul Traian Galetaru, din Comloșul Mic, din Banat, care conduce o revistă de sat, de 70 de ani, a luat acest premiu, unii s-au mirat. Ce importanță are această revistă de sat?!... Făcută de un învățător... Nu era făcută cine știe cum. Dar trăia! Trăia într-un sat! Când preotul Alexandru Stănciulescu Bârda, pe care l-ați văzut aici, din Malovăț, a primit un premiu, lucrarea lui însemna o mare editură în satul Malovăț! Aceștia sunt Oamenii Mari; acesta este punctul meu de vedere. Așa cred că trebuie văzută România tainică. România oficială e altceva. Dar noi nu facem parte din România oficială. Noi facem parte din România tainică.

Și acum o Diplomă de excelență pentru dl. **prof. dr. Virgiliu Radulian**, laureat pentru ansamblul operei culturale și pentru memorialistica domniei-sale. Un om important și care a făcut multe. A făcut multe acolo unde se face, nu unde se declară, ceea ce este important să menționăm de fiecare dată.

Virgiliu Radulian: *Sincere sentimente de gratitudine și alese mulțumiri Asociației Române pentru Patrimoniu și inimosului, luminatului și generosului său președinte, dl. Artur Silvestri, care scoate la lumină tot ce poate fi prețuit și poate fi valorificat, pentru cauza românității și culturii românești. Din suflet îi mulțumesc pentru aprecierea dată și pentru încurajare și-l rog pe Dumnezeu să-mi dea putere și ani și înțelepciune și călăuzire, să pot să îl ajut în continuare în misiunea nobilă pe care o săvârșește (...)*

Artur Silvestri: Un premiu important se acordă istoricului literar **Aurel Sasu**, din Cluj-Napoca, cel care a reconstituit tabloul operei culturale a românilor americani.

Aurel Sasu: *Domnule Silvestri, vă felicit pentru organizarea, în primul rând, a acestei superbe seri. Vă mulțumesc pentru că mi-ați adăugat numele pe această lungă listă de mari nume ale culturii, istoriei, biblioteconomiei și voi spune doar atât: problemele esențiale ale identității, patrimoniului, moralei, tainei, credinței, sfințeniei etc., sunt probleme, subiecte dificile, față de care nu putem să afișăm decât o atitudine responsabilă. Îmi pot permite să spun că nu avem față de ele încă o strategie. E vorba, în ultimă instanță, de modul cum cultivăm dialogul româno-român, de ceea ce înseamnă știința comunicării. Poate de astăzi înainte să cercetăm cu mai multă perseverență, cu mai multă atenție, cu mai multă dragoste patrimoniul, istoria și cultura acestor comunități din afara granițelor țării, pentru ca să învățăm de la ei cum se trăiește, cum se supraviețuiește și cum se rezistă într-o lume contemporană, bântuită de contradicții, de conflicte, de dileme etc.*

Artur Silvestri: Ne apropiem de sfârșitul acestei părți. Mai sunt câteva premii foarte importante. Unul dintre ele este Premiul de excelență, in memoriam, pentru autorul unei cărți importante despre relațiile istorice dintre români și maghiari, **Francisc Păcurariu**.

Tudor Păcurariu (scriitor, fiul): *„Stimată asistență, d-le dr. Silvestri, vă mulțumesc. Mulțumesc mult și că sunteți aici! Vă mulțumesc pentru acest gest de curaj, pentru că trăim vremuri curioase. Vedeți dvs., se urmărește de către specialiști să se facă o altfel de țară, adică, o marcă a României, undeva la intersecția între cârnațul de Debrețin și castravetele bulgăresc. Eu zic că față de asemenea caraghioslâcuri trebuie să avem o atitudine fermă, fiecare dintre noi, în modul său. De aceea, este binevenită inițiativa Asociației Române pentru Patrimoniu de redescoperire a*

acestei Românii tainice, care trăiește în fiecare dintre noi. Maestre, vă mulțumesc!

Artur Silvestri: O Diplomă de merit pentru unul dintre istoricii regionali, și anume, **Emil Satco**, pentru studiile de istorie a Bucovinei și pentru întreaga Enciclopedie a Bucovinei. Emil Satco este un cercetător, care lucrează liniștit, la o parte, și care realizează operă mare.

Emil Satco: *Vă mulțumesc că v-ați gândit și la mine. Am descoperit că există și aici oaze de românism. Vă mulțumesc și dvs. pentru această operă și am venit cu această carte pentru a v-o oferi drept cadou. Între coperțile ei sunt mulți ani de dăruire. Nu este pentru Prometeu, ci este pentru dvs.*

Artur Silvestri: Mai este o Diplomă de excelență pentru o altă faptă.... Pentru un mare reporter și pentru ansamblul operei: **Ioan Grigorescu**. Dar și pentru ciclul „Spectacolul lumii".

Ioan Grigorescu: *Această provocare mă tulbură profund și mă angajează, totodată. Vă doresc ca Asociația Română pentru Patrimoniu să fie o acțiune de durată! Tuturor le mulțumesc și le doresc multă sănătate și să ne întâlnim cu bine și la anul!*

Artur Silvestri: Mulțumesc d-lui Grigorescu că a spus un lucru foarte important: este o inițiativă care va dăinui. Ea nu va supraviețui. Ea există! Dar nu există doar de acum. A existat și va exista. Patrimoniu înseamnă părinți. Toată lumea va avea odată părinți. Toată lumea va avea părinți și, din acest motiv, Pomenirea Părinților nu poate dispărea. Ar fi un nonsens să fie altfel. Acum încheiem această festivitate.

Și totuși, ar mai fi ceva. Domnul **prof. univ.dr. Ion**

Sandu este un mare inventator român, un specialist în domeniul conservării patrimoniului. Dânsul mi-a comunicat că vrea să-mi dea și mie un premiu. Nu am fost de acord. Totuși, dânsul vrea... Să-l ascultăm și să-i mulțumim că e aici, cum a fost și prima dată, la întâia ediție:

Ion Sandu: *Am văzut câtă dragoste împarte dl. Artur Silvestri pentru toți. Ne-am spus că trebuie să i se întoarcă dragostea. Deoarece suntem într-o mare sărbătoare – Sărbătoarea creatorilor luminați –, vreau să vă spun că și creatorii tehnici salută creatorii artistici și înmânează o Diplomă de Excelență și Ordinul Mânăstirii Voroneț, un simbol nu numai pentru interiorul țării, ci peste tot. De curând, m-am întors de la Sevastopol cu 12 medalii de aur și 16 premii pentru inventică românească unde am dat, de asemenea, această Diplomă de Excelență unui mare creator ucrainean.* ***Deci, d-le dr. Silvestri, pentru ceea ce ați făcut pentru noi toți, de-a ne aduna la această frumoasă sărbătoare, primiți ca simbol al dragostei inventatorilor ieșeni*** *– dintre care foarte mulți creatori de bunuri culturale, investiții în domeniul patrimoniului cultural - primiți* ***Diploma de Excelență și Ordinul Voroneț****, de aceeași vârstă cu Capela Sixtină, de o valoare inestimabilă pentru România, o valoare în care se găsește și un dram de inventică, atât în tehnica artistică, cât și materială și tehnologică de punere în operă o tehnică deosebită, care a dăinuit peste secole și cu care mă mândresc... Capela Sixtină a fost renovată de atâtea ori, în schimb Voronețul a avut intervenții doar în ultima perioadă a secolului XX și a rezistat cu putere în vreme.*

Artur Silvestri: Am primit o veste de la fiecare dintre cei de aici. Și le-am mulțumit. Acuma, încheiem

această întâlnire de astăzi pentru Premiile de Patrimoniu și aș vrea să mai spun câte ceva... Aș vrea să spun că nu ne-am propus să facem doar o activitate protocolară, deși și asta are importanța ei, pentru că, uitați-vă bine, e aici atâta lume, din toate părțile. Asta face ca oamenii să se cunoască între ei și poate se și întăresc relațiile în ceea ce au de făcut. Dar am făcut în șase luni de zile, de când am început să lucrăm, mult. Am făcut o carte, care înseamnă *Cuvintele pentru urmași* și pe care o veți vedea. E chiar o carte-tezaur. Va rămâne fără nici un fel de dubiu pentru urmași și chiar e o Carte Mare. Am început alte programe: un ciclu de volume *Mărturisirea de credință literară* cu scriitorii care au o credință literară, pentru că este important s-o ai. Am deschis – v-am și comunicat – prin biblioteca din Giurgiu, și vom continua prin alte 11 biblioteci, fonduri memoriale pentru depunerea de manuscrise. Am constituit Grupul de cercetare literară *Mitropolitul Nestor*, care se va ocupa și va începe, cred că din anul viitor, să editeze integral literatura străromână, ca să se poată pune la dispoziția cercetătorilor de mâine ceea ce este important în această materie. Facem totul voluntar, nu ne ajută nimeni decât – nu știu dacă e bine să spun – Compania „Casa Lux“ și Dumnezeu din cer. Asta cred că e important să se știe. Și acum, aș vrea să mai adaug câteva mențiuni...Pentru că am vrea să înțelegem cu toții, cei care putem înțelege, o concluzie de viață: **nu trebuie să așteptăm de la nimeni nimic**. Dacă tot vom aștepta de la cineva care nu dă și nu știe să dea, nu știe nici că trebuie să dea, ci trebuie doar să ia, n-o să ajungem nicăieri.

Nu trebuie să ne plângem. Suntem ca în secolul al XVIII- lea, când în România tiparul era grecesc și pro-

tipendada vorbea limbi străine. Atunci, noi ne-am întors din drum și aparent ne-am dus la mânăstire; și, ca boieri, ne-am întors la moșie; și am stat, făcând manuscrise, vorbind unii cu alții, într-o limbă din ce în ce mai lustruită, în limba noastră, nu în limba lor; și de aici au ieșit Tudor și pașoptiștii.

Doamne, ajută!

Astfel încheia Artur Silvestri, cu formula de scurtă rugăciune binecunoscută la el, prima parte a serii culturale festive. Spun prima parte, fiindcă au urmat, mai bine de două ore, discuțiile informale, apropiate, mai ales cu cei care, veniți de la mari distanțe, nu se îndurau să încheie abrupt seara și îl înconjurau pe amfitrion, încheind cu felicitările și privind către viitor.

Sentimentul de comuniune a fost important

Fragment din interviul acordat jurnalistului Radu Căjvăneanu[13]:

Radu Căjvăneanu: După festivitatea decernării premiilor ARP (marți, 27 septembrie 2005) am simțit că principalul autor al proiectului ar avea și el nevoie de o cunună. Și atunci m-am apucat să o împletesc din întrebări și răspunsuri (ale dumnealui!). Și astfel s-a născut interviul ce urmează. Dacă veți găsi în cununa lui și câteva frunze de laur, cu atât mai bine.

Radu Căjvăneanu: Stimate domnule Artur Silvestri, cum vi s-a părut, acum, imediat după încheiere, complexa manifestare de astăzi?

Artur Silvestri: *Mi s-a părut în nota obișnuită, tradițională de-acum, căci aceasta nu este prima și, dacă o vrea Dumnezeu, nici ultima. Ceva este însă straniu în toate aceste reuniuni și am să vă spun și de ce am întotdeauna această impresie.*

De obicei, există o notă mondenă ori de câte ori se întâlnesc oamenii, în ziua de astăzi; există și o notă

[13] Artur Silvestri, Sunt un liber, Interviu de Radu Căjvăneanu, publicat în vol. NU SUNTEM SINGURI, CARPATHIA Press, 2006, p. 74-75

protocolară, iar întâlnirile dintre oameni în această România – stranie, la rândul ei – sunt, în principal, deopotrivă, mondene și protocolare. Substanța – când există – e firavă și tocmai de aceea aici mi s-a părut că a fost o întâlnire enigmatică.

Ea nu și-a arătat nici o secundă un caracter monden; un caracter protocolar – da, pentru că aici vin oameni parcă din alt timp, pentru care buna-cuviință este un principiu capital. Până la urmă acest gen de România tainică, despre care vorbesc mereu, ne spune că există – și de aici și caracterul enigmatic, poate insuflat, pe care îl are o întâlnire cum este aceasta.

Radu Căjvăneanu: Unde ați văzut substanța – din punctul dumneavoastră de vedere?

Artur Silvestri: *Sentimentul de comuniune a fost important. Comuniunea nu este nici episod monden, nici episod protocolar. Este „ceva" în care oameni din toate părțile vin – cum spunea, foarte pătrunzător, Viorel Roman – căci se iubesc fără să se știe, fără să se întâlnească și chiar fără să se cunoască. A și exemplificat splendid, cu răspunsul dat unui împărat roman de către creștini: "creștinii sunt cei care se iubesc fără să se cunoască."*

Și oamenii aceștia, pe care i-ați întâlnit astăzi, aici, se iubeau dinainte, fără să se cunoască, pentru că privesc în aceeași direcție. Aici cred că este, de fapt, concluzia esențială: într-o țară în care sentimentul destrămării este, de la o zi la alta, mai puternic deși România nu se destramă, unde meritul este înlocuit de cu totul altceva și nici nu știi măcar cu ce anume și care ar fi de fapt această pseudovaloare petulantă; într-o țară în care Fapta Mare ori nu se cunoaște, ori nu se

recunoaște; într-o țară cum este aceasta, sau cum sunt cele pe care le denumim Românii de suprafață, apar astfel de episoade de comuniune unde oameni din toate părțile vin, deodată, ca la o chemare, simțind că între ei, de fapt, circulă, un fel de fluid misterios. Dacă măcar o sută de oameni există, avem sentimentul că lucrurile nu se precipită către haos.

Radu Căjvăneanu: Aș zice că astfel de episoade de comuniune nu apar chiar de la sine; mai trebuie o scânteie, mai trebuie un mediu, mai trebuie un liant și mai trebuie încă multe alte lucruri.

Artur Silvestri: *Așa este. Dar, pe de altă parte, chiar dacă nu era un liant, unii dintre ei ajungeau să se cunoască, cine știe cum și în ce vreme fiindcă există între ei, într-un fel, și între ei și mulțimile din această țară, în alt fel, o alcătuire consubstanțială. Pentru că Acela Care le îndrumă pe toate, le potrivește. Eu așa văd, de altminteri, această realitate de dincolo de vizibil, dar care se vede tocmai fiindcă lucrează! De aceea spun că, până la urmă, chiar nu este atât de important să se cunoască fizic, câtă vreme pot să facă împreună-lucrare – cum s-ar zice. Și chiar dacă nu ajung să facă împreună-lucrare, prin însuși faptul că acolo unde sunt, ei înfăptuiesc ceva – cât de mărunt sau cu aparență măruntă – însemnează că, într-un absolut al Acelui Care ne îndrumă, „lucrarea ce ne trebuie" este făcută. Așa văd eu lucrurile, de fapt. Unii, însă, nu le înțeleg astfel pentru că, dacă ați observat, la un moment dat, aici, a apărut ideea că, decât să fie șaptezeci de premii, mai bine să fie zece și bune. Dar eu nu cred că această încheiere este adevărată.*

O atmosferă caldă, relaxată, de prietenie și comuniune spirituală

Așa a fost percepută seara festivității decernării premiilor Ediției a II-a, de către participanți.

Iată amintirile participaților[14]

Prof. univ.dr. Virgiliu Eustațiu Radulian, Prim Vicepreședinte al L.P.R.S. (Liga de Prietenie Româno-Sârbă:

Am participat la două festivități de decernare ale Premiilor A.R.P.- au impresionat - în ambele reuniuni - atât prestanța participanților, cât și atmosfera caldă prietenească și de comuniune spirituală ce au domnit în tot timpul. Întâlnirile prilejuite de marcante personalități au fost deosebit de folositoare, conturând nu doar schimburi de opinii și experiențe, dar și început de noi colaborări și interferențe culturale. Cu toții am beneficiat fără de mărginire de asemenea însuflețite împrejurări. Nu întâmplător, în acțiunile noastre curente (cotidiene), aceste întâlniri s-au concretizat în perspective folositoare și în realizări importante.

Cât privește relația cu publicul, aceasta a fost

[14] Idem

favorizată prin faptul că au fost lansate, în cadrul reuniunilor respective, cărți de certă valoare documentară și memorialistică, precum „Cuvinte pentru urmași. Modele și „exemple“ pentru „Omul Român“ în 2005 și „Mărturisirea de credință literară“ - document de conștiință colectivă, 2006, apărute în editura Carpathia Press (am publicat și eu câte un studiu în fiecare volum). Volumele menționate au reunit comunicări ale unor importante personalități, constituindu-se într-un veritabil mozaic de abordări tematice care, laolaltă, au izbutit să înfățișeze potrivit îndemnului editorului dezideratul „să înflorească o mie de flori“. În acest fel atât diversitatea, cât și unitatea tematică au fost pe deplin asigurate.

În mod esențial, la mediatizarea acțiunii și a participanților au adus importante contribuții numeroasele publicații ale A.R.P., cu deosebire revistele Analize și Fapte.

• **Lucian Hetco, managerul revistei AGERO Stuttgart, Germania, Președintele Ligii Asociațiilor Românești din Germania:**

Au fost manifestări cu semnificație socială și civică de excepție. Întâlnirea a fost excepțional de bine organizată. Întâlnirea cu alți premianți și cu publicul a fost emoționantă, dat fiind faptul că mulți dintre ei, îi cunoșteam ca și corespondenți ai revistei AGERO, din mesajele scrise. O parte îi cunoșteam din auzite. Am avut prilejul de a cunoaște o serie de cărturari și personalități culturale, cum s-ar spune, pe viu.

• **Lucia Olaru Nenati, dr. în filologie, scriitoare (poetă, prozatoare, eseistă ș.a.), membră a Uniunii Scriitorilor din România și a Uniunii Jurnaliștilor Profesioniști:**

Era ca o uriașă colecție de valori întrupate pe care un colecționar excentric și-a dorit s-o reunească și a reușit să obțină pentru o seară o densitate de valori reală și autentică așa cum rar se poate petrece într-un secol.

Am ajuns la această ceremonie venind de la Botoșani cu mașina personală împreună cu soțul meu și cu regretatul Emil Satco, cercetătorul enciclopedist de la Suceava, cu care ne „cuplasem" înspre folosirea cu eficiență a mijlocului de transport. Drumul a fost dificil, așa că atunci când am ajuns în sfârșit la sala derulării evenimentului, eram foarte obosiți.

Dar atmosfera de acolo ne-a remontat rapid și ne-a oferit posibilitatea de-a ne întâlni cu mulți dintre oamenii de valoare și semnificație culturală pe care îi prețuiam și mă bucuram să-i revăd, precum **Grigore Vieru, Viorel Cosma, A.D.Rachieru, Lucian Hetco, Aurel Sasu** și atâția alții. Era ca o uriașă colecție de valori întrupate pe care un colecționar excentric și-a dorit s-o reunească și a reușit să obțină pentru o seară o densitate de valori reală și autentică așa cum rar se poate petrece într-un secol. Erau atâția oameni, unii în vârstă, care veniseră chiar de departe, precum profesorul Husar de la Iași și alții, care nu erau abonați la premii, pentru că pur și simplu, focalizarea atenției lor fusese mereu asupra obiectivului activității lor, nu asupra publicității și

răsplății, cum, din păcate, se petrece azi cu precădere și aproape că nu se mai vede valoarea din cauza preempțiunii imaginii. Perindarea tuturor pe „podium“, prezentarea motivației de către Artur Silvestri și rostirea justificativă a fiecăruia a relevat o imensitate de domenii și o varietate de preocupări și, mai ales, de merite, de performanțe greu accesibile în raza vizualizării mediatice. Erau, cei mai mulți de acolo, oamenii ignorați de mass-media, aceea care cultivă cu slugărnicie dezgustătoare celebrități de o zi, dintre cele total lipsite de vreun merit, numai pentru faptul că au acumulat „puncte“ de notorietate, chiar dacă aceasta este de-a dreptul dezonorantă. Cei distinși atunci cu Premii ale Patrimoniului Național - chiar dacă nu cu premii valorice - ci doar cu o diplomă și un simbol, au fost, unii dintre ei, poate pentru prima dată, observați și răsplătiți de cineva. Veneau din toată românitatea, din toate colțurile țării și ale diasporei românești unde trudiseră până atunci ca să zidească ceva, o fărâmă din patrimoniul neamului, drept care fuseseră „decorați“ de către Asociația Română pentru Patrimoniu.

Nu pot să trec cu vederea și împrejurarea că, atunci când mi-a venit rândul și mie să primesc distincția, Artur Silvestri mi-a solicitat, știind despre conexiunile mele cu muzica, să cânt acolo, pe viu, un cântec din cele cântate de Eminescu și pe care eu le reconstituisem pe albumul meu. Deși ar fi fost poate potrivit să interpretez unul dintre cântecele din repertoriul eminescian și cei ce m-au felicitat ulterior și-au exprimat dorința de-a fi auzit și un asemenea cântec, eu am ales un alt cântec pe care l-am

considerat potrivit cu apertura împrejurării în care ne aflam: piesa Rugăciune pe care am pus-o pe muzică după versurile eminesciene și care, adresată fiind Fecioarei Maria, mi s-a configurat a avea atributele unei Ave Maria românești și așa am cântat-o în mai multe colțuri de lume. Aplauzele și impresiile entuziaste ce mi s-au adresat la sfârșit, chiar de la cunoscători în artele scenice (precum actrița Ileana Stana Ionescu), dar care au apărut și ulterior în consemnările scrise ale evenimentului, au confirmat că ideea - invitație a amfitrionului fusese foarte inspirată.

• **Sabin Bodea, scriitor, poet, editor, director al revistelor Viața de pretutindeni și Viața arădeană:**

Ceremonia de decernare a premiilor, întâlnirea cu ceilalți premianți, cu publicul, întâlnirea cu „Doamna Casa Lux“, alias Mariana Brăescu Silvestri, a fost una deosebită, maiestuoasă, aș putea spune, pentru că am putut vedea pe viu ce înseamnă să trăiești, să te zbați, să arzi pentru o idee. Aveam în fața noastră nu un om, un scriitor, ci un adevărat Patriarh al simțirii românești, gata, în orice moment, însă, spre colaborare cu orice nație, capabilă de prietenie, pace și bună înțelegere. Acea masă enormă de personalități, de la cei mai tineri până la cei atinși de anii senectuții, realiza o trecere între generații prin măsura valorii, prin creație, indiferent de forma de expresie. Momentele acelea înălțătoare ne dădeau aripi și ne îndemnau să fim mai performeri.

• **Theodor Codreanu, prof. dr. în filologie, prozator, istoric și critic literar:**

Întâlnirile prilejuite de acordarea anuală a Premiilor pentru Patrimoniu Românesc erau impresionante prin amploarea lor, în spații publice prestigioase, cum e Sala Florească din Capitală. Numărul participanților era de ordinul sutelor. Nu știu cum reușea Artur Silvestri să adune atâtea personalități din cele mai diverse categorii sociale, departe de a fi doar numai scriitori. Întâlnirile erau benefice nu doar prin mesajul lor cultural național, neglijat de instituțiile oficiale, ci și prin faptul că se cunoșteau între ei cei care gândeau că e necesară schimbarea de mentalitate în renașterea culturii românești.

• **Gheorghe Neagu, scriitor, jurnalist, editor reviste:**

Ceremonia a fost decentă, iar întâlnirea de bun augur. Așa am mai aflat cine mai trăiește, cine mai scrie și cum mai arată idolii tinereții mele.

• **Nicolae Danciu Petniceanu, scriitor, redactor șef, revista VESTEA Mehadia:**

Impresia excelentă. Nu mai participasem la un asemenea act cultural, într-o mulțime considerabilă, lume deosebită. Am avut prilejul de a cunoaște câteva personalități: Mariana Brăescu, scriitoarea botoșăneancă Lucia Olaru Nenati (cu soțul), Viorel Cosma, Mihai Miron, Sabin Bodea, Fl. Țene, Miron Țic etc.

• **Ion Gaghii, director al Bibliotecii Județene**

„I. A. Bassarabescu“, Giurgiu:

Atmosfera de decernare a premiilor ARP îmi era, oarecum, familiară, deoarece participam efectiv la aceste manifestări culturale menite a pune în mișcare întreaga forță creatoare a tuturor acelora care aveau, realmente, ceva serios de spus în perimetrul spiritualității românești din țară și diaspora. Cu atât mai mari au fost emoțiile ce mă încercau, atunci când mi s-a înmânat respectivul premiu la care, sincer vorbind, nici măcar nu îndrăzneam să visez.

Premiile Patrimoniului Național, ediția a III-a, 17 martie 2006, Clubul Florească

Am dorit ca premiile să fie diverse, să ne arate modelul și exemplul social.

Artur Silvestri

Fragment din stenogramă

Artur Silvestri: Bună seara tuturor! Bine ați venit! Doamne-ajută! Bine ați venit la a III-a ediție a Patrimoniului Românesc. Premiile Patrimoniului Românesc au apărut acum un an de zile. Am avut două ediții până astăzi, și am stăruit să fie acum din mai multe motive. Am să le spun pe scurt, ca să ne înțelegem din capul locului pentru ce ne-am grăbit să acordăm atâtea premii într-un interval atât de scurt. Întâi, pentru că am vrut să arătăm continuitate. Prea de multe ori inițiative, fapte rămân în proiect și în loc să fie tratate cu stăruință, într-un chip stăruitor, uităm prea repede, ca și cum apa s-ar pierde în deșert. Noi ne-am gândit că poate avem noroc și să nu ne oprim aici. Apoi, ne-am mai gândit că, totuși, asemenea acțiuni trebuiau să fie făcute pentru că era ceasul lor, era un moment bun, fiindcă atunci când răul ți se pare că s-a înstăpânit, el face ca binele să se potențeze.

Nevoia de bine, în vremurile prigoanei, este evidentă. Nu am dorit să facem decât binele. Acest bine, care înseamnă ceea ce ne-au lăsat alții de când a fost să fie om pe acest pământ la noi. Și am vrut să facem acest bine întâi arătând modele și exemple. Aceste premii ale Patrimoniului Românesc s-au născut pentru a arăta ce înseamnă modelul social. Cineva, odată, era nedumerit că nu premiem 5 sau 10 personaje, adică, într-un plan subțire, aceia care tot circulă pe scena vieții publice. Eu n-am dorit să facem asta și n-am să doresc câte zile voi avea. Întâi, pentru că pe scena vieții publice defilează aceleași chipuri și se macină la moară aceeași nu știu ce făină… Dar România-i mult mai mare decât această scenă a vieții publice. România este pretutindeni unde un om înfăptuiește ceva, care face o fântână, o cișmea, strânge documente, înscrie și el măcar ca un cronicar minor sau ca un om de mânăstire, în veacul fanarioților. De aceea, vom da premii multe și puține, totuși, față de câte fapte mari sunt în țara noastră de azi. Vom da premii multe nu numai că sunt multe fapte, ci pentru că noi trebuie să arătăm că suntem în țara noastră și nu în țara lor, adică în țara celor care vor să ne facă să gândim ca ei. Noi gândim ca noi. Ca noi, fiecare în parte… De ce? Esențial, în istorie, este să lași să înflorească o mie de flori. Aceste o mie de flori ne-am gândit, de fiecare dată, să le arătăm. În spatele fiecărui premiu, fiecărei nominalizări, fiecărei cărți stă categoria, adică mulțimea, care este făcută din același mister constitutiv și care, de fapt, însemnează un fel de oaste: oastea țării. De aceea ne-am gândit ca premiile să fie diverse, să ne arate modelul și exemplul social, să arate că toți aceștia sau mai bine spus că toți acești reprezentanți nu fac altceva decât să po-

menească părinții pentru că patrimoniul însemnează pomenirea părinților...

Erau unii care, cu o vreme în urmă, mă întrebau – o parte din ei neliniștiți și o parte din ei aproape în derâdere – unde-i vei găsi dumneata pentru nu știu câte ediții vor fi? Adică, în sensul că sunt numai câțiva. Această mentalitate există și ne luptăm zilnic cu ea. Există pentru că sunt multe prejudecăți. Una dintre ele spune: „cultura se face numai pe Calea Victoriei". Când, de fapt, cultura se face pretutindeni. Și s-a mai spus, în mod strălucit, că între țărani și mari cărturari nu există decât o diferență de formare. De aceea, toți cei care sunteți aici aflați de faptele mari pe care le întâlniți pretutindeni, în fiecare zi.

Ceea ce facem este un gest cu gravitate, cu greutate. Dar sunt unii înfăptuitori mai puțin cunoscuți. Răspunsul imediat este simplu. Și atunci, se pune firesc întrebarea: dacă nu sunt pe scenă, nu există? Iarăși, răspunsul este evident. Mai este, încă, un gând, pe care aș vrea să-l spun acum și anume: mi-a mai spus cineva că poate unii dintre cei care au primit acest premiu nu sunt valori. Am să fac o declarație pe care cei care mă cunosc o știu bine și au și citit-o… Ce facem fiecare, numai Dumnezeu știe și că există un criteriu esențial care este fapta în istorie, capacitatea de a fi pomenit. Adică, de-a fi pomenit prin ceea ce-ai făcut. Și, evident, prin ceea ce lași, pentru că fără urmă și fără tiparul pe care-l creezi ori inițiativă sau orice intenție, rămâne doar vorbă-n vânt. De aceea, nominalizații inițiali au condus la premiile ce le vom acorda astăzi.

Marele Premiu al Patrimoniului Românesc pe 2006. După multe examinări – ca să spunem așa – , Marele Premiu a fost acordat unei cărți. Este una dintre cele

mai misterioase cărți din ultimii ani în România. O carte misterioasă despre un ministru și despre straniul care stăpânește această țară. O carte care va fi sau nu dezlegarea unei enigme istorice, dar, oricum, este un gest uimitor. În această faptă complexă există multe învățături. Una dintre ele stă chiar în fabula ei de constituire. Un om ajuns acum la bătrânețe își dedică o bună parte din viață într-un chip stăruitor care se pare că a ilustrat viața de chilie, de benedictin din evul mediu ca să dezlege niște tăblițe despre care nimeni nu știe nimic și Stăpânirea nu dorește să știe nimic. Nu de azi, ci de zeci de ani, de când există într-un depozit aceste tăblițe de plumb necunoscute și într-o scriere necunoscută. Aceasta este fabula înfăptuitorului, dedicația, pentru că la fundamentul fiecărei fapte mari ea există. Există aceste documente, care nici măcar nu sunt apărate, protejate, închise cu șapte lacăte, așa cum ar face oricine pe pământ, cu chei aflate la șapte persoane diferite. În realitate, zac undeva depozitate. Norocul a fost că un cineva sau un ceva – pentru că parcă, astfel de gesturi nu aparțin omului – n-a lăsat să se întâmple acest lucru, ci a stăruit zeci de ani să le și descifreze și să le și publice. Și alții au făcut să apară rezultatul acestei trude. Și altcineva s-a oglindit în această cercetare făcând în așa fel în care să se vadă ce valoare are ea.

Astăzi, **Marele Premiu al Patrimoniului Românesc**, pe 2006, îl vom acorda domnului **Dan Romalo** pentru contribuția specială la studiul culturii străvechi prin volumul Cronica getă, apocrifă, pe plăci de plumb. Vi-l recomand! Dar nu-l recomand… Sunt convins că-l veți căuta... Un studiu de o acuratețe uimitoare. Cartea a apărut în anul 2003. Deci, de trei ani! Ați auzit de o dez-

batere publică pe această temă? Nu. În schimb ați auzit de un istoric la curtea unui împărat african, timp de 20 de ani, chemat la un post de Televiziune ca astfel de cărți și Codex Rohonczi să fie boicotate. Adică să nu vorbim despre ele. Adică să le înmormântăm din viață. Și atunci, eu voi spune așa: e treaba lor. Noi trebuie să ne facem datoria vieții noastre, și să nu lăsăm ca aceste boicoturi să se producă. Și de aceea suntem astăzi aici și de aceea cei mulți gândim așa, pentru că noi suntem majoritatea.

Dan Romalo : *Aș vrea să mulțumesc celor care s-au gândit să premieze cartea și nu pe mine. Mare bucurie că a fost premiată. Spun asta pentru că din fragedă tinerețe am considerat că opera contează în primul rând și apoi cel care o făurește, pentru că opera este o cristalizare a multor ezitări și bâlbâieli ale autorului, care evident, dacă este pe un teren nebătut nu poate să meargă la sigur și face încercări care se cristalizează prin eliminarea rezultatelor nevalabile.*

Artur Silvestri: Am dat Premii de excelență, după acest mare premiu, pentru doi mari povățuitori ai neamului și pentru ansamblul operei lor. Nu sunt aici, pentru că ei aproape trăiesc într-o altă dimensiune și sunt foarte bătrâni, pentru că înțelepciunea este, poate, totuși, o expresie a bătrâneții: **arhimandritul Justin Pârvu**, starețul Mânăstirii Poiana Teiului, și **arhimandritul Arsenie Papacioc**. Să-i aplaudăm! Din această categorie ar trebui să facă parte și face parțial și un preot care vine din țări barbare, de acolo unde creștinii sunt prigoniți pentru că sunt români și nu sunt lăsați să-și facă biserică. Acest om care este un conducător cum erau în vremuri de prigoană, este părintele **Bojan Aleksandrovic**, din Serbia, de la Nehotin, din Valea Timocului, care primește un Premiu de Excelență pentru contribuția eroică de

conservare a tradiției românilor din Valea Timocului, împreună cu episcopul lui, **P.S. Daniel Stoenescu**, episcopul de Vârșeț.

Bojan Aleksandrovic: *Doamne-ajută,frați și surori! Mi-e drag că suntem atâția adunați. Iertați-mă că vorbesc poate într-un grai pe care nu l-ați auzit de curând, pentru că noi acolo, în Valea Timocului, nu am avut școală românească din 1883. Domnul Silvestri a spus că autoritățile nu ne dau voie să zidim biserică românească acolo. Pot să spun pe scurt: pot ei să nu vrea dar Dumnezeu vrea și biserica-i construită. Prima-i construită, funcționează cu multe probleme, dar Sfânta Liturghie în limba română se ține în toată Duminica, cu voia lui Dumnezeu mai sunt încă două locuri, pentru două biserici românești. Credința ortodoxă românească a pornit și se răspândește ca și creștinismul din primele secole ale creștinismului.Vă mulțumesc!*

Artur Silvestri: Mulțumim părintelui Bojan Alecksandrovic pentru că acolo unde este face ce trebuie. Și acum, alte multe premii…Trecem, să spun așa, la același strat de învățători și mari povățuitori ai nației. De povățuitori secreți… Avem povățuitori secreți, cum am avut tot timpul, pentru că la lumina zilei avem alții.

Un Premiu de excelență binemeritat, domnului **Ivan Evseev**, pentru contribuția deosebită adusă la păstrarea tezaurului folclorului românesc. Mulțumim că ați venit!

Ivan Evseev: *Vă felicit pentru apărarea acestei cauze care este din ce în ce mai greu de apărat. Aduc un omagiu celor care se străduiesc să păstreze tradițiile noastre milenare, iar folclorul nostru este unul dintre cele mai interesante tezaure din lume. Dacă vom ști să înțelegem asta, vom ști să-l păstrăm.*

Artur Silvestri: Un Premiu de excelență, de aseme-

nea, binemeritat pentru domnul **Petru Ursache**, pentru ansamblul operei și pentru cercetările în domeniul istoriei literare.

Petru Ursache: *Sunt sigur că am venit aici pentru că apărăm niște adevăruri. Eu nu știu dacă ceea ce am scris răspunde acestui deziderat. O carte, care urmează să apară, va fi în treaba aceasta și titlul va fi: „Antropologia conștiinței neocoloniale". Adevărul, spuneți, unde stă? Conștiința mea este că țara noastră ajunge repede, așa cum prevedea odată Eminescu. Din păcate, a prevăzut acest lucru. O țară devine o țară colonială dacă nu suntem atenți. De asta am venit aici, să punem umărul… În planurile prezise sunt multe lucruri care trebuie făcute neapărat în așa fel ca Eminescu să nu aibă dreptate. Din păcate, el are multă dreptate. Eu, cel puțin, sunt sub semnul Eminescu. Vreau să vă mai spun încă un adevăr… Dumneavoastră ați spus că ceea ce facem privește întreaga românime, românii din toate spațiile. Eu spun… spațiul limbii române. Într-adevăr, așa stau lucrurile. Se află în sală – și sunt foarte bucuros – trei mari poeți, unul din Bucovina, Vasile Tărâțeanu, și doi din Rep. Moldova, Grigore Vieru și Nicolae Dabija.*

Artur Silvestri: Un Premiu de excelență pentru ansamblul operei și studiului istoriei noastre străvechi domnului **Vasile Boroneanț**.

Vasile Boroneanț: *De fapt, este o confirmare a unui mare efort al domnului Romanov. Eu am descoperit aceeași scriere. Dacii scriau. Aveau o scriere a lor. Și din documentarea mea, am ajuns la concluzia că aveau chiar mai multe scrieri. La concurență cu lumea aceasta mediteraniană care a venit peste noi ele au rămas necunoscute. Este o confirmare ce domnul Artur a spus. Ele confirmă și dau certitudine. Mă bucur că am participat la această în-*

trunire. Domnilor, eu am făcut săpături în zona Porților-de-Fier și m-am interesat de populația românească de pe cele două maluri ale Dunării. Am avut prilejul datorită unor subvenții din partea Academiei de la Belgrad și mai puțin a noastră să reiau legătura cu acești oameni. Și, într-adevăr, este înfiorător să te duci în satele românești și oamenilor să le fie rușine să spună că sunt români. Am fost cazat în casa unor români de acolo. Am crezut că pot vorbi cu ei românește. Mi-au spus: nu românește! Aceeași situație am văzut și în alte zone. Ceea ce a făcut părintele este un lucru extraordinar și mai trebuie să-l sprijinim cu niște manuale din clasele primare. Eu am făcut atunci, le-am dat, dar a doua zi a venit cineva și le-au luat, sub amenințare. Asta se întâmpla cu 20 de ani în urmă. Se pare că situația nu s-a schimbat prea mult…

Artur Silvestri: Un Premiu de excelență pentru ansamblul operei și cercetări în domeniul istoriei noastre străvechi dlui **prof. dr. Marin Cârciumaru**.

Marin Cârciumaru: *Tot ce este neașteptat este plăcut. Nu m-am așteptat la acest premiu. Spre rușinea mea, nu știam că există această onorantă Asociație pentru apărarea Patrimoniului. Sunt arheolog, iar acum mă mândresc că sunt cadru didactic al unei Universități și formez oameni care să apere Patrimoniul. Vă promit că acest premiu îmi dă aripi ca să formez acei oameni, care merg peste tot, eventual ca profesori de istorie, pentru a mai salva ceea ce se mai poate salva. Este foarte greu pentru că mentalitățile sunt altele. Vă mulțumesc!*

Artur Silvestri: Un Premiu de Excelență, care are un caracter simbolic, domnului **Andrei Vartic** pentru apărarea românismului.

Andrei Vartic: *Doamnelor și domnilor, vă salut de pe*

pământ românesc. Poporul român a apărut și pe Valea Mureșului, și pe Valea Timocului… Suntem români dintotdeauna în Basarabia prin tradiția românească. Doina și cântecele noastre românești se cântă și se lansează ca la 1600 și la 1800…

Artur Silvestri: O carte mare, „Enciclopedia artiștilor români contemporani“ și trei autori: **Vasile Florea**, **Negoiță Lăptoiu** și **Alexandru Cebuc**. Toți trei primesc un Premiu de excelență.

Vasile Florea: *Am făcut-o pentru că toți trei am lucrat în domeniul artei. Unul a fost directorul Muzeului de artă din Cluj-Napoca, un altul, redactor șef al Editurii "Meridiane" și subsemnatul director general al Muzeului Național de Artă Dramatică. Ediția pe care am creat-o, acum 12 ani, a scos peste 20 de volume. Prin preocuparea celor trei am scos până în momentul de față 5 volume și urmează volumul 6. Suntem onorați să fim cu dumneavoastră aici pentru a primi acest premiu.*

Artur Silvestri: Și acum, un ciclu monumental de cărți, care, parcă, a ajuns la volumul 9: „Personalități și figuri fundamentale ale culturii românești“. Numai gândul de-a pune unul lângă altul, atâtea nume mari, este impresionant. Asta pentru ca uitarea să nu se producă. **Constantin Toni Dârțu** de la Iași. În numele dânsului **Ieftimie Nesfântu**.

Ieftimie Nesfântu: *În primul rând, vreau să vă mulțumesc în numele domnului Dârțu…Recent a apărut volumul 17. Sunt multe personalități cuprinse aici. Credem că gestul pe care-l faceți dumneavoastră este și mai deosebit.*

Artur Silvestri: Acum, un premiu pentru o scriitoare care vine de la Viena. O Diplomă de excelență pentru

eseistică, în domeniul valorificării fondului de obiceiuri și tradiții. Eseistica a însemnat o activitate care este importantă nu atât pentru valoarea de cercetare, ci pentru valoarea de rememorare, adică de a arăta că obiceiurile și tradițiile nu numai că sunt necesare ci și că ele există. Doamnă **Julia Maria Cristea,** aș vrea să ne spuneți câteva cuvinte.

Julia Maria Cristea: *Am plâns înainte de a veni aici. Mulțumesc domnului Silvestri, care este părintele spiritual al acestei cărți. Dânsul i-a dat contur și formă. Am scris această carte dintr-o nostalgie cumplită. Numai cei care pleacă și încep o altă viață știu ce înseamnă dor de țară. Nostalgia ca român este durerea piciorului amputat. Această durere nu poate fi ameliorată de nici un fel de medicament. Am scris aceste articole pentru cea de-a doua Românie, pentru cele 12 milioane de români care sunt peste tot în lumea asta și marea majoritate stă cu capul plecat pentru că sunt români. De ce? Pentru că avem această pată neagră pe care ne-au scos-o, nu istoria, nu contemporanitatea, ci naționaliștii din alte țări. Pentru ca acești români să meargă cu capul sus trebuie să se arate că noi am făcut ceva în istoria Europei, în Al Doilea Război Mondial. Ceea ce nu se știe, românii au ajuns la porțile Vienei. Nu rușii au eliberat Viena. Românii trebuie să spună în toate colțurile lumii: „Da, am venit aici că așa s-a întâmplat.". Am scris toate acestea să se știe că avem o mitologie extraordinară. Am cunoscut aceste tradiții și m-am întors în copilărie, în perioada când am vibrat îngrozitor de adânc.*

Artur Silvestri: Și acum, o Diplomă de excelență… **Pr. Constantin Protopopescu** a făcut o monografie a orașului Strehaia, cât un tom din evul mediu.

Pr. Constantin Protopopescu: *Domnule profesor,*

doamnelor și domnilor. Mă simt onorat de-a fi fost invitat la această manifestare de cultură și asta datorită dr. Artur Silvestri. Mă simt onorat pentru această Diplomă de excelență. Un oraș, o așezare, o țară e mare când are ceva de sărbătorit. Și noi sărbătorim astăzi valorile de elită ale Patrimoniului Național. Un cărturar francez al secolului trecut spunea că geografia este trupul patriei, iar istoria sufletul ei. Aici ne întâlnim cu trupul patriei, dar și cu sufletul ei. Mulțumim domnului dr. Silvestri, președintele executiv al Asociației Române pentru Patrimoniu, pentru faptul că a inițiat și organizează asemenea acțiuni la nivel de țară, pentru faptul că nouă, care suntem din teritoriu, intelectuali anonimi, dacă ne putem numi așa, ni se dă prilejul să fim alături de dvs., care lucrați în așezămintele de învățământ superior, în cercetare.

Artur Silvestri: Alte două premii, autori de studii și monografii locale… **Miron Țic,** o Diplomă de Merit, pentru monografia dedicată comunei Ilia.

Miron Țic: *Mulțumesc domnului Artur Silvestri. Îl consider cel mai important din viața mea și îl voi păstra acolo unde trebuie. Cartea pe care am scris-o este monografia unei comune, Ilia, de Hunedoara. Comuna are o vechime de peste 750 de ani. Am descoperit valorile ei.*

Artur Silvestri: O altă Diplomă de excelență pentru monografia comunei Pridvor din Banat, **prof Pavel Panduru**…

Pavel Panduru: *Scuzați emoția care mă copleșește în acest moment spiritual. Fac și eu parte din această armată a spiritului românesc care se străduiește să păstreze tradiția românească și creștină, pentru ca să ne putem păstra identitatea în momentul când ea este pusă la îndoială. Vă mulțumesc din suflet și în special domnului doctor Artur*

Silvestri!

Artur Silvestri: Domnului **Nicolae Romulus Dărămuș**, un Premiu de excelență pentru contribuția adusă la conservarea mediului național... În realitate, însă, Natura este Patrimoniul de unde pleacă totul. Fără natura care ne definește, noi nu existăm. De aceea, oricine se ocupă de natură și dorește ca ea să fie așa cum a lăsat-o Dumnezeu, merită recunoaștere de la toată lumea.

Nicolae Romulus Dărămuș: *Vorbeam înainte domnului Artur Silvestri despre faptul că atunci când se adună mult rău, crește proporțional și nevoia de bine. Ei bine, ne aflăm într-un punct critic în ceea ce privește suportul vieții. Am avut senzația unui echipaj, plecat pe o navă pe mare. Pe Titanic, când la etajele superioare se bea coniac și se asculta muzică, puntea de jos era inundată și se murea. Am senzația că luați de cotidian, de turnurile de fildeș ale fiecăruia dintre noi, uităm că Titanicul pe care ne aflăm, țara, continentul, globul, moare. Ce doresc eu? O sensibilizare a noastră, a dumneavoastră, de-a ne decupla din turnurile noastre de fildeș și de a face ceva pentru supraviețuirea vieții.*

Artur Silvestri: Și acum Premii de excelență pentru literatură. Unii scriitori au ilustrat și au scos la suprafață ceva din geniul local, din geniul locului, din regiuni. Sau, și-au dedicat viața unei construcții mari.

Un Premiu de excelență pentru monumentala ediție a operei lui Liviu Rebreanu, domnului **Nicolae Gheran**. Nu este. Am să spun o frază… Domnul Nicolae Gheran a reușit ceea ce nu există în literatura română: acum noi n-am avut o ediție completă, indiferent de mărimea operei unui autor.

Un Premiu de excelență unui scriitor care trăiește la Nisa. Nu este român, dar este român, domnul **Ștefan J. Fay**, o operă unicat de evocare a istoriei Transilvaniei. Ștefan J. Fay spune că patria pe care a dobândit-o este limba română. Domnul **Ilie Rad** primește și dânsul un Premiu de Excelență. Am să spun câteva fraze… S-a ocupat o bună parte din cariera dânsului de jurnalism și de istoria jurnalismului, dar și de restituirea scriitorilor uitați. Restituirea scriitorilor uitați nu este o joacă. Noi pierdem din vedere, sau istoria îi pierde, sau sunt lăsați de-o parte. Și de fiecare dată trebuie să ne uităm înapoi și să vedem dacă judecățile sunt definitive și adevărate sau nu. Domnul Ilie Rad a considerat că e o datorie să se ocupe de scriitorii uitați, iar noi credem că a făcut foarte bine.

Ilie Rad: *Eu lucrez ca jurnalist în Cluj și mă ocup de un proiect care are mare legătură cu Patrimoniul: să valorificăm o activitate publicistică a peste 100 de scriitori români ale căror articole stau răspândite în reviste și nu le bagă nimeni în seamă. Avem, deja, trei volume, Cela Serghi, Geo Bogza s-au și bucurat de succes. Acest premiu este foarte important pentru noi. Vă mulțumesc!*

Artur Silvestri: un alt Premiu este pentru **Teofil Răchițeanu** pentru ansamblul operei și pentru introducerea în poezia românească a lumii Munților Apuseni. Teofil Răchițeanu este un caz foarte straniu. Am să spun doar o singură frază… Imaginați-vă un dac, izolat în Munții Apuseni, ca profesor de română, cititor și admirator al lui Eminescu, care scrie o poezie eminentă, departe de scenă, departe de regizori și actori. Sunt oameni care trăiesc într-o altă dimensiune.

Domnul Ion Marin Almăjan ne-a comunicat că este

la Paris unde participă la Cenaclul Traian Vuia, primul om care s-a ridicat de la pământ cu o pasăre mecanică în zbor. Ați citit cumva în ziarele din România despre acest lucru, într-un articol mai semnificativ? Noi nu avem voie să avem o prioritate în ceva. Noi nu trebuie să avem prioritate în nimic. Domnului **Ion Marin Almăjan**, Premiul de excelență, pentru ansamblul operei și pentru o carte tulburătoare, care este unicat prin felul în care este „Mătușa mea, Maria Theresia".

Două premii foarte importante… Unul dintre ele este dedicat celui care a introdus în poezia românească lumea Dunării. Cel care a introdus în proza românească lumea Dunării a fost Panait Istrati. Acest tipar în lirica de limba română este **Nicolae Grigore Mărășanu**. Premiul de excelență…

Nicolae Grigore Mărășanu: *Nu prea sunt obișnuit să joc pe scenă, dar ce pot să vă spun? Am măsluit în această idee, „spațiul carpatic", pentru noi nu avem numai câmpie, ci și munți și spațiu acvatic. Mă intriga ideea că poezia engleză a locurilor există și într-o eventuală geopoetică românească lipsește această poezie a spațiului acvatic. Dacă dumneavoastră ați sesizat acest efort al meu și m-ați luat în seamă, vă mulțumesc!***Artur Silvestri**: Încă un premiu pentru un poet foarte important, pentru cel care a reconstituit – reconstituit e un fel de-a spune – nu era o reconstituire ci aproape o epocă întreagă de literatură pe care noi n-am avut-o și pe care, **Radu Cârneci** a inventat-o sau mai bine spus a restituit-o pentru cultura românească – Renașterea. Un Premiu de excelență pentru poetul Renașterii în limba română astfel încât să nu creadă cineva că nu avem așa ceva.

Radu Cârneci: *Pentru mine scriu foarte multă poezie de iubire. Și pentru că lucrez acum la o antologie din lirica universală, cu mari poeți ai iubirii și pentru că cele trei volume ale mele strânse într-o casetă constituie un omagiu adus iubirii, Dumnezeirii și omului, am să zic pentru Artur Silvestri o poezie mică, scurtă, de iubire: «Ea era cea mai frumoasă/ Eu am fost cel mai nebun/ Și-astăzi, iată cum apun/ Suflet, sânge, spaimă joasă/ Ea era cea mai frumoasă/ Eu am fost cel mai nebun/ În genunchi rugam o piatră/ Inima-mi murea curată/ Și-astăzi, iată cum apun/ Suflet, sânge, spaimă joasă/ M-a purtat prin Cer, prin iad/ Și-acum vine să mă scad/ Suflet, sânge, spaimă joasă/ Ea a fost cea mai frumoasă.//»*

Artur Silvestri: Alt premiu.Pentru domnul **prof. dr. Teodor Vârgolici**, pentru contribuția adusă la cercetarea istoriei literaturii române.

Teodor Vârgolici: *Inițiativa Asociației Române pentru Patrimoniu se justifică pe deplin în România, iar pentru noi, cei prezenți aici, reprezintă o mare satisfacție și mulțumesc domnului doctor Artur Silvestri pentru acest premiu.*

Artur Silvestri: Acum, am să spun câteva vorbe despre două Premii de Excelență, care trebuie explicate.

Domnul **George Roca** este redactor-șef la ziarul „Spirit românesc“ din Sydney, Australia. Domnul **Ioan Miclău**, poet și dramaturg, pe lângă opera pe care a lăsat-o, are o caracteristică. Domnul Ioan Miclău a făcut o bibliotecă privată, a construit o casă în curtea casei sale. Se numește „Mihai Eminescu“ și are vreo 3.500 de volume pentru românii din Australia. Și să știți că vin români de nu se știe unde să împrumute

cărți. Dacă vă imaginați acest lucru… **Artur Silvestri**: Azi am comunicat cu domnul Roca și m-a rugat să citesc o frază și o declarație simplă care este mult mai importantă.

Artur Silvestri: Oriunde ne-am afla, pe planeta Pământ, chiar și în Australia, la 20.000 km distanță suntem într-o măsură mare răspunzători de promovarea culturii neamului și a strămoșilor noștri.

Un premiu care pe mine mă bucură, este pentru **diaconul Ioan I. Ivan**, care este un cărturar mare, ca și părintele Ioan Ionescu, care este de față. Părintele Ioan Ionescu a venit, la 92 de ani, aici. A primit, în septembrie 2005, Premiul de Excelență. Este un mare cercetător al istoriei creștinismului. Pentru că vine vorba de Biserică, Diploma de Excelență pentru un volum care are o importanță mai mare decât ne închipuim. El se numește „Ortodoxie și putere politică în România contemporană". Acest volum aparține unui cercetător, George Enache. Însemnătatea trebuie subliniată pentru că este întâia dată când se face o cercetare fără prejudecățile cu care ne-am obișnuit. Domnului **George Enache** o Diplomă de Excelență.

Artur Silvestri: Acum, două premii in memoriam. Unul dintre ele este pentru un eminent cercetător al regionalismului creator. Premiul este pentru cărțile legate despre Bihor și arta bihoreană. Scriitorul este **Stelian Vasilescu**, care primește, in memoriam, Premiul de Excelență.

Fiica lui Stelian Vasilescu: *Chiar dacă nu mai este printre noi, de acolo de sus ne privește și ne mulțumește*.

Artur Silvestri: Alt Premiu de Excelență, in memoriam, a fost acordat unui cărturar care, în sinea lui, reprezintă un caz. El a murit în ziua de Crăciun a anului 2004, la

New York, printre străini și am aflat despre această moarte târziu. Un mare cărturar, care a scris multe din cărțile pe care ar trebui să le cunoașteți, cărți mari, eminente, și în memoria lui voi forma la Biblioteca Națională din București un fond memorial **Șerban Andronescu**.

Dar pentru că tot vorbim despre dacologie și dacism, un Premiu de Excelență binemeritată domnului **profesor Gheorghe Iscru** pentru eminenta carte „Tracogeto-dacii, națiunea matcă din spațiul carpato-danubiano-balcanic". Gheorghe Iscru este unul dintre exponenții acestei dezbateri intelectuale și trebuie să-i acordăm meritele pe care le are în mod deosebit.

Gheorghe Iscru: *Aș vrea să spun ceva tare, ca să se audă, Congresul al IV-lea, din acest an, de dacologie, de la București, a hotărât ca anul 2006 pentru noi să fie anul Decebal. Anul acesta, al VII-lea, va fi dedicat lui Decebal. M-a bucurat foarte mult și am venit special pentru a-i mulțumi domnului Silvestri și Asociației pentru a conduce pentru orientarea spre Rădăcini, pentru că ele sunt atacate. Totdeauna când vrei să distrugi un popor, îi ataci rădăcinile. Personal am lansat o scrisoare deschisă către toată lumea, către președintele țării, către cei care au lumea lor și pot să facă ceva. Vă mulțumesc!*

Artur Silvestri: Și acum, alte multe premii… Unii sunt aici, alții nu sunt, dar noi îi vom pomeni. Tudor Opriș, un Premiu de excelență pentru contribuția deosebită la cercetarea istoriei învățământului românesc. Una dintre cărțile cele mai importate ale acestor ani este „Dramă învățământului românesc", o carte tulburătoare prin atitudinea cetățenească și prin punctul de vedere pe care le avansează. Un Premiu de excelență s-a acordat și unui scriitor important, pentru atitudinea continuă în do-

meniul analelor publice. Este vorba de domnul **Octavian Paler**. Nu este aici. Un Premiu de excelență pentru monumentala lucrare „Hronicul muzicii românești“ domnului **Octavian Lazăr Cosma**. Doamna **Emilia Comișel**, care este un mit, o legendă a etnomuzicologiei în România a primit și domnia-sa un Premiu de Excelență.

O carte mare, „Enciclopedia artiștilor români contemporani“ și trei autori: **Vasile Florea**, **Negoiță Lăptoiu** și **Alexandru Cebuc**. Toți trei primesc un Premiu de excelență.

Alte două premii, pentru doi oameni merituosi care n-au putut veni aici.

Radu Ray - Premiu de excelență - pentru studiile privitoare la civilizația montană

Corneliu Leu - Premiu de excelență - pentru ansamblul operei literare și pentru genul “romanului documentar” inițiat în literatura română

Un Premiu de excelență pentru un suflet care s-a dedicat toată viața operei lui George Bacovia, domnul **Constantin Călin**, de la Bacău.

Următorul Premiu de excelență aparține unuia care se situează printre cei puțini care în acest moment exemplifică un gen de cercetători care nu cred că mai este atât de frecvent. Pentru **Stancu Ilin**, pentru contribuția de istoric literar, și folclorist.

Următoarele premii sunt pentru: **Tudor Gheorghe**, pentru că ne-a arătat că folclorul muzical românesc poate fi și recreat.

Eugen Budău și **Alexandru Ruja**- Diploma de excelență - pentru eminenta operă de cercetător al „regionalismului creator”

Mircea Motrici - Diploma de excelență - pentru re-

editarea operei Arhim. Dionisie Udișteanu

Isabela Vasiliu Scraba - Diploma de Merit - pentru valorificarea, prin opera filosofică și hermeneutică, a valorilor tradiției naționale

Ion Longin Popescu - Diploma de Merit - pentru susținerea și afirmarea culturii "românilor de pretutindeni"

Zenovie Cârlugea - Diploma de excelență - pentru cercetările în domeniul dacismului și pentru studiile privind "zalmoxismul" - „Daco-România profundă - Studii de dacologie"

Cristian Tomescu - Diploma de merit - pentru Documentarul „Zalmoxis" revistă de dezbatere și opinie istorică.

Acum premiile pentru publicații:

Revista **Literatură și artă** – Premiu de excelență - pentru însemnătatea istorică a acțiunii ei de conservare a valorilor românești

Revista literară **Argeș**- Premiu de excelență - pentru contribuția la întărirea culturii regionale

Revista literară **Ateneu** - Premiu de excelență - pentru contribuția la întărirea culturii regionale și valorificarea fondului cultural local

Revista literară **Tomis** - Premiu de excelență - pentru contribuția la întărirea culturii regionale și valorificarea fondului cultural local

Revista literară **Dacia literară** - Premiu de excelență - pentru efortul de conservare a tradiției culturale majore în literatura română

Revista **Altermedia** - Premiu de excelență - pentru contribuția deosebită la răspândirea informației libere și pentru adeziunea la principiile civilizației tradiționale

Revista literară **Rost** - Diploma de excelență - pentru adeziunea la principiile civilizației tradiționale

Pentru contribuția la întărirea culturii regionale și valorificarea fondului cultural local, au fost premiate următoarele publicații:

Revista literară **Ramuri** - Premiu de excelență -

Revvista literară **Tribuna** - Premiu de excelență

Revista **Helis** - Diploma de excelență

Revista **Dor de dor** - Diploma de merit

Revista **România Pitorească** - Premiu de excelență pentru contribuția specială la redescoperirea "României Frumoase"

Revista **Formula As** - Premiu de excelență - pentru contribuția specială la conservarea tradițiilor și a spiritului românesc și pentru susținerea și afirmarea culturii "românilor de pretutindeni"

Revista **Top Business** - Premiu de excelență - pentru contribuția la descoperirea "României Magice" și pentru susținerea inteligenței creatoare românești

Revista **Lumina** - Pancevo - Premiu de excelență pentru contribuția deosebită la dezvoltarea literaturii române generale

Revista **Lumina** - Szeged - Diploma de Merit - pentru contribuția la crearea unei jurnalistici culturale românești în Ungaria

Centrul de studii si documentare al românilor – americani Michigan, USA – Premiu de Excelență - pentru contribuția deosebită la conservarea tradiției românești și a istoriei românilor – americani.

N.red. Sfârșitul expunerii lui Artur Silvestri la ediția a III-a a Premiilor Patrimoniului Național nu este consemnată în stenogramă.

Ediția a III-a a fost, după spusele participanților, o „agora culturală“ liberă, sau „un adevărat regal“, o manifestare culturală de calitate și optimizantă

• **Vladimir Brilinsky, jurnalist, redactor șef la Dacia Magazin:**

Ceremonia a fost un adevărat regal în care scriitori, artiști, ziariști, s-au reunit pentru a asista la o manifestare unică în felul ei, o manifestare prin care apărătorii și promotorii patrimoniului erau recunoscuți public drept valori ale spiritualității românești.

• **Ilie Rad, prof. univ. dr., Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, critic și istoric literar, jurnalist:**

Am fost impresionat de ceremonia de acordare a premiilor, unde am cunoscut multe personalități, pe care le știam doar de la televizor sau din cărți.

• **Gheorghe Iscru, prof. univ. dr. în științe istorice, dacolog:**

Văzându-i pe cei premiați, am înțeles, odată în plus, orientarea d-lui Silvestri spre esențe și atașamentul său total la cauza națională.

• **Miron Țic, poet, prozator, eseist, memorialist, autor monografii locale:**

Atunci, mi-am dat seama de amploarea și de-

osebita organizare a ceea ce înseamnă Premiile Patrimoniului Românesc, de numeroasa participare și de personalitățile creatoare românești, începând cu profesori, preoți, istorici, scriitori, ziariști, oameni devotați și curați la suflet pentru binele poporului nostru. În acele momente din anii 2005 și 2006, m-am putut întâlni și am putut cunoaște oameni deosebiți, între care, desigur, la loc de cinste s-a aflat Dr. Artur Silvestri și Doamna Mariana Brăescu, soția dânsului. Cu aceste prilejuri, am reușit să-mi fac o serie de noi prieteni ai scrisului, să depăn o serie de lucruri deosebite, care, mai târziu mi-au servit la scris. Aceste ceremonii au fost foarte bine organizate, adevărate întâlniri ale spiritualității românești. Nu am să le pot uita vreodată, păstrându-le la loc de cinste în acel lăcaș sfânt al inimii intimității mele. Eu m-am numărat printre cei ce veneau la această ceremonie dintr-un mediu rural, asta, însemnând o și mai mare bucurie și cinste că puteam reprezenta o comună cu o istorie veche și atestare documentară de peste 750 de ani, cu oameni harnici și destoinici.

• **Pavel Panduru, prof., istoric, autor de monografii:**

Ziua de 17 martie 2006, când a avut loc ceremonia de decernare a premiilor, mi-a produs o puternică emoție; a fost ca un vis frumos. Am văzut acolo o agora, un for academic cu oameni providențiali care au contribuit și contribuie la zidirea culturii românești, cu un grandios laborator de teme. Când credeam că poporul român și înfăptuirile sale sunt în pericol, a apărut îndemnul și povața

marelui cărturar enciclopedist Artur Silvestri, cu rol mesianic, și am simțit că Dumnezeu ne-a trimis un povățuitor și un reazem pentru a nu ne simți singuri și fără leac la boala pierderii identității. Geniul Domniei Sale se revărsa benefic asupra tuturor celor prezenți, electrizând și luminând inimile cu darul de a rupe rădăcinile răului și a schimba în bine pe cei din jur. Am simțit atunci și acolo duhul atâtor spirite luminate care vine de dincolo de vremi, spirite ce luminează prezentul, asigurând un viitor pentru români și românism.

Cine a fost invitat și nu a participat la serile Premiilor ARP, a regretat.

Ecourile festivităților ARP de al Clubul Floreasca din București au făcut ocolul țării și chiar al lumii, ajungând în Australia, Canada, S.U.A., etc. - prin presă, internet, telefon, comunicare directă - întărind regretele celor care, împiedicați de distanțe, suferințe, evenimente neprevăzute, nu au putut participa

- **Preot prof. univ. dr. Theodor Damian:**

Nu am putut fi prezent la ceremonie spre regretul meu, din motive obiective, dar din cele aflate de la alții prezenți acolo, din cele citite în presă și pe internet, am înțeles și am fost impresionat de anvergura, calitatea și, în general, înalta ținută a evenimentului. Și azi se scrie și se vorbește despre el.

- **Ion Marin Almăjan, scriitor român:**

Nu am putut participa, spre marele meu regret, la ceremonia de decernare a premiilor.

Totdeauna m-am uitat cu regret la fotografia, postată pe frontispiciul revistei Analize și fapte, înfățișând acest moment...

• **A. I. Brumaru, scriitor, redactor la revista Astra, Brașov:**

Mă însoțește și astăzi regretul de a fi absentat de la mirabilul (cum mi s-a relatat și cum am observat eu însumi contemplând imagini din mass media) eveniment; a devenit, chiar repede, un eveniment reputat; moment totdeodată de cumpăniri și reevaluare; mai important, poate: de cunoaștere și recunoaștere – cu semenii, cu coreligionarii. Anticipam, de pildă, cu emoție, întâlnirea cu promotorul, cu mecena, cu Artur în persoană, o întâlnire pentru orișicine memorabilă, așa cum mi s-a povestit. N-a fost să fie.

• **Prof. univ. dr. Florentin Smarandache, șeful Catedrei de Matematică și Științe, University of New Mexico, U.S.A.:**

Din păcate, fiind departe - peste mări și țări – nu am putut participa la ceremonia din anul 2005. Ar fi fost un moment deosebit pentru mine, deoarece eu doresc să cunosc și să am contacte cu tot felul de personalități din țară și străinătate.

Premiile Patrimoniului - o răsplată morală pentru laureați și imboldul de a merge mai departe

Ce au însemnat Premiile Patrimoniului Național pentru cei nominalizați și premiați? Cum au fost receptate în sufletul lor și ce efect au avut asupra muncii și creației lor?

Răspunsul cel mai sincer și adevărat a venit tot de la cei premiați, un răspuns sedimentat și limpezit de timp: premiul a însemnat bucuria recunoașterii muncii și efortului depus uneori zeci de ani și a meritelor, o onoare, o binemeritată răsplată, de multe ori chiar singura și chiar „un pansament pentru suflete rănite“ de ingratitudinea autorităților și contemporanilor. Și, mai presus de toate, acordarea premiilor de către prestigioasa Asociație Română pentru Patrimoniu a însemnat confirmarea drumului bun și a muncii folositoare neamului și un imbold pentru a munci, a stărui, a merge mai departe.

Dar, așa cum am spus, laureații celor trei Ediții știu cel mai bine. Iată ce spun ei, după 3-4 ani:

• **Prof. univ. dr. Nicolae Georgescu: „Premiile lui Artur“ (generic vorbind) au zidit din noi un suflet colectiv“.**

Eu nu prea lucrez cu sufletul, mai ales cu al

meu... Bănuiesc, totuși, că i-a plăcut și lui, acestui individ din noi căruia îi zicem suflet. Mie-mi place să vorbesc despre rațiune – și, în context rațional, despre grupuri raționale. „Premiile lui Artur“ (să le zicem astfel, generic) au rotunjit un grup, au scos din masa mare socială prieteni care uitaseră, aproape, unii de alții, și în acest fel au zidit din noi un suflet colectiv. Aș vrea să evoc o întâmplare cu rost din viața noastră de luceferiști. Era la sfârșit, revista se desființase în focul și fumul Revoluției din decembrie, și ne-am întâlnit cu toții, redactori și colaboratori apropiați la o masă comună, despre care nu aveam cum să ne dăm seama că va fi fost ultima, masa noastră de adio ca grup coerent. Acolo, înainte de plecare, după ce am frământat fel de fel de soluții pentru reînvierea revistei fără a găsi vreuna convenabilă, Mihai Ungheanu, prietenul nostru mai mare ca să-i zic așa, ne-a spus că n-avem ce face, trebuie să ne răspândim și să ne găsim fiecare un loc și un rost în societate. Cum vom mai ține legătura unii cu alții, cum vom ști unii de alții, cum vom mai comunica? – Simplu, ne-a spus „bomful“: „făcându-ne semne în întuneric“. A rostit chiar aceste vorbe, și cred că eu am fost singurul care a cam zâmbit a râde, cum adică: să ne facem semne în întuneric, cum le vom vedea?! La îndemnul lui Artur Silvestri, care era mereu mai informat decât noi toți, „bomful“ a explicat această expresie – care, atenție, vă rog, a devenit de atunci un fel de lozincă, un fel de „parolă de recunoaștere“, dacă înțelegeți în sensul constructiv aceasta. N-a făcut decât să povestească pe scurt prima scenă din romanul „După 20 de ani“ de Ale-

xandre Dumas. Cred că vă aduceți aminte. Mușchetarii îmbătrânesc, fiecare în colțul lui de țară, cu treburile lui de arme. La un moment dat, pe o stradă întunecoasă a Parisului se iscă o neînțelegere între două grupuri de cavaleri, repede se scot săbiile din teacă – și începe duelul colectiv. Lucrurile sunt povestite din punctul de vedere al lui D'Artagnan, care se grăbește să aplice scheme din meșteșugul duelului (e un meșteșug, la urma urmei...) doar de el știute și experimentate. Face o anumită piruetă, aplică figura „mortală" – și constată uimit că lovitura este parată de celălalt. Atunci se dă în lături, își scoate coiful și exclamă luminat: „ - Pe onoarea mea, un singur om din lume putea să pareze această lovitură și acela este Porthos!" De partea cealaltă, adversarul s-a dat și el la o parte și a exclamat: „ – Pe onoarea mea, un singur om din lume putea să facă o asemenea figură și acela este D'Artagnan!" Cei doi s-au recunoscut în întuneric, după scheme doar de ei știute, s-au îmbrățișat și au reluat prietenia. „Asta este o lege a firii-a completat „bomful"- și de acum înainte va trebui să ne recunoaștem în întuneric – dacă dorim." A accentuat asupra condiției.

Revenind la suflet în sensul întrebării Dvs., cred că astfel a resimțit el gestul lui Artur, ca pe un semn de recunoaștere în întuneric.

- **Preot prof. univ. dr. Teodor Damian: „o recunoaștere a efortului depus"**

Pentru mine acest premiu a însemnat mult din două motive: întâi pentru că reprezintă o recunoaștere a efortului pe care îl depun peste ocean, pe

gratis, sacrificial uneori, în slujba culturii române și apoi pentru că el a venit de la Artur, omul de care mă leagă vechi amintiri și o îndelungată prietenie.

• **Prof. univ. dr. Ion Sandu : „un suflu nou și o încredere în forțele proprii“**

Inventica și conservarea moștenirii culturale, prin rezultatele obținute, mi-au adus acest premiu în anul 2005, la prima ediție a Premiilor ARP. Acest fapt mi-a dat un suflu nou și o încredere în forțele proprii. Era o perioadă delicată a vieții mele, când nu prea aveam parte de recunoașterea meritelor, acest premiu recompensându-mi nu doar această lipsă, ci aducându-mi și prietenia unui mare român, Artur Silvestri.

• **Alexandru Oproescu, bibliolog, filolog: „un balsam pentru sufletul meu bolnav“**

Primirea unui asemenea Premiu, alături de cele mai importante figuri culturale românești, a fost ca un balsam pentru sufletul meu bolnav, după ce se produsese despărțirea de Bibliotecă, după 43 de ani de muncă fără preget la conducerea bibliotecilor publice de-aici. Prietenul Artur, inegalabil cunoscător al fenomenului cultural, ne știa și - iată - voia nu numai să ne răsplătească, dar și să ne „așeze“ ca modele pentru devenirea spirituală a Țării…

• **Prof. univ. dr. Adrian Dinu Rachieru:**

Reînnodarea unei legături (cu sincope), fracturată de evenimente și *strâmbele* confraților.

• **Bucur Chiriac, scriitor, colecționar de artă:**

O recunoaștere a calităților mele și a eforturilor de a valorifica această colecție de artă, de a o conserva și a o reda posterității. Artur Silvestri a intuit exact eforturile mele, calitățile mele de a aprecia valorile spirituale, de a le păstra și reda societății, Patrimoniului Național.

• **Prof. univ. dr. Virgiliu Eustațiu Radulian: „o luminoasă bucurie și sentimentul de împlinire“**

Premiul și studiile publicate mi-au adus o luminoasă bucurie și sentimentul de cinste, de împlinire apreciată de personalități recunoscute public, cu deosebire de obștea scriitoricească, de elita intelectuală. Prin acestea au reprezentat un puternic imbold în activitatea mea cărturărească.

• **Lucian Hetco, scriitor, manager revista AGERO: „O recunoaștere publică pe care am primit-o cu recunoștință și admirație“**

Personal premiul ce l-am primit înseamnă recunoaștere publică. Dar așa cum am afirmat deja, succesul publicației AGERO este în primul rând legat de calitatea muncii corespondenților noștri. De aceea, consider premiul acordat lor, ca o recunoaștere publică generală – premiul l-am preluat în numele corespondenților noștri, cu recunoștință și admirație pentru acest gest cu totul deosebit.

• **Prof. univ. dr. în bizantinologie, Emilian Popescu, membru al Academiei Române:**

Diploma de Excelență a reprezentat o bucurie

fiindcă am fost nominalizat alături de colegi de mare prestigiu ca Mitropolitul Antonie Plămădeală și Acad. Zoe Dumitrescu Bușulenga și alții.

• **Lucia Olaru Nenati, Doctor în filologie, scriitoare: „încă o confirmare că sunt cine sunt, că am făcut ce am făcut, că merit ce merit“**

Desigur că orice răsplată, și cea morală, atinge sufletul oricui, fie acela chiar un om dur și insensibil la gesturi simbolice, cu atât mai mult când e vorba de un suflet poetic. În contextul foarte frustrant pentru mine al nedreptățirii mele la Ipotești, de către o instiuție de cultură de stat, distincția A.R.P. a însemnat încă o confirmare „că sunt cine sunt, că am făcut ce am făcut, că merit ce merit“, lucruri care poate ar părea pleonastice dacă n-ar fi fost atât de contorsionate și dramatice ...Desigur că am mai primit multe premii, diplome, distincții de tot felul în țară și în afara ei, medalii, chiar și Medalia Eminescu 2000. Dar această distincție primită în contextul general al personalităților profund meritorii dar îndeobște uitate, ignorate, a avut pentru mine o importantă semnificație reparatorie.

• **Sabin Bodea, scriitor, poet, editor: „ne-a bucurat, e o măsură a recunoașterii efortului literar și publicistic“**

Premiul, în sine, ne-a bucurat, cum e și firesc, el reprezentând o măsură a recunoașterii efortului nostru cultural-publicistic. (A venit într-un moment când un pigmeu literar sărea coarda peste simțul valorii, vrând să ne știrbească din eforturile noastre).

Premiul venind tocmai într-un asemenea moment, firesc că a avut o influență benefică asupra deliberărilor celor îndreptățiți să le facă.

• **Theodor Codreanu, prof. dr. în filologie, prozator, istoric și critic literar**

Fiind, prin structură, descins din arheitatea eminesciană, nu mă prea interesează premiile, distincțiile, titlurile de fațadă și nici laudele publice. Totuși, Premiul pentru Patrimoniul Românesc l-am perceput în sensul scopului pentru care au fost instituite aceste premii.

• **Nicolae Danciu Petniceanu, scriitor, redactor șef: „mulțumire sufletească și imbold în creație“**

Pentru mine, premiul a însemnat imbold în activitatea creativă, mulțumire sufletească, un certificat pentru activitatea dedicată memoriei lui Mihai Eminescu, în Banat.

• **Ion Gaghii, Director Biblioteca județeană Giurgiu: „o recunoaștere sinceră a muncii mele“**

Cred că o recunoaștere sinceră a muncii mele de creator, cercetător și bibliotecar, după ani grei de trudă, experimente și căutări, nu de puține ori folositoare semenilor mei.

• **Prof. univ. dr. Dumitru Jompan : „Diploma mă onorează, înseamnă recunoaștere și-mi dă curaj să continui investigațiile“**

Pentru mine, obținerea Diplomei de Merit a Asociației Române pentru Patrimoniu a însemnat

extrem de mult. Recunoașterea contribuțiilor mele la istoriografia locală, la valorificarea tezaurului creației populare materiale și spirituale din Banat, de către o instituție atât de importantă în peisajul cultural actual, mă onorează. Acordarea acestei distincții, la propunerea Președintelui, dr. Artur Silvestri, a acestui Mare Maestru, mi-a dat mult curaj, îndemnul ca la cei 70 de ani ai mei să continui investigarea domeniului amintit mai sus identificându-mă întrutotul cu cei de aceeași baștină - locuitorii satelor din sud-vestul țării.

Nu voi uita niciodată privirea caldă, blândă, înțeleaptă, îmbrățișarea lui Artur Silvestri în momentul înmânării distincției din partea Asociației Române pentru Patrimoniu.

Am fost, sunt și voi rămâne mereu alături de ideile și scopurile mărețe ale Asociației Române pentru Patrimoniu, Asociației Scriitorilor Creștini, ctitorii ale Dr. Artur Silvestri, care vor dăinui veșnic prin cea care, afectiv și asumat are în minte și în suflet acest deziderat în „România Tainică".

• **Gheorghe Neagu, scriitor, jurnalist:**

Premiul a fost ca un pansament pentru sufletul meu de om chinuit mereu de lipsa fondurilor necesare unor programe culturale de anvergură.

• **A.I. Brumaru, scriitor, eseist, redactor la revista Astra, Brașov: „un moment privilegiat al refacerii în spirit"**

Într-o perioadă prea lungă de tranziție a societății românești, cu multe dezamăgiri, renunțări, re-

semnare etc. „Diploma de excelență“ acordată de ARP a însemnat desigur momentul privilegiat al refontei, al unei refaceri în spirit.

• **I.M. Almăjan, scriitor român: „o firească bucurie:**

Premiul a însemnat o firească bucurie din două motive: pentru că venea din partea unui cărturar, a unui intelectual, coleg de condei și prieten din anii tinereții în a cărui blândă severitate credeam și întrucât el acoperea, în cazul meu, nu doar activitatea literară ci și ani lungi și deosebit de grei în care m-am străduit să construiesc fapte de cultură, să le adaug la lungul șir al zidirilor generațiilor de dinaintea noastră.

• **Dr. Ilie Rad, prof. univ., critic și istoric literar, jurnalist: „orice premiu te bucură“**

Orice premiu te bucură, fiindcă este o recunoaștere a activității depuse într-un anumit domeniu. La fel și Premiul Asociației Române pentru Patrimoniu.

• **Zenovie Cârlugea, prof. dr. în filologie poet, scriitor, istoric: „o confirmare și o recunoaștere“**

Premiul Patrimoniului Românesc avea să confirme preocupările mele documentare mai vechi în spinoasa problemă a străvechimii noastre multimilenare în arealul carpato - danubiano - pontic. A însemnat totodată o recunoaștere deplină a întregii mele activități cultural-literare, care s-a îmbogățit mereu cu noi contribuții (monografii, studii, eseuri).

Pot spune că „Dacoromânia profundă“ își așteaptă o nouă ediție, mult sporită și cu un aparat critic pe măsură.

• **Vladimir Brilinsky, jurnalist, redactor șef Dacia Magazin : „o onoare pentru noi toți“**

În primul rând a fost o onoare pentru noi, întreg colectivul redacției Dacia Magazin, de a ne afla printre laureații acelei ediții. În al doilea rând, am conștientizat că munca noastră nu a fost în zadar și că o prestigioasă fundație îi acordă o atenție pe care, în mod normal, statul român ar fi trebuit să o acorde...

• **Iosif Băcilă, profesor, poet și publicist: „premiile m-au ajutat să depășesc greutățile“**

Apariția unei reviste de cultură în această perioadă nestatornică (după 1990) implică mari sacrificii: financiare, de timp, morale. Alteori chiar îndoieli sau renunțări. Premiile și Diplomele de Merit primite de revista Almăjana de la Asociația Română pentru Patrimoniu (București) și de la Direcția Județeană pentru Cultură Caraș-Severin (Reșița), scrisorile sosite la redacție m-au făcut să depășesc greutățile și să ofer continuitate revistei.

• **Ioan Miclău, scriitor, poet, Australia: „o fantastică încurajare, un semn că patria ne recunoaște“**

Pentru mine a însemnat o fantastică încurajare, o realipire a originii și culturii în care m-am născut și de care cugetam că trebuie să aparțin. Oriunde aș

trăi sunt de Neam român, de fapt, și țara adoptivă spre care am emigrat tot român te va numi, adică etnie română. Premiul acesta din Martie 2006, mi-a dovedit ca totuși patria ne iubește. Ne apreciază! Ne recunoaște!

• **Marin Toma, scriitor, editor:**

Am trăit o mare bucurie și cred că, dintr-un nume, revista Dor de Dor și-a creat și un renume.

• **Gheorghe Iscru, prof. univ. dr. în științe istorice, dacolog:**

Mi-a întărit convingerea că merg pe o direcție corectă în domeniul științei istorice, a valorii ei funcționale

• **Miron Țic, poet, prozator, eseist, memorialist: „m-a tras înainte, mi-a dat un nou și puternic imbold să scriu“**

Pentru sufletul meu, acest premiu a însemnat un lucru deosebit, un fel de oglindă în care am privit de zeci și zeci de ori. Chiar de sute de ori. A fost un fior ce m-a tras înainte, ce m-a făcut mai bun la suflet și cu mai multă poftă de scris. Sentimentul meu a fost unul foarte puternic, poate cel mai deosebit de până atunci. Dovada? Dacă în anul 2006 când am fost la ceremonia Patrimoniului aveam un număr de l3 cărți, astăzi, am ajuns la un număr de 20 de volume. Acest premiu, mi-a dat noi imbolduri de scris, putând privi altfel scrisul, ca pe ceva necesar și totodată nobil. Cred că dr. Artur Silvestri a fost pentru mine cel mai bun sfătuitor și cel mai adevărat

mentor, cum rar se mai pot întâlni în scrisul românesc. Eu am avut norocul să-l întâlnesc și acest lucru a fost minunat. Mă mândresc și azi și pentru totdeuna cu această șansă.

• **Prof. Pavel Panduru : „un dar divin, o încununare a muncii de zeci de ani“**

Premiul ARP a fost un dar divin, o încununare a muncii de zeci de ani printre oameni și pentru oameni. A devenit un izvor pururea viu al cuvântului care zidește, o încurajare, un îndemn spre faptă, talisman și prilej de apreciere și mândrie.

• **Ing. Bogdan I. Stanciu, fondator, Altermedia: „o onoare și o rară prețuire dezinteresată“**

Dacă am spune „o onoare“ am risca să folosim un clișeu, dar asta a fost. Mai ales judecând cine au fost ceilalți laureați... Arareori în acești ani de când scriem, publicăm, distribuim și în general ne străduim să arătăm că mai ține cineva steagul sus în această țară, ni s-a arătat atâta prețuire dezinteresată.

În concluzie, Premiile și Diplomele de Excelență acordate de Asociația Română pentru Patrimoniu, au adus laureaților bucurie, mulțumirea recunoașterii muncii, creației, performanțe, confirmarea valorii și a „direcției de mers“.

Cineva i-a remarcat, le-a recunoscut publică valoarea, le-a acordat respect, le-a redat demnitatea, le-a dat imbold să meargă mai departe.

Acest cineva a fost Artur Silvestri și asta și-a dorit să facă.

Premiile Patrimoniului Românesc au bucurat aproape 200 de personalități culturale, atâția scriitori, istorici, publiciști, preoți, editori, artiști plastici, au redat multor oameni sentimentul demnității și forța de a merge mai departe. Pentru unii a însemnat, cum spuneau, „un dar divin“, pentru alții mult mai puțin, dar instituirea acestor premii putea fi considerată o Faptă Culturală Mare, chiar și numai pentru bucuria adusă cercetătorului Emil Satco: “Îmi amintesc, iată, aici, de cazul vrednicului cercetător Emil Satco, de la Suceava, autor de unul singur al unei lucrări realizabile în mod normal de către un întreg institut de cercetări, care să primească salariu ani întregi (desigur, trăgând de timp!), „Enciclopedia Bucovinei“. Premiul pe care l-a primit, la București, din mâna lui Silvestri, în cadrul unei mari festivități de premiere, a fost singurul și cea mai mare răsplată pe care a primit-o pentru marea sa operă, într-un moment care avea să fie ajunul sfârșitului său. Nu poți să nu simți bucuria că, în acest fel, el a fost fericit înainte de moarte datorită inițiativei lui Artur Silvestri, această instanță de răsplătire a tuturor uitaților și neglijaților acestei țări, pe care i-a mai și adunat între coperțile unei mari cărți, numindu-i „Părinți ai Patriei“, și îndemnându-i să lase câte o mărturie pentru urmașii de mâine.“

Laureații știu cel mai bine cât de benefice pentru prestigiul și cariera lor au fost Premiile și Diplomele de excelență obținute

Am considerat onest din partea mea să nu-mi expun considerațiile personale despre efectul premiilor asupra celor care le-au primit, ci să-i invit să-și spună dumnealor părerea, fiindcă este ceea ce au trăit și trăiesc.

De aceea, chestionarul de opinie a inclus și această întrebare: „Premiul obținut de la ARP a contribuit în vreun fel la creșterea prestigiului dvs. în mediul social și profesional în care activați și trăiți? Cum?“

Premiile și Diplomele de excelență acordate publicațiilor, editurilor, altor instituții au dus la creșterea notorietății, a numărului de colaboratori, de cititori.

• **Prof univ. dr. Ion Sandu: „Da, a contribuit la îmbunătățirea imaginii și reconsolidarea prestigiului meu“**

Primirea acestui premiu a contribuit la îmbunătățirea imaginii mele publice, chiar și în fața unor oficiali din Ministerul Culturii care acceptau cu rezerve dezvoltarea unui învățământ academic de patrimoniu cultural pe o platformă teologică.

Da, acest premiu a contribuit puternic la reconsolidarea prestigiului meu ca om de știință și profesor universitar, atât în cadrul Ministerului Culturii, al Ministerului Învățământului, cât și în mediul meu universitar. În panoplia cu diplome, distincții și premii obținute în străinătate la marile confruntări științifice s-a adunat una cu atât mai importantă, cu cât recunoașterile naționale sunt mai greu de obținut și care devine cu atât mai prețioasă, conform zicalei că nimeni nu-i profet în țara lui.

• Prof. univ. dr. Nicolae Georgescu: a fost resimțit ca o adevărată răsplată dreaptă, cinstită, curată

Ce să vă spun....Unii prieteni din noul meu grup (din noul meu colț de țară literară, ca să mă păstrez sub semnul parolei invocate) s-au mirat că o instituție atât de prestigioasă se interesează de persoana mea, alții și-au adus aminte că sunt un vechi luceferist și au găsit normală această premiere. Cu toții, însă, au înțeles că s-a creat o instituție care protejează Patrimoniul Național, că premiile ei decupează aria ei de interes pentru valori uitate sau neglijate de instituțiile oficiale (statale).

Premiul lui Artur a avut o valoare deosebită, a fost resimțit de către prieteni și cunoscuți ca o răsplată de suflet, dreaptă, cinstită, curată.

• Preot prof. univ. dr. Theodor Damian: „Artur Silvestri a creat din noi o mare și fascinantă familie“

Atât în cazul meu cât și al altora care au fost premiați, premiul ne-a internaționalizat și ne-a naționalizat (unii eram deja cunoscuți național și internațional, dar premiul a făcut-o și mai mult). Prin A.R.P. Artur Silvestri a creat din noi, membrii asociației, o nouă, mare și fascinantă familie. A fost un prestigiu să aparțin acestei familii de oameni distinși și valoroși pe care Artur a știut să-i unească așa cum numai el o putea face.

• **Alexandru Oproescu, bibliolog, filolog: „Primăria Municipiului mi-a acordat titlul de cetățean de onoare“**

Acest Premiu al Patrimoniului Românesc m-a stimulat și am scris cinci cărți în perioada ce a urmat, cu gândul la Bunul Om Artur Silvestri, Mare Om pentru românii de-aici și din lume... În acel an, 2005, Primăria Municipiului mi-a acordat Titlul de Cetățean de Onoare al Buzăului, iar anul următor am fost nominalizat, și am primit, premiul VIP acordat celei mai importante figuri culturale buzoiene a momentului. Diploma de excelență a „Patrimoniului Românesc“ a fost, cred, binevenită pentru toți fericiții posesori...

• **Sabin Bodea, scriitor, poet, editor: „Premiul a contribuit la creșterea prestigiului revistei și ne-a adus mulți colaboratori“**

Bineînțeles că premiul obținut a contribuit la creșterea prestigiului nostru, prin faptul că au început să vină tot mai mulți colaboratori din țară și străinătate, un merit în aceasta avându-l și maestrul Artur Silvestri, prin implicarea sa directă. Mulți dintre colabo-

ratorii revistei noastre „Viața de pretutindeni“ au primit premii de la Asociația Română pentru Patrimoniu, familia Asociația Română pentru Patrimoniu și familia Viața de pretutindeni având același stindard: românismul, creșterea demnității noastre ca popor în actuala etapă a europenizării și mondializării.

• **Alexandru Nemoianu, American Heritage Center, Jackson, Michigan:**

Știu ca pentru cei „de departe“ a însemnat că „nu suntem singuri“ și nu suntem uitați.

• **A.I. Brumaru, scriitor, redactor:**

Desigur! Diploma a fost reprodusă în săptămânalul de prestigioasă tradiție „Foaie pentru Minte, Inimă și Literatură“, o dată cu prezentarea primului volum de „Mărturisiri de credință literară“ (editat de CARPATHIA PRESS, una din editurile create de Artur Silvestri) în cuprinsul căruia aveam să mă prenumăr.

• **Prof. univ. dr. Virgiliu Eustațiu Radulian: „Premiul a contribuit la creșterea prestigiului meu public“**

În mod vădit premiul acordat cât și mediatizarea ce s-a făptuit, au contribuit la creșterea prestigiului meu public, înainte de toate prin alăturarea unei atât de selecte elite intelectuale, prin contactele nemijlocite stabilite în aceste împrejurări și prin popularizarea preocupărilor noastre comune. Din câte cunosc de asemenea avantaje spirituale au beneficiat și ceilalți partici-

panți. Se realiza astfel, potrivit dorinței inițiatorilor, contacte viabile și unitatea de sens și de țeluri. Cum îmi mărturisea dr. Artur Silvestri: „ideile de solidaritate (intelectuală, morală și socială) trebuie să le avem în vedere întotdeauna și mai ales în aceste vremuri nedefinite". Reuniunile A.R.P. împlineau în chip rodnic acest deziderat.

• **Lucian Hetco, manager revista Agero, Stuttgart, Germania:**

Premiul a crescut notorietatea revistei Agero și a persoanei mele; pentru mulți, premiul a încununat activitatea de o viață.

Cu siguranță că Premiul Patrimoniului Românesc a sporit notorietatea revistei AGERO și a persoanei mele. In mediul social în care trăiesc, în Germania, cu siguranță notorietatea acestuia este alta decât în țară. S-a aflat însă în cercurile de intelectuali români, unde a avut importanță.

Apreciez că și pentru alți premianți, pentru mulți dintre laureați, acest premiu a fost o încununare a unei activități de o viață, a cărei apreciere publică nu s-a produs până la acordarea premiilor ARP, prin dl. Silvestri. Cred că pentru acești oameni, premiul a fost nu numai binevenit ca recunoaștere socială, dar a fost un gest cu totul neașteptat, unii dintre aceștia erau deja în etate, ori uitați de mult.

• **Dl. Zenovie Cârlugea, prof. dr. în filologie, poet, scriitor, critic și istoric:**

Desigur, Premiile ARP constituie impunerea unor nume în conștiința publică, ele vin să confirme și să încununeze anumite pasiuni în varii domenii, preocupări cultural - științifice… Ceea ce este, să recunoaștem, și plăcut și just, câtă vreme instituțiile culturale oficiale nu o fac, în suverana lor impasibilitate „bucurându-se“ de o mare opacitate, însă trezindu-se din când în când cu năzuroase și resentimentare umori, cu isterii de feudă tulburată.

• **Vladimir Brilinsky, jurnalist, redactor șef Dacia Magazin:**

În anul decernării am avut mândria de a insera pe toate revistele apărute, chiar pe manșeta copertei, faptul că publicația noastră a fost premiată de Asociația Română pentru Patrimoniu.

• **Ioan Miclău, scriitor, poet, Cringila, Australia: „Familia, prietenii, vecinii au fost impresionați și mi-au sporit încrederea în mine“**

Bineînțeles, și încă într-un mod neașteptat de fericit și oportun. Un prim efect a fost asupra propriei mele familii, care și-a sporit încrederea în munca mea de creație literară, deci, cineva mă aprecia! Apoi veniră la rând vecinii, prietenii, iar prin intermediul Revistei de artă și cultură „Iosif Vulcan“evenimentul a ajuns la familiile românești trăitoare în Australia, la fel prin revista „Spirit Românesc“-Sydney-Australia. Am văzut că până în ziua de azi Publicația AGERO- Stuttgart, consideră o prestigioasă mândrie acorda-

rea Acestui Premiu de Excelență al Patrimoniului Românesc și menține diploma publicată. Apoi, Publicațiile ARP- cred că au fost cele ce au mărit arealul informației respective la nivel mondial!

• **Marin Toma, scriitor, editorul și fondatorul revistei *Dor de Dor*: „a adus notorietate numelui meu și revistei“**

Premiul acesta a făcut ca numele revistei, al meu personal, să facă înconjurul țării, dar și în afara ei, să câștige admirația multor oameni de cultură scriitori de mare valoare. Revista avea un nume, și-a câștigat prin premiu un renume si am reușit de atunci, iată, să apărem aproape cinci ani fără nici o întrerupere. Am ajuns la cea de a 45-a apariție.

• **Adrian Dinu Rachieru, prof. univ., sociolog, critic și istoric literar:**

Presupun că răspunsul nu poate fi decât pozitiv deși, mai degrabă, reacțiile celor din jur au fost invidioase (o „boală profesională“, nu?). Oricum, nu am bătut toba (cum se spune) și poate că în cazul altora ecoul mediatic a fost vizibil.

• **Lucia Olaru Nenati, doctor în filologie, scriitoare, poetă: „premiul sporește laudele, dar și invidia“**

Nu se pot cuantifica efectele unui premiu, căci nimeni nu vine să-ți facă cunoscut în mod expres că ai câștigat un grad anume în prestigiu ori

in notorietate. Poate doar gradul de adversitate și invidie ar putea fi observat căci, din păcate, trăim in țara invidiei mioritice iar acumularea de laude, aprecieri, distingeri pozitive de orice fel are, din păcate, efectul invers, acela al creșterii unei ostilități din oficiu... Dar și asta face probabil, parte din crucea pe care trebuie să ne-o ducem laolaltă cu celelalte poveri, fie ele amare sau dulci și tot ce putem face e să continuăm să ne zidim lucrarea căci vedem din exemplul lui Sir Arthur (cum îmi era la îndemână să mă adresez) cât de imprevizibilă este soarta oricui.

• **Theodor Codreanu, prof. dr. în filologie, prozator, istoric și critic literar: „un stimulent în colaborarea cu scriitorii“**

Nu știu dacă în cazul meu s-a petrecut ceva spectaculos după primirea premiului patrimonial, dar, cu siguranță, în cazul multora a însemnat nu numai o recunoaștere a valorii, ci mai ales un stimulent în colaborarea numeroșilor scriitori și oameni de știință la întreținerea unei bogate activități creatoare în publicațiile electronice și la editura ARP.

Din păcate, în proverbialul nostru spirit „generos“, unii premianți au resimțit mai mult acele invidiei.

• **Nicolae Danciu Petniceanu, scriitor, redactor șef revista Vestea, Mehadia.**

Mi-a crescut prestigiul în rândul confraților, dar și invidia din partea multora, mărunți la suflet și mari în patimi.

• **Ion Gaghii, Director al Bibliotecii Județene „I. A. Bassarabescu“, Giurgiu:**

Da. Era, în primul rând, o confirmare, pentru ceea ce a fost și a urmat pe acest aspru drum către lumina cunoașterii, întru risipirea întunericului din noi, din societatea românească. Din păcate, doar mediul profesional în care activez și trăiesc a vibrat – dar nici acesta foarte tare! – la auzirea respectivei vești. Cert este că numai cei avizați înțeleg, în profunzime, valoarea acestor premii extraordinare. Și, de ce să nu recunoaștem, egoismul și invidia unora încă mai umbresc, din nefericire, zborurile înalte.

Cu siguranță, viața și activitatea multor confrați au căpătat noi valențe, inclusiv respectul cuvenit, în urma primirii unui premiu ARP.

• **Iosif Băcilă, profesor, poet și publicist:**

Bineînțeles. Conținutul publicației s-a diversificat, au apărut rubrici noi și prestigioși colaboratori. Chiar numărul de pagini a crescut. În același timp a crescut și responsabilitatea redacțională de a propune cititorilor articole interesante și o diversitate mai amplă: istorie, literatură, filozofie, tradiții, folclor, viață spirituală. Iar, prin bunăvoința Asociației Române pentru Patrimoniu, a Domniei sale dl. dr. Artur Silvestri, pagini ale Almăjana au putut fi accesate pe internet.

• **Ilie Rad, prof. univ. dr., critic si istoric literar, jurnalist:**

La propunerea mea, a luat un premiu și scriitorul Ștefan J. Fay, care la 2 iulie anul acesta va împlini 90 de ani. Mi-a scris că diploma primită a însemnat foarte mult pentru dânsul.

• **Gheorghe Iscru, prof univ. dr. în științe istorice, dacolog:**

Nu, pentru că mediul universitar în care activez, trecând peste excepții, ca să nu mai vorbesc de cel politic, se îndepărtează - văzând cu ochii, conștient sau nu – de cauza națională, aceasta fiind „direcția trasată“, „recomandarea“ dinspre o altă „Înaltă Poartă“. Rămân totuși optimist la gândul că oameni ca dl. Silvestri vor trezi la realitate pe cât mai mulți până când se va reveni la normal.

• **Miron Țic, poet, prozator, eseist, memorialist, autor monografii locale:**

Primarul a prezentat diploma mea la o întâlnire cu cetățenii.

Sigur că premiul a contribuit și chiar într-o măsură foarte mare. După ce m-am întors de la București, domnul primar al comunei Ilia, m-a poftit la o întâlnire cu sătenii, pentru a prezenta Diploma de Merit și, sigur și pe mine cel care înfăptuisem o deosebită realizare. Consătenii mei, mă priveau cu ochi mult mai atenți și cu mult mai mare dragoste. Chiar și presa hunedoreană a scris despre acest merit adus localității mele și, astfel,

lumea din județul Hunedoara a putut afla despre realizările unui conjudețean al lor. Eu cred că și ceilalți premianți au simțit la fel ca mine evenimentul și sigur, l-au trăit ca pe cel mai mare adevăr... cât și al acestui premiu de înalt prestigiu, Diploma de Merit stând astăzi la loc de cinste, ca un trofeu viu la Primăria din Ilia...Semnătura de autentificare a Dr. Artur Silvestri este nemuritoare și nimeni și nimic nu o va șterge de pe acest document drag.

Instituirea Premiilor Patrimoniului Românesc își atinge scopul ?

Contribuie acordarea Premiilor de Excelență la recuperarea valorilor patrimoniale naționale, la constituirea modelelor culturale și patriotice autentice, de mare valoare morală, așa cum dorea inițiatorul lor, Artur Silvestri?

Aceasta a fost o altă întrebare din chestionarul de opinie, considerând noi părerile personalităților implicate foarte importante pentru a aprecia eficiența acestei mari inițiative culturale. Iată câteva răspunsuri relevante:

- **Prof. univ. dr. Virgiliu Eustațiu Radulian: „DA!“**

Da, cred și sunt convins că astfel se creează o adevărată punte spirituală și sufletească între generații și se pun bazele constituirii modelelor morale și pentru contemporani și pentru urmași. Numai astfel devine viabilă și zicerea lui Artur Silvestri, un autentic veteran și luptător pentru continuitatea spiritualității și culturii românești, din străvechime până-n zilele noastre, anume „să nu fie uitat nimic din ceea ce trebuie ținut minte!“ Este și moștenirea pe care Artur Silvestri ne-a lăsat-o și pe care ne străduim, sperăm, că vom și reuși s-o transmitem

mai departe, către generațiile de după noi în spirit de pioșenie și de responsabilitate civică și morală.

În acest spirit, nu o dată am pășit pe căi pe care profesorul și cărturarul Silvestri m-a îndemnat să le străbat. Așa a fost, de pildă, în aprilie 2006, când m-am mobilizat pe mine însumi și am chemat și pe alții să ni se alăture în rugăciuni, pentru sănătatea Arhimandritului Arsenie Papacioc, starețul mânăstirii din Techirghiol. Gândul a „pornit“ de la Artur Silvestri, exprimând profundul său umanism. La fel am acționat spre sprijinirea Părintelui Justin Pârvu și a mânăstirii Petru Vodă, al cărei stareț era. La îndemnul aceluiași Silvestri, am abordat la Văratec, cu prilejul celei de a 85-a aniversări, pe Maica Benedicta (prof. acad. Zoe Dumitrescu Bușulenga), după ce am dat citire și scrierii „Florilegiu“, (inițiată, îngrijită și editată de Artur Silvestri), dedicată aceluiași eveniment. Maica Benedicta mi-a răspuns: „Sper ca Domnul să îngăduie cândva să ne vedem față către față“. Asemenea ecouri ample sufletești aveau inițiativele pline de omenie ce le „porneam“ din inițiativa profesorului. Sau, din aceleași îndemnuri, am răspândit apelul preotului Bojan Aleksandrovic din Malainița - Negotin (Serbia), pe care l-am cunoscut la a doua ediție a Premiilor de Excelență, intitulat „Către oamenii de bine“. Alte multe acțiuni, de același fel, inițiate cu profundă omenie, am întreprins împreună sau din îndemnul Președintelui A.R.P., cel ce mereu ne zicea: „să nu lăsăm să treacă nimic din ce trebuie să facem“. Suntem mulțumiți că astfel am reușit să ne mobilizăm și să acționăm.

• **Sabin Bodea, scriitor, poet, editor:**

Artur Silvestri, trăind în permanență sub ideea că valorile adevărate, de multe ori trăiesc în umbra falselor valori, ne-a canalizat pentru a da glas muncii de creație, indiferent unde aceasta s-a manifestat: într-un sat izolat de munte sau în marile orașe. A doua idee mare a maestrului, pe care ne-a insuflat-o și nouă, tuturor colaboratorilor săi, a fost necesitatea modelelor. Această idee a stat la geneza volumelor colective pe care le-a editat, într-un fel, dându-ne mâna cei de aici cu cei trăitori dincolo de fruntariile țării, dar pe care viața i-a dus în cele patru zări, aceste volume vrând să stea drept mărturie a zbaterii noastre pentru generațiile ce vin după noi.

• **Prof. univ. dr. Nicolae Georgescu:**

În primul rând, aceste premii continuă amintita politică culturală a revistei *Luceafărul*. Ele atrag atenția asupra unor valori care se creează în societatea civilă, care nu se instituie la comandă ori ca rezultat al stipendiilor. Ele indică o linie paralelă, necesară, alternativă la cea instituționalizată statal. Ele sunt rezultatul unei dezbateri autentice în interiorul unui juriu avizat, autorizat. Au acea condiție a echidistanței, a obiectivității, care le fac nu numai credibile, dar și exemplare.

• **Preot prof. univ. dr. Theodor Damian:**

Cred că acesta este scopul înființării A.R.P. și că, prin munca și talentul și darurile sale specifice, Artur Silvestri și-a adus o contribuție decisivă la dezideratele menționate, el însuși fiind un model cul-

tural și patriotic autentic.

• **Prof. univ. dr. Adrian Dinu Rachieru: „Indiscutabil, DA!“**

• **Alexandru Nemoianu, American Heritage Center, Jackson, Michigan:**

Premiile ARP au fost una dintre fețele văzute ale „României Tainice“- concept creat și dăltuit de către Artur Silvestri.

• **Alex. Andru Oproescu, bibliolog, filolog:**

Desigur, acordarea Premiilor Patrimoniului Românesc contribuie la recuperarea adevăratelor valori naționale – care, altfel, în perioada pe care o parcurgem, ar avea puține puncte de sprijin – și, cu deosebire, la constituirea „modelelor culturale și patriotice autentice“ pentru cei de azi și de mâine. Doamne, ce Idee Mare! Fie în veci pomenit inițiatorul Artur Silvestri!

• **Bucur Chiriac, scriitor, membru al Colecționarilor de artă, colaborator la reviste literare:**

Da, desigur. Dovada, în cazul meu, că expoziția de artă premiată este apreciată de marele public, este numărul mare de vizitatori, organizarea de întâlniri cu oameni de cultură și artă, ziariști, elevi etc.

• **Prof. univ. dr. în bizantinologie Emilian Popescu, membru al Academiei Române“**

Da. Socot că trebuie continuată această activitate, dublată de activitatea de publicare a unor cărți și broșuri care să ilustreze marile valori ale neamu-

lui românesc și personalitățile care au contribuit la crearea lor.

• **Lucia Olaru Nenati, doctor în filologie, scriitoare, jurnalistă:**

Desigur că până la urmă se vede ceva din toate aceste lucruri care nu sunt mediatizate cum ar trebui pentru că, se spune, nu aduc rating. Dar televiziunile habar n-au de câtă nevoie are sufletul colectiv românesc de astfel de modele și exemple, de comunicare profundă și inteligentă, de oameni cu charismă. Dovadă că, atunci când apare câteodată la televizor vreo personalitate reală, lumea o privește și nu schimbă postul până la sfârșit. Așadar cred că da, rostul acestor premii este unul major, compensatoriu și demn de recunoștință publică.

• **Lucian Hetco, manager revista Agero Stuttgart:**

Așa și este. Premiile Patrimoniului Românesc sunt autentice, bine alese – departe de lobbismul cu care ne-am obișnuit la alte instituții. Sunt modele clare, alese cu bun simț, cu discernământ și pe bază de cunoașterea realizărilor – nu prin relații. Să le spunem altfel, ca la nemți, pe merit și nu pe pile!

• **Theodor Codreanu, prof., dr. filologie, prozator, istoric și critic literar:**

Chiar dacă s-ar întâmpla ca activitatea publicațiilor ARP să înceteze, faptul că atâtea personalități au găsit aici posibilități de afirmare, în condițiile în care internetul are o audiență incomparabil mai mare

decât toate revistele tradiționale, acestea fiind asociate și cu un cadru instituțional privat, situație la care s-a ridicat acordarea Premiilor Patrimoniale, ținta lui Artur Silvestri, secondat îndeaproape de doamna Mariana Brăescu, a fost atinsă. Bunurile spirituale câștigate vor continua să nutrească viața spirituală românească. Altminteri, în argumentele pe care Artur Silvestri le aducea la ceremoniile de acordare a premiilor, el preciza, invariabil, că dacă instituțiile statului român neglijează cultura și specificul național, ARP vine să înlocuiască o atare lacună.

• **Ion Gaghii, director al Bibliotecii Județene „I. A. Bassarabescu", Giurgiu:**

Tocmai de aceea s-au instituit respectivele premii...

• **A. I. Brumaru, scriitor, redactor:**

Da. Spre a vorbi în termenii Reconquistei (ce face parte din temeiul ideistic al ARP), Instituția Premiilor ARP leagă prin solidaritate și dezleagă prin libertate.

• **Gheorghe Neagu, scriitor, jurnalist:**

Ar fi contribuit și mai mult dacă premianții ar fi stat în atenția inițiatorilor sub toate aspectele, fiind sprijiniți în realizarea unor programe culturale.

• **Ion Marin Almăjan, scriitor român:**

Nu doar premiile au această benefică contribuție, ci ansamblul de publicații creat de Artur Silvestri. Din păcate, dispariția lui tragică, neaș-

teptată, lovește profund în visul său. Și al multora dintre noi. Societatea românească se află într-un proces galopant de degradare morală, de pierderea criteriilor de valoare, de neprețuire a valorilor, indiferent că este vorba de valori umane sau materiale. Ca tăvălugul distrugerilor să fie oprit ar trebui să existe mai mulți Artur Silvestri, mai mulți Dinu Rachieru etc. Spre marea noastră jale și marele nostru ghinion, o seamă dintre aceștia au fost chemați prea devreme la Înalta Judecată și au lăsat goluri de neacoperit. În starea de acum a României ar trebui o pădure de asemenea mari cugete, de mari luptători bravi, cu simțul onoarei și al iubirii nepervertite pentru neamul românesc. Ar trebui oșteni tăcuți care să lupte cu fapta și mai puțin cu vorba, acum când peste România clocotește o mare de palavre, de minciuni, de injurii, de vorbe scabroase. Dar, unde să găsești asemenea oșteni?

• **Dl. Zenovie Cârlugea, prof. dr. în filologie, poet, scriitor, critic și istoric literar, dacolog:**

Da, Premiile Patrimoniului Românesc contribuie la impunerea unor valori și la identificarea unor modele culturale autentice, într-o vreme de incertitudini, debusolări și alienări așa-zis globaliste, descurajând într-un fel carierismul, impostura, miticismul dâmbovițean atât de agresiv și paranoic în manifestările sale ipostazice.

• **Vladimir Brilinsky, jurnalist, redactor șef Dacia Magazin:**

Premiile, indiferent de natura lor, sunt stimula-

tive, competitive chiar și odată ce am primit acest premiu ne-am simțit obligați în a ține ștacheta cât mai ridicată pentru a fi demni de acest premiu. Sigur, că cei care prețuiesc cu adevărat Patrimoniul Românesc și auzind de aceste premii ar putea fi stimulați în a-și sufleca mânecile și a trece efectiv la treabă. Cu scrisul, cu vorba sau cu fapta fiecare dintre cei sinceri pot contribui la salvarea patrimoniului și de ce nu la câștigarea unui nou premiu.

• **Marin Toma, scriitor, editor:**

Fără nici cea mai mică ezitare, sunt convins că instituirea și acordarea Premiilor Patrimoniului Românesc contribuie la recuperarea adevăratelor valori naționale și la constituirea modelelor culturale și patriotice autentice, de mare valoare morală pentru contemporani și pentru urmași.

• **Ioan Miclău, scriitor, poet, Cringila, Australia:**

Categoric! Așa cum am mai explicat, sensul sănătos al acestor Premii de Patrimoniu recuperează până și marile sentimente naționale ale românilor. Educația morală și de întrajutorare, de grijă pentru ecologia vetrei în care ne-am născut ca într-un scutec, grija de păstrarea tuturor vestigiilor istoriei în care ne-am înfășurat existența milenară și prin care ne identificăm a fi urmași prin urmași, totul se adună în acest simbol al Premiilor Patrimoniului Românesc înfăptuit genial de reprezentantul moralei și credinței noastre românești, Artur Silvestri.

• **Gheorghe Iscru, prof univ. dr. în științe istorice, dacolog:**

Da, această convingere este sursa optimismului meu și a perseverenței pe direcția pe care mă aflu. Dar e foarte mare pierderea prin plecarea dintre noi a d-lui Artur Silvestri – un om cu conștiința predestinării pentru o cauză înaltă.

• **Miron Țic , poet, prozator, eseist, memorialist, autor monografii locale:**

Acordarea Premiilor Patrimoniului Românesc este bine să fie continuată, prin aceasta, contribuindu-se la recuperarea adevăratelor valori naționale și la constituirea modelelor culturale și patriotice autentice. Sunt destui oameni ai scrisului de bună credință și de reală corectitudine, pentru a sluji acestor interese demne și de actualitate. Nu trebuie să lăsăm să se piardă spiritul patriotic și tradițiile poporului românesc. Eu militez în comuna mea, pentru înființarea unui muzeu și pentru realizarea unui volum de tradiții și obiceiuri vechi. Am adunat o serie de cântece și strigături ale vremurilor din trecut și le voi reda prin acest volum posterității...Urmașii, sperăm, să ne mulțumească pentru ceea ce facem și să se bucure de nobilele valori, pe care le dorim să dăinuie pentru totdeauna..

• **Pavel Panduru, prof., istoric, autor de monografii:**

Cărturarii premiați, adunați din toate colțurile lumii într-o *Românie tainică*, au contribuit și contribuie la recuperarea adevăratelor valori naționale și

au creat *Omul Mare* prin fapte, acțiuni, scrieri, ajutor pentru cei mulți, dedicate binelui coletiv. Au fost și sunt exemplu și model de mare valoare morală pentru cei de azi și pentru cei de mâine, fiind ieșiți din înțelepciunea populară. În opera lor găsim esențialitatea în simplitate ce exprimă sacrul. Ea ne este spre învățătură, dar și spre desfătare și zidire, devenind altar al recunoștinței în inimile contemporanilor și urmașilor. Operele exprimă duhul locurilor, subliniind rolul naturii și al spațiului românesc în definirea omului cu bună cuviință și măsură, azi, când o parte din pseudo-cărturari nu găsesc decât cuvinte de ocară și denigrare la adresa poporului.

• **Bogdan I. Stanciu, inginer, fondator, Asociația Altermedia:**

Cum ar putea fi altfel, privind la sumedenia de oameni mari ai neamului românesc alături de care am avut onoarea să fim chemați?

• **Iosif Băcilă, profesor, poet și publicist, redactor-șef al revistei Almăjana:**

Dacă s-ar urmări evoluția revistei noastre timp de 10 ani (e mult ? e puțin ?) evident că s-ar observa efortul pe care l-am făcut în a direcționa – în această vreme în care presa culturală centrală *uită* de valorile naționale și *propovăduiește* false valori – tinerii, elevii și studenții, colaboratorii noștri, înspre valorile perene ale neamului românesc ca modele culturale și patriotice autentice.

Ce ar fi important să cunoască cititorii despre Asociația Română pentru Patrimoniu și despre inițiativele culturale ale lui Artur Silvestri?[20]

Este o întrebare nu numai pentru laureații Premiilor, este o întrebare pentru posteritate și pentru noi toți care l-am cunoscut, apreciat, care am colaborat cu el sau am beneficiat într-un fel de generozitatea și inițiativele sale, sau poate doar l-am ascultat sau l-am citit, dar avem sentimentul că *privim în aceeași direcție* și că ne-a lăsat în grijă ceva important.

- **Preot prof. univ. dr. Theodor Damian:**

Toate aceste instituții create de Artur Silvestri nu au precedent în cultura română, de aceea ele trebuie promovate și cunoscute. Cred că ar fi important ca Asociația Română pentru Patrimoniu să se numească *A.R.P. Artur Silvestri* și în felul acesta ctitorul și-ar ocupa locul cuvenit în ctitoria sa, așa cum, în vechime,(dar și azi), se obișnuia ca voievodul ctitor de mânăstiri să fie îngropat în locașul ridicat de el.

[20] Idem, Chestionar opinie

• **Prof univ. dr. Ion Sandu:**

Este foarte importantă păstrarea tradiției acestor ceremonii cu un rol deosebit în zidirea unei conștiințe a valorilor naționale. Nu doar Intermundus Media, ci și alte grupuri de acțiune ar trebui să valorifice experiența unui exemplu demn de urmat precum al lui Artur Silvestri.

• **Alexandru Oproescu, bibliolog, filolog:**

Opera Sa Mare, frumoasa Sa Operă, între alte realizări personale importante, e aceea necesară Asociației Române pentru Patrimoniu, cu premiile- simbol acordate „modelelor" și „exemplelor" contemporane, „părinților de azi ai patriei", printre care m-am aflat și eu. Și această Operă, a Regretatului Maestru Artur Silvestri, trebuie continuată! Ca de fapt tot ce a întreprins, temeinic, în multiple registre de creație și acțiune social-culturală. Marele ferment Artur Silvestri este necesar, încă și încă, românilor de pretutindeni! El trăiește!

• **Prof. univ. dr. Florentin Smarandache, University of New Mexico, U.S.A.:**

Cititorii trebuie să cunoască faptul că grupul de presă on-line Intermundus sprijină cultura neaoșă românească și constituie o punte de legatură între creatorii români din diaspora.

• **Prof. dr. univ. Adrian Dinu Rachieru:**

Probabil ar fi cazul (pentru o bună și promptă informare) ca ARP să publice anual un Almanah, aducând la cunoștința publicului larga paletă de ac-

tivități (Premii, inițiativele Asociației, vitrina editorială, publicațiile on-line ș.a.). Și, nu în ultimul rând, prezentarea grupului Intermundus Media

• **Alexandru Nemoianu, American Heritage Center, Jackson, Michigan:**

Pentru toti cei care țin la „fenomenul“ românesc „mișcarea“ Artur Silvestri ar trebui sa fie expresia continuității și cumințeniei românești. „Mișcarea“ Artur Silvestri înseamnă piatră de hotar și semn de tărie. Acuma și întotdeauna.

• **Bucur Chiriac, scriitor, colecționar de artă:**

Este necesară o continuitate și apreciem că ar fi bine să aibă loc în continuare întâlnirea cu oamenii de cultură, acordarea de noi titluri, reactivarea celor interesați, și continuarea periodică a întâlnirilor. Este necesară în continuare stimularea lor, tipărirea valorilor și creațiilor acestor membri ai Patrimoniului Național.

• **Prof. univ. Emilian Popescu dr. în bizantinologie:**

Cred că activitatea Asociației Române pentru Patrimoniu trebuie făcută publică prin mass-media: televiziune, radio, presă.

• **Lucian Hetco, manager revista Agero, Stuttgart, Germania:**

Este bine ca personalitatea și prolificitatea lui Artur Silvestri sa fie adusă la cunoștința publicului larg, prin presă si televiziune. Aș propune ca distinc-

ție supremă a ARP, acordarea Premiului ARTUR SILVESTRI tuturor personalităților civice, cu merite indiscutabile în domeniul cultural, social, istoric etc.

Tot ceea ce este demn de a fi cunoscut trebuie să se găsească într-o prezență constantă și de calitate nu numai pe web, dar și pe hârtie, publicații cu distribuție lunară la universități, școli, gimnazii – în mod gratuit.

• **Lucia Olaru Nenati, dr. în filologie, scriitoare**

Merită să fie cunoscute toate aceste fapte, bogăția publicațiilor ARP, editurile și bibliotecile, poate o selecție a celor mai valoroase texte apărute acolo ca într-un fel de antologie, culegerile editate : Cuvinte pentru urmași și Mărturisirea de credință literară, Zoe Dumitrescu Bușulenga– Opera încoronată și celelalte, căci ele au stârnit oamenii să-și facă o introspecție care a lăsat roade. Iată, eu am scris nu de mult un gând de despărțire, despre Profesorul și academicianul Ciopraga, iar lucrurile mărturisite de el în aceste cărți mi-au servit de minune la rotunjirea și aprofundarea ideilor pe care am intenționat să le exprim despre el la despărțire. Și, mai ales, cred că lucrarea lui Sir Artur trebuie continuată, cu tenacitate și sobrietate și că acesta este cel mai eficient și dăinuitor omagiu.

• **Sabin Bodea, scriitor, poet, editor, director revista Viața de pretutindeni și Viața arădeană:**

E mult de lucru. Acest „mult“ vine și de la faptul că Artur Silvestri, fizic, nu mai este printre noi. El

a devenit idee, spirit, imbold, un model. Avem datoria pentru tot ce a făcut pentru noi – iată, revista „Viața de pretutindeni“ a ajuns la sute de pagini pe ediție – să facem totul pentru a nu se instala un vid de memorie, ci, prin varii acțiuni, să punem pe piedestal uriașa muncă a lui Artur Silvestri. Doar „gestionând“ cum se cuvine opera sa, numele său se va implementa – acum și în perspectivă – în memoria colectivă. Este binevenită această carte, cu atât mai mult cu cât cei care au primit premii de la ARP vor răspunde mai sincer la întrebări. Revin cu ideea că, în orașe și comune, ar trebui înființate librării „Artur Silvestri“ unde să fie puse în circulație lucrările lui, cărțile despre el.

• **A. I. Brumaru, scriitor, redactor la revista Astra, Brașov:**

Astăzi spațiul nemărginit on-line îngăduie o incredibilă masificare a informației. Publicațiile online, numeroase, înființate de Artur Silvestri pot fi citite în timp real în lumea largă. Ele sunt așadar cunoscute pretutindeni. Ceea ce se va reține din conținutul purtat de acestea! Nădăjduiesc să se rețină în primul rând mesajele spiritului românesc.

• **Ion Gaghii, Director al Bibliotecii Județene „I. A. Bassarabescu“, Giurgiu:**

Cititorii de azi și de mâine, sunt convins, vor rămâne conectați la toate acele demersuri intelectuale ale maestrului (Premiile Patrimoniului Românesc și activitățile ARP), mai ales că distinsa doamnă, rafinata scriitoare Mariana Brăescu Sil-

vestri și harnicii colaboratori ai Domniei Sale duc, cu cinste, mai departe, ideile acestei uriașe flăcări care s-a stins luminând: Artur Silvestri.

• **Gheorghe Neagu, scriitor, jurnalist:**

Cititorii de azi ar trebui să cunoască spiritul lui Artur și dacă mai este posibil să se continue cu ajutorul premianților programele sale. Eu sunt gata să contribui.

• **Vladimir Brilinsky, jurnalist, redactor șef Dacia Magazin:**

Cred că premiile ar trebui să se numească de acum Artur Silvestri, că noi toți ce am mai rămas vremelnic pe acest pământ, avem datoria să-i urmăm poveștele și, de ce nu, poruncile acestui om, un OM care se naște odată la 100 de ani, și că aceste premii trebuie să reprezinte în continuare ceva important pentru patrimoniul românesc.

• **Ion Marin Almăjan, scriitor român, Timișoara:**

Așa cum i-am spus și lui Artur Silvestri, eu cred că această uriașă inițiativă ar fi trebuit ceva mai mult făcută cunoscut, prin intermediul mass-media. Efectul, ecoul publicațiilor, al premiilor, al activității editoriale, ar fi mult mai mare dacă ele ar fi mai bine cunoscute. Spun acest lucru deși am o părere catastrofală despre mass-media românească părtașă, în majoritate, la mocirla, la desfrâul național. Ba, chiar cred că unele publicații și televiziuni sunt responsabile direct de căderea României în acest noroi vâscos, dezgustător. Dar, din păcate, mass-media a avut

o asemenea influență negativă asupra românilor, a societății noastre, încât am ajuns în stadiul în care existăm public sau nu existăm în funcție de prezența sau absența din această caracatiță. Firește, pentru eternitate acest lucru nu este important. Din păcate, noi trăim acum și aici, iar lucrarea noastră trebuie să aibă eficiență acum și aici. Îmi place să cred că Artur Silvestri a creat, odată cu grupul Intermundus, și o familie de intelectuali, de creatori și de bine doritori ai neamului românesc. Desigur, această familie are diversitatea ei, ceea ce o face cu atât mai interesantă și poate mai valoroasă. Rămâne să vedem dacă fără liantul, fără magicianul care știa să ne țină uniți, să ne provoace, să ne incite asupra unor teme majore, fierbinți, dureroase ale existenței neamului nostru, ale culturii și istoriei sale, ale prezentului acesta atât de mizerabil, vom fi capabili să supraviețuim și să ne manifestăm, continuând să dovedim că suntem fii adevărați, nepervertiți ai moșilor și strămoșilor noștri.

- **Ioan Miclău, scriitor, poet, Australia:**

Simplu, dar din deplina convingere, important pentru cititorii de azi si de mâine, va fi să se bucure de simbolul acestui Premiu pentru Patrimoniu, care nu este altceva decat o esență metaforică prin care descoperim însăși calea bună pe care va trebui să ne aflăm și pe care să mergem! Viața cea adevărată, de iubire și credință, de Neam și Limbă, toate aceste valori stau sculptate cu adevărat în cărțile lui Artur Silvestri și care trebuie citite și promovate ca pe o

adevărată biblie românească.

Este de absolută necesitate continuarea acestor Premii ale ARP. MERITĂ! Posteritatea cu tot șiragul generațiilor viitoare va simți vie lumina credinței, a iubirii de neam și tradiție. Este deosebit de important ca instituțiile de Stat, ministerele legate de acest domeniu al culturii și educației, biserici, școli, asociații de cultură românească și universală, să păstreze promovând cărțile și învățăturile ce le-a scris acest uriaș al gândirii și simțirii nevoii de împlinire a faptelor demne pentru urmașii urmașilor săi. Acestea ne vor ridica la acel nivel uman de unde vom fi priviți în ansamblul istoriei universale ale popoarelor ca pe un Neam valoros, civilizat și de bună credință!

• **Prof. univ dr. Ilie Rad, critic si istoric literar, jurnalist:**

Prietenul nostru comun, Ștefan J. Fay , obișnuiește să spună că *mor doar cei uitați*. Așadar, pentru a i se perpetua memoria (care rămâne oricum, prin cărțile publicate), trebuie continuate proiectele pe care le-a început, publicațiile on-line etc.

• **Marin Toma, scriitor, editorul și fondatorul revistei Dor de Dor:**

Acest GRUP, publicațiile on-line, trebuie să fie permanent deschis pentru că, aici ne regăsim foarte mulți dintre cei ce gândim ca si el, un mare patriot. Ne cunoaștem și mulți dintre noi purtăm dialoguri dintr-un capăt la altul al lumii.

• **Gheorghe Iscru, prof. univ. dr. în științe istorice, dacolog:**

Azi – dar și mai dinainte – când, dintr-o direcție malefică, s-a declanșat o adevărată ofensivă împotriva patrimoniilor naționale, opera d-lui Artur Silvestri și puterea exemplului rămân stâlpi de lumină și energie, de speranță pentru revenirea la normalul epocii moderne, în care încă ne aflăm, dar pe care Forțe ale unor bolnavi de Avere și de Putere au deturnat-o, vremelnic, de la principiile ei altruiste, generoase, de la mersul ei firesc.

• **Miron Țic, poet, prozator, eseist, memorialist, autor monografii locale:**

Tot ce a făcut și a întreprins dr. Artur Silvestri, de la multele colaborări cu atâția intelectuali de seamă, la revistele și antologiile tipărite, la cărțile scrise de Dr. Artur Silvestri, omenia și ținuta de care a dat dovadă sunt la cotă de mare cinste. Asociația Română pentru Patrimoniu nu trebuie dată uitării, ci trebuie dusă mai departe. Trebuie să rămână în conștiința celor de azi și a celor de mâine.

Publicațiile on-line înființate de Dr. Artur Silvestri trebuie respectate și duse mai departe... Cinstea pentru Omul care a fost Artur Silvestri a rămas și va rămâne neștirbită. Merită pentru tot ce a făcut pentru literarura și istoria României, pentru cuvântul scris cu inima și sufletul lui curat...Dumnezeu să-i dea odihna meritată.

• **Pavel Panduru, prof., istoric, autor de monografii:**

Rolul eminent ocupat în ultimele decenii în

viața publică românească de Artur Silvestri, complexitatea ființei sale, enciclopedismul său, i-au atras prețuirea miilor de oameni adevărați. A fost una din acele prezențe prin care spiritualitatea noastră și-a dovedit vitalitatea, puterea de a învinge vicisitudinile vremurilor de azi, de a face ca valorile culturale și umane să devină o permanență a vieții noastre. Rolul pe care l-a avut Artur Silvestri pe acest tărâm a fost, de-a dreptul, ieșit din comun, ținând seama de multitudinea prezenței sale, a preocupărilor sale, care nu a exclus nici o cale de comunicare, nici o categorie a publicului.

Dr. Artur Silvestri a fost un om de o mare delicatețe sufletească și un spirit aristocrat, dar și spirit practic. La el am întâlnit o risipă de iubire ce îl detașa de ceilalți. Iubea munții românești, unde este sacralitatea neamului românesc – lamura.

El a scris despre „o lume dintr-o altă lume, dintr-o altă dată". Poate, cea mai bună caracterizare este o mărturisire a sa: „Eu nu am pasiuni, am datorii morale. Scriu cu pasiune, dar aceasta fiindcă am o datorie față de cultura ce m-a îngăduit în cuprinsul ei" – pildă urmată de toți cei care l-au cunoscut și iubit.

Mulțumim lui Dumnezeu că a rânduit să intre în viața noastră prin opere și fapte, personalitatea dr. Artur Silvestri și ARP, devenind un far călăuzitor, trezindu-ne la realitate și asigurându-ne că nu suntem singuri în idei și speranțe.

- **Prof. univ. dr. Virgiliu Eustațiu Radulian:**
  Readucerea în memoria și conștiința publică

a faptelor și existenței exemplare a lui Artur Silvestri, acest autentic tribun al luptei pentru românism și propășire națională constituie o tulburătoare și binevenită faptă culturală și morală, pe care o salut cu vie emoție și gratitudine.

Iar pentru noi toți, aderenți și simpatizanți ai Asociației Române pentru Patrimoniu și ai Asociației Scriitorilor Creștini – rămâne să promovăm pe mai departe cu aceeași sârguință, însuflețire și dârzenie lucrarea lui Artur Silvestri în slujba culturii și neamului românesc.

Multe sugestii, multe gânduri frumoase au fost exprimate. Artur Silvestri a lăsat în suflete și în gânduri, în viața culturală românească, o urmă adâncă. Iar Premiile Patrimoniului Românesc au ajuns doar la Ediția a III-a. Ediția a IV-a, la care voia să introducă descentralizarea festivităților de premiere în mai multe centre regionale, a rămas în proiect. Dacă ar fi reușit să organizeze măcar câteva ediții regionale, susținute de publicații locale, sunt convins că Artur Silvestri ar fi reușit să declanșeze o emulație de masă, un fenomen psiho-social capabil să impună modele culturale și morale naționale valoroase, așa cum visa.

Ne rămâne, din multele sugestii dar și din preceptele moral-cetățenești ale lui Artur Silvestri să facem fiecare câte ceva, începând de azi, pentru Binele public, continuând astfel modelul și proiectul Artur Silvestri.

Doamne, ajută!

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 177

CAPITOLUL III

CĂRȚI ÎN DAR

Fericit este cel ce are un loc al lui pe Pământ,
cel ce trăiește liber printre cărți, citite sau ascultate...

Artur Silvestri

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 178

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 179

Casa mea a fost întotdeauna o bibliotecă

„Cele dintâi suflete cu care să mă învoiesc au fost, când am început să citesc literatură, cei ce scriau și, dintre aceștia, cei care păreau să îmi vorbească într-un mod special, într-o limbă interioară, parcă ascunsă și aflată înăuntrul limbii ce folosea cuvinte. Toți aceștia, sau aproape toți, nu mai erau pe Pământ. Dar în liniștea bibliotecii – căci, de fapt, casa mea a fost întotdeauna o bibliotecă – începeam să le disting, deslușind șire după șire, gândul lor cel bun, de fapt gândul lor de a face bine. ***Ei mi-au dat, astfel, îndemnare, într-un fel ce nu înțelegeam pe atunci, de a face și eu Binele, la rândul meu, vorbind în scris, ca și ei"***[1], spunea Artur Silvestri.

[1] Artur Silvestri, „Precum în Ceruri așa și pe Pământ", în Memoria ca un concert baroc, vol. III, Ed. CARPATHIA PRESS, București, 2005, pag. 4-5

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 180

Cartea a avut un rol crucial în destinul lui Artur Silvestri

Orice carte pe care o deschidea Artur Silvestri avea în el un răsunet afectiv, nu numai o înțelegere rațională, intelectuală. El iubea cu adevărat cartea, sui-generis. **Cartea a avut un rol crucial în destinul său**. Născut într-o familie de profesori, a crescut cu cartea în mână. Aventura intelectuală din fragedă tinerețe, definitorie pentru cursul ulterior al vieții lui Artur Silvestri, a fost perioada de câteva săptămâni petrecute în Italia, în biblioteca marelui arhitect Dinu Adamesteanu, despre care Artur Silvestri povestește cu fascinația de atunci resimțită și peste zeci de ani: „*Pe mine, fără să mă întrebe, mă încartiruise în biblioteca lui de la* Soprintendență*, comunicându-mi această hotărâre în trecere, ca un fapt de la sine înțeles. Atunci și nici în mulți ani ce trecură fără să-i mai știu, până azi, nu mi-am dat seama ce însemna acea clipă ori, mai bine zis, ce va întipări definitiv acel moment ne-întâmplător. Abia acum, când văd altfel totul și încep să deslușesc potriveli și semnificații îndărătul șirului egal de zile și nopți ce se scurseră cu doar puține reliefuri aparente, cred că pricep că* ***avusesem, acolo, un fel de răscruce*** *și că probabil dacă acel loc n-ar fi fost, nici viața mea de după aceea nu s-ar fi rânduit cu aceste potriveli, într-un fel de*

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 181

urzeală ce duce, orânduită fiind, într-un necunoscut și mai adânc.

... Pe-atunci totul mi se părea fascinație și descoperire neașteptată, ca și cum aș fi intrat, nu se știe cum și pentru câtă vreme, și, mai ales, cu ce preț, într-o peșteră cu comori. Țin minte perfect cum, în prima noapte, după ce privisem uimit cărțile aliniate în ordine și cu cotorul vizibil și aflând aproape numai nume despre care nu mai auzisem niciodată până atunci, am găsit, așezată pe raft, Pe strada Mântuleasa*, de Mircea Eliade. Am citit-o până dimineața cu o surprindere care creștea pagină după pagină…*

Zilele ce urmară nu mai însemnaseră nimic pentru mine și nici nu mi le mai amintesc. Așteptam să vină noaptea, ca un consumator de opium ce se ferește de privirile indiscrete, hotărât să-și exercite viciul cu impacientă. Acum mă gândesc că un fel de potrivire ce ține de miracol a făcut să citesc, fără nici o legătură cu imediatul, și, poate, doar cu un fel de plăcere în sine ce aparține degustătorului, pagini care, mai apoi, se treziră ca un ecou ce venea de-acolo... Pentru mine, care crescusem în prejudecățile colective ce sunt și astăzi mai tari decât piatra, era uluitor să aflu, citind pe Monseniorul Tăutu, că noi avusesem înainte de «cărțile de slavonie», un poet mare, numit Niceta de Remesias și un imn ce se cântă de toți creștinii, «*Te Deum laudamus*»*, că avusesem scriitori ce scriau pe latinește, despre care se vorbea ca strămoși și că, de fapt, slavonismul îi înlăturase și ne obligase să-i uităm. Eram uimit și indignat...”*[2]

[2] **Artur Silvestri** „Vrăjitorul“ în MEMORIA CA UN CONCERT BAROC, CARPATHIA PRESS, 2004, p. 8

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 182

Darul cărților – măsura cea mai exactă a generozității

Sunt scriitor,
iar cărțile sunt viața mea.
Artur Silvestri

Dintre toate lucrurile, toate obiectele care pot face parte din viața unui om, **Artur Silvestri** acorda cea mai mare valoare cărților, pe care le iubea cu patimă. În al doilea rând aprecia operele de artă: tablouri, sculpturi. În al treilea rând aprecia casa ca *vatră* a existenței, ca areal cultural, casa solidă care îi dădea sentimentul stabilității și continuității în timp. Obiectele scumpe, de lux, pe care și le-ar fi putut permite la un moment dat – mașini, ceasuri scumpe, bijuterii etc. – așa cum e în idealul multor oameni prosperi material nu aveau nici o prețuire din partea lui. Efectiv nu le vedea valoarea și rostul.

El s-a format în universul bibliotecii, citind realitatea prin gândirea și cuvintele marilor istorici și scriitori, *Învățătorii Nației*, cărora le-a fost toată viața recunoscător pentru cărțile și învățăturile pe care aceștia le-au dăruit omenirii și pe care îi asocia întotdeauna bibliotecii.

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 183

Pentru **Artur Silvestri** „*...biblioteca nu însemna doar cărți, însemna și oameni care făceau cărțile din bibliotecă. Acesta este mediul meu, căci eu am fost, prin conformație, un om de bibliotecă.*

De fapt, biblioteca este spațiul libertății absolute: alegi ce vrei, ce te interesează și începi să te definești în acest fel."[3]

Cărțile îi populau sufletul, erau hrana lui spirituală și modul lui de a fi, de a trăi, de a respira. *Dăruirea cărților este de aceea măsura cea mai exactă a generozității sale*, recunoscută chiar și de inamici, o generozitate care pentru Artur Silvestri era o formă importantă de a face binele și în care el găsea înalte bucurii și satisfacții morale: el dăruia semenilor cărți cu sentimentul că le oferă hrana specifică oamenilor, pâinea de care spiritul are nevoie.

Artur Silvestri a dăruit enorm de multe cărți:

📖 **Cărți din diferite domenii, din biblioteca personală**, cărți cumpărate și adunate cu grijă, efort și chiar cu sacrificii de-a lungul vieții, cărți de care hotăra, la un moment dat, că se poate despărți în folosul altora. A donat multe cărți individual, ca persoană, apoi după înființarea **Asociației *Biblioteci pentru sate*** a donat mii de volume prin intermediul acesteia.

📖 **Cărți cumpărate special pentru a fi dăruite** celor care aveau nevoie de ele, fie că erau persoane,

[3] **Artur Silvestri**, Interviu realizat de Elvira Irșai, în 2004, publicat în vol. NU SUNTEM SINGURI, CARPATHIA PRESS, 2006, p. 23

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 184

fie că erau mânăstiri sau biserici, biblioteci etc.

Un singur exemplu, din zeci de cazuri:

Mariana Gurza, scriitoare din Timișoara și colaboratoare apropiată a lui **Artur Silvestri** povestește:

*„Îmi amintesc cum mi-a dăruit **Patericul românesc**, o carte care m-a schimbat mult simțind-o așa cum mi-a fost prezentată de **Artur Silvestri**:*

«Este o lectură interesantă, stranie și categoric folositoare fie și numai prin aceea că se văd mai bine oameni din altă dimensiune*, despre care au știut puțini și au vorbit și mai puțini la vremea când erau pe Pământ. Despre aceștia se vorbește astăzi și mai puțin dar cred că important ar fi să nu fie uitați. Iar dacă vor fi uitați, nu ei pierd ceva esențial ci mulțimile care își imaginează că nu mai este nevoie de ei. Din acest punct de vedere, conservarea lecției sapiențiale a Pr. Adrian Făgețeanu o veți înțelege și mai bine în aspectul ei de* act eroic și de ripostă *la contemporaneitatea depravată.“*[4]

📖 **Cărțile proprii, de autor, daruri din chiar sufletul său**: cărțile crescute undeva, în adâncul personalității sale creatoare. Erau scrierile proprii, sau documentare, volume colective inițiate, îngrijite, prefațate și editate de el însuși.

Efortul scrisului sau închegării documentarelor, chinuitor mai ales acestea din urmă, își afla sens, se desăvârșea în bucuria cu care le dăruia, „*calde*“, de multe ori în format electronic, „imediat ce cuvintele i se prelingeau de pe degete” (expresia poetului Ion Drăgușanul), celor cu care putea împărți această

[4] Mariana Gurza, „Artur Silvestri va rămâne în conștiința colectivă un mare inițiator“, www.artur-silvestri.com, 2009

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 185

pâine spirituală. Nu a vândut nici o carte din câte a scris și a editat, a tipărit: totul în dar.

📖 Un dar de cărți absolut special, în forma cea mai pură și dezinteresată, **era a-i dărui unui scriitor, poet, propria carte**: ca un adevărat **mecena**, **Artur Silvestri** îi îndruma, îi încuraja pe tineri sau mai puțini tineri – oameni în care intuia scânteia de talent, *pepita de aur* pe care o căuta să o ridice și să o arate lumii – să scrie. Le îndruma primii pași literari, le publica scrierile în revistele electronice **ARP**, apoi, cu timpul, le strângea materialele într-un volum, pe care îl prefața și se ocupa, pe munca, timpul și banii lui, de tot: selecția textelor, corectură, stilizare, prefațare, tehnoredactare, copertă, tipărire la o tipografie, apoi promovarea cărților și distribuirea lor gratuită, către autor și către biblioteci, cititori etc.

Foarte rară, dacă nu chiar unică această tipărire în dar din bani personali, direct sau printr-o organizație – **Asociația Română pentru Patrimoniu** – finanțată tot din buzunarul propriu. Mai ales că faptele se petrec la începutul mileniului al III-lea, sub zodia consumatorismului dezlănțuit, când nici măcar în romane nu mai înflorește romantismul.

Acest dar special, de fapt un adevărat program cultural desfășurat sub deviza „**să înflorească o mie de flori**” pe o arie geografică internațională, din Carpați până în S.U.A, Canada și în Australia, este prea vast pentru a fi tratat în câteva pagini și de aceea va face obiectul unui volum separat: ***ARTUR SILVESTRI – Grădinarul dăruit.***[5]

[5] În pregătire pentru apariție în colecția PRO MEMORIA Artur Silvestri

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 186

Ofranda cărților de sărbători

Cu ani în urmă, mi-am spus
că nu va fi an lăsat pe lume
fără a trimite de Crăciun și de Paști
câte o cărticică drept ofrandă
pentru Cel ce m-a adus pe Pământ
și nu voi avea liniște, și gând de a sărbători,
până când nu o voi face, de fiecare dată.
Artur Silvestri

Să vii în fața Domnului tu, cărturar, cu ofranda ta, rodul muncii tale, cartea, așa cum vine, dintotdeauna plugarul cu pâinea din grâul muncii lui! Să aduci jertfa ta, pâinea cărții! Ce cuvinte poți găsi pentru aceasta ?

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 187

„De fiecare sărbătoare importantă, dar mai ales de Paște și de Crăciun, Artur Silvestri scria câte o carte sau o broșură, în care aborda câte o temă de interes cultural național: evoca un domnitor de seamă, o personalitate a culturii sau Bisericii, o idee culturală generoasă. Scopul era nu numai de a informa, de a repune în valoare și în circuit teme uitate sau mai puțin abordate, ci și de a crea modele, de a supune spre dezbatere idei valoroase. El nu vindea cărțile sale. El și le dona prietenilor, cunoscuților, instituțiilor culturale, dar mai cu seamă bibliotecilor publice. Cunoscuse multă lume bună din cultura românească, dinainte și de după 1989 și căuta să zugrăvească acea lume cu neobositul lui condei" povestește pr. dr. Al. Stănciulescu Bârda.

„Îmi amintesc, reia Părintele Stănciulescu firul povestirii, că în ajun de sărbători, când toată lumea se agita cu pregătiri și cumpărături, cadouri, ***Artur*** *își pregătea darurile în felul său: scria de zor, retras în biroul său, mai bine zis, în biblioteca-birou în care lucra, înconjurat de cărți. Apoi le trimitea, însoțite de cuvinte înțelepte, prietenilor și colaboratorilor din toată lumea."*[6]

✉ Înainte de Sărbătoarea Nașterii Domnului în 2005, Artur Silvestri trimitea prin poștă, o dată cu urarea creștinească *„Hristos Se Naște! Măriți-L!"* și o frumoasă scrisoare către ierarhi, stareți și cărturari bisericești împreună cu vol. Modelul Omului Mare dedicat Mitropolitului Antonie Plămădeală.

[6] Pr. dr. Alexandru Stănciulescu Bârda, Artur Silvestri, Fapta culturală, www.artur-silvestri.com, 2009

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 188

🕮Scrisoare circulară de Crăciun către ierarhi, stareți și cărturari bisericești

Decembrie 2005

Domnia Voastră,

Gândul, plin de amărăciune, că a mai trecut încă un an din atât de vremelnica, șovăitoarea și firava noastră viață pământească se însoțește, întărindu-ne, cu bucuria Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, ce vom retrăi în curând. În aceste clipe de comuniune, mă gândesc la toți cei care pretutindeni risipiți și contribuind fiecare după puteri, precum Domnia Voastră, se străduiesc să re-clădească Semnele și Urmele noastre mari, tradiționale, pe zidurile neisprăvite, unde dintele nemilos al vremii rele a mușcat adânc.

Suntem, deci, pe Tărâmul certitudinilor care, oricât ar fi vremurile de rele și nedeslușite, nu ne-au părăsit. Și noi, la rândul nostru, stăruind oriunde ne aflăm, aducem poate o întărire mai măruntă ori ceva mai răsărită dar care, adăugată la tot ceea ce alții, mulți, fac laolaltă cu noi, apără substanța noastră greu de pătruns și o țin încă la depărtare de spiritul destrămării ce voiește a ne cuprinde. ***Precum țineți minte, în fiecare an, odată cu Marile noastre Praznice creștine, mă gândesc să dăruiesc câte puțină „apă vie" în încurajarea celor ce sunt de o parte cu noi și de o parte cu mulțimile fără număr, ce au fost și or să mai fie, și care, cu toții, se simt în Locul Lor și în Pomenirea Părinților ce au avut. Și, tot precum bine știți, adaug câte ceva, de fiecare dată cu o subliniere, de Ziua Sfinților Români, adică atunci când prăznuim pe toți cei ce, de un Neam cu noi, știuți sau neștiuți, se rugară și ne izbăviră***

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 189

de rele indefinite ce se așezau asupra noastră, ce suntem „în calea tuturor răutăților”.

Acum, în acest an, mi-am zis că este potrivit să trimit către Domnia Voastră ***o cărticică dedicată Vlădicii Antonie Plămădeală****, ce s-a mutat la Domnul în chiar acest an ce se încheie în curând. Soarta ne-a făcut contemporani cu acțiunea sa unde am întrevăzut întotdeauna o poruncă mai puternică decât înțelegerea noastră și unde vorba misterioasă ce ne spune că „omul sfințește Locul” capătă mereu o și mai neobișnuită înfățișare de enigmă. Primiți-o, deci, și gândiți-vă cât de puțin că, asemeni marelui Vlădică, ne stă și nouă în putere să facem Binele oriunde ne aflăm, în orice clipă și cu orice obiectiv ne propunem, indiferent dacă îl voim arzător sau doar ni se spune, fără grai dar șoptit, de către Cel ce ne îndrumă în toate.*

Aș fi mulțumit dacă m-ați întări în dorința ca aceste cuvinte, și cărticica, au ajuns la Domnia Voastră și, în același timp, dacă v-ați găsi puțină vreme să îmi scrieți câteva cuvinte despre amintirea ce i-o purtăm Vlădicii Antonie de la Sâmbăta, care, în tăcerea tulburătoare a Munților, ne veghează și se roagă necontenit pentru a nu se împrăștia ceea ce făcură cei de dinaintea noastră și, în parte mică, și noi pe lângă ei.

Îngăduiți-mi, Domnia Voastră, să vă trimit și gândul meu cuminte și o vorbă tainică, poate neînțeleasă, spre a vă face să aflați cât de multă bună-voire aș dori să aveți și, deopotrivă, izbândă în toate cele ce vă străduiți să faceți pentru poporul nostru trist, sărăcit și aflat în necazuri.

Hristos Se Naște! Măriți-L!

Artur Silvestri

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 190

📖 În decembrie 2006, Artur Silvestri trimitea tuturor o scrisoare cu îndemnuri pentru Fapta Bună și o cărticica dedicată celuilalt înalt ierarh ce i-a jalonat drumul spiritual, Mitropolitul Olteniei Nestor Vornicescu.

O scrisoare și un dar de Crăciun

2006, de Sfintele Sărbători ale Crăciunului

Domnia Voastră,

Și astăzi, ca și în alte rânduri, mă gândesc cu emoție la tot ceea ce sunt încredințat că ați reușit să aduceți în Fapta și în anul ce ne pregătim să încheiem la puțină vreme după ce, cu tulburarea ce o încercam de fiecare dată, vom prăznui Nașterea Mântuitorului nostru, Iisus Hristos.

Știu că nu v-a fost ușor. Peste noi, și peste Locurile noastre, trec zile și ani grei și nedeslușiți; pe deasupra noastră trec nori întunecați și pânze încețoșate: vremuri de neliniște, de bejenie și, poate, și de prigoană. Astăzi, mulți din cei ce își făcuseră din Fapta una o expresie a însuși felului lor de a fi încep să ezite și să se îndoiască sub asaltul unui rău nedefinit care aduce stricăciuni fără de număr și apăsări în a preschimba așezăminte multimilenare ce ne-au ținut; dar și obiceiuri neverosimile. E vremea când, ca și altădată, va trebui să alegem grâul de neghină și să ne învățăm a vedea sămânța bună și roditoare și soiul ei bun, indiferent unde se găsește ori se ascunde. Căci, oricât ni s-ar spune, prin cuvinte, despre ceea ce altora li se pare că ar fi de trebuință – mulți venind cu po-

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 191

runcă de la Înșelător – noi știm, prin însăși întocmirea noastră, că adevărul nu cunoaște decât o rânduială, iar aceasta izvorăște de acolo de unde ne vin toate și se exprimă întotdeauna prin Neamuri. Numai astfel, prin această enigmă ce sălășluiește în fiecare dintre cei buni și doritori de a merge înspre bine vom putea trece peste timpurile de acum cu nădejdea Timpului nesfârșit.

Și eu, ca și Domnia Voastră, mă străduiesc să fac – în tăcere și la adăpost de zgomotele lumii dezlănțuite – **partea mea de bine***, fără să spun decât puțin – și uneori chiar deloc – din ceea ce fac și nici dacă îmi este ușor sau greu căci știu, așa cum bine știți, că unicul nostru criteriu este Fapta Bună; iar pe aceasta o știe Dumnezeu, căci nu există un alt Judecător. El ne va ajuta să ducem înainte, și cu folos, dorința noastră de a înfăptui și a lăsa o urmă, o povață sau o îndrumare ce poate că va fi un reazem cândva, cui va avea nevoie: însetatului, flămândului, deznădăjduitului sau celor umiliți și obidiți. Dar pentru aceasta avem uneori, și chiar la Zile Mari, trebuința de a simți că „**nu suntem singuri**” și că nu suntem ai nimănui.*

Și de-aceea m-am gândit să vă dăruiesc, pentru zilele ce urmează, o cărticică ce s-a născut întocmai ca o danie de Crăciun, în amintirea și pentru veșnica pomenire, a celui ce a fost Marele Mitropolit, Vlădica Nestor Vornicescu,[7] ***ce până la o vreme mi-a arătat îndrumare părintească și grijă și mi-a dat povățuire.***

Mulțumirea mea de a v-o trimite ar fi înzecită și de bună-voirea Domniei Voastre de a o primi, ce mi-

[7] Artur Silvestri, BIZANȚ ÎNAINTE DE BIZANȚ, Mitropolitul Nestor Vornicescu și ideea de literatură străromână, format electronic

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 192

ați arăta-o răsfoind-o cândva și, poate, arătându-mi dacă v-a fost de folos.

Îngăduiți-mi, v-aș ruga, să vă doresc zile senine și izbândă în tot ceea ce întreprindeți, cale luminoasă și dreaptă, sănătate, bună-voire și așezare neclătinată în Locul ce ni s-a dat, în Țara noastră căreia îi datorăm limba, secretul nostru de alcătuire și însăși rațiunea de a exista, din Neam în Neam.

Hristos Se naște! Măriți-L!

Cu cele mai calde, bune doriri,

Artur Silvestri

Ecouri din toată lumea au arătat că darurile de suflet… a mers la sufletul celor care le-au primit, cu gând curat și recunoscător. Transcriem numai câteva, spre exemplificare.[8]

✍ *Stimate D-le* ***Dr. Artur Silvestri****,*

Mulțumesc pentru frumoasele gânduri și pentru neprețuitul dar. Orice carte este un bun universal valabil care nu vă mint dar sunt viața și averea mea.

Pr. Gh. Naghi

San Jose, California, USA

✍ **Medicul scriitor Dimitrie Grama îi răspundea din Danemarca**

Dragă Artur,

Îți mulțumesc pentru Bizanț înainte de Bizanț. *Ma bucurat să citesc aceste rânduri ale tale privind vechea noastră erudiție spirituală, bazate în parte pe cercetările și scrierile Mitropolitului, vlădica Nestor Vornicescu. A fost, pentru mine, o reafirmare a unor gânduri și senti-*

[8] Extrase din corespondența personală artur.silvestri@gmail.com

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 193

mente pe care le-am avut intuitiv, nefiind un erudit. Intuiție bazată însă pe alte cunoștințe de cultură europeană și universală, intuiție bazată pe libertatea „cotidianului mistic", care nu este intimidat de diversele atitudini „la modă", atitudini ridicate la rang de adevăr. Sunt convins că există încă mult adevăr de descoperit în urmele lăsate de strămoșii noștri, atât la Sud, cât și la Nord de Dunăre, atât la Est, cât și la Vest de Carpați.

Sincere felicitări!

Cu drag,

Dimitrie Grama

✍ **Lucian Hetco, director Agero, Germania**

*Iubite domnule **dr. Silvestri**,*

Sincere mulțumiri pentru Dar, gestul de revenire ca atare și tulburătorul mesaj ce l-ați trimis. L-am așteptat pe undeva, deși nu eram sigur că va mai veni vreodată, dar acum cu atât mai mult îmi pare bine să vă știu ceva mai bine, știind că aflați printre multele obligații neapărat și timpul necesar pentru cele ce trebuiau de o vreme scrise sau împărtășite!

Nimic nu e mai plăcut și mai creativ în sens pozitiv, decât această odihnă în ale scrisului, fapt pentru care ați fost înzestrat cu Har. Mi-a plăcut și coperta și materialul anexat, lucrarea este bine gândită, structurată și va avea succes!

În amintirea convorbirilor noastre din ultimii doi ani, toate gândurile mele bune să vă însoțească și să găsiți ceea ce vă bucură! Cu drag, prețuitor și recunoscător pentru multele ce s-au învățat și prețuit prin și de la Domnia Voastră,

Lucian Hetco

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 194

✍ **Doamna Cecilia Popescu Latis**

*Mult Stimate Domnule Profesor **Artur Silvestri**,*

Vă mulțumesc mult pentru aleasa corespondență pe care mi-o adresați, chiar dacă eu nu reușesc să răspund la mesajele Dumneavoastră, citite întotdeauna cu mult interes.

Considerațiile Dumneavoastră de ordin moral se impun ca un corolar al mesajului, un veritabil preambul al cărții consacrate Marelui Mitropolit Vlădica Nestor Vornicescu, mulțumindu-vă cu recunoștință.

Revenită din vacanța de iarnă am descoperit cu bucurie acest dar adresat cu ocazia Sfintei Sărbători a Crăciunului și alături de aleasa mea considerație, Vă rog să primiți calde urări de sănătate, cu împlinirea dorințelor în Noul An 2007!

La mulți ani!

Cecilia Popescu Latis

✍ **Din Moldova, Vlad Pohila**

*Dragă Domnule Profesor **Artur Silvestri**,*

Vă mulțumesc mult, din suflet pentru emoționanta scrisoare și darul de Crăciun...

Nu vă pot răspunde decât printr-un banal mesaj, dar care, vă asigur, conține toată căldura și vigoarea sufletului meu.

Vă urez, așadar, Crăciun fericit, apoi La mulți ani cu sănătate, bucurii, noi și frumoase împliniri...

Sper să ne întâlnim în anul ce vine, și sper, de asemenea, să mai conlucrăm...

Cu mult drag, cu toată considerațiunea și gratitudinea, frățește, Vlad Pohila

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 195

📖 Și în cinstea celei mai mari sărbători creștine, Învierea Domnului, Artur Silvestri trimitea emoționante cuvinte înțelepte să însoțească un dar de carte.

Scrisoarea din Ajunul Învierii, 2007, amintește despre promisiunea atât de specială ofrandei cărților de sărbători, în fața Domnului și însoțește cărticica *Secretul rugului aprins*, despre Mitropolitul Tit Simedrea, rudă cu Artur Silvestri.

9 Aprilie 2007, Sfintele Paști
Hristos a înviat!

Domnia Voastră,

Îngăduiți să vă trimit o cărticică încheiată astăzi, acum câteva minute. Nu puteam să nu vă fac un dar de Sfintele Paști, așa cum, în următoarele zile, îl voi face și sutelor de mânăstiri de la noi, cărturarilor bisericești și celor ce îmi sunt apropiați.

Cu ani în urmă, mi-am spus că nu va fi an lăsat pe lume fără a trimite de Crăciun și Paști câte o cărticică drept ofrandă pentru Cel ce m-a adus pe Pământ și nu voi avea liniște și gând de a sărbători, până când nu o voi face, de fiecare dată. Și, uneori, am mai reușit să o fac și în Duminica Sfinților Români, dăruind de sufletul celor care, din Neamul nostru, s-au ridicat mai sus și ne păzesc de acolo de unde sunt, rugându-se pentru Maica noastră România și pentru noi.

Primiți, dar, această cărticică drept un semn bun și un gând la o Zi Mare. Ea vorbește despre vlădica de veșnică pomenire Tit Simedrea, ultimul mitropolit al Bucovinei, căruia îi sunt rudenie și a cărui amintire

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 196

*m-am gândit să nu o las pradă zilelor nedefinite ce am ajuns să trăim. În același timp, rândurile ce vă trimit vorbesc și despre **noi** ca Neam și ca limbă, pentru a cărei îngrijire să nu ne lăsăm biruiți, zi după zi și în toate ceasurile vieții ce ni s-a dat.*

Încuviințați, deci, rogu-vă, și primiți acest dar.

Cu dragoste ,

Dr. Artur Silvestri

📖 Ultima scrisoare și ultima carte pe care le-am primit de la **Artur Silvestri**, au fost la Înălțarea Domnului, în iunie 2008.

5 iunie 2008, Înălțarea Domnului. Ziua Eroilor

Îngăduiți astăzi, Zi Mare, să vă dăruiesc cea mai recentă din cărțile mele, arătând că gândul către cei ce au fost și au pecetluit viața noastră istorică trebuie să rămână viu, oricum ar fi cele ce ne înconjoară și cât de indefinite și neașezate vremurile ce le trăim. Astăzi, cartea pe care o public îi este dedicată vlădicii Antonie, ce ne-a fost învățător; dar ar fi putut fi o evocare și o amintire a nenumărați români care, ieri, alaltăieri și totdeauna, nu au lăsat să piară nici măcar un semn din pecetea sufletului nostru colectiv. Trag nădejde să nu greșesc în cele ce întreprind și că, poate, aceste gânduri și fapte să fie apropiate cu ceea ce simțiți că vă definește.

Hristos S-a Înălțat!

Cu dragoste,

Dr. Artur Silvestri

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 197

Artur Silvestri dăruia cărțile scrise sau editate de el

Teodora Mîndru:
Și eu m-am bucurat de cărțile primite

Și eu am primit de multe ori, de la **Artur Silvestri**, în preajma marilor sărbători de Crăciun și de Sfintele Paști, sau în zile obișnuite, un dar deosebit: cea mai recentă carte a lui.

Uneori, fiind mai multe rude adunate în vizită la familia Silvestri, deodată **Artur** dispărea în cabinetul lui de lucru (biblioteca) și se întorcea aducând cărți (sau cărticele) aproape „calde", cu cerneala tipografiei abia uscată, pentru toți cei prezenți.

Mi se părea un dar firesc de la **Artur**, scriitorul, dar întotdeauna eram impresionată de felul în care îți oferea aceste cărți: cu bucurie, dar și cu mare grijă, cu delicatețe. Mi se părea că și felul în care îți oferea cartea (pe prima pagină întotdeauna cu un cuvânt bun și semnătura lui), era deosebit: cu emoție, parcă îți oferea o parte din sufletul lui, și era atent să vadă de-l primești cum se cuvine. Se bucura de bucuria noastră, dar aștepta, mai ales semnul că te interesează, că o vei citi, că fapta lui bună are un sens…pentru care rămâne în memoria celor care l-au cunoscut.

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 198

📖 Cărțile dăruite foloseau nu numai persoanelor ce le primeau. Iată cum unele cărți au fost foarte bine primite la premiile școlare.

De la: Mihaela Stroe
Data: 12 iunie 2008 14:42
Subiect: cărți
Către: Artur Silvestri
<artur.silvestri@gmail.com>

Hristos s-a Înălțat!

Domnule Silvestri,
Am primit coletul și vă mulțumesc mult. A ajuns la țanc: liceul unde lucrez nu avea fonduri pentru premii, așa că am donat cărțile școlii! Mâine e festivitatea de premiere. Am obținut și de la brașoveni o donație de 60 de albume, va fi bine!
Toate cele bune,
MMS

Artur Silvestri către Mihaela Stroe

Dragă Doamnă Mihaela Malea,
Ce bine îmi pare că au ajuns cărțile când trebuia; dar, cu toate acestea, dați-mi voie să vă cert puțin. Ignorând cum este calendarul de azi al școlilor, nu îmi închipuiam că a venit vacanța și, deci, nu aveam idee despre ce ar fi trebuitor acum. Dacă mi-ați fi spus din vreme (măcar cu o săptămână) am fi făcut donații mai serioase de cărți, așa cum facem de ani de zile către biblioteci de țară sau din străinătate, la românii bejenari.

Ce vă rog este ca pe viitor să nu uitați acest detaliu și să nu ezitați să ne comunicați când e necesar.

Cu doriri de bine,

Artur Silvestri

🕮 Pentru darurile de cărți, Artur Silvestri va fi pomenit mereu

Pr. dr. Al. Stănciulescu Bârda pomenea printre faptele bune ale lui **Artur Silvestri**, darurile de cărți pentru care rămâne în memoria celor care l-au cunoscut.

„Artur Silvestri mi-a trimis aproape în fiecare an ajutoare bănești pentru parohie, reviste pentru a le dărui copiilor ce veneau la biserică, o cameră de filmat. Ceea ce m-a impresionat până la lacrimi și am socotit că prin dânsul lucrează mâna lui Dumnezeu, a fost faptul că, înainte cu câteva săptămâni de a pleca spre veșnicie, a trimis parohiei mele aprox. 950 cărți diverse, pentru a le vinde și, din suma obținută, să tipăresc Noul Testament, din care să donez câte un exemplar fiecărei familii din parohia mea. Precizez că niciodată nu a ajuns în parohia mea și nici nu a cunoscut pe altcineva din parohie. Și, totuși, a făcut o faptă bună extraordinară.“[9]

Iată un extras dintr-o ultimă corespondență electronică a lui **Artur Silvestri** cu pr. Al. Stănciulescu Bârda, corespondență care, în mod esențial, era caracteristică pentru Artur Silvestri, se referea la donația de cărți și a fost completată cu o convorbire chat:

[9] In memoriam ARTUR SILVESTRI, mărturii tulburătoare, CARPATHIA 2009, p. 16

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 200

From: Artur Silvestri
artur.silvestri.contacte@gmail.com
Date: 11.10.2008 09:22
Subject: cărțile 950 ex.
To: Pr. Stănciulescu Bârda[10]

11 Octombrie 2008,
Sf. Apostol Filip, unul din cei 7 diaconi;
Cuviosul Teofan Mărturisitorul;
Sf. Mucenici Zenaida și Filonila

Dragă Părinte Alexandru Stănciulescu Bârda,

Nu m-am putut ocupa de cele promise din cauza unor neajunsuri de sănătate, din aceste zile, mai atenuate acum, după analize și consultat medici; dar am încă o stare rea.

Sunt pregătite 34 de colete cu cărți, în total circa 950 de volume, compuse din :

- Al Cincilea Patriarh, 2 x 50 și 4 x 25, total 6 colete /200 ex.
- Modelul Omului Mare (Antonie Plămădeală), 225 ex.
- Bizanț înainte de Bizanț (Nestor Vornicescu), 100 ex.
- Patriarhul Ardelean (Raoul Șorban), 4x30/120 ex.
- Cuvinte pentru Urmași vol. II, 5x20 ex/100 ex,
- Adrian Botez, Ruguri. România sub asediu, 2x20/40 ex.
- Vasile Plăvan, Boabe de lacrimi, 2x30/ 60 ex.
- Al. Nemoianu, Fragmente din vremea persecuțiilor, 40ex.
- Alexandru Nemoianu, Iluminări, 2x25/ 50 ex,
- Mărturisirea de credință literară, vol. II, 2x20/ 40 ex.

Sper să ajute. Până marți nu se vor trimite căci nu are cine s-o facă; marți ajunge la birou Maria Anghel, care va expedia întreg lotul prin firma „Nemo"; după câte știm, miercuri, maximum joi vor ajunge la Malovăț.

Cu doriri de bine,
Dr. Artur Silvestri

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 201

From: Artur Silvestri
Date: 11.10.2008 12:00
Subject: Chat cu **Artur Silvestri**
To: stanciulescubarda[11]

11:59 Artur: Bună seara, părinte
V-am scris un mesaj important.
12:00 eu: Să trăiți, Domnule Doctor! Încă n-am văzut mesajul. Acum am deschis.
12:01 Artur: Citiți, e o temă practică.
12:02 eu: Acum am citit mesajul. Îmi pare sincer rău pentru necazurile Dvs. privitoare la sănătate. Dumnezeu să vă dea însănătoșire cât mai grabnică cu putință. Nu-i problemă că au întârziat cărțile. Niciodată nu e prea târziu.
12:03 Artur: Dar marți vor pleca sigur, coletele au fost făcute deja numai marți este însă un funcționar la sediu pentru a le trimite joi le aveți cel mai târziu sper să fie de folos. Maria Anghel vă telefonează când pleacă mesageria
eu: Mai aveți grijă și de Dvs., Domnule Doctor.
Ars longa, vita brevis est!
12:04 Artur: *Așa este, părinte, dar sunt multe de făcut* oricum, mulțumesc, merg la medici sper să fie bine
eu: Niciodată nu se vor termina. Să dea Dumnezeu!
Artur: Așa este, dar unele sunt prioritare Doamne ajută! să ne vedem cu bine
12:05 eu: Să trăiți, Domnule Doctor, și sper să-mi comunicați de bine cu privire la sănătatea Dvs.
Artur: Să fiți convins că vă comunic.
Cu drag, și doriri de bine noapte bună.
eu: Doamne ajută[12]

[10,11, 12] Extras corespondență electronică pusă la dispoziția ARP de pr. dr. Alexandru Stănciulescu Bârda

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 202

Cărți pentru românii de pretutindeni

📖 Cărțile dăruite de **Artur Silvestri** ajungeau la românii de peste tot, din afara granițelor, în Europa sau mai departe, la distanțe uriașe, în S.U.A, Canada, Australia etc.

✍ **Antonia Iliescu, Belgia:**
Artur Silvestri mi-a făcut, anul acesta (2005), cel mai frumos dar: cărțile lui, în limba română, cu autograf.

Cel mai frumos dar care mi se poate face sunt cărțile scrise în limba română. Ori de câte ori merg în România aduc valize întregi, pe care le devorez în câteva luni. Anul acesta, neputând merge eu după cărți, au venit ele la mine. Cum? Am avut norocul să primesc, la început de noiembrie, două pachete cu cărți, reviste și broșuri direct de la sursă, scrierile domnului ***Artur Silvestri*** *având și dedicațiile autorului, pline de suflet, pentru care îi mulțumesc de nenumărate ori.*

Scriitorul bun, cel care-ți ia în stăpânire mintea prin „cuvinte potrivite", acel scriitor pe care abia îl cunoști cu sfială în primele pagini ale cărții, și care sfârșește prin a-ți deveni prieten când ai închis car-

tea, acela este scriitor adevărat, „născut, nu făcut". Este cel care te poate reașeza într-o stare de confort sufletesc, cel care îți redă încrederea în oameni și în nezădărnicia lumilor trecute. Este cel căruia – în baza prieteniei de durată (durata citirii unei cărți) – i te adresezi fără sfială, ca de la personaj la personaj, poate uneori cu prea multă îndrăzneală, așa cum o faci și cu o rudă apropiată. I-ai spune pe loc frate sau tată sau „părinte".

***Artur Silvestri este și el un „Părinte al Patriei", iubindu-și țara și neamul prin fapte, gesturi și cuvinte, ca vechii cronicari sau ca păstorii de suflete. Este și el un „om mare", dar și omul bun**. Scrierile lui înseamnă dezlegare de taine, sub ochiul atent al Îngerului de pază. Îi mulțumesc pentru faptul de a mi se fi dezvăluit în publicații de o extraordinară erudiție, dintre care aș cita deocamdată:* Apocalypsis cum figuris, Memoria ca un concert baroc, Arhetipul Călugărilor sciți.

Prin firme de curierat sau poștă, prin bunăvoința unor persoane care veneau în țară sau plecau în vizită în străinătate, prin diferite organizații, românii din străinătate care comunicau cu **Artur Silvestri** primeau cărțile lui, alături de alte cărți editate în limba română, și uneori de reviste editate de Casa Lux. Îndeosebi când era vorba de o inițiativă culturală, un proiect al unei organizații, **Artur Silvestr**i se străduia să le sprijine cu publicații în limba română.

Avea deja un fel de puncte de primire și distribuție în mic a acestor materiale, colaboratori apro-

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 204

piați, persoane, organizații, de exemplu Asociația Germano–Română Agero din Stuttgart, condusă de Lucian Hetco, la care **Artur Silvestri** trimitea periodic cărți pentru membrii ei, dar și pentru alte persoane și organizații.

Iată numai un exemplu:

Colaborare europeană între români pentru lumina cărții

Artur Silvestri s-a oferit s-o sprijine cu material și cărți în limba română pe d-na Antonia Olaru, Președinta Asociației Germano–Române din Bodensee, Germania, prin intermediul d-lui Lucian Hetco, de la Agero Stuttgart, căruia i-a expediat coletul cu cărți. Se impulsiona astfel și o formă de cunoaștere și comunicare între românii din Germania.

Iată câteva extrase de corespondență ilustrând această temă:

christian writers wrote:

23.01.2006

Stimată Doamnă Antonia Olaru,

În cadrul ARP funcționează un mic departament pentru donații de cărți și publicații către instituții românești din străinătate. Avem posibilitatea de a dona un număr de 50-100 volume către biblioteca organizației Dvs. la începutul lunii februarie, când expediem un colet cu asemenea donații către AGERO – Stut-

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 205

tgart. Ne-ar fi util să ne informați dacă există necesitatea acestui tip de donații și, în cazul pozitiv, ce fel de cărți sunt dorite.

Cu deosebită considerație,
Mădălina Vasiliu,
referent ARP

From: antonia olaru
Date: 26.01.2006 17:36
Subject: donație/Dnei Antonia Olaru
To: christian writers

În primul rând doresc să vă mulțumesc pentru e-mailul dvs. și să vă felicit pentru activitatea ARP. Este minunat ceea ce faceți și vă doresc o activitate cât mai îndelungată și plină de succese.

Societatea noastră nu are încă un sediu însă dorim acest lucru pe viitor. De aceea dorim să luăm legătura cu biblioteca orașului Konstanz în vederea unei cooperări. Am intenționa să donăm cărțile bibliotecii care să creeze un spațiu dedicat României. Atât eu cât și colegii mei din conducerea societății ne-am bucura de această donație. Ne-am dori cărți de învățare a limbii române pentru străini; de literatură română; cărți pentru copii; de etnografie și civilizație română, turistice pe care le-am putea folosi eventual și la expoziții și standuri informative; dar și cărți din domeniul social, istoric, politic. De mare interes ar fi cărți în engleză sau germană despre România. Dar și afișe sau cărți poștale cu imagini despre România ar fi foarte binevenite dacă aveți posibilitatea de a trimite așa ceva.

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 206

Vă mulțumesc în numele societății pe care o conduc și aștept răspunsul dvs.

Antonia Olaru

From: Lucian Hetco - Revista Agero
Date: 12.03.2006 13:21
To: Silvestri, Artur
<artur.silvestri@gmail.com>

12 martie, după Masa Rotundă - Istorie
Iubite domnule dr. Silvestri,
Am citit cele două ample mesaje ce le-ați trimis ieri, voi reflecta atent și revin asupra lor.
Știu cât sunteți de obosit și presat de eveniment, ce va ajunge piatră crucială în cultura locală, nu vă rețineți cu cele de-ale mele, mai mult decât trebuie, eu pot să aștept, liniștit, până ce veți avea timp și suflu.
La seara de istorie… Am punctat sprijinul ARP si al Domniei Voastre, cărțile și materialele s-au distribuit gratuit, atât din cele ale Domniei Voastre cât și din cele ale doamnei Brăescu, ce mai aveam aici, în rezervă. A fost foarte bine așa, mai am ceva mărunțișuri și pentru alte ocazii.
Am dat și doamnei Olaru partea ce i se cuvenea. Cred că este mulțumită și doamna Olaru de la Bodensee de cunoștința ce am făcut-o și de prețuirea ce i-o arătați.
Voi reveni pe seară cu cele ce ați solicitat.
Cu bine,
Lucian Hetco

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 207

12 Martie 2006

Iubite Domnule Hetco,

Aș vrea să vă rog să nu vă grăbiți cu nimic fiindcă în mod sigur sunteți foarte ostenit și când există atâta oboseală de obicei nu trebuie lucrat. Gândiți-vă numai că lucrurile sunt orânduite mai bine decât am putea noi să le facem și că astăzi este oricum ceva mai bine decât altădată. Faptul însuși că reușiți atâtea, inclusiv întâlnirea de ieri, are însemnătatea lui.

Mi-a făcut bine ideea că Antonia Olaru a putut să primească unele volume și vă sunt dator pentru gestul de solidaritate; îi promisesem, de fapt nu eu, ci ARP, un ajutor în această direcție și este bine că s-a început ceva. Cred că și pentru Domnia Voastră va fi un contact favorabil fiindcă orice legătură cu „oameni organizați" poate să ajute la o vreme și într-un anumit fel. Nu vă grăbiți să îmi răspundeți la temele propuse; poate fi mâine sau poimâine, ori mai târziu. Ele rămân valide, în orice caz.

Cu drag,

Silvestri

From: Artur Silvestri
<artur.silvestri@gmail.com>

25 Martie 2006, de Bunavestire

Dragă Doamnă Antonia Olaru,

Îmi este foarte plăcut să vă scriu, gândindu-mă că trebuie să vă întăresc în acțiunea ce vă străduiți să susțineți în folosul românității și pentru „românii de peste tot". Inutil, cred, să vă spun că știu cât este de dificil să faceți

ceea ce faceți, chiar dacă multe din detaliile cotidiene, de obicei cele mai supărătoare, nu le cunosc dar le presupun. Și noi le avem; dar cine, dintre cei care acționează din „cetățenism" și dintr-o idee morală mai înaltă, nu le are? Și tocmai de aceea am să vă spun că voi face întotdeauna tot ce îmi este cu putință pentru a-i face să simtă un reazem cât de mărunt pe cei care, din idealism, spirit de sacrificiu și sentiment al datoriei, stăruiesc în ceea ce uneori li se pare unora a fi fără rost sau, și mai neînțelegător, neaducător de nici un câștig. Dar, la drept vorbind, ce câștig am putea urmări noi când ne îngrijim fiecare după putere de Maica Noastră România.

Aș vrea să vă rog să nu aveți ezitare în a-mi împărtăși tot ceea ce socotiți că ne-ar fi de folos pentru a face greutățile mai ușor de trecut și acțiunea mai solidară. Noi vom începe cu o donație de cărți (ceea ce ați primit, recent, de la dl. Hetco nu era decât o parte măruntă fiindcă se întrerupsese comunicarea Domniei Voastre cu ARP, o întrerupere „administrativă", care acum s-a reglementat; nu știu dacă s-ar putea folosi, în această materie, serviciile Atlassib, dar ne vom lămuri la începutul săptămânii ce urmează. Dacă nu va fi posibil,vom recurge din nou la ajutorul AGERO, care este întotdeauna foarte solidar și prompt.

Este ceea ce am vrut să vă spun, astăzi, în Zi Mare. M-aș bucura să îmi împărtășiți gândurile Domniei Voastre.

Cu calde, bune doriri,
Silvestri

📖 Cărțile lui Artur Silvestri au ajuns și în îndepărtata Australie, la Cringila, New South Wales,

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 209

unde un român patriot, dl Ioan Miclău, a deschis, în propria curte, o bibliotecă românească MIHAI EMINESCU.

Iată scrisoarea d-lui Ioan Miclău

Darul cărților de la Artur Silvestri pentru Biblioteca „Mihai Eminescu"

Am considerat întotdeauna că a primi o carte în dar înseamnă a câștiga un prieten adevărat, care te recunoaște! Desigur că în răspuns îi vei dărui și tu sincera ta prietenie și respect. Așa am înțeles și eu a răspunde gestului mărinimos primit din partea lui Artur Silvestri, fondatorul Asociației Române Pentru Patrimoniu – București – România.

Mentorul nostru și legătorul relațiilor de regăsire a românilor de pretutindeni ne-a trimis mai multe cărți, mie personal, cărți scrise de dânsul precum și cele de structură antologică cum sunt volumele I, II–Mărturisire de credință literară*. Într-un cuvânt, cărți de mare valoare. Pot spune cu recunoștință că aceste cărți miau realizat un fundament al gândirii despre viață și condiția noastră ca ființe în această lume, a valorilor creștine, în restabilirea iubirii între oameni, a restabilirii armoniei între acea libertate naturală a ego-ului nostru spiritual și libertățile existențiale în societatea omenească. Tocmai ce e atât de necesar unui viitor demn și civilizat. Nimeni nu va avea decât de câștigat minte și înțelepciune citind cărțile lui Artur Silvestri. Prin faptele și scrierile sale continuate până în ultimul moment al vieții sale,*

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 210

mecena din Ceahlău își câștigă nemurirea sa, precum și veșnica apartenență acelei Românii tainice pe care a iubit-o cu tot sufletul lui de cărturar de geniu!

Iată și cărțile dăruite mie de către **Artur Silvestri**:

- Semne și peceți. Șapte lecții despre *originism*,
- Arhetipul călugărilor sciți
- Memoria ca un concert baroc, Vol. I, II, III,
- România în anul 2010. Pagina de piață imobiliară,
- Modelul Omului Mare: Antonie Plămădeală,
- Vremea seniorilor. Scrisori de altădată de la ierarhi și cărturari bisericești,
- Documente de conștiință colectivă, concepute și orânduite de Artur Silvestri,
- Zoe Dumitrescu Bușulenga – Opera încoronată.
- Intermundii. Vise despre forme și culori,
- Mărturisire de credință literară – Scrisul ca religie la români, Vol. I, II,
- Cuvinte pentru Urmași – *Modele* și *exemple* pentru Omul Român.
- Înțeleptul din America – Alexandru Nemoianu – opera în analize și exegeze.

Opera lui Artur Silvestri este desigur prodigioasă și mult mai cuprinzătoare, criticii și istoricii literari numai vor putea omologa opera completă a acestui Mare Om al culturii și gândirii române! Sperăm să fie și asta o împlinire de recunoștință!

Ioan Miclău – Australia, 2009

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 211

Un dar pentru Voluntarii Cărții de la Piatra Neamț

Chiar și în România, în care mass media, ca o apă tulburată de vârtejuri, scoate la suprafață mai mult mizeriile din adâncuri decât unda curată, mai citim, mai auzim, mai vedem la TV câteodată Fapte Bune, Fapte Mari făcute de oameni obișnuiți, anonimi.

Uneori citim și în secunda următoare am și uitat, alteori poate gândul la necunoscutul – copil, omul matur sau vârstnic – care a făcut așa o faptă bună ce ne-a impresionat durează în noi câteva ore sau câteva zile și se întâmplă chiar să-l împărtășim celor din jur, acasă sau la serviciu.

Dar câți dintre noi și-au rupt din timpul lor să dea un telefon și să felicite pe copilul, tânărul, doamna-domnul, omul, cel care a făcut ceva bun deosebit, să-i mulțumească și să-l încurajeze, pe drumul pe care tocmai a pășit? Cine s-a străduit să facă, din exemple individuale de cazuri minunate, modele demne de urmat? Artur Silvestri a fost cu siguranță printre ei, fără absolut nici un interes personal, dimpotrivă.

Dar să ai disponibilitatea ca, plecat fiind în

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 212

concediu în străinătate, să te preocupi, să consumi timpul tău și efort și chiar o oarecare cheltuială ca să feliciți și să stimulezi, cu dar de cărți, câțiva tineri care, în loc să-și treacă vremea în discotecă și la ștrand, au făcut o faptă bună și au lucrat ca voluntari la o bibliotecă dintr-un oraș oarecare din România? Așa ceva e mai greu de întâlnit chiar decât însăși Fapta Bună a tinerilor.

E însă un gest semnificativ, un răspuns la o atitudine, la o faptă, un ecou, o încurajare ce poate fi definitorie pentru traseul lor ulterior.

Dar iată că Artur Silvestri, un om atât de ocupat de cărțile lui, publicațiile electronice, activitatea asociațiilor ARP și ABS, și-a găsit timp pentru a se ocupa de… *Voluntarii cărții* din Piatra Neamț, tinerii care au lucrat în vacanța de vară în biblioteca județeană. Aflând de acest fapt prea mărunt pentru cei mai mulți dintre noi, dintr-un jurnal local, Artur Silvestri a apreciat fapta lor, conform concepției lui că binele, oricât de mic ar fi, se cuvine a fi stimulat și răsplătit și iată cum: cu un dar de cărți și scrisoare de felicitare pentru fiecare tânăr voluntar al cărții.

A scris personal la Piatra Neamț și la birou, a dat instrucțiuni amănunțite, precum se vede din acest extras de corespondență electronică din august 2006. Iar din partea Bibliotecii *G. T. Kirileanu* și a vrednicului ei director, dl. Constantin Bostan, a primit, precum se vede, un feed-back foarte bun.

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 213

From: Artur Silvestri
<artur.silvestri@gmail.com>
Date: 07.08.2006 20:39
Subject: Dlui dir. Constantin Bostan/câteva cuvinte

7 August 2006, Sf. Teodora de la Sihla

Dragă Domnule Director Constantin Bostan,

Revenind în România, am citit într-un număr de acum câteva săptămâni al „Monitorului de Neamț" despre mai mulți elevi care, în timpul vacanței, au hotărât să lucreze voluntar în Biblioteca G. T. Kirileanu. Această știre mi-a dat un sentiment bun fiindcă, astfel, cred că se mai poate nădăjdui într-o așezare a mentalităților din această țară în rânduiala lor naturală.

Dacă îmi veți îngădui, mă gândesc să donez către acești adolescenți admirabili un număr de volume ce le-ar putea fi de folos, aparținând unor autori importanți, scriitori români, ce locuiesc în străinătate; de asemenea și volumele „Cuvinte pentru urmași. Modele și exemple pentru Omul Român" și „Mărturisirea de credință literară", editate de Asociația Română pentru Patrimoniu (ARP), în anul trecut și în anul acesta.

Nădăjduiesc că vom găsi calea cea mai simplă în a realiza acest gând ce am expus acum. Ar trebui doar să știu câți voluntari au lucrat în Biblioteca pe care o conduceți și, aflând aceasta, ne-am îngriji să le expediem pe cheltuiala mea câte un colet individual pe adresa Bibliotecii sau, dacă socotiți mai firesc, pe adresa fiecăruia în parte.

V-aș fi recunoscător dacă ați întâmpina această inițiativă cu solidaritate.

Cu calde, bune doriri,

Dr. Artur Silvestri

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 214

6 august 2006

Stimate Domnule Profesor Dr. Artur Silvestri,

Vă mulțumim din toată inima pentru propunerea Dumneavoastră, care vă onorează și ne onorează, bucurându-ne din nou prin prompta reacție, atât de semnificativă întru aleasă generozitate și distinsă solidaritate culturală.

Onorați vor fi, desigur, și cei 15 voluntari care – prin intermediul nostru – vor primi dovada prețuirii Dumneavoastră. Așteptăm prin urmare coletele și vă vom da cuvenitul semnal și după mica festivitate de premiere…

Cu multă prietenie și aleasă considerație,

Constantin BOSTAN, director al Bibliotecii Județene G. T. Kirileanu*, Neamț*

16 August 2006,
Sf. Mahramă a Domnului,
Sfinții Martiri Brâncoveni

Dragă Domnule Director Constantin Bostan,

Întâi de toate, am să vă mulțumesc pentru promptitudine. Cred că v-ați gândit bine să le arătați, acestor tineri de toată isprava, că nu au greșit lucrând pentru Lumina Cărții. Din partea mea, faceți cum socotiți că este mai bine, căci sunt convins ca Domnia Voastră face întocmai ceea ce trebuie. Expediția de colete o vom face mâine, așa cum rezultă din documentul trimis mai jos, inclusiv lista de cărți din fiecare colet.

Noi, Mariana Brăescu și cu mine, revenind în România abia săptămâna viitoare, în 21 August, am pre-

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 215

ferat să fie trimise de îndată, comunicând aceasta la biroul de la București. Nădăjduiesc că am putut să procurăm o cât de mică mulțumire, atât celor ce și-au dedicat truda scopului colectiv și acțiunii nobile cât și Domniei Voastre, ca om de carte.

Îmi va face plăcere să ajut, pe cât este cu putință, și altădată.

Cu calde, bune doriri,
Artur Silvestri

Imediat, **Artur Silvestri** s-a ținut de cuvânt și a trimis la biroul său de la București, aceste instrucțiuni:

From: Artur Silvestri, artur.silvestri@gmail.com
Date: 16.08.2006, 14:19
Subject: Fwd: Voluntarii de la Piatra-Neamț
To: ARP 2004 Cc: Maria Anghel

Vă pun la curent cu o corespondență schimbată în tema unei alte donații de cărți: vor fi 16 colete, cu conținut identic, arătat mai jos. 15 vor fi pe adresa bibliotecii județene (d-lui. director Constantin Bostan), iar unul pe aceeași adresă, doar că se menționează pe lângă destinatar cuvântul „strict personal".

Pe lângă acestea, 16 scrisori, pe hârtie galbenă cu antet, din partea mea, introduse câte una în fiecare colet.

Îl avertizați prin telefon pe dl. director atunci când faceți expediția, preferabil mâine.

Adresa destinatarului

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 216

Biblioteca Județeană G. T. Kirileanu *Neamț, 610005 Piatra-Neamț, Bd. Republicii 15.*

Conținut pentru fiecare colet:

- Cuvinte pentru urmași,

- Mărturisirea de credință literară

- Fr. Dessart – Reconquista (ediția în l. română)

- Gandhi

- Jm. Cristea – Timp și sărbătoare

- Alexandru Nemoianu – Semnele vremii

- Dimitrie Grama – Bastian

- George Roca – Epoca ștefaniană

- Întoarcerea scriitorului

- A. Silvestri: Modelul omului mare, Modelul si memoria, Nu suntem singuri, Semne si peceți, Memoria ca un concert baroc vol. 2

- Lucian Hetco – Sufletul românesc/ dacă mai aveți în depozit 15 ex.

Cântăriți un colet și dacă mai încap și altele – rog să comunicați. Trimit curând și scrisoarea care trebuie multiplicată în 16 exemplare și introdusă în fiecare colet.

Și, ținești cont, era în concediu în străinătate când concepea și trimitea aceste instrucțiuni, precum și scrisoarea de mai jos, adresată *Voluntarilor Cărții*, fiecărui tânăr în parte.

16 August 2006,
Sf. Mahramă a Domnului,
Sfinții Martiri Brâncoveni

Către „Voluntarii Cărții" de la Piatra-Neamț

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 217

Revenind în România cu oarecare timp în urmă, am citit într-un număr al „Monitorului de Neamț" despre fapta mai multor elevi de Liceu care, în timp de vacanță, au hotărât să lucreze voluntar în Biblioteca G.T. Kirileanu din Piatra Neamț. Între aceștia te-ai numărat și Domnia Ta.

Această știre mi-a dat un sentiment bun, fiindcă astfel cred că se mai poate nădăjdui într-o așezare a mentalităților din această țară în locul arătat de Tradiție, și deci, în rânduiala lor naturală.

Dacă îmi veți îngădui, aș vrea să donez către tânărul admirabil care ești - un număr de volume - ce ar putea fi de folos - aparținând unor scriitori români ce locuiesc în România și în străinătate; de asemenea și volumele „Cuvinte pentru urmași. Modele și exemple pentru Omul Român" și „Mărturisirea de credință literară", editate de Asociația Română pentru Patrimoniu (ARP), în anul trecut și în anul acesta.

Aș fi recunoscător dacă ați întâmpina această idee cu un simțământ ce arată prezența Binelui și cu dorința de a le răsfoi vreodată, socotind că sunt de folos.

Cred că m-am gândit să fac acest gest ca să le arăt acestor suflete demne de toată lauda, că nu au greșit lucrând pentru Lumina Cărții. Sau poate că apropierea Ceahlăului, Muntele nostru Sfânt, de care mă leagă pentru veșnicie o emoție enigmatică și de nedescris, să fi contribuit, printr-o poruncă abia auzită, la mărunta danie ce o fac astăzi, pentru pomenirea celor ce au fost și pentru folosul celor ce sunt si celor ce vor mai fi.

Nădăjduiesc că am putut să procur o cât de mică mulțumire, atât celor ce și-au dedicat truda lor către Binele colectiv și acțiunii nobile pe care o lasă ca model,

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 218

cât și celor ce i-au îndrumat să o facă, adică oamenilor de carte de aici și de oriunde, de la noi.

Ceea ce v-ați hotărât să faceți este, poate, un gest obișnuit și, în orice caz, firesc: dar semnificația lui poate să depășească și clipa cea repede și vremurile ce am apucat să trăim, nedefinite și grele. Dar poate că, mâine, și prin voi, prin VOLUNTARII CĂRȚII, ideea de a lumina calea ce ni se așterne în fața ochilor, împăienjeniți încă de indefinitul cotidian, își va arăta adevărata semnificație și va triumfa.

Îmi va face plăcere - și voi fi mulțumit - să ajut, pe cât este cu putință, și altădată.

Cu calde, bune doriri,

Artur Silvestri

Nu e scrisoarea unui adevărat senior către o speranță în viitor? Aceste rânduri nu înalță și nu îndreaptă oare un suflet tânăr, aflat în căutarea căii proprii în viață? Citind aceste scrisori m-am întrebat ce aș fi simțit eu deci, ce aș fi simțit eu, să fiu elevă de liceu și să primesc o asemenea scrisoare de la un scriitor ca Artur Silvestri? Dacă un cărturar de așa prestigiu mi se adresa mie, spunându-mi cu siguranță, pentru prima dată în viață, „domnia ta" și „tânăr eminent", dând atât de mare importanță faptelor mele în slujba Luminii Cărții, cred că eram pe viață legată de bibliotecă și de carte în general.

Totuși, ce importanță a avut, concret, gestul lui Artur Silvestri pentru tinerii participanți la Programul „Voluntarii Cărții de la Piatra Neamț"? Ce ecou a avut, ce semnificație a avut pentru viața lor?

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 219

Găsim răspunsurile chiar în scrisoarea primită, prin bunăvoința d-lui Director Constantin Bostan, de la Biblioteca județeană Neamț.

Voluntarii Cărții

Inițiativa estivală 2006 a Bibliotecii Județene G. T. Kirileanu*, de a atrage grupuri de tineri mai aproape de lumea cărților, prin implicarea lor directă în munca de bibliotecar, cu statut de voluntari, a pornit din start, chiar și la* purtător *cu o bună doză de neîncredere în privința feed-back-ului juvenil. Dar, ceea ce părea la început sortit să rămână un simplu exercițiu al entuziasmului tineresc, s-a dovedit ulterior a fi un lucru mult mai profund și benefic – atât pentru liceenii implicați, cât și pentru inițiatorii acestui proiect.*

Astfel, încărcătura gestului făcut de tinerii care au aderat la această idee a căpătat greutate, chiar pentru aceștia, atunci când ecourile activității lor s-au întors către ei prin mesajul emoționant al d-lui Artur Silvestri, însoțit de un generos dar de carte. Obișnuiți, în general, cu formalismul adulților, tinerii au realizat că mai există și oameni care sunt în măsură să dea consistență unor cuvinte pe care realitatea le ilustrează din ce în ce mai puțin. Voluntarii prezenți în vara acelui an în Biblioteca Județeană au venit astfel în contact cu un neașteptat gest de generozitate, cu dovada atât de concretă a faptului că preocuparea benefică față de celălalt prin încurajarea unor fapte meritorii, este nu doar „o vorbă din cărți", ci și un fapt de viață...

Pentru Cristina Mancaș, una dintre voluntarele de atunci, cartea rămâne în continuare o mare pasiune, iar

cap III Carti in dar:Layout 1 20.11.2009 17:13 Page 220

darul de carte o mare bucurie. Așadar, pentru ea, Artur Silvestri este, fără să-l fi cunoscut, omul care i-a făcut o mare bucurie.

Irinei Botezatu, pasionată de gândire ca mod de a cunoaște oamenii, darul cărturarului Artur Silvestri i-a deschis orizonturi umane pe care poate le-ar fi ignorat dacă n-ar fi fost adusă, iată, atât de aproape de ele.

La rândul lor, Raluca Dumitru și Andreea Mitrea și-au descoperit, prin cărțile pe care le-au primit, pasiuni comune.

La Alexandru Dorobanțu și Bogdan Alexandroaia a fost stimulat interesul pentru lumi și lucruri despre care nu credeau că le pot avea atât de aproape.

Ioana Văcărașu și Otilia Ciobanu și-au îmbogățit trăirile sufletești, lecturile facilitate de cărțile ce le-au fost dăruite de Artur Silvestri sporindu-le dorința de a se implica în sprijinul celorlalți.

Studenți acum, tinerii voluntari din 2006 au în temelia devenirii lor ca oameni și fapta distinsului și generosului om Artur Silvestri – atât prin cărțile dăruite (surse de temeinicire a gândului bun), cât și ca gest. Desigur, profunzimea și sensibilitatea fiecăruia dintre ei au răspuns diferit unui mesaj atât de neașteptat.

Remanența sentimentului că un lucru minunat s-a petrecut și șansa de a reveni în apropierea acelei stări răsfoind cărțile primite sunt însă realități certe, pe care fiecare din ei le poartă în arhiva de experiențe bune ale vieții lor.

Inițiatoarea proiectului „Voluntariat la bibliotecă”, Cristina Catană, bibliotecară

Artur Silvestri

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 221

CAPITOLUL IV

ASOCIAȚIA BIBLIOTECI PENTRU SATE, aerul necesar bibliotecilor rurale

La noi totul s-a făcut aproape ca o misiune și ca o taină, prin dar venit din mâna omului adeseori anonim și poate chiar din renunțare și din gândul bun că, undeva, un copil ce are nevoie de lumina Cărții îi va mulțumi binefăcătorului necunoscut.

Artur Silvestri

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 222

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 223

Asociația **Biblioteci pentru sate**, un sprijin neprețuit

Ideea constituirii organizației a pornit, de fapt, de la scrisoarea primită de inițiatorul și fondatorul acesteia, **Artur Silvestri**, din partea bibliotecarei unei școli dintr-o comună din județul Vrancea care mărturisea că bugetul de achiziție pentru cărți nu se ridica, pentru întreg anul 2003, decât la suma de 450.000 de lei vechi, adică o sumă rușinos de mică.

„În scurt timp – spunea **Artur Silvestri** într-un document de analiză a **Asociației *Biblioteci pentru sate*** (prescurtată și **ABS**) – verificarea acestei informații a arătat nu numai că fondurile destinate achizițiilor sunt scandalos de scăzute, ci și că interesul administrației publice, atât locale, cât mai ales centrale, pentru această puternică sursă de iradiere culturală și de conservare a formelor de civilizație tradiționale este uluitor de scăzut, frizând irresponsabilitatea. S-a adăugat la această realitate și modificarea tacită a Legii Bibliotecilor (care prevedea anterior scăderea proporțională de la impozitele datorate către stat a editurilor care fac donații către biblioteci publice) prin Codul Fiscal care a inclus în

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 224

categoria *subvențiilor* orice donație către biblioteci și le-a abrogat. Astfel, a rezultat că sursele unice de completare a fondului de carte pot fi bugetele locale (de obicei foarte reduse și administrate rău) și participarea cetățenească prin donație."[1]

Atunci **Artur Silvestri** a realizat că donațiile personale, oricât de generoase ar fi, nu pot suplini lipsurile unui sistem, într-un număr uriaș de biblioteci școlare, comunale, mânăstirești și a inițiat fondarea Asociației Biblioteci pentru sate.

A fost o misiune pe care **Artur Silvestri** și-a asumat-o cu mare determinare interioară, *mânat în luptă* de un sentiment de deznădejde văzând că, la începutul mileniului, în România europeană, orice s-ar fi spus la timpul acesta, cartea era încă un lucru discriminatoriu pentru atâția copii și oameni maturi, dar și de marea lui dorință de a face Binele, de a îndrepta lucrurile, convins că este o parte a misiunii lui pe Pământ. O parte foarte importantă, așa cum se vede astăzi.

[1] Document de analiză din 29 ian 2007, Asociația *BIBLIOTECI PENTRU SATE*, fondat 2004, nr. 27/2003, RAF, Str. Ciprian Porumbescu nr. 10, sector 1, București, cod 010652, tel/fax: 021/317.01.14, publicat electronic la adresa http://bibliotecipentrusate.wordpress.com

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 225

Copii fără Lumina Cărții – o imagine de Apocalipsă pentru Artur Silvestri

„Ideea însăși că astfel trebuie procedat a venit dintr-un anume simțământ de legitimitate. Dar și dintr-un sentiment de deznădejde de când am aflat că sunt, în România, biblioteci sătești ce se aflau în suferință și cu un buget neverosimil de mărunt, uneori abia peste un milion de lei (anual, n.n.) pentru cumpărare de carte, abia cât două sute de pâini. Două sute de pâini, adică doar cu puțin peste o jumătate de pâine pe zi, pentru o bibliotecă! Iată un peisaj de Apocalipsă, o realitate unde pare că s-a înstăpânit Destrămarea.

Imaginea însăși a cărților interzise, puține, aproape ignorate, tulbură nu doar pe cel care potrivește cuvintele și stăruie ca să facă, la rândul lui, alte cărți, fiindcă este un făcător-de-bine. Ea ne reamintește și că, înainte de orice, ar fi esențial în viața fiecăruia, mai întâi a fost o carte de unde am luat Lumina literelor și a fost o Școală unde un învățător ne-a arătat un drum.“[2]

[2] **Artur Silvestri**, „Câteva preliminarii la Reconquista“, în Cuvinte pentru urmași, vol. I, Modele și exemple pentru Omul român, Editura Carpathia Press, București, 2005, pag. 5-6.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 226

Asociația *Biblioteci pentru sate*

Scurtă prezentare

În cursul anului 2004 s-a constituit, la București, **Asociația *Biblioteci pentru sate***, rod al inițiativei unui grup de intelectuali sprijinit, în mod solidar și necondiționat, de fondatoarea unui mare grup de presă românesc de la acea vreme"[3] spunea **Artur Silvestri**, referindu-se la colaboratori, la sprijinul acordat de soția sa, D-na Mariana Brăescu Silvestri, fondatoarea trustului de presă Casa Lux, dar uitând, cu modestie, să spună că inițiatorul, mentorul și coordonatorul marilor acțiuni de donație a fost chiar el însuși. Era normal să se menționeze susținerea masivă și necondiționată din partea „Doamnei Casa Lux", fiindcă altfel, pe de o parte, nu s-ar fi putut desfășura multe din operațiunile de preluare, stocare și distribuire a donațiilor, iar pe de altă parte, nu am înțelege de ce apar atât de multe reviste în donații, reviste care, împreună cu volumele dăruite, au dus bucuria lecturii folositoare în atâtea comune, școli și mânăstiri.

[3] Document de analiză din 29 ian 2007, Asociația *BIBLIOTECI PENTRU SATE*, fondat 2004, nr. 27/2003, RAF, Str. Ciprian Porumbescu nr. 10, sector 1, București, cod 010652, tel/fax: 021/317.01.14, publicat electronic la adresa http://bibliotecipentrusate.wordpress.com

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 227

Iată câteva extrase din statutul asociației, articole concis formulate, relevante pentru scopul fondării acesteia și pentru tipul de acțiuni preconizat:

Art. 5 **Asociația *Biblioteci pentru sate*** are ca scop promovarea culturii în mediile rurale prin procurarea de cărți pentru bibliotecile rurale, inclusiv mânăstirești, având drept obiectiv dezvoltarea și îmbogățirea culturală și spirituală a maselor.

Art. 6 În realizarea acestor obiective, asociația își propune să creeze un patrimoniu care să permită achiziționarea de cărți pentru dezvoltarea mediului rural și implicit a bibliotecilor din comune și sate, să stimuleze donațiile persoanelor fizice și ale persoanelor juridice, să identifice necesitățile bibliotecilor din mediul rural, inclusiv ale celor din mânăstiri, și să încerce să le satisfacă în măsura posibilităților.

Participarea la aceste acțiuni era, și este, eminamente cetățenească, încercându-se crearea unui model de acțiune care să aibă drept criteriu capital acțiunea concretă întemeiată pe voluntariat.

Art. 7 Poate deveni membru al **Asociației *Biblioteci pentru sate*** orice persoană fizică sau juridică, care dorește să adere la obiectivul propus de Asociație și să militeze pentru îndeplinirea lui. Activitatea membrilor Asociației se desfășoară pe bază de voluntariat."[4]

[4] *Idem 3*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 228

Biblioteci pentru sate, un minister care și-a îndeplinit misiunea

Donații impresionante: 45.000 de volume și 300.000 de publicații numai în perioada 2004-2006[5]

Asociația *Biblioteci pentru sate* a stăruit în direcția realizării obiectivelor stabilite prin statut, în felul care i-a fost la îndemână și fără nici un sprijin nici din partea stăpânirii, nici în materie de mediatizare, într-o țară a cărei agendă reală este complet diferită de *agenda* creată artificial de presă și de administrație.

Printr-un complex fericit de împrejurări – deoarece a beneficiat nu numai de sprijinul financiar, ci și de forța mediatică a publicațiilor editate de Trustul de presă condus, în perioada inițială, de scriitoarea Mariana Brăescu Silvestri – **Asociația *Biblioteci pentru sate*** a înzestrat, totuși, după numai câteva luni de la înființare, peste 80 de biblioteci din mediul rural, atât școlare cât și comunale și bisericești (ale unor mânăstiri și parohii)

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 229

cu peste 15.000 de volume și 100.000 de publicații.

În aceeași perioadă, asociația a fondat deja două biblioteci școlare (în județele Prahova și Mureș) și a insistat în privința intensificării donațiilor de carte făcute de către persoane particulare, care constituie singura categorie de donatori înregistrată.

În anul următor, Asociația Biblioteci pentru sate a extins și diversificat acțiunea sa de donație de carte și de publicații astfel încât, la sfârșitul anului 2005, numărul de cărți și de publicații donate s-a dublat.

S-au adăugat, ca necesități urgente, și bibliotecile, extrem de firave, ale mânăstirilor nou-înființate, unde nevoia de carte exprimă nu numai trebuințele viețuitorilor, ci și dorința acestora de a deveni centre de iradiere culturală și morală în colectivitățile ce le sunt apropiate.

În aceeași situație se aflau și multe din bibliotecile parohiale.

Mai multe mânăstiri, precum „Cota 1000" – Moroieni, „Sfântul Ștefan cel Mare" – Vaslui, „Sfântul Pahomie cel Mare" – Hangu, jud. Neamț, „Strâmba" – Sălaj au primit importante donații de cărți bisericești și de istorie și cultură națională. Peste 450 de mânăstiri au primit în anii 2004 și 2005, periodic, din partea D-nei Mariana Brăescu Silvestri, publicații cu caracter practic, foarte apreciate de cei care *ora et labora*, se roagă dar și trudesc, aceasta fiind o continuare a donațiilor făcute periodic, la marile sărbători creștine de peste an, încă din anul 2001.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 230

Asociația își propune acum să participe la fondarea mai multor biblioteci mânăstirești, în așezăminte constituite recent, cum ar fi Mânăstirile „Plăviceni" – Teleorman și „Cristorel" – Cluj.

Asociația *Biblioteci pentru sate* a donat, de la înființare și până pe 29 ianuarie 2007, peste 45.000 de volume si aproape 300.000 de publicații către circa 250 de biblioteci școlare, comunale si parohiale și către 480 de așezăminte mânăstirești.

Asociația a fondat câteva noi biblioteci sătești și a reconstituit, printr-o donație de 2.000 de volume și un computer, fondul de lucru al Bibliotecii comunale din Drăgănești de Vlașca, jud. Teleorman, singura bibliotecă distrusă complet de inundațiile din primăvara anului 2006.[6]

Transparența donațiilor

Toate aceste donații de cărți și publicații sunt înscrise în evidențele **Asociației *Biblioteci pentru sate***, confirmate de semnarea documentelor de primire a donațiilor, de scrisori de mulțumire (mai ales când donațiile erau expediate în colete la sediile beneficiarilor), uneori însoțite și de fotografii de la momentul primirii cărților.

[5, 6] Document de analiză din 29 ian 2007, Asociația *BIBLIOTECI PENTRU SATE*, fondat 2004, nr. 27/2003, RAF, Str. Ciprian Porumbescu nr. 10, sector 1, București, cod 010652, tel/fax: 021/317.01.14, publicat electronic la adresa http://bibliotecipentrusate.wordpress.com

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 231

Totul la vedere, toate listele de donatori și de solicitanți, ca și confirmările primirii de cărți, la vedere, publicate, pentru a nu fi suspiciuni.

Din expedițiile făcute, o parte a urmat calea expresă de la donator la beneficiar, dar cu sprijinul informațional și uneori logistic al **Asociației *Biblioteci pentru sate***, și a fost înscrisă în evidențele Asociației, donatorii ținând legătura cu Asociația, după cum vom vedea.

Dar în ce măsură exemplul acestor acțiuni a mobilizat persoane deținătoare de biblioteci particulare, să doneze unele cărți bibliotecilor din împrejurimile lor, sau chiar familiilor cu copii, pe care le cunoșteau, nu s-a știut decât parțial, nu s-a înscris decât uneori în documente, dar, cum principalul scop era ca lumina cărții să se propage spre cât mai mulți copii și maturi, important este că acest efect mobilizator a existat și poate își mai face efectul, pe alocuri și acum.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 232

De unde zeci de mii de cărți și sute de mii de publicații pentru donații?

Cine au fost donatorii?

Absolut nici o instituție publică, de stat, nu s-a implicat și nu a sprijinit activitatea de colectare și donare a cărților. Singurele relații cu instituții de stat specializate și autorități administrative locale au fost donațiile făcute de **Asociația *Biblioteci pentru sate*** către biblioteci comunale aparținând primăriilor. Deci, singurele autorități administrative implicate, unele primării comunale, au fost beneficiare ale donațiilor de cărți și reviste.

Fiindcă, dacă potențialii beneficiari, biblioteci care aveau nevoie disperată de cărți existau și prea existau, donatorii trebuiau să fie *creați*, adică diverse persoane, îndeosebi din mediul intelectual, care dețineau cărți, trebuiau convinse să doneze.

Nu există persoane care au ocupația sau profesia de *donatori*. Doar, rar, iubitori de carte generoși sunt sensibili la nevoia altora de literatură, cultură în general.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 233

Cum a procedat **Artur Silvestri** pentru a crea și a pune în mișcare tot acest angrenaj?

● Și-a oferit propriile resurse: mii de cărți din biblioteca personală, spațiu de depozitare, mijloacele de comunicație (telefoane, fax, computer, internet), bani, relațiile personale și toată puterea de convingere pentru scopul nobil pe care îl urmărea, muncă: zeci, sute de ore cheltuite pentru coordonarea și impulsionarea activității. A donat mii de cărți și a convins pe alții să-i urmeze exemplul.

● Și-a asigurat colaboratori valoroși, în primul rând soția sa, D-na Mariana Brăescu Silvestri, care – așa cum nota Artur Silvestri în documentele oficiale de analiză –, a fost principalul partener și sprijinitor al **Asociației *Biblioteci pentru sate***, cu marile donații de publicații, diverse sume de bani, materiale, spațiu publicistic pentru promovarea acestei acțiuni umanitar culturale etc., dar și alți intelectuali valoroși și generoși, entuziasmați de ideea donațiilor.

● A promovat foarte bine scopul, obiectivele și activitatea **Asociației *Biblioteci pentru sate*** în revistele Practic, editate de trustul CASA Lux, pe pagina web special creată bibliotecipentrusate.com și în alte publicații electronice ale Asociației Române pentru Patrimoniu, când acestea au fost înființate.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 234

● **Apelul către români al Asociației *Biblioteci pentru sate*** publicat consecvent în anii 2004-2006, a pătruns în sufletele românilor și i-a făcut să răscolească și să golească rafturile bibliotecilor personale, dăruind o carte și mai mult celor ce tânjeau după lumina literelor.

BIBLIOTECI CARE AȘTEAPTĂ O CARTE DE LA UN OM BUN

APEL CĂTRE ROMÂNI: SĂ FACEM DIN ACEST AN – ANUL CĂRȚII PENTRU SATE!

În cursul anului 2004, un grup cetățenesc a luat inițiativa de a fonda Asociația *Biblioteci pentru sate* cu sprijinul deosebit de semnificativ acordat de mai mulți scriitori și oameni de afaceri din București. Este prima oară când, în România, cineva se interesează, în mod organizat, de completarea fondului de carte din bibliotecile rurale, aflate într-o situație dezastruoasă.

Răspunsul s-a produs cu o uimitoare repeziciune, fiind o dovadă că nu am greșit atunci când am luat această hotărâre. În foarte puțin timp, s-au primit numeroase scrisori, toate impresionante, care ar merita citite și care ne arată o realitate ce depășește cu mult cele mai pesimiste bănuieli. Majoritatea conțin solicitări de carte școlară, clasici, *cărți de școală*, inclusiv pentru clase gimnaziale sau, pur și simplu, *cărți de citit*. Noi am dăruit, în acești ani, cantități mari de reviste si publicații, dar cererea

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 235

rămâne în continuare imensă, donatorii sunt încă puțini, iar capacitatea de a primi, depozita și transporta este depășită de cerere.

De aceea ne-am gândit că, alături de ceea ce facem zilnic, prin efort particular și prin voluntariat, să îndemnăm pe toți cei ce au bunăvoință și o carte pe care o pot dărui, să nu ezite să o facă.

Dacă există posibilitatea de a ajuta cu o donație de carte directă către Bibliotecile de țară, nu ezitați să o faceți. Dacă aveți acasă sau la rude cărți pe care nu le mai folosiți ori întâlniți cunoștințe care doresc să ajute prin donații de carte aceste biblioteci aflate în necaz, nu ezitați! Și nu uitați că nu departe de orașul în care locuiți sau în locurile unde călătoriți cu treburi sau pentru odihnă, sunt biblioteci de școală și de comună care se află în suferință și așteaptă să înlocuiți, cu fapta d-voastră bună, ceea ce Stăpânirea de la noi nu poate, nu știe sau nu vrea să facă pentru cei ce trăiesc aici și încă visează în limba română.

Dăruiți, cu mâinile Dumneavoastră, o carte pentru cei ce și-o doresc.

Gândiți-vă că undeva, în această țară, un copil are nevoie de lumina cărții pe care nu o are![7]

Acest apel a mișcat multe suflete generoase care s-au implicat în donații de cărți pentru copiii care tânjeau după ele.

[7] **Asociația *Biblioteci pentru sate***, http://bibliotecipentrusate.wordpress.com

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 236

Ecouri de la oameni buni din toată lumea

• Cuvinte calde, de apreciere și încurajare pentru Artur Silvestri și ABS[8]

Dr. ing. Dan Florian Sămărescu, Germania: *Să vă dea Dumnezeu numai bine. Binele trebuie ajutat, altfel... nu găsește adresa.*

M. N. Rusu, S.U.A: *Vă doresc să realizați în anul ce vine ca fiecare muritor din spațiul mioritic să aibă în mână o carte nemuritoare.*

Florica și Jean-Louis Courriol, profesori la Universitatea din Lyon: *Vă urăm spor în activitate, multă sănătate și o intrare rodnică în Comunitatea Europeană. Să vă ajute la difuzarea cărții în România profundă, să ne ajute să difuzăm, prin traduceri de calitate, literatura română în străinătate, așa cum încercăm s-o facem în Franța de un sfert de veac.*

Ion Marin Croitoru: *Domnul să vă întărească și să vă dăruiască alese bucurii! Nu am știut că există o asemenea Asociație. Mă bucur că este în funcțiune și vă urez să aveți o activitate cât mai bogată în Anul Nou în care tocmai am pășit!*

Mariana Gurza: *Satele românești să înflorească prin fapta binecuvântată a celor ce seamănă nădejde pentru neam.*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 237

• Oferte de donații

Unii cititori ai anunțului Asociației Bblioteci pentru sate au răspuns direct cu oferte de donații.

Îmi face o deosebită plăcere să donez cărți pentru bibliotecă. Ar putea cineva să vină după ele? Sunt multe și de aceea vă propun să le preluați dumneavoastră. Sediul editurii este în București, sectorul 6. Aștept răspunsul dumneavoastră, ca să fixăm data și ora când puteți veni.

Cu stimă, **Rodica Elena Lupu**, director editura AMAROL.

Dorim să oferim bibliotecilor de la sate 1.000 de exemplare din cartea „O viziune asupra vieții". Prezentarea sa și întregul volum se află la: http://www.provita.ro/content/view/13/29. Scrieți-ne la această adresă de e-mail sau sunați-ne la tel: 210.34.27 sau 0726.679.459 **Larisa Iftime**[9]

Ofertelor de donații atât de generoase le-au urmat donațiile efective.

Donațiile promise, mai ales dacă era vorba de un număr mare de cărți, se realizau și în mai multe etape. De aceea se poate observa uneori o diferență între numărul de exemplare promise și numărul de cărți donate la un moment dat.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 238

• Mulțumiri

Pe pagina web a Asociației Biblioteci pentru sate, generozitatea nu a rămas fără răspuns. S-a înființat o rubrică de „mulțumiri“ pentru cei care au dăruit cărți, aceasta atât pentru satisfacția lor, cât și pentru promovarea exemplului bun.

ASOCIAȚIA PROVITA MEDIA – reprezentată de **d-na LARISA IFTIME – 400 vol**. O viziune asupra vieții – www.provita.ro

EDITURA ANAMAROL – reprezentată de **dna RODICA ELENA LUPU – 300 vol**. – carte școlară: manuale, culegeri, dicționare, ghiduri de conversație, literatură pentru copii și elevi, literatura română și universală, literatură religioasă, poezie, lucrări de specialitate.

Dna TUHARI BEATRICE VIRGINIA – 500 vol. – carte școlară: manuale, culegeri, dicționare, ghiduri de conversație, literatură pentru copii și elevi, literatură română și universală, literatură religioasă, poezie.

Pentru cei ce au dăruit,[10]
MULȚUMIRI

[8,9,10] **Asociația *Biblioteci pentru sate***, http://bibliotecipentrusate.wordpress.com

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 239

Cine au fost beneficiarii donațiilor, cum au fost identificați și selectați?

B**eneficiarii principali au fost bibliotecile sătești**, foarte multe din localități *uitate de lume*, cele care erau în cea mai mare suferință din lipsa cărților, fie că erau biblioteci școlare, fie comunale, administrate direct de primării. Uneori, **Asociația *Biblioteci pentru sate*** a participat chiar la fondarea unor biblioteci sau la refacerea unora distruse de inundații (ca de exemplu, cea din Drăgănești Vlașca). Donații importante de cărți și reviste au mai fost făcute către biblioteci mânăstirești, parohiale, unele biblioteci școlare din orașe.

Identificarea și selectarea beneficiarilor s-a făcut cu cea mai mare transparență (ceea ce nu se prea întâmplă cu alocarea fondurilor din bugetul de stat), deși toate donațiile au fost din resurse private.

Un anunț-chestionar în care se ofereau informații despre **Asociația *Biblioteci pentru sate*** și activitatea ei și se cereau informații despre bibliotecile care aveau nevoie de cărți și solicitau donații – a fost publicat în revistele editate de Casa Lux, care în acea perioadă erau revistele cu cea mai mare forță publicitară din România, având cel mai mare tiraj și cea mai bună distribuție în mediul rural.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 240

De asemenea a fost foarte important faptul că chestionarul asigura operativ feed-back-ul necesar, colectând informații utile și adrese de contact cu bibliotecile.

Iată un astfel de anunț-chestionar conceput de Artur Silvestri:

BIBLIOTECI PENTRU SATE

Prin această Asociație *Biblioteci pentru sate*, Casa Lux – membru fondator – și Revistele Practic(e) sprijină bibliotecile comunale, școlare, mânăstirești și de parohie în completarea fondului de lectură.

Noi știm că nu aveți buget suficient pentru a cumpăra cărțile pe care le doriți, dar putem înlocui parțial acest deficit cu donații de carte făcute de particulari și edituri.

Dacă vreți să beneficiați de donații de cărți și reviste, completați chestionarul de pe verso.

Dar dacă lucrați la o bibliotecă sau la o școală care are bibliotecă sau doriți să înființați una și vreți să ne scrieți alte informații sau să ne cereți detalii adăugați o foaie și scrieți-ne pe ea ce credeți. Nu uitați să completați și chestionarul și să le expediați pe adresa:

CASA LUX, Str. Ciprian Porumbescu nr. 10, sector 1, București

Pentru BIBLIOTECI PENTRU SATE.

Bibliotecari din toată țara au răspuns completând, plini de speranță, chestionarul.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 241

Chestionar

1. Titulatura bibliotecii, așa cum figurează în acte
…….....…….

2. Ce fel de bibliotecă este?
a. Comunală
b. Școlară
c. Parohială
d. Mânăstirească

3. Cine o administrează?
…….....….

4. De când funcționează?
…….....…….

5. Ce fond de carte are?
…….....…….

6. Câți cititori are?
…….....…….

7. Ce fel de cărți sunt cele mai necesare cititorilor?
……..…
8. Adresa completă a bibliotecii (inclusiv telefon/fax)
…….....
…….....….

9. Numele, prenumele, funcția, adresa și telefonul persoanei de contact: . …….....
.....

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 242

Drumul cărților de la donatori la biblioteci

Un angrenaj funcțional, dirijat pas cu pas de Artur Silvestri

O activitate atât de vastă, cuprinzând sute de biblioteci din toată țara, nu este ușor de desfășurat nici când ai un depozit la dispoziție, când distribui cărți sau reviste într-o rețea comercială. Cu atât mai puțin această activitate este facilă atunci când trebuie *să faci rost* de cărți, reviste, orice publicații utile cititorilor și să le expediezi sau să le predai direct celor care au nevoie, dar pe care trebuie mai întâi să-i cunoști, să știi ce nevoi au, să stabilești ce cărți și publicații, cum, și când vor primi, să asiguri corectitudinea tuturor predărilor și primirilor.

Toate acestea presupun o rețea, un nucleu coordonator, sediu, spații de depozitare, mijloace de comunicare (telefon, fax, poștă, internet), mijloace de transport, canale de promovare publică a acțiunilor, de atragere a donatorilor și de identificare a bibliotecilor ce au nevoie de cărți, mijloace financiare pentru a susține toate acestea și o mare capacitate de a atrage donatori și voluntari, care să contribuie prin munca lor la *drumul cărții de la donator la biblioteci*.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 243

Artur Silvestri a făcut posibil acest angrenaj funcțional în care, cu precădere între 2004-2006, a funcționat ca donator, ca intermediar între donatori și beneficiari sau ca sprijin pentru efectuarea donațiilor directe.

- **Artur Silvestri a făcut publice cererile bibliotecilor, ca să ajungă la românii generoși, posesori de cărți.**

Toți solicitanții aveau nevoie de cărți, reviste, toate bibliotecile solicitante erau prea sărace, toți copiii și adulții aveau nevoie de lumina cărții. Însă cererile erau diferite, unii având mai mare nevoie de literatură română clasică, alții de manuale, culegeri de probleme, povești, literatură universală, reviste Practic(e) și Draga mea etc.

Toate solicitările erau luate în seamă, erau extrase datele din chestionare și stocate în evidențele asociației, pentru a fi rezolvate în funcție de stocul de cărți și publicații disponibil.

Dar, cum era și de așteptat, aproape tot timpul cererile de carte depășeau resursele existente. Atunci **Artur Silvestri** a început să publice listele de solicitări, alături de anunțurile–apel adresate potențialilor donatori, sub titlul sensibilizator:
„Biblioteci care așteaptă o carte de la un **om bun“**

Publicarea listelor contribuia la creșterea încrederii oamenilor în activitatea Asociației Biblioteci pentru sate, la sensibilizarea donatorilor.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 244

• **ABS oferea donatorilor două variante-căi prin care darurile lor să ajungă la beneficiari: direct sau prin intermediul Asociației.**

Pentru fiecare variantă, drumul era jalonat de acte și proceduri bine stabilite de Artur Silvestri.

Iată, un extras de corespondență electronică a **Asociației *Biblioteci pentru sate*** cu un potențial donator, în care sunt explicați pașii de urmat pentru fiecare variantă.

Asociația *Biblioteci pentru sate* to iulianpopescu1, show details 3/15/07

Stimate Domnule Popescu Iulian,

Vă mulțumim pentru mesajul transmis.

Modalități de efectuare a donațiilor:

1. Donație prin intermediul ABS

Cărțile pot fi donate către organizația noastră la adresele: str. Ciprian Porumbescu nr. 10, cod poștal 010652, sau str. Cântăreț Macarie nr. 6, cod poștal 010651.

Anunțați donația, în prealabil, la tel.: 021/317.01.10 sau 021/317.01.14, GSM: 0744. 33.13.92.

În urma donației pe care o veți efectua către **Asociația *Biblioteci pentru sate***, veți primi o notă de custodie[8] și veți intra în baza de date a donatorilor noștri.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 245

2. Puteți face o donație **în mod direct**, urmând pașii de mai jos:

- accesați site-ul organizației noastre: http://bibliotecipentrusate.wordpress.com/;
- intrați în secțiunea BIBLIOTECI CARE AȘTEAPTĂ O CARTE DE LA UN OM BUN, unde se află evidența solicitărilor făcute (http:// bibliotecipentrusate.wordpress.com/biblioteci-care-asteapta-o-carte-de-la-un-om-bun-2/);
- alegeți beneficiarul căruia doriți să-i faceți donația în mod direct și contactați-ne, prin intermediul poștei electronice, pentru a vă pune la dispoziție datele de contact ale viitorului beneficiar al donației.
- o mare parte din datele de contact ale viitorilor beneficiari sunt deja inserate în lista de solicitări publicată pe site.

Cu bune gânduri,
Georgeta Dencu
Referent ABS[11]

[11] bibliotecipentrusate@gmail.com

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 246

• **Majoritatea persoanelor au predat cărțile pentru donații, în număr mai mare sau mai mic, Asociației Biblioteci pentru sate**

În funcție de posibilități, acestea au fost aduse de donatori la sediul **Asociației**, sau preluate de reprezentanții **ABS** chiar de acasă de la donatori. Pe baza notei de custodie se face apoi predarea cărților către beneficiari.

Viitorii beneficiari ai donațiilor erau apoi contactați spre a fi anunțați de donația ce o vor primi și pentru a stabili exact când, cum și unde se va face predarea, respectiv primirea cărților.

Uneori, când coletele nu erau prea mari, sau când bibliotecarii sau alte cadre didactice de la Școala respectivă aveau un mijloc de transport, se putea stabili ca reprezentantul bibliotecii să preia cărțile de la sediul **Asociației *Biblioteci pentru sate*** și se proceda ca atare. Astfel s-a procedat cu donația către Biblioteca comunală Ghidigeni, jud. Galați, **donație despre care d-na Mihaela Gudană a scris apoi o scrisoare către revista Practic**:

„*Una dintre bucuriile mele ca bibliotecară este aceea de a achiziționa cărți. În anul 2004 am completat un formular dintr-o revistă Practic, cu datele bibliotecii mele și l-am trimis la Asociația Biblioteci pentru sate. Mare mi-a fost mirarea când, peste puțin timp, am fost invitată la București, la sediul Asociației Biblioteci pentru sate, pentru a ridica o donație de carte. Pe lângă romanele și cărțile de beletristică ce alcătuiau pachetele cu un număr de vreo 160 de cărți,*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 247

am primit și foarte multe reviste Casa Lux, Casa de vacanță și Practic pentru amenajări interioare și grădini, *dar și* pentru bucătărie. *Bucuria cea mai mare a fost a copiilor care sunt principalii cititori și au primit multe reviste* Draga mea pentru copii. *Eram fericită când îi vedeam cum se certau de la aceste cărticele și prin ei le-am trimis și mamelor acasă revistele* Practic pentru grădină și bucătărie. *Ele le cumpărau de la chioșcuri de ziare sau de la Oficiul Poștal. Acum sosise momentul să le citească gratis și astfel au venit la bibliotecă pentru a împrumuta aceste interesante cărticele și reviste.*

Mulțumim domnului ***Artur Silvestri*** *și tuturor celor care l-au sprijinit în minunata activitate de donație pentru bibliotecile de la sat!*

Mihaela Gudană, bibliotecară, Biblioteca comunală Ghidigeni."

Donațiile către biblioteci din sate îndepărtate erau expediate prin colete

De cele mai multe ori, însă, în satele îndepărtate și în colțuri uitate de lume, donațiile erau expediate în colete, prin poștă sau firme de curierat, costurile expediției fiind suportate de **Asociația *Biblioteci pentru sate***, spre marea bucurie și uimire chiar a destinatarilor, exprimată în mesajele de confirmare și scrisorile de mulțumire.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 248

📖 Iată un exemplu: confirmarea primirii coletelor cu reviste și cărți la Burcedea Grânoasă, jud. Alba.

De la: **<mihai_szilagy@yahoo.com>**
Data: 19 iulie 2008, 19:17
Subiect: MULȚUMIRI ABS ȘI ARP
Către: ***Asociația Română pentru Patrimoniu***

*„Dragă Domnule **Artur Silvestri**,*

*Cu bucurie rar întâlnită am primit azi, 30 iunie 2008, **cele 9 colete cu cărți și reviste, circa 500 exemplare, dimpreună cu actul de donație. Operativ și, ceea ce m-a surprins, fără nici un cost, nici măcar un bănuț, până și firma de curierat rapid a fost plătită la expediere!***

Copiii sunt primii care s-au bucurat: strânși în grupulețe pe la umbră, din cauza caniculei, au primit cu multă plăcere Vulpea Academiciană – carte și joc – a doamnei Mariana Brăescu. Har Domnului, avem copii! Suntem 2300 de locuitori, în creștere! Mult tineret și copii.

*Cu drag ne-am împărtășit și noi la deschiderea pachetelor de acest gest frățesc din partea **Asociației Biblioteci pentru sate – ABS** și **Asociației Române pentru Patrimoniu – ARP**.*

Nu vom uita să mulțumim lui Dumnezeu, cerând pentru Domniile voastre tot binele din lume și sănătate ca să mai puteți produce, nouă și altora dornici, mângâierea solidarității conaționale.

Mulțumim tuturor românilor cu suflete deschise care au donat, sau o vor face, măcar o carte.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 249

*Astfel, **Asociația*** **Biblioteci pentru sate** *a ajuns cu o donație și în Județul Alba, la Bucerdea Grânoasă!*

Teolog, președinte Cerc Cultural, Mihai C. Szilagy/Târnăveanu."

Acest lucru era cel mai important pentru **Artur Silvestri**: să ajungă donațiile la copiii ce așteaptă *lumina cărții*.

În alte cazuri, donatorii, cu sprijinul informațional al ABS, au făcut donații directe bibliotecilor, mai ales când distanțele între aceștia erau mai mici decât până la sediul **Asociației**.

Important a fost să ajungă cărțile la biblioteci.

📖 **Biblioteca comunală Baia de Criș, jud. Hunedoara, 2004**

*„Către **Asociația*** **Biblioteci pentru sate**,

Am primit, cu recunoștință, donația dumneavoastră. În numele cititorilor din comuna Baia de Criș vă mulțumesc din suflet pentru cele 104 buc. reviste primite de la d-voastră cât și pentru donația primită de la d-na Zdurcea Cornelia, domiciliată în Hunedoara, Aleea Oțelarilor nr. 1. Familia Zdurcea din Hunedoara a donat bibliotecii noastre un număr de 195 de volume (171 titluri). Actul de donație a rămas să vi-l trimită dânsa. Familia Zdurcea are o bibliotecă de admirat. În ziua de astăzi sunt puțini oameni cu un suflet atât de generos ca al dânșilor care să doneze așa carte de valoare. Am primit literatura universală de Balzac, Stendhal, Th. Hardy, Karl May, George Sand,

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 250

Jack London etc. și literatură română de Eminescu, Coșbuc, Blandiana, P. Goma, C. Petrescu etc. Să-i dea D-zeu familiei Zdurcea multă sănătate și zile senine. Vă rog mult de tot să mă ajutați ca prin paginile revistelor d-voastră să mulțumesc acestor oameni minunați atât din partea mea cât și din partea cititorilor din comuna Baia de Criș pentru donația făcută.

Așa să ne ajute D-zeu!
Vă mulțumesc cu recunoștință,
Bibliotecară Laza Anica"

Din semnalele existente, **bibliotecarii cu care a colaborat ABS au finalizat corect *drumul cărților***, înscriind volumele primite în evidența bibliotecilor și punându-le la dispoziția cititorilor.

📖 **Biblioteca comunală *Ion Iancu Lefter*, loc. Albești, jud. Vaslui**

*„Dragă **Asociație** **Biblioteci pentru sate**,*
*Stimate domnule dr. **Artur Silvestri**,*

*Pentru început vreau să vă mulțumesc din tot sufletul pentru donația de cărți și în același timp să vă felicit pe dvs. și întreaga echipă în tot ceea ce faceți pentru bibliotecile de la sate. **Vreau să vă asigur că pachetul cu cărți l-am primit pe data de 22.11.2004 iar astăzi, 23.11.2004, cărțile au fost înregistrate în RMF (registrul de mișcare a fondului) la nr. 8 iar în registrul-inventar la numărul 19423–19463.** Cu siguranță, cărțile vor fi citite de utilizatorii mei fideli. Vă doresc tot binele din lume și multă sănătate de aici din <împărăția cărților>.*

Cu respect,
Bibliotecar Maricica Coșeru"

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 251

Teodora Mîndru

Martor ocular

În anii 2003-2005, datorită unui contract cu firma *CASA Lux*, lucram majoritatea timpului într-un birou situat la sediul acesteia, la același nivel cu biroul lui **Artur Silvestri**. În afara întâlnirilor în familie, această vecinătate de serviciu ne-a oferit prilejul (pe care poate atunci nu-l prețuiam suficient), multor discuții cu **Artur Silvestri**, prea scurte din cauza timpului, mereu insuficient, dar întotdeauna *pline de miez*.

Mai ales discuții despre stări de lucruri și evenimente, semnificații ale acestora și semne ale celor ce vor veni, îmi amintesc. Vorbeam și despre lipsa cărților necesare din biblioteci și din casele oamenilor, dar despre proiectul **Asociației *Biblioteci pentru sate***, nu cred că am vorbit ceva, până când nu a declanșat efectiv activitatea. Observasem că se adună mai multe cărți prin birouri, pe rafturi aduse special, pe holuri, pe oriunde era un loc liber, dar nu era ceva de mirare, fiindcă pe **Artur** întotdeauna l-am văzut înconjurat de cărți. Când a publicat primul anunț, primul Apel al **Asociației** către români, l-am

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 252

felicitat sincer pentru idee, i-am urat mult succes, dar, în sinea mea, mă îndoiam foarte tare de succesul ei. Mi se părea că este o idee iluministă minunată, dar care va fi îngropată imediat în valul de indiferență al autorităților și de neputință tristă și resemnată a poporului. Mă gândeam că după ce stocul de cărți personale ale lui **Artur Silvestri** și de publicații donate chiar din prima fază de Mariana Brăescu, directoarea și fondatoarea firmei CASA Lux, se vor epuiza și această inițiativă se va alătura multor idei geniale, stinse ca focurile de paie.

Greșeam însă, subevaluam forța, consecvența și dăruirea lui **Artur Silvestri** când urmărea o idee și capacitatea lui de a însufleți pe alții, de a-și găsi adepți, susținători.

Și am constatat cu mirare și cu mare bucurie că greșisem în prognoză când, după câteva luni cred, poate în toamna anului 2004, nu-mi amintesc exact, vedeam adeseori, mai ales după-amiaza, mașini personale oprite în fața sediului **Asociației *Biblioteci pentru sate***, mașini din care se descărcau cărți, uneori mai multe, alteori câteva zeci. Și ceea ce mă impresiona și mai mult, erau persoanele care veneau cu cărțile în sacoșe, de obicei pensionari, de cele mai multe ori însoțiți de tineri, alteori chiar singuri, aducând cărți pe care le donau **Asociației**, pentru ca acestea, la rândul ei, să le dea mai departe, bibliotecilor rurale. Îndeosebi în anii 2004 și 2005 aceste mici și mai mari donații erau făcute sub ochii noștri, cel mai adesea în valuri, urmând probabil anunțurilor. Folosind aceeași intrare și același culoar de acces către biroul meu, adesea mă strecuram printre

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 253

cărți care se descărcau, se încărcau de la sediu în alte mașini sau, pentru scurtă vreme, erau depozitate la sediu, în toate spațiile posibile, inclusiv pe culoare. De multe ori, când plecam, spre seară, băieții și fetele de la **Asociație** sortau cărți, făceau liste și colete, pentru a le expedia în îndepărtate sate. Fără să fiu implicată în activitatea **ABS**, tot fiind în preajmă, vedeam și faptul că **donatorii nu plecau de la sediu cu mâna goală: câteva reviste Casa Lux și Practic primeau, se bucurau de o revistă frumoasă și folositoare și vedeau că lanțul omeniei poate fi lung și fiecare era doar o verigă**. Dacă era în sediu, întotdeauna **Artur** își făcea timp să vorbească cu donatorii, să le mulțumească. Își făcea timp să-i primească în biroul lui pe toți cei care voiau să-l vadă și să vorbească cu el. Unii, poate mai interesați de literatură, istorie, filozofie, plecau și cu o carte a lui **Artur Silvestri** cu autograf.

Alteori, găseam în fața porții câte o mașină cu număr de un județ oarecare, de obicei o mașină modestă, care încărca manuale, cărți de literatură, de specialitate, reviste. Era mașina personală a bibliotecarului, sau a directorului școlii, sau a unui profesor, care pleca bucuros cu darul primit către un sat de undeva...

Citeam mereu (în revistele *Practic(e)* și apoi pe internet), pe lângă solicitările bibliotecilor, tot mai multe mulțumiri pentru donațiile primite și cred că în toată țara era cunoscută **Asociația *Biblioteci pentru sate***. Prin iarna lui 2005, cred, la o discuție, i-am mărturisit lui **Artur** îndoiala mea de început și cum s-a risipit fără urmă, dar cu oarecare mirare în fața

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 254

realității. Îi spuneam că cea mai uimită eram de capacitatea de a motiva atâția oameni, de a-i scoate din letargia cetățenească și de a-i convinge nu numai să se despartă de niște cărți, poate de multe cărți pe care nu le mai foloseau, dar să facă efortul să le care efectiv, uneori cu brațele, la sediul **Asociației**. La aceasta nu mă așteptam nici eu și, sunt convinsă, nici mulți alții care au privit cu suspiciune activitatea **Asociației**. Mult s-a mai bucurat **Artur** și îmi amintesc cum spunea: **„Vezi de ce e în stare România adevărată?"**

Atunci, în discuție, m-am lămurit și de ce avea succes și de ce nu a fost înăbușită ideea în nepăsare și birocrație, sau chiar rea voință: pentru că, neapelând de loc pentru sprijin la instituțiile statului, la autoritățile locale sau centrale, indiferența acestora, reaua voință a unor oameni sau pur și simplu o birocrație parcă făcută să împiedice orice acțiune, n-au avut efecte în mecanismul donațiilor de carte prin **Asociația *Biblioteci pentru sate***.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 255

Donațiile au adus mare bucurie în sate uitate de lume, în școli și mânăstiri

Toți beneficiarii donațiilor s-au bucurat, mai ales că donațiile de cărți au căutat să răspundă nevoilor solicitanților, vârstei și preocupărilor cititorilor. A contat și faptul că transportul cărților, de multe ori în sate *uitate de lume*, s-a făcut pe cheltuiala **Asociației *Biblioteci pentru sate***, respectiv a lui **Artur Silvestri** și a soției sale, Mariana Brăescu, sponsorii **ABS**.

Pe lângă completarea actului de primire a donației, mulți beneficiari au trimis și scrisori de mulțumire. Cuvintele calde, exprimând bucuria celor ce primeau cărțile: cadre didactice, copii, monahi din schituri, preoți etc., au fost un izvor de energie bună pentru donatori.

Unele scrisori au fost publicate în revistele *Practic(e)*, în anii 2004-2005 sau pe site-ul bibliotecipentrusate.wordpress.com, pentru ca oamenii să vadă că donațiile sunt reale, să capete încredere atât în a solicita cât și în a dona cărți, să aibă încredere că vor fi citite cererile de cărți, iar donațiile vor ajunge la destinatari. Păstrăm sute de scrisori, confirmări

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 256

recunoscătoare ale primirii cărților și revistelor din care am selectat câteva reprezentative pentru fiecare categorie de beneficiari.

• Primele gânduri și cărți, împărțite bibliotecilor școlare

Primele gânduri și primele colete expediate de **Asociația *Biblioteci pentru sate*** au fost către școli, fiindcă **Artur Silvestri** punea **școala și cartea** la temelia drumului existențial: *„înainte de orice ar fi esențial în viața fiecăruia, mai întâi a fost o carte de unde am luat Lumina literelor și a fost o Școală unde un învățător ne-a arătat un drum”.*

📖 Biblioteca Școlii cu clasele I-VIII, loc. Tăuții Măgherăuș, jud. Maramureș

*Stimată **Asociație*** **Biblioteci pentru sate**,
*Stimate **Domnule Artur Silvestri**,*

Am rămas plăcut surprinși de gestul dumneavoastră de generozitate și de rapiditatea cu care ne-ați trimis donația de cărți și reviste. Inițiativa dumneavoastră de a sprijini bibliotecile școlare, care se descurcă greu cu resursele financiare, este de toată lauda!

Informațiile oferite de materialele pe care le-ați expediat bibliotecii noastre vor fi foarte utile copiilor, cadrelor didactice și cetățenilor localității.

Primiți, vă rugăm, cele mai sincere mulțumiri. Vă dorim multă sănătate și împlinire în activitatea de culegere și tipărire a unor informații atât de utile!

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 257

Cu deosebită recunoștință,
Director prof. Ștefan Rus

📖 Biblioteca comunală Cotești, jud. Vrancea

*Mult stimate **d-le dr. Artur Silvestri**,*

De la început vă mărturisesc că donația de carte prin care ați avut bunăvoința de a ne-o face a produs în sufletele localnicilor, cititorilor, elevilor și nu numai, multă bucurie, fiindcă sunteți alături de noi, cei care ne confruntăm cu greutățile și cu sărăcia vieții de azi. În numele elevilor, cititorilor, localnicilor și al meu personal, vă mulțumesc pentru generozitatea și promptitudinea cu care ne-ați răspuns solicitărilor. De asemenea, țin să mulțumesc și revistelor Practic în bucătărie și Casa Lux. În paginile lor am descoperit chestionarul „biblioteci pentru sate" prin intermediul căruia v-am întâlnit pe Dumneavoastră. Încă o dată, mii de mulțumiri.

Cu considerație,
Bibliotecară Natalia Mazilu

📖 Școala cu cls. I–VIII, loc. Uioara de Sus, Ocna Mureș, jud. Alba

*Stimată **Asociație*** **Biblioteci pentru sate**,

Vă mulțumim!

Vă mulțumim pentru generozitatea și promptitudinea cu care ați acordat această donație și care pentru noi are o importanță deosebită. Colectivul de cadre didactice și elevii vă sunt recunoscători. Gestul de a

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 258

oferi un sprijin bibliotecilor școlare fără posibilități financiare este extraordinar. Vă dorim multă sănătate întregului colectiv care se ocupă cu astfel de activități, cât mai multe idei pentru revistele Practic(e) și cât mai multe apariții și să dea Dumnezeu să aveți posibilități să ajutați cât mai multe biblioteci.

Cu deosebită recunoștință,

Secretară Ilea Camelia

📖 Biblioteca Școlii Gimnaziale Nr. 1, com. Lieşti, jud. Galați

Stimați prieteni,

Clipe de bucurie până la lacrimi am avut puține în viața mea, dar săptămâna asta, când am primit cărțile de la dumneavoastră a fost una dintre ele. Bucuria de a ști că există oameni care-și dăruiesc o fărâmă de suflet oferind altora cărți din biblioteca personală, bucuria de a ști că le voi putea oferi copiilor de la școală pagini interesante de lectură, bucuria de a face ceva concret pentru locul în care și pentru care petrec mai multe ore pe zi decât acasă. Și asta e bine. Atâta timp cât mai există oameni care pot face lucrul acesta încă este bine, mai avem o speranță. Revistele trimise au creat mare bucurie de asemenea. Vreau să știți că mulți dintre copii au spus că au deja colecțiile din Practic(e) acasă și s-au uitat cu jind la Draga mea pentru copii. Vă dorim în continuare putere de muncă și multă sănătate ca să puteți aduce bucurie și altor copii.

Cu deosebită stimă, în numele noilor dumneavoastră prieteni,

Prof. Mihaela Bulai

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 259

🕮 Biblioteca Școlii Găinești, jud. Suceava

Dragi și stimați binefăcători,

Cu scuzele de rigoare pentru întârzierea cu care vă scriu încerc să exprim bucuria pe care ați făcut-o, speranța pe care ați trimis-o într-o școală care nu se mai așteaptă de mult timp la ceva bun.

Noi, cei peste 200 de elevi și cadre didactice de la școala Găinești, care ne numărăm printre miile de beneficiari ai gestului dumneavoastră extraordinar ne rugăm și sperăm ca Bunul Dumnezeu să vă dea binele pe care-l meritați, să aveți parte de sănătate și bucurii pe măsura faptelor pe care le faceți. Locuind într-un sat „uitat de lume", la aproape 40 km de orașul Fălticeni (unde și astăzi, ca pe vremea lui Sadoveanu „nu se întâmplă nimic"), la doar 3 km de Mânăstirea Slatina (de unde-l așteptăm pe Lăpușneanu să vină să curețe puțin „mizeria" în care trebuie să trăim) și la 4 ore de mers prin pădure de Mânăstirea Voroneț, beneficiem mai mult de aer, de verdeață și de o apă cristalină, mai puțin de hrană pentru suflet, așa că gestul Dumneavoastră umple un mare gol nu doar din rafturile bibliotecii ci mai ales din suflete.

Revistele își au rafturile lor și au fost deja folosite ca surse de informare și inspirație chiar și pentru petrecerea ce am organizat-o împreună cu părinții elevelor clasei a IV-a cu ocazia zilei copiilor. Nici „Buratino" n-a reușit „să se așeze" prea comod pe raft că a fost plimbat pe mai toate ulițele satului de copiii cei lacomi la citit. Și pentru că nu avem cu ce să vă răsplătim binele făcut vă trimitem una din felicitările pe care le-am lucrat la orele de abilități și pe care le

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 260

vom scoate la vânzare la serbarea de sfârșit de an și ciclu primar.

Vă mulțumim încă o dată și vă urăm tot binele din lume.

Cu deosebit respect,

Învățătoare Carmen Nistoroaia, în numele școlarilor și dascălilor din satul Găinești.

🕮 Biblioteca Școlii Generale nr. 209 din comuna Tăuteni, jud. Bihor

*Stimată **Asociație*** **Biblioteci pentru sate**,

Vă scriu pentru a confirma primirea coletului cu publicații pe care mi l-ați trimis. Vă mulțumim din suflet pentru această donație! Când am fost anunțată că a sosit un colet pentru noi am fost cu toții plăcut surprinși. Nu mă așteptam ca solicitarea noastră să poată fi împlinită atât de repede!

*Vă mulțumim cu toții pentru seriozitatea și bunăvoința **Asociației*** **Biblioteci pentru sate** *și a Trustului Casa Lux!*

De cum am primit revistele, împreună cu copiii, colegele și câteva mămici le-am răsfoit rămânând peste program pentru a le citi; micii mei elevi au fost interesați de Cărticica Draga mea pentru copii, elevii din clasele mai mari și mămicile au studiat cu atenție revistele Practic(e) și Casa Lux.

Școala noastră este cu predare în limba maghiară, iar misiunea mea de profesor de limba română este destul de dificilă, mai ales că nu avem cărți suficiente în limba română. Astăzi am văzut bucuria imensă și

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 261

interesul real pe chipurile dragilor mei elevi.

Promitem că în curând să vă trimitem fotografii de la carnavalul pe care îl organizăm, până atunci vă urăm multă sănătate, putere de muncă și să fiți încă mulți ani alături de noi!

Cu prietenie,

Prof. Monica Pugsia și elevii Școlii Generale nr. 209 din comuna Tăuteni, jud. Bihor.

📖 Biblioteca școlară, Școala cu clasele I-VIII nr. 1, loc. Iaslovăț, jud. Suceava

Dragă ***Asociație*** **Biblioteci pentru sate**,

Am primit cu multă bucurie donația dumneavoastră. Revistele ne sunt de un real folos pentru orele de educație tehnologică și abilități practice. Elevii mici au apreciat Cărticica Draga mea pentru copii ale cărei povești, poezii și cărți de colorat suplinesc lipsa mare de cărți pentru cei mici. Trimit o fotografie cu minunații noștri elevi la o șezătoare alături de profesori, primar și colegi pensionari. Vă dorim din tot sufletul mult succes în continuare și vă mulțumim că existați.

Cu multă considerație,

Prof. Viorica Prisăcariu, consilier educativ.

Scrisoarea doamnei prof. Viorica Prisăcaru a fost urmată de o înduioșătoare scrisoare a elevilor.

Către ***Asociația*** **Biblioteci pentru sate**,

Vă transmitem că am primit donația Dumneavoastră. Mulțumim tuturor donatorilor. Mulțumim mult domnului dr. Artur Silvestri pentru aceasta și

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 262

Dumneavoastră pentru bunăvoința de a trimite prin poștă aceste cărți.

Cu recunoștință,

Elevii școlii nr. 1, Iaslovăț, Suceava

📖 Școala „Victor Mihăilescu Craiu", com. Belcești, jud. Iași

*Stimată **Asociație*** **Biblioteci pentru sate**,

În momentul în care am început să vă scriu mi-am dat seama ce mult contați în viața mea cu minunățiile Dvs., cu sfaturile și cu ajutorul imens pe care ni-l dați necondiționat. Țin să vă mulțumesc foarte mult pentru promptitudinea cu care mi-ați trimis pachetul cu reviste și cărți pentru copii pentru că, sincer, nu m-am așteptat să apară atât de repede și de aceea a fost mare bucuria mea și a copiilor, când au început să le răsfoiască în biblioteca școlii.

Îndrăzneala este prea mare, dar prin intermediul și cu ajutorul Dvs. trăim cu speranța că ne veți ajuta în continuare și cu alte numere din reviste și cărți pentru copii pentru biblioteca școlii care numără 1016 cititori.

În încheiere vă doresc din tot sufletul cât mai multe apariții la fel de folositoare ca și cele de până acum!

Cu mult drag,

Maria Bocancea

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 263

🕮 Școala Văleni, com. Parincea, jud. Bacău

*Dragă **Asociație**,*

Mulțumesc în numele întregului colectiv de la Școala Văleni pentru cărțile primite, ne sunt de un real folos și mai așteptăm și alte donații.

Cu respect,

Educatoare Antonia Dămoc

🕮 Biblioteca școlară Lățești, com. Murgeni, jud. Vaslui

*Mult stimată și apreciată **Asociație**,*

Îmi pare rău că în urma donației de carte făcută școlii generale din satul Lățești prin intermediul subsemnatului, nu am reușit să vă răspund.

Noi vă mulțumim încă o dată pentru sprijinul acordat și îl rugăm pe Bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze toate acțiunile dumneavoastră.

Pentru că revistele Practic(e) pe care ni le-ați oferit au prins tare bine și cu mult folos oamenilor, vă trimitem și câteva poze de la momentul împărțirii lor, cu ocazia hramului bisericii noastre.

Încă o dată vă mulțumim pentru darurile făcute prin dumneavoastră, nutrind speranța că nu ne veți uita în viitor. Să aveți cu toții un an plin de realizări!

Doamne ajută!

Preot Ionuț Drestaru

29.12.2004

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 264

• **Și bibliotecile comunale, administrate de primării au primit donații de la ABS**

Nu numai că **Artur Silvestri** nu a primit absolut nici sprijin, nici un ajutor de la vreo instituție de cultură sau administrativă de stat, ci dimpotrivă, **Asociația *Biblioteci pentru sate*** a contribuit cu donațiile de cărți și reviste la dotarea bibliotecilor comunale administrate de primăriile locale.

Iată câteva confirmări, din sate de multe ori uitate de lume și, cu siguranță, de autoritățile centrale.

📖 **Biblioteca comunală Benesat, jud. Sălaj**

*Dragă **Asociație*** **Biblioteci pentru sate**,

Vă mulțumim din suflet pentru donația făcută, atât de reviste editate de Casa Lux, cât și de cărți donate de către persoanele cu suflet mare, cărți și reviste care sunt de un real folos comunității locale. În comuna noastră sunteți cunoscuți, căci există câteva persoane care cumpără revistele de la Baia Mare sau de la Oficiul PTTR din localitate. De asemenea, au fost concurenți și câștigători la concursurile organizate de dumneavoastră. Cărțile pe care le-ați donat au făcut ca numărul de persoane care trece pragul bibliotecii să fie mai mare. Vă suntem recunoscători și vă mulțumim. Bibliotecară, Aurica Borbei

📖 **Biblioteca publică locală „Ion Apostol Popescu", Comuna Brislăvești, jud. Vâlcea**

*Dragi prieteni de la **Asociația*** **Biblioteci pentru sate**,

Am primit cu nespusă bucurie coletele cu cărți și re-

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 265

viste de la dumneavoastră, pe care cu bunăvoință le-ați donat bibliotecii noastre și de care cititorii noștri au început deja să se bucure și vrem să vă mulțumim dumneavoastră, domnule președinte ***dr. Artur Silvestri****, celorlalți donatori cât și firmei Casa Lux pentru gestul dumneavoastră mărinimos de a veni în sprijinul bibliotecii noastre. Vă felicităm pentru inițiativa de a înființa această* ***Asociație*** *care vine atât în ajutorul bibliotecilor prin completarea fondului de carte, cât și în sprijinul cititorilor, prin diversificarea domeniilor de lectură. Întrucât suntem în preajma sărbătorilor de iarnă, ne alăturăm și noi celor ce vă urează multă sănătate, putere de muncă și multe realizări alături de un sincer și călduros „La mulți ani!”.*

Cu recunoștință,

Bibliotecară Carmen Necșoiu

📖 **Biblioteca comunală Mărtinești, jud. Hunedoara**

Stimată ***Asociație*** **Biblioteci pentru sate**,

Vă mulțumesc din suflet pentru cărțile și revistele donate Bibliotecii Comunale Mărtinești și totodată vă confirm primirea lor. Când am trimis răspunsul la sondajul din revista Practic în bucătărie nu m-am gândit nici o clipă că ați putea să-mi trimiteți cărți și reviste, dar când am fost pusă în fața faptului împlinit m-am bucurat foarte tare. Prin Biblioteca Județeană Deva avem de la d-voastră și câteva numere ale revistelor Practic în bucătărie și Casa Lux, care sunt foarte solicitate și citite. Donațiile făcute de d-voastră sunt foarte folositoare.

Încă o dată, vă mulțumesc din suflet că existați.

Bibliotecară, Mihaela Bârcean

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 266

📖 Biblioteca comunală Burjuc, jud. Hunedoara

*Dragă **Asociație** **Biblioteci pentru sate**,*

Vă mulțumesc din suflet pentru donația făcută de dumneavoastră pentru bibliotecă. Orice donație este binevenită pentru că fondul de care dispune Biblioteca Comunală Burjuc este învechit și vă rugăm să nu ne uitați.

Dorina Elena Beșbagă

📖 Biblioteca comunală Stănilești, jud. Vaslui

*Stimate Domnule **Dr. Artur Silvestri**,*

Vă mulțumesc din suflet în numele iubitorilor de carte din comuna Stănilești pentru generoasa dumneavoastră donație și totodată vă cer scuze pentru întârzierea cu care vă scriu deoarece motive obiective m-au obligat la această întârziere.

Imediat după ce am scris revistei Practic am intrat în concediu de creșterea copilului și am plecat din localitate la socrii mei în județul Alba. Revenind după 4 luni am avut plăcuta surpriză să găsesc coletele dumneavoastră. Deși am intrat în concediu de creșterea copilului, doamna care îmi va ține locul la bibliotecă va primi cu drag noi colete de la dumneavoastră.

În speranța că am fost înțeleasă vă mulțumesc încă o dată pentru generozitatea dumneavoastră și a celorlalți donatori.

Cu deosebită stimă,

Bibliotecară Adina Domșa

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 267

📖 Biblioteca comunală „Agatha Grigorescu Bacovia", loc. Măgura, jud. Bacău

*Stimată **Asociație**,*

Bibliotecarul comunei Măgura, jud. Bacău vă mulțumește din suflet pentru donația făcută și vă asigură de tot respectul și recunoștința din partea ei și a cititorilor. Încă o dată mii de mulțumiri și vă urez (cu întârziere ce-i drept) un an nou plin de împliniri și succese pe toate planurile.

Bibliotecară Irina Nuță

📖 Biblioteca publică locală „Nicolae Bălcescu", com. Nicolae Bălcescu, jud. Vâlcea

*Stimată **Asociație*** **Biblioteci pentru sate**,

Vă comunicăm că suntem beneficiarii unei donații din partea dumneavoastră, donație ce conține cărți și publicații utile pentru un număr mare de cititori. Suntem foarte mulțumiți de acest ajutor cu însemnătate mare, iar dacă este posibil ca și în viitor să ne mai trimiteți, toate sunt binevenite.

Încă o dată vă mulțumesc în nume propriu pentru efortul depus de dumneavoastră, vă doresc multă sănătate, îndeplinirea tuturor dorințelor, Sărbători fericite și un An Nou fericit!

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Bibliotecar Florin Marius Rădulescu

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 268

📖 **Biblioteca comunală Valea Dragului, jud. Giurgiu**

Emoțiile în acest moment sunt la fel de mari ca și în clipa când am primit donația iar cuvintele ar însemna mult prea puțin în fața generosului gest al celor ce au donat aceste cărți. Eu și toți cititorii vă mulțumim pentru ajutorul pe care-l dați copiilor de la sate dar și pentru că nu-i marginalizați, cum se întâmplă de multe ori.

Mulțumim donatorilor, ***Asociației*** **Biblioteci pentru sate***, domnului* ***dr. Artur Silvestri****, Președintele* ***Asociației*** *și nu în ultimul rând, doamnei directoare Mariana Brăescu și Casei Lux dar și tuturor celor ce s-au implicat în această misiune.*

Bibliotecară Elena Dragne

📖 **Primăria Voineasa, jud. Vâlcea**

Către ***Asociația*** **Biblioteci pentru sate***,*

M-am bucurat enorm la primirea coletului dumneavoastră. Vă mulțumesc din suflet că vă gândiți și la bibliotecile de la sate.

Cu stimă,

Bibliotecară Simona Pițigoi

📖 **Biblioteca comunală Vulcana Pandele, jud. Dâmbovița**

Către Asociația **Biblioteci pentru sate***,*

Prin prezenta vă transmitem mulțumirile cititorilor noștri pentru cărțile pe care ni le-ați donat cu atâta generozitate. Cititorii noștri se bucură de fie-

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 269

care volum nou intrat în colecțiile bibliotecii. Fiecare carte reprezintă un plus de informații necesar cititorilor pentru realizarea diverselor lucrări sau activități școlare ori universitare. De asemenea, pentru cititorii în vârstă lectura reprezintă un mijloc accesibil și plăcut de petrecere a timpului. Fondurile bugetare fiind foarte limitate, orice donație este binevenită. Vă mulțumim de asemenea, pentru revistele Practic(e) și Casa Lux pe care ni le-ați oferit. O mare parte dintre cititoarele noastre sunt și cititoare fidele ale revistelor Dvs., fiind foarte bucuroase când au aflat că acum și Biblioteca dispune de revistele lor preferate.

Încă o dată, mulțumiri și vă rugăm să ne sprijiniți în continuare!

Bibliotecară, Luiza Barbu

🕮 Biblioteca comunală Șuletea, jud. Vaslui

*Stimate Domnule **Artur Silvestri**,*

Stimata Doamnă Mariana Brăescu,

Stimați realizatori ai publicațiilor Casei Lux,

*Dragostea mea pentru flori m-a adus în universul publicațiilor d-voastre și așa am descoperit și **Asociația** **Biblioteci pentru sate**. Nu știu cine a avut ideea înființării acestei asociații dar pentru faptul că există vă mulțumesc tare mult. Donația pentru biblioteca unde îmi petrec mult timp ca bibliotecar a fost o bucurie.*

Georgeta Popescu

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 270

📖 **Biblioteca comunală Rogova, jud. Mehedinți**

*Dragă **Asociație*** **Biblioteci pentru sate**,

Sunt bibliotecară la Biblioteca Comunală Rogova, care vă mulțumește foarte mult și din suflet pentru donația Dvs. Toate cărțile sunt foarte utile pentru un cerc cât mai larg de cititori. Vă rugăm din nou dacă puteți să ne ajutați pentru a completa fondul existent de carte.

Bibliotecară, Lița Lorena Tuce

• Unele biblioteci, școlare sau comunale, care sufereau cel mai mult de lipsa cărților, au primit donații repetate. Iar primăriile au mulțumit. Uneori…

În cazul bibliotecilor nou înființate sau a celor aflate în stare critică din lipsa cărților, biblioteci care aveau nevoie de mai multe volume carte diversificată, iar fondul de carte existent în acel moment colectat la sediul **Asociației** era insuficient pentru cerințele lor, **ABS** a efectuat donații repetate către unele biblioteci, căutând să satisfacă măcar pe parcurs, treptat, nevoia de cărți.

Iată doar câteva exemple:

📖 **Primăria comunei Bălăceanca, jud. Suceava**

*Către **Asociația*** **Biblioteci pentru sate**, *București*

Vă mulțumim pentru străduința dumneavoastră de a ne oferi în fiecare lună donații de carte, fapt care ne bucură nespus de mult. Vă înțelegem dorința de a

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 271

trimite și altor biblioteci donații de carte, aflate în situații mai critice decât noi și sperăm așa după cum ne-ați confirmat în adresa dumneavoastră că ne veți avea în vedere pentru ca Biblioteca Comunală Bălăceanca să corespundă cerințelor cititorilor noștri.

Cu stimă,

Primar Nichita Babor

Un ecou emoționant extraordinar, din puritatea creștină a României Tainice: la Sântioara, rugăciuni în biserica satului pentru Artur Silvestri și ceilalți donatori de cărți de la Asociația Biblioteci pentru sate!

📖 **Biblioteca Școlii generale Sântioara, com. Mărișelu, jud. Bistrița-Năsăud**

*Stimate domnule **dr. Artur Silvestri**,*

*Stimați membri ai **ABS**,*

*Inițiativa domniilor voastre de a ne ajuta pe noi, cei mai defavorizați din punctul de vedere al accesului la informație, nu este numai lăudabilă ci demnă de pomenit în rugăciuni, drept urmare noi, **cadrele didactice ale Școlii Generale Sântioara împreună cu elevii dar și cu sătenii din Sântioara am hotărât să plătim pomenirea d-voastră în Biserica din sat pentru ceea ce ați făcut pentru noi. Pr. Borodo Ștefan se roagă de duminică încoace ca truda aceasta să nu fie în zadar ci să dea roade peste tot pe unde binefacerile asociației ajung.** Am primit cu mare bucurie coletul, luni 9 mai, și m-am bucurat foarte mult pentru fiecare carte pri-*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 272

mită. Toate sunt deja împrumutate micilor mei cititori, fascinați de tainele literelor. Să nu credeți că folosesc cuvinte mari. Viața în aceste locuri (mă refer la cea de dascăl) m-a învățat că până și lumea literaturii trebuie pragmatizată pentru a prinde rădăcini în sufletul elevilor. Și ține. Chiar dacă, uneori, metodele sunt neconvenționale, ele ajută dar au nevoie cel puțin la materia pe care o predau (limba și literatura română) de un fundament care nu poate fi realizat altfel decât prin lectură. Nici internetul, nici televizorul nu vor suplini vreodată actul lecturii.

De aici și truda mea pentru a aduna cât mai multe cărți în biblioteca noastră rămasă în paragină de la sfârșitul anilor '70 – începutul anilor '80. De când am făcut ordine, am aranjat cărțile și am făcut posibil accesul copiilor la rafturi, aceștia pauză de pauză sunt prezenți, „sufocându-mă" zi de zi și cerând noi și noi volume. Acest lucru mă umple nu numai de bucurie dar și de speranța că literatura nu e un domeniu mort sau necesar numai celor care trăiesc într-o lume paralelă (după cum a definit-o un elev dintr-un liceu clujean).

Nu vreau să vă răpesc prea mult din timpul d-voastră prețios dar am considerat necesar ca măcar o părticică din bucuria mea pe care am simțit-o la deschiderea coletului să v-o returnez împreună cu mulțumirile noastre. Vă mulțumesc și în numele mămicilor, cititoare de Practic în bucătărie *și* Draga mea *dar și al tăticilor care caută cel mai des* Practic. Idei. *Nici nu m-ați fi putut face mai fericită! Am cititori din tot satul. Vă mulțumesc!*

Cu respect,
Prof. Melinda Crăciun

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 273

📖 Biblioteca Școlii generale Sântioara, com. Mărișelu, jud. Bistrița-Năsăud

Dragi prieteni,

Am primit cu nespusă bucurie și ultima veste de la voi împreună cu multitudinea de volume din care vor citi elevii noștri în anul școlar care urmează.

M-am bucurat mult pentru colecția de basme Ispirescu deoarece n-am avut deloc Ispirescu în bibliotecă, deși se predă în clasa a V-a, Prâslea cel voinic și merele de aur.

*Țin să mulțumesc pe această cale tuturor donatorilor enumerați pe actul de donație și anume d-lui **dr. Artur Silvestri**, familiei Bucur Chiriac și Marieta, doamnei Maria Jeni și d-lui Ion Cumpănașu, d-nei Margareta Mănoianu, d-lui Constantin Preda, d-nei Doina Marinescu, d-nei Niculina Iacob precum și d-nei Maria Cosoi. Dumnezeu să-i binecuvânteze!*

Am așteptat puțin mai mult ca de obicei cu restituirea actelor de donație pentru că aș fi vrut să vă trimit câteva fotografii de la serbarea noastră însă datorită unor neprevăzute nu vă pot trimite decât o singură fotografie (deocamdată) cu mine și clasa a V-a. Imediat ce voi avea mai multe fotografii vi le voi trimite. Până atunci concediu plăcut, realizări pe toate planurile, sănătate și numai bine vă dorim din tot sufletul de la Sântioara.

Cu stimă și respect,
Melinda Crăciun

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 274

Asociația Biblioteci pentru sate a fondat biblioteci acolo unde nu existau

Situațiile întâlnite în realitate au fost, de multe ori, mai grele decât în orice imaginație. Așa era, de exemplu, **Școala Sanatorială Bușteni, Jud. Prahova**, unde copiii bolnavi nu aveau nici strictul necesar fizic (căldură, mobilier, telefon și multe altele), iar la lumina cărților… nici nu puteau visa.

📖 **Școala Sanatorială Bușteni are acum, în anul 2004, pentru prima dată bibliotecă!**

În Școala Sanatorială din Bușteni învață peste 70 de copii cu probleme respiratorii și locomotorii. Despre greutățile lor ne-au scris înv. Adela Borlan și prof. Iuliana Ciubuc, directoarea școlii, iar **Asociația *Biblioteci pentru sate***, împreună cu grupul de presă Casa Lux, a făcut primul pas și i-a ajutat pe acești copii, fondând o bibliotecă.

Cu ajutor și din partea unor cititori ai revistelor care știu cât de mult înseamnă o carte pentru sufletul și viitorul unui copil, noua Bibliotecă a Școlii Sanatoriale primit aproximativ 1000 volume (350 de titluri, literatură română și universală, manuale) și peste 400 de reviste Practic în bucătărie, Practic-Idei, Draga mea, Cărticica Draga mea pentru copii etc. Elevii claselor I-XII învață în condiții aspre (clădirile și mobilierul sunt vechi, de multe ori iama nu au căldură, nu au suficiente manuale), dar sunt dornici să afle cât mai multe...

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 275

*La Școala Sanatorială nu există nici măcar un telefon, dar **Asociația*** **Biblioteci pentru sate** *și Casa Lux o vor ajuta cu acesta!*

Învățătoare Adela Maria Borlan

Cărțile și revistele donate prin ABS au fost primite și la orașe și în licee

Donațiile de cărți și reviste au fost dirijate prioritar către bibliotecile sătești și ale școlilor generale dar, când acestea au ajuns la orașe sau în bibliotecile liceelor, au fost întâmpinate cu aceeași bucurie.

📖 **Grupul Școlar Industrial Bâlta, comuna Runcu, jud. Gorj**

*Stimată **Asociație**,*

Vă mulțumim că ați putut aduce un strop de lumină copiilor noștri prin donația făcută. Am răsfoit cu bucurie revistele și cărțile trimise prin programul **Biblioteci pentru sate** *și toți de la noi s-au minunat că s-a gândit cineva și la ei. Vă mulțumim și vă urăm cu toții un Crăciun fericit, "La mulți ani" și o inimă… cât roata carului!*

Bibliotecară, prof. Liliana Andreescu

📖 **Colegiul Tehnic „Dimitrie Dima" Pitești**

*Domnului **dr. Artur Silvestri**,*

Am primit donația de carte făcută Bibliotecii Colegiului Tehnic „Dimitrie Dima" din Pitești. Darul Dumneavoastră este util elevilor noștri în pregătirea lor.

Cu stimă, director prof. Victoria Buricel

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 276

• Cărți și mai ales reviste Practic, folositoare în bucătărie și în gospodărie, au ajuns și în bibliotecile parohiale și mânăstirești

🕮 Schitul Acoperământul Maicii Domnului – Călene-Cugir, jud. Alba

Domniile voastre,

Am primit coletul cu cărțile pe care ni le-ați trimis ca și până acum la marile praznice ale bisericii noastre ortodoxe. Noi vă mulțumim din suflet, căci ne-ați făcut o mare bucurie. Le citim cu drag și apreciem strădania și munca dumneavoastră pentru a păstra valorile tradiției pentru morala creștină și istoria neamului. Rugăm pe Dumnezeu și Maica Domnului să vă dea sănătate, putere de muncă, pace sufletească și spor în toate!

Cu doriri de bine,

Maica Melania, Schitul Acoperământul Maicii Domnului – Călene - Cugir, jud. Alba

• Activitatea Asociației Biblioteci pentru sate a fost un exemplu mobilizator și un sprijin și pentru alți donatori

🕮 Școala cu clasele I–VIII „Axente Sever", loc. Aiud, jud. Alba

Exemplul dumneavoastră a fost molipsitor!

Stimate d-le ***dr. Artur Silvestri****,*

Darul d-voastră pentru bibliotecă, constând în 109 ex. volume și publicații editate de Casa Lux ne-a

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 277

bucurat mult. Exemplul d-voastră a fost molipsitor. Popularizându-vă acțiunea, am reușit să sensibilizăm instituțiile locale, care au început o acțiune de donare de cărți bibliotecilor școlare. Vă mulțumim că ați reușit să dezghețați stratul de indiferență care cuprinde tot mai mult școlile din provincie.

Cu respect,

Bibliotecară Natalia Bardi

🕮 Biblioteca comunală Băcani, jud. Vaslui

Am bătut la poarta unui suflet mare și am primit cărți, reviste și curajul de a merge mai departe!

În toamna anului 2004 am avut fericita inspirație sa răsfoiesc una dintre revistele Practic în bucătărie, în care am găsit adresa ***Asociației*** **Biblioteci pentru sate**.

Cum sumele destinate achiziției de carte pentru completarea fondului bibliotecii au fost și continuă să fie an de an insuficiente, uneori chiar derizorii „am bătut" timid la poarta marelui suflet al demnului Președinte al ABS, ***Dr. Artur Silvestri***.

Era doar o încercare. A urmat curând încredințarea că într-adevăr bătusem la poarta unui suflet mare, încredințare materializată într-un colet mare cu volume din diferite domenii, care a pornit pe adresa bibliotecii noastre la data de 10 noiembrie 2004.

În numele celor zece donatori care prin gestul lor au contribuit la materializarea cerinței mele, înșiruiți în actul de donație, a semnat atunci ***dl. dr. Artur Silvestri***. *O mână de oameni ca un munte de inimi calde! Un gest*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 278

nobil, o faptă bună care va rămâne în înscrisurile instituției noastre, Biblioteca, la rubrica „Donații" atât cât aceasta va dăinui. Vor trece ani așa cum au trecut milenii, dar numele acestor oameni de bine nu se va șterge vor rămâne „încătușați" asemeni scriitorilor prin operele lor eterne.

O mare bucurie m-a cum cuprins atunci și mult elan în încercările viitoare de a aduce cărți cititorilor din comuna mea, știind că ecoul strigătului meu a fost receptat de oameni ce nu au rămas insensibili la acest apel.

Curajul dobândit cu acel prilej mi-a fost benefic în anii următori când, în urma apelurilor mele, mi-au răspuns atât persoane fizice, societăți mai mari sau mai mici, dar și Preafericitul Părinte Patriarh Teoctist, care în anul 2005 a donat pentru utilizatorii bibliotecii comunale din Băcani, cărți cu un valoros conținut spiritual, precum și Biblia în cinci exemplare.

Efectul acestor donații îl păstrez și astăzi ca pe cel mai real sprijin la vreme de încercare. Nu mă voi opri aici în încercările mele de a completa fondul de carte prin sistemul donațiilor, ci voi căuta să descopăr și alți oameni de bine.

Dumnezeu să le ajute în continuare celor ce sunt deschiși spre ajutorarea bibliotecilor vitregite financiar, iar cei ce au plecat în eternitate, să fie însoțiți de dulcea mângâiere a faptei lor creștine!

Cu deosebită considerație,
Doinița Micu, bibliotecară

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 279

📖 Școala cu clasele I–VIII, loc. Iaslovăț, jud. Suceava

*Dragă **Asociație**,*

După coletele cu reviste și cărți primite de la Dvs. ne-ați mai făcut încă o mare bucurie: în numărul 6 al revistei Practic în bucătărie ați publicat scrisoarea și fotografia cu elevii școlii noastre. Vă mulțumim mult pentru aceasta!

Astăzi, când frunzele toamnei au aurit cărarea spre școală, am primit din nou o solie de la dumneavoastră: în curtea școlii a oprit o mașină din care a coborât domnul Lupescu Marcel din orașul Rădăuți care ne-a adus 183 de volume pentru biblioteca noastră. Mulțumim că există oameni ca dumneavoastră și ca domnul Lupescu Marcel, care încă se mai gândesc la importanța lecturii în formarea unui elev și sunt gata să ajute la aceasta. Citind revistele Practic(e) am aflat că sprijinul Dvs. se îndreaptă și spre alte categorii de persoane. Să vă dea Dumnezeu sănătate, să bucurați cât mai multe inimi!

Cu considerație,

Consilier educativ, prof. Viorica Prisăcariu

📖 Biblioteca comunală Breasta, jud. Dolj

Decembrie 2004

Dragii noștri prieteni,

*Mulțumirile cititorilor Bibliotecii comunale Breasta se îndreaptă către **Asociația** **Biblioteci pentru sate** cât și către Editura Casa Lux, care au bucurat sufletele atâtor cititori prin generoasa donație pe care am*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 280

primit-o cu multă bucurie și care ne-a fost de mare ajutor. Pe această cale aducem mulțumirile noastre și d-nei Reta Vazian din Craiova cu care am fost puși în legătură tot prin Dumneavoastră și care a donat bibliotecii comunale un număr de 167 de volume de mare interes.

Tuturor, cu ocazia Anului Nou, vă dorim multă sănătate, putere de muncă, colaborare pe tema donațiilor cu cât mai multe biblioteci din țară care așteaptă donațiile dumneavoastră ca pe o pâine caldă. La mulți ani!

Bibliotecară, Aurica Munteanu

• Inițiativa, forța mobilizatoare, munca, dăruirea lui Artur Silvestri și a colaboratorilor și donatorilor au învins inerția, birocrația, lipsurile…

Iată că, așa cum reiese din aceste mesaje dar și din alte zeci de confirmări scrise, activitatea **Asociației Biblioteci pentru sate** și promovarea ei asiduă, în revistele Casa Lux, Practic și Draga mea, au avut efectul dorit: de a informa și de a sensibiliza alți donatori potențial, în general oameni de cultură pentru a dona la rândul lor cărți, dar și de a pune în legătură informațională donatorii cu beneficiarii, oferind în publicațiile arătate, pe site-ul bibliotecipentrusate. wordpress.com și prin comunicare directă, de la sediul **Asociației**, datele necesare acestora pentru a comunica. Cu alte cuvinte, chestionarele, anunțurile, listele de biblioteci ce aveau nevoie de cărți și mai ales Apelul către români al **Asociației Biblioteci pentru sate** au

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 281

rodit fapte bune: au ajutat bibliotecile, dar și pe donatorii potențiali, să facă bune fapte culturale.

Să nu uităm că multe programe culturale și sociale, susținute cu fonduri UE sau alte proveniențe dinafară, consumă adesea bani mulți și solicită sprijin de la autorități pentru activități cu acest singur obiectiv, de a sensibiliza populația țintă față de unele aspecte, de exemplu: violența în familie, nocivitatea fumatului etc.

Nu spun că nu sunt utile, dar comparativ, mijloace cheltuite și ca efecte, cât de util a fost programul de donații de carte prin ABS?

Iar Artur Silvestri și ABS, repet, au făcut totul cu mijloace și fonduri de carte și publicații proprii și ale donatorilor privați!

- **Pe cont propriu, fiindcă statul face… statistici!**

Precum se vede, a fost mare nevoie de aceste donații și de alte câteva sute pe care nu avem cum să le publicăm în acest volum, dar important este că ele au ajuns la destinație, la mintea și sufletul copiilor. Chiar dacă autoritățile și instituțiile nu s-au implicat în dotarea bibliotecilor, așa cum cer mulți profesori.

🕮 Școala generală Runcu, jud. Gorj

*Stimată **Asociație*** **Biblioteci pentru sate**,

Vă felicităm în primul rând pentru inițiativa extraordinară pe care ați avut-o în legătură cu înființarea

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 282

*acestei **Asociații** în contextul în care, în ultimii 15 ani, bibliotecile școlare din mediul rural au primit un număr foarte mic de cărți, Consiliile Locale având aproape întotdeauna alte priorități.* ***Este lăudabil efortul dumneavoastră însă credem că ar trebui ca și organismele specializate ale statului român să-și facă datoria în acest sens și să nu se rezume doar la a solicita și primi statistici referitoare la numărul de volume existente în biblioteca la o anumită dată.***

Vă mulțumim pentru coletul expediat pe adresa unității noastre și vă asigurăm că aceste cărți, reviste, broșuri vor ajunge la toți cititorii bibliotecii.

Cu considerație,

Director Prof. Daniel Giorgi

Tocmai de aceea *s-a implicat* Artur Silvestri și *și-a complicat viața* cu Asociația *Biblioteci pentru sate*, fiindcă nu s-a implicat statul, iar Artur Silvestri nu s-a mulțumit să critice ori să se plângă de situație: El a fost un „căuzaș" luptător activ pentru care, așa cum a repetat de multe ori, faptele erau importante. Faptele bune!

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 283

Faptele bune nu s-au uitat.
Trăiește, prin ele, în toată țara.

În aprilie 2009, în timpul documentării pentru prezentul volum, am contactat câteva din școlile și bibliotecile care au primit donații de cărți în anii anteriori, în urmă cu 3-4 ani, să vedem care a fost efectul donațiilor în timp, dacă cineva își mai amintește acum de Artur Silvestri, de Asociația Biblioteci pentru sate și de donațiile lor. Răspunsurile primate arată că Fapta lor bună nu se uită repede.

Iată câteva dintre răspunsuri:

📖 **Biblioteca Școlii Sanatoriale (fondare), loc. Bușteni, jud. Prahova**

Mesaj 2009:

Mă numesc Borlan Maria Adela si am fost învățătoare la Școala Sanatorială din loc. Bușteni. Am avut deosebita plăcere de a colabora cu ***Asociația*** **Biblioteci pentru sate***, care a ajutat la fondarea bibliotecii școlii cu un număr semnificativ de volume, manuale și reviste. Toate cadrele didactice de la Școala Sanatorială au fost impresionate de această donație. Cărțile au ajuns în mâinile și la inimile noas-*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 284

tre și ale copiilor care învață în această școală. Am dori să mulțumim tuturor celor care au colaborat și au realizat acest fapt minunat: fondarea Bibliotecii Școlii Sanatoriale Bușteni.

Învățătoare, Maria Adela Borlan

🕮 Biblioteca Grupului Școlar BAND, com. Band, jud. Mureș

Regretăm profund trecerea în eternitate a celui care a fost inițiatorul ***Asociației*** **Biblioteci pentru sate**. *De acest program a beneficiat și Grupul Școlar BAND, primind peste 250 de cărți și numeroase colecții de reviste Practic în bucătărie, Casa Lux, Casa de Vacanță etc.*

În urma acestei donații, în școala noastră s-au înființat cercurile de „Mâini îndemânatice", de „Gastronomie" și cel al „Micilor ecologiști", unde revistele au servit ca sursă de inspirație. S-au bucurat elevii, părinții și cadrele didactice, pentru multitudinea de idei și sfaturi practice oferite de aceste reviste. Vă mulțumim pentru acțiunea **Biblioteci pentru sate** *și am dori să ne numărăm și pe viitor printre beneficiarii cărților și revistelor oferite de acest program.*

Harai-Szabo Melinda, coordonator cerc

🕮 Biblioteca comunală Ghidigeni, jud. Galați

Domnul Artur Silvestri a înțeles durerea bibliotecarului legată de achiziția de carte.

Pe domnul ***Artur Silvestri*** *nu l-am cunoscut personal. Dar am apreciat faptul că s-a gândit și la bi-*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 285

bliotecile mici, „cenușăresele" care nu prea au cu ce să iasă în evidență: nu au nici cărți noi, nici spații dotate, modernizate sau chiar electronizate. Ele sunt rudele sărace ale bibliotecilor mari.

L-am apreciat că a înțeles durerea bibliotecarului, durere legată de achiziția de carte. ***Parcă știa că noi suntem uitați oarecum de lume și ce s-a gândit: „Hai să facem ceva și pentru acești oameni de la țară, că trebuie să intre și ei în pas cu lumea nouă".***

Am aflat că dânsul nu mai este printre noi, a plecat acolo, sus, unde ne ducem toți mai devreme sau mai târziu. Să odihnească Dumnezeu sufletul bun și grijuliu al acestui om generos!

Nu cred că atunci i-am mulțumit domniei sale. Poate am făcut-o în gând, iar acum o fac și în scris, deoarece sunt mesagerul tuturor celor care au beneficiat de munca acestui om sufletist, a tuturor care s-au bucurat de cărțile primite de la ***Asociația*** **Biblioteci pentru sate**.

Mihaela Gudană, bibliotecară

🕮 Biblioteca comunală Vinderei, jud. Vaslui

În numele Bibliotecii comunale Vinderei vă mulțumesc pentru donația făcută. Cititorii s-au bucurat si au dovedit interes față de cărțile și revistele primite.

Cu recunoștință,

Bibliotecară Ilie Nicoleta Aurelia

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 286

🕮 Biblioteca școlară a Școlii gimnaziale nr. 1, com. Liești, jud. Galați

Nu l-am cunoscut personal pe dl Artur Silvestri, dar cred că a fost un om ales, dintre cei puțini care știu să dăruiască fără să aștepte nimic în schimb.

Trebuie să ai un suflet mare ca să te hotărăști să dăruiești din comoara ta de carte celor care nu au, dar sunt însetați de cultură. Trebuie să ai o inimă larg deschisă pentru a avea încredere că ceea ce ai dăruit a ajuns unde trebuie și a dăruit bucurie și lumină.

*Nu l-am cunoscut personal pe domnul **dr. Artur Silvestri**, nu i-am auzit niciodată glasul și nici nu i-am văzut privirea. Dar cred că a fost un om ales, dintre cei puțini care știu să dăruiască fără să aștepte nimic în schimb. Cel puțin așa am înțeles eu darul domniei sale, din 20 februarie 2005: „Prin prezentul document, eu, **dr. Artur Silvestri**, ca președinte **ABS**, donator și mandatar al celorlalți donatori, dăruiesc Bibliotecii Școlii nr.1 Liești cărțile precizate în anexa actului întocmit aici, în număr de 100 de exemplare. Fie ca acest dar să fie folositor unui număr cât mai mare de oameni și să fie de trebuință celor ce au nevoie de ele. Așa să ne ajute Dumnezeu!" Împreună cu cele 200 de reviste Draga mea, Practic în bucătărie, Draga mea pentru copii, cărțile au ajuns la elevi și i-au bucurat. Și pentru asta se cuvine să mulțumim încă o dată.*

Să-i mulțumim pentru că, dăruindu-ne din lumina cunoașterii prin cărțile sale, ne-a dăruit și din lumina sufletului său, învățându-ne să trăim bucuria bunătății și a dragostei de oameni.

Prof. Mihaela Bulai, director

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 287

🕮 Biblioteca comunală Vulcana Pandele, jud. Dâmbovița

Mulțumesc încă o dată d-lui dr. Artur Silvestri, chiar dacă este plecat dintre noi.

În anul 2003, când a fost înființată, Biblioteca Comunală Vulcana Pandele, judetul Dâmbovița, dispunea de 1954 de volume, populația localității fiind de 5024 de locuitori. Cum alocările bugetare erau insuficiente pentru procurarea de cărți noi, pentru a acoperi întreaga nevoie de informare, mi-a venit ideea de a face un apel pentru obținerea de donații.

Personal, cred cu tărie in zicala „Cărțile sunt prieteni reci, dar siguri". De aceea, eram destul de sceptică cu privire la reușita inițiativei mele. „Cine renunță de bunăvoie la cei mai buni prieteni?" îmi spuneam în sinea mea. Cu toate acestea, am lansat apelul respectiv și nu mică mi-a fost uimirea când chiar a dat roade, ***Asociația*** **Biblioteci pentru sate***, condusă de dl.* ***dr. Artur Silvestri****, făcându-mi bucuria de a dona instituției pe care o reprezint un număr de 148 de volume.*

Am realizat atunci că adevărații oameni de cultură, altruiști din fire, își pun prietenii în slujba celorlalți – spre a-i lumina, spre a le spori cunoștințele, spre a le face mai frumoase, poate, clipele de singurătate… Inițiativa lăudabilă de a oferi oamenilor din mediul rural sprijin pentru deschiderea porților cunoașterii, pentru o educație solidă și sănătoasă, nu poate decât să ne bucure, pe oricare dintre noi.

În numele comunității care beneficiază de cărțile donate de ***Asociația*** **Biblioteci pentru sate** *mulțumesc*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 288

*încă o dată d-lui **Artur Silvestri** (chiar dacă este plecat dintre noi) și tuturor colaboratorilor domniei-sale, care și-au trimis o parte dintre „prieteni" în casa noastră.*

Bibliotecară, Luiza Barbu

🕮 Biblioteca comunală din localitatea Țepu, județul Galați

Donația dvs. a fost prima donație și singura intrare de cărți pe anul 2004 în biblioteca noastră.

*Biblioteca comunală din localitatea Țepu, județul Galați, se numără printre bibliotecile publice din țară care au beneficiat de o donație de carte din partea **Asociației** **Biblioteci pentru sate** și a revistei Casa Lux. Imense au fost deopotrivă surpriza și bucuria când, după completarea unui chestionar din revista interactivă Practic în bucătărie, biblioteca din comuna Țepu (o comună cu circa 2500 de locuitori, în anul 2004) și-a putut completa fondul de carte (învechit și sărac) cu multe volume aparținând literaturii române și universale, precum și cu revistele: Practic, Cărticica Draga mea pentru copii și Casa Lux, spre marea bucurie a utilizatorilor bibliotecii noastre. Donația aceasta a constituit singura intrare la bibliotecă, pe anul 2004, iar revistele au fost solicitate atât de cititorii-copii cât și de cititorii-adulți; volumele și revistele primite au un loc de cinste, întrucât era prima dată când primeam cărți de la oameni care nu ne cunoșteau, era prima donație (anul 2004).*

Este lăudabilă inițiativa dumneavoastră, de a

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 289

*dărui cărți, prin intermediul **Asociației*** **Biblioteci pentru sate***, oamenilor care au nevoie de ele. Regretăm mult trecerea în veșnicie a președintelui Asociației – dl. **dr. Artur Silvestri** – dar avem speranța că programul început nu se va opri aici.*

*Noi, bibliotecarii de la sate nădăjduim ca drumul stabilit de **Asociația*** **Biblioteci pentru sate** *să fie cât mai lung și sigur și dorim reluarea programului cu sprijinul oamenilor de bună-credință din jurul nostru, fiindcă este șansa bibliotecilor de la sate.*

*Și pentru că ați adus bucurie în sufletele noastre, vă mulțumim și ne înclinăm cu respect în fața dumneavoastră – donatori și colaboratori ai **ABS**.*

Gina Obreja, bibliotecară

🕮 Biblioteca școlii cu clasele I-VIII din satul Barați, com. Mărgineni, jud. Bacău

*După o perioadă foarte mare de timp în care bibliotecile școlare au fost tratate cu o indiferență crasă, inițiativa **Asociației*** **Biblioteci pentru sate,** *descoperită în revista Practic, de a ne înscrie în rândul școlilor care pot beneficia de o donație de carte a părut a fi o gură imensă de aer pentru copiii școlilor din satele României. Prin primirea celor aprox. 200 de exemplare de carte copiii școlii din Barați, jud. Bacău au avut ocazia de a descoperi că nu sunt singuri și că cineva se gândește la îmbunătățirea condițiilor de studiu în școlile de la sate din România.*

prof. Aniuta Neicuțescu

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 290

🕮 Biblioteca școlară „Zaharia Stancu", loc. Roșiorii de Vede, jud. Teleorman

Donațiile ABS însumând 500 volume
și foarte multe reviste,
au îmbogățit modesta noastră bibliotecă
și au adus multă bucurie copiilor.

Inițiativa Asociației de a trimite cărți acolo unde este nevoie a stârnit un imens ecou în primul rând pentru cei care au nevoie de cărți cât și pentru mulți oameni de bine care s-au oferit să doneze din cărțile lor pentru elevii multor școli.

*În ziua de 1 iunie 2004 elevii Școlii cu clasele I-VIII „Zaharia Stancu" din Roșiorii de Vede, Teleorman au invitat echipa **Asociației** și a revistelor să împartă cu ei bucuria sărbătorii.*

După ce au urmărit un program artistic au vizitat expoziția de pictură, compuneri și poezii, au dansat și au desenat pe asfalt, alături de copii, invitații le-au dăruit acestora numeroase exemplare din revista cea mai îndrăgită – Cărticica Draga mea și alte publicații editate de trustul CASA Lux, printre care și Cărticelele Practic(e), cu ajutorul cărora se pot învăța multe lucruri utile. Elevii au fost fericiți să citească poveștile și poeziile, să coloreze și să rezolve jocurile din revista mult îndrăgită.

*Această întâlnire a însemnat începutul unei colaborări dintre **Asociație** și școala noastră care s-a materializat, din partea **ABS**, prin donația de cărți (un număr impresionant de 500 volume) și numeroase reviste care au îmbogățit „zestrea" modestă a bibliotecii*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 291

școlare. Citindu-le, elevii școlii noastre și-au îmbogățit cunoștințele din toate domeniile.

Mulțumim pe această cale ***Asociației*** **Biblioteci pentru sate** *pentru minunata idee de a-i bucura pe elevii și pe cadrele didactice din Școala „Zaharia Stancu" și primiți un gând bun și plin de recunoștință pentru darul făcut!*

Fie ca dumneavoastră să aveți puterea de a lumina ochii copiilor din alte colțuri de țară!

Învățătoare Mariana Pârvu

📖 **Biblioteca comunală, școlară si parohială din com. Corni, jud. Galați**

Dragă ***Asociație****,*

Sunt o slujitoare a unei biblioteci din mediul rural, comuna Corni, jud. Galați care urmărește să sprijine dragostea pentru lectură a comunității. Biblioteca dispune de câteva mii de volume, dar de la înființare nu s-a acordat un buget suficient pentru a cumpăra cărți, astfel cele funcționale s-au deteriorat, multe titluri nu mai sunt solicitate și am ajuns la un deficit mare de carte.

Datorită strădaniei dumneavoastră, a ***Asociației*** **Biblioteci pentru sate***, am primit cu nespusă bucurie multitudinea de volume pe care cititorii bibliotecii noastre le-au citit cu multă plăcere.*

Cititorii bibliotecii noastre vă sunt profund recunoscători, dumneavoastră, membrilor ***Asociației****, cât și d-lui* ***Artur Silvestri****, pentru ajutorul acordat în completarea fondului de carte.*

Cu stimă, bibliotecară Iordana-Mirela Cristea

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 292

🕮 Biblioteca Școlii generale Găujani, jud. Giurgiu

Scrisoare de mulțumire,

In anul 2004 Școala cu cls. I – VIII Găujani a avut șansa de a se număra printre solicitanții care au primit un fond de carte și reviste editate de dumneavoastră.

Elevii școlii noastre au fost încântați că au intrat în posesia acestor publicații. Școala noastră este situată pe malul stâng al Dunării, la o distanță de 30 km de orașul Giurgiu. Având în vedere distanța mare față de oraș, locuitorii comunității noastre au o vârstă înaintată, tinerii orientându-se spre orașele mari ale țării.

Cadrele didactice ale școlii sunt preocupate permanent pentru îmbunătățirea fondului de carte, acesta stimulând interesul elevilor. Revistele dumneavoastră sunt foarte apreciate de elevii școlii, aceștia făcând ca ele să ajungă și în rândul locuitorilor din sat.

Cu stimă și respect,

Prof. Bilcea Valentina

🕮 Biblioteca comunală Bicaz Chei, jud. Neamț

Toată recunoștința pentru efortul depus la îmbogățirea patrimoniului cultural al Bibliotecii comunale Bicaz Chei prin donarea unui număr de 138 volume de carte ce se află în evidențele bibliotecii și care au fost de un real folos cititorilor noștri.

Bibliotecară Barb Ghenci Maria

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 293

🕮 Biblioteca școlii cu cls. I-VIII Luncani-Mărgineni, jud. Bacău

Am rămas surprinsă cât de repede am primit cărțile și publicațiile solicitate.

În urmă cu câțiva ani am găsit în revista Practic, idei pentru casă, grădină si apartament un formular de solicitare a unei donații de cărți și publicații, către ***Asociația*** **Biblioteci pentru sate***. Am completat și am trimis acel formular. Am rămas surprinsă că nu după mult timp am și primit înștiințarea că vom primi o donație de 100 de cărți de citit și mai multe publicații.*

M-am deplasat la București, la sediul ***Asociației*** **Biblioteci pentru sate***, unde am fost bine primită și de unde m-am întors către Bacău cu coletul de cărți si publicații donate.*

Pe atunci biblioteca școlii avea cărți foarte vechi, deteriorate, pe care elevii nu le mai puteau lectura, așa că donația de cărți a fost binevenită pentru micii cititori. Am primit cărți pentru preșcolari, pentru ciclul primar și gimnazial, cărți pe care elevii le împrumută și acum, chiar dacă între timp s-au alocat fonduri pentru carte de bibliotecă și în școlile din mediul rural.

De asemenea, publicațiile primite: Casa Lux, Practic idei pentru casă, grădină și apartament,Practic în bucătărie, Draga mea au fost distribuite prin sat părinților elevilor care le-au citit și au preluat unele idei practice. Revistele Draga mea pentru copii sunt și acum material didactic prețios în raftul „Bibliotecă" de la grădiniță.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 294

Menționăm faptul că am mai fost invitați de ***Asociația*** **Biblioteci pentru sate** *să primim si o altă donație de carte, dar nu am reușit să ajungem la București să luăm coletul.*

Mulțumim pentru ajutorul acordat atunci și sperăm într-o bună colaborare și pe viitor. De carte avem nevoie mereu.

Învățătoare, Camelia Ababei

🕮 Biblioteca comunală Drăgănești Vlașca, jud. Teleorman

Biblioteca Școlii generale din Drăgănești, unde a primit, întâi, lumina cărții ***Artur Silvestri****, a fost distrusă de inundații, dar refăcută de marele cărturar.*

Am avut norocul să mă nasc și să muncesc în localitatea Drăgănești Vlașca, județul Teleorman care este și locul nașterii domnului ***Artur Silvestri****.*

Astfel am avut șansa să îl cunosc personal, în copilărie, urmând cursurile aceleiași școli primare, unde părinții dumnealui erau profesori – tatăl chiar directorul școlii.

Artur Silvestri *s-a remarcat încă din primii ani de școală prin inteligență, disciplină, educație. Era un exemplu pentru toți ceilalți elevi.*

În anul 2005 localitatea noastră a fost afectată de inundații, care au distrus printre altele și Biblioteca comunală. Fondul de carte a fost afectat 100%. În aceste condiții i-am cerut ajutorul lui Artur Silvestri, pentru refacerea fondului de carte, printr-o scrisoare.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 295

Era la Paris. În scurt timp am primit răspunsul în care îmi spunea: "Am aflat cu mâhnire despre nenorocirile abătute asupra satului meu de obârșie. Am aflat că biblioteca s-a distrus complet. Acest fapt m-a emoționat în special pentru că ***fiind scriitor, cartea este pentru mine sensul superior al vieții****. Astfel m-am hotărât să contribui la refacerea acestui spațiu de lumină sufletească și să începem donațiile către această bibliotecă".*

Ceea ce s-a si întâmplat. Am primit un număr de 1200 de volume, în două transe, plus un computer și carte de specialitate, foarte necesară utilizatorilor PC. Pe lângă acestea, ne-au fost oferite reviste: Practic în bucătărie, Practic idei pentru casă, grădină și apartament, Draga mea, Cărticica Draga mea pentru copii, Casa Lux, reviste de mare folos celor ce le studiază.

Ne-am bucurat de generozitatea domnului ***Artur Silvestri*** *și sunt sigură că ne-am fi bucurat în continuare, ar fi realizat multe pentru cultura română, dacă Dumnezeu nu și l-ar fi dorit acolo sus în ceruri.*

După cum spunea Pr. dr. Alexandru Stănciulescu Bârda, ***„era ca un Ștefan cel Mare care încerca să strângă o armată... Artur Silvestri rămâne, prin faptele lui bune, prezent între noi chiar dacă pleacă pe tărâmul acela al vieții fără de moarte"****.*

Îi vom păstra o vie amintire.

Cu multă recunoștință,

Viorica Nedelcu, bibliotecară

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 296

🕮 Parohia Malovăț, jud. Mehedinți.

Prin donațiile sale, Artur Silvestri a fost prezent mulți ani în parohia Malovăț deși nu ne onorase niciodată cu prezența fizică. Este prezent și azi și va fi cât voi sluji!

*O preocupare deosebit de ardentă pentru **Artur Silvestri** a fost dotarea bibliotecilor sătești, parohiale și mânăstirești. Pentru aceasta a alocat fonduri importante din propriul său buget, a trimis sute de colete cu mii de cărți în toate părțile. Spera ca prin cartea care se răspândește în mase să promoveze cultura, bunul simț, omenia, credința și spiritul patriotic. Mare speranță avea în tinerele generații și nu mică îi era bucuria când știa că poate face bucurie unor copii. În acest sens a dăruit mii de exemplare din revistele numeroase și cărțile de povești, pe care le edita Doamna Mariana Brăescu. Am primit la Malovăț multe colete cu aceste frumoase reviste. Toți copiii care au venit la biserică mai mulți ani au primit în dar câte o revistă de la **Artur Silvestri** și de la Doamna Mariana Brăescu. Acestea erau citite și de mamele și bunicile copiilor, fiindcă ele conțineau rețete culinare și sfaturi practice foarte necesare oricărui gospodar. Ba chiar și câteva enoriașe din parohia mea au participat la concursurile organizate de către redacția revistelor respective și au câștigat premii în bani. În felul acesta, **Artur Silvestri** a fost prezent în parohia noastră mulți ani, deși nu ne onorase niciodată cu prezența fizică. Este prezent si azi și va fi atâta vreme cât voi sluji la Sfântul Altar Sfânta Li-*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 297

turghie, fiindcă i-am înscris numele în pomelnicul familiei mele, alături de părinți, bunici, rude…

Pr. dr. Alexandru Stănciulescu-Bârda

🕮 Biblioteca parohială a Parohiei Române Ortodoxe din Cig, jud. Satu-Mare

Către ***Asociația*** **Biblioteci pentru sate**

…După ce am aflat adresa ***Asociației*** **Biblioteci pentru sate***, cu foarte mare încredere m-am adresat Domniilor Voastre, celor care încercați să dăruiți „apa cea vie", cartea cea folositoare tuturor.*

M-am bucurat nespus de mult să aflu că sunteți alături de oamenii simpli dar cu suflet mare, că doriți să faceți ceva pentru ei, dăruind ***lumină din lumina cărților****. Poate în felul acesta vom putea opri distrugerea a ceea ce are satul nostru românesc mai frumos, limba, cântecul, portul, obiceiurile sale din care s-a născut cultura.*

Vă mulțumesc din suflet pentru cărțile pe care mi le-ați trimis, cărți care ne-au umplut sufletul de bucurie. Cărțile au locul lor de cinste în biblioteca noastră, unele fiind distribuite celor mici și altele celor mari.

Am fost impresionat până la lacrimi când am aflat trista veste că cel ce conducea Asociația, Artur Silvestri, nu mai e printre noi*. Regret o asemenea pierdere, de aceea spun: „și acum ochii mei vor fi deschiși și urechile mele vor fi cu luare aminte la rugăciunea ce se va face pentru el".*

Cu îmbrățișări duhovnicești,

Părintele Ioan din Ardeal

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 298

Artur Silvestri: Noi trebuie să ne obișnuim să facem binele sub orice formă[12]

- Fragmente -

Cum să nu le dai cărți?
Este ca și cum le-ai da pâine!

Artur Silvestri

Reporter*: Cred că o activitate așteptată era și cea filantropică de natură culturală, pe care ați inițiat-o începând cu 2004 și ați intensificat-o.*

Artur Silvestri*: Am intensificat-o într-o anumită măsură, cât s-a putut. Uneori, până dincolo de puterile câtorva oameni, câți lucrează acum alături de mine în această „slujire voluntară".*

Reporter*: Donând mii de cărți la biblioteci județene, comunale, mânăstirești. De ce ați făcut asta ?*

Artur Silvestri*: Dacă aș răspunde simplificat, aș spune că aceasta este atitudinea firească a oricărui intelectual român.*

[12] Interviu realizat de Anca Bărbulescu în octombrie 2005 și publicat în vol. *„Nu suntem singuri",* Editura Carpathia Press, București, 2006, pag. 49 și urm.

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 299

Eu sunt scriitor și faptul însuși că literatura în limba mea trebuie să stăruie și să se propage pretutindeni – și mai cu seamă în stratul sănătos, aflat încă în afara viiturilor – însemnează însăși nădejdea de a exista și în viitor.

Dar, pe lângă acestea, cu mine s-a întâmplat un proces de clarificare curios: eu am stat aproape zece ani într-o retragere voluntară din viața publică. Mi-am impus să stau deoparte, să mă ocup de altele și să încerc să înțeleg lumea ce mă înconjura, cu aparența ei convulsivă.

Reporter*: A fost un declic, sau, pur și simplu, o atitudine?*

Artur Silvestri*: Poate că a fost o potrivire, pentru că nimic nu e întâmplător.*

Dar, mai apoi, la un moment dat, într-un moment de răscruce al vieții mele despre care mi-e foarte greu să vorbesc, a intervenit ceva, ca o chemare către o misiune; ea se desfășoară pentru că trebuie să se desfășoare și sunt fapte pe care le duc până la capăt tocmai pentru că trebuie să le duc până la capăt.

Eu nu aș spune filantropie, deși este o noțiune ce se întrebuințează. Eu aș spune altceva și anume că ***noi trebuie să ne obișnuim să facem binele sub orice formă. Și să fim aducători de pace****, nu de dezbinare. Dezbinarea vine de la diavol.*

Reporter*: Atunci aș putea să spun că Binele e foarte mult prezent în viața dvs., mai ales în anul 2005.*

Artur Silvestri*: Dumneavoastră ați spus-o, nu eu. Dar de aceasta cred că avem nevoie:* ***în fiecare zi, să facem orice fel de bine, cât de mărunt ni se pare că este.***

Reporter*: Binele este și faptul că ați făcut* ***Asociația*** **Biblioteci pentru sate***.*

cap IV ABS integral:Layout 1 20.11.2009 17:20 Page 300

Artur Silvestri*: Ideea însăși de asociație are într-însa ceva religios.* ***Asociație*** *înseamnă o strângere-de-oameni-împreună ca să facă oricât vor putea pentru alți oameni, aproape toți necunoscuți.*

Reporter*: Dar această strângere de oameni împreună înseamnă și o strângere de volume pe care le donați.*

Artur Silvestri*: Da, înseamnă multe volume, să știți.*

Reporter*: Chiar peste 150.000 de publicații.*

Artur Silvestri*: Peste două sute și ceva de mii sunt în momentul acesta. Și am donat peste 20.000 de cărți.*

Reporter*: Donate la bibliotecile județene, sătești, parohiale, mânăstirești.*

Artur Silvestri*: Da, în toate părțile. Am dăruit cărți la peste 350 de biblioteci comunale și școlare și de parohie, în toată țara, dar mai ales în regiunile cele mai sărace, unde cartea este așteptată ca mirodeniile în Evul Mediu.*

Reporter*: Este o satisfacție mare?*

Artur Silvestri*: Este mai mult decât satisfacție, căci nici nu vă închipuiți ce sentiment uimitor prin complexitate capeți în acest fel. Întâi de toate, vezi cum e România: o vezi și te emoționezi. Cum să nu mă emoționez când citesc o scrisoare de la o profesoară de engleză, dintr-un sat de lângă Tg. Mureș, care-mi spune cum vin copiii la ea acasă, să citească din cărțile ei. Cum să nu le dai cărți? Este ca și cum le dai pâine.*

Iată ce însemnau donațiile de cărți pentru Artur Silvestri: emoție, bucuria împlinirii Faptei bune și încredere în viitorul României tainice.

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 20.11.2009 17:23 Page 301

CAPITOLUL V

SPRIJIN PENTRU DONAȚII CULTURALE

Această Românie Tainică
lucrează și în cele din urmă va birui.

Artur Silvestri

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 20.11.2009 17:23 Page 302

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 303

Colecția Bucur Chiriac
O donație în „oglinzi paralele“

Artur Silvestri era foarte bucuros când descoperea, sub zgura vremurilor urâte, oameni frumoși sufletește, oameni generoși, talentați, sensibili.

Generozitatea, hărnicia, cumpătarea, credința curată a oamenilor obișnuiți, nu a elitelor și vedetelor, erau pentru el semne ale existenței și persistenței României Tainice în istorie, în pofida vremurilor tulburi și vrăjmașe, ceea ce îl umplea de speranța că nu e totul pierdut și avem încă speranța unui viitor ca popor, ca neam.

Astfel de semne ale României Tainice erau donațiile culturale și de aceea se oferea să ajute la îndeplinirea lor. În România totul este dificil din momentul în care ai de-a face cu o instituție de stat și cu proceduri birocratice, chiar pentru a da, a dona ceva. De aceea, familia Marieta și Bucur Chiriac a avut nevoie de competența și sprijinul lui Artur Silvestri pentru a reuși să-și doneze colecția de artă, în condiții corecte Bibliotecii Județene „Vasile Voiculescu“ din Buzău.

O donație reflectată apoi, în scris, atât de Artur Silvestri cât și de Bucur Chiriac, de fiecare în felul său, dar onest... În „oglinzi paralele“.

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 304

Artur Silvestri

O parte din România Tainică

- Fragmente-

Contrar a ceea ce se crede, ***România Tainică*** *este incalculabil mai demnă de a fi ținută minte și mai bogată prin atitudini, gesturi și chipuri exemplare decât „Românііle de suprafață“ și decât „țara simplificată“, născocită pentru vitrină și pentru creația de realități fictive ale „jucăriei circulare“ ce năucește mulțimile și le împinge în haosul fără viitor.*

Ocazia acestei cărți este o danie, de fapt o „Colecție de artă românească“ adunată de proprietari în mai bine de cincizeci de ani printr-o impresionantă stăruință, prin nenumărate privațiuni și rețineri care, toate, au însemnat supunerea la un scop superior și la o idee înaltă ce se înțelege rar și se prețuiește și mai rar. Ea este, deopotrivă, istoria unui vis: căci donatorii de azi au nădăjduit întotdeauna că vor apuca ziua când rodul eforturilor se va traduce într-un dar către locul de unde se trag și pentru cei care, în vii-

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 305

tor, ar putea să le pomenească „numele bun“ și să-l facă, așa cum și merită, de neuitat.

Povestea acestei danii va trebui spusă odată în amănuntele vieților exemplare ce ne sunt trebuincioase ca model și cu mai multă materie decât micul compendiu încercat aici. Căci, la drept vorbind, Marieta și Bucur Chiriac sunt doi oameni obișnuiți, ce ne sunt contemporani. El a fost muzeograf, apoi funcționar de editură și de minister, a scris cărți de poezii și de călătorie; ea a fost profesoară. Și-au pierdut fiica în tinerețe și această tragedie cumplită i-a pecetluit pentru toată viața. Au avut „casa deschisă“ ani de zile, primind întotdeauna pictori, scriitori, lume culturală diversă, o mică utopie de București de altădată pe care am înfățișat-o, atât cât m-am priceput, în Tablou imaginar de familie, unul din volumele din ***Memoria ca un concert baroc****. Acum sunt bătrâni și bolnavi. Îi cunoscusem odinioară dar ani la rândul nu i-am mai întâlnit, în vremea când eu mă retrăsesem cu totul din realitatea cotidiană; până când mi-au deschis ușa ca să îmi ceară să îi ajut să nu fie zvârliți în stradă de către noii stăpâni.*

Era, cred, prin anul 2002, când isteria redobândirilor (de fapt o uriașă afacere controlată de aripa economică a Marii Cârdășii românești) începuse să-și arate cele dintâi urmări catastrofale. Casa unde locuiau de zeci de ani – și unde se adăpostea colecția strânsă cu sacrificii și adeseori chiar și cu prețul pâinii luate de la gură – era așezată pe strada Povernei, aproape de Piața Romană, la câteva străzi de clădirea unde locuim; o zăream uneori seara când ieșeam împreună cu Mariana Brăescu să luăm

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 306

aer, după zilele nesfârșite și grele de trudă neimaginabilă, înhămați la jug ca să câștigăm bani și să rămânem liberi și răzeși.

Povestea lor era dramatică prin efect, însă de tot obișnuită pentru mine care știam cu precizie cum se împroprietăresc grupurile de gangsteri cu gulere albe în climatul de jaf dezlănțuit al zilei de azi: îi terorizau niște redobânditori care, după ce îi chemaseră în judecată și câștigaseră după tipic, îi anunțaseră recent că nu îi mai pot păsui și că trebuie să plece oriunde vor vedea cu ochii. Nu lipseau, bineînțeles, amenințările prea puțin voalate și nici incursiunile de țigani spărgători, tocmiți în scopul descurajării. Devenise, deci, evident că nu se mai putea face nimic decât să se obțină cât se putea mai mult – nu numai îngăduință – de la jefuitori și să se ajungă la o învoială. I-am sfătuit să îi convoace la o ședință de tratative și așa au făcut, sosind și eu acolo, la câteva minute după ei. Când au văzut cu cine au de-a face, redobânditorii și-au dat seama că o să trebuiască să vâre adânc mâna în buzunar și, după câteva propuneri inacceptabile, au hotărât să plătească o sumă de răscumpărare impresionantă pentru imobiliarul de atunci; în acest fel, am putut să-i îndrum să-și cumpere un apartament lângă Parcul Kiseleff și să rămână și cu o sumă folositoare la nevoie.

Atunci am aflat și ceea ce îi chinuia tot atât de mult ca și acest episod: de câțiva ani, încercau să doneze colecția lor de artă (o comoară ce cuprindea peste 250 de picturi splendide, nume mari, sute de desene și grafică având aceeași însemnătate, sculp-

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 307

turi, icoane pe lemn și pe sticlă, măști, ceramică foarte diversă, mobilier vechi, țărănesc etc.) către Orașul Buzău ori către Episcopia Buzăului. Încercaseră și la Muzeul din Ploiești, unde Bucur Chiriac fusese angajat cu mulți ani în urmă, însă fără nici un rezultat pozitiv: pretutindeni răspunsul se traducea printr-o ridicare din umeri ori, în rare cazuri, în promisiuni vagi de unde nu se alegea decât praful.

Cel mai mult îi amărâse nepăsarea buzoienilor, unde el ar fi vrut, totuși, să lase ceea ce a adunat, căci se născuse acolo, într-un cartier sărac, și se gândea că spiritului Locului îi este dator și atunci când nu va mai fi pe Pământ. ***Stăruințele au continuat și anul trecut, pe la mijlocul verii, am izbutit să ajungem la o înțelegere cu Primăria (condusă acum de un bărbat cu minte clară, de fapt un gospodar) și mecanismele de donație, acceptate în sfârșit, s-au pus în mișcare. Spun mecanisme fiindcă procedurile sunt laborioase și s-au întins pe multe luni, abia încheindu-se acum, când darul e făcut, piesele sunt pregătite să se expună în Muzeu și mai rămâne doar contractul în formă autentică de semnat, o simplă formalitate ce se va face curând. Pe acesta l-am redactat eu și am avut grijă să existe clauze sângeroase de revocare a donației,*** *căci am experiența sinistră a Colecției Dimitrie Ghiață, care, conservată pe loc până în '90, astăzi este practic dispărută acum, iar clădirea – donată odată cu colecția stă goală și nelocuită pe o stradă în Cartierul Cotroceni până când i se vor șterge urmele cu totul prin vânzarea clădirii și evaporarea definitivă a tablourilor, astăzi în mod formal doar strămutate. Am rămas stupefiat aflând*

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 308

despre acest episod atunci când nepoata pictorului (scriitoarea Wanda Ostap, soția lui Francis Dessart, de la Bruxelles, autorul Reconquistei și al cărții despre Gandhi, editată de mine nu prea demult) mi-a arătat situația și dosarul de presă (masiv, însă inutil) și am recitit împreună contractul încheiat neglijent în 1962, și lipsit cu totul de orice capacitate de recuzare, ceea ce o face să aibă mâinile legate și pe ea și pe orice alt posibil intervenient, indiferent cine ar putea fi acesta; urmaș, autoritate ori cetățeni revoltați de nepăsarea sau atitudinea prădalnică a Statului iresponsabil.

Tulburător în cazul Marietei și al lui Bucur Chiriac, doi oameni de o bunătate uimitoare, mai este încă un fapt: ei și-au păstrat pentru ei, și, poate, pentru zile negre, doar câteva tablouri de care nu se pot despărți; și câteva cărți. Restul a fost dăruit; o avere.[1]

17 noiembrie 2006, Sfântul Grigore Taumaturgul și Cuviosul Lazăr Zugravul

[1] **Artur Silvestri**, O parte din România Tainică, în vol. „**Danie**“, „**loc**“ și „**bună-voire**“ - *Cuvinte de folos și gânduri la un dar de preț din ziua de azi* adunate și rânduite de Artur Silvestri - Editura INTERMUNDUS, București, 2006, p 5

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 309

Bucur Chiriac

Mărturisire de suflet

- fragmente-

*Pentru mulți dintre prietenii lui **Artur Silvestri**, pe care i-a iubit pătimaș, le-a înțeles durerile și suferințele, ca nimeni altul, am fost și eu, un copil, care a văzut în el un sfătuitor și un duhovnic, care a vegheat și a vibrat pentru împlinirea unor destine ale vieții noastre atât de chinuitoare și am fost loviți de brumele și zăpezile care ne-au înăbușit nu o dată sufletele și am devenit sclavii unei societăți strâmbe și nedrepte.*

***Artur Silvestri** a fost un mare vizionar, un cercetător erudit, un filozof, care s-a adaptat la izvoarele nesecate ale românismului, cu o pasiune și o dăruire de neegalat. El a scotocit cu pasiune, acribie și competență cotloanele cele mai adevărate și sigure ale existenței noastre, a fost un promotor al religiei, al arheologiei, al artei și literaturii, acoperind cu pasiunea sa de cercetător, toate aspectele existenței noastre, în acest spațiu mioritic, hărăzit nouă de Dumnezeu.*

După întoarcerea din străinătate, după pensionarea mea în 1995, aflând că bunul meu amic, prosperul

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 310

om de afaceri, Artur Silvestri, după mai multe tăceri și ezitări, după retragerea lui de la Luceafărul, mi-am făcut curaj, într-o zi de iunie 1996, am deschis poarta metalică a imobilului ce avea curtea plină de ghivece cu flori și multă verdeață și am bătut sfios la ușa biroului lui Artur Silvestri. Am început să-i povestesc necazurile prin care am trecut în ultimii 5-6 ani și mai ales că trebuie să eliberez urgent casa de pe Povernei, retrocedată în stil mafiot de justiție unei așa zise moștenitoare, cu toate că eu eram acum proprietar cu acte în regulă.

Ajunsesem disperați fiindcă ni se pusese în vedere să părăsim casa în termen de 15 zile. Ne-am consultat cu Artur, îngerul nostru păzitor, care s-a alertat, a venit la noi acasă, a mai privit odată colecția de peste 250 de lucrări de pictură, sculptură, ceramică, mobilier, icoane pe sticlă, artă populară valoroasă și când a văzut și curtea vraiște, Artur a sărit în sus spunându-ne: „În aceste condiții nu se poate trăi, trebuie imediat să acționăm, noi, eu și cu soția, cu firma noastră imobiliară să luăm o hotărâre imediată. Vom solicita colaboratorilor noștri să caute în tot Bucureștiul o casă adecvată și singuri în curte, pe care s-o transformăm în Casă memorială, undeva în zona centrală, la parter." A plecat de la noi, cu sufletul înnegurat, necrezând că în zilele noastre se mai pot face asemenea abuzuri criminale.

Chiar în aceeași zi, am mers să găsim o rezolvare. M-a sfătuit să primesc cei 35000 de dolari despăgubire cu gândul să găsim o altă locuință. Cu mașina lui am căutat în tot Bucureștiul, dar nu am găsit mai nimic. Atunci a venit cu o ideie salvatoare: „Dragă Chiriță,

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 311

apelăm tot la concetățenii tăi, la Buzău, orașul tău natal. O asemenea colecție ca a voastră, trebuie să găsească un loc corespunzător acolo în urbea ta natală."

Am început demersurile la Buzău. Mi s-au propus fel de fel de rezolvări și mai multe locuri unde am mers singur sau cu Artur. Mai mulți oameni de bine și care au înțeles care este importanța unei asemenea donații, în frunte cu directorul Bibliotecii Județene Vasile Voiculescu, ocazie unică de îmbogățirea patrimoniului cultural buzoian, m-au sprijinit... Astfel s-a ajuns la Muzeul Județean unde în final ni s-a oferit o singură sală încăpătoare, de 150 mp, nu două săli, cum fusese vorba la început.

Am fost nevoiți să acceptăm și cu microbuzul pus la dispoziție de Artur am adus exponatele la Buzău. Artur Silvestri, a venit la Buzău, în două rânduri, special să ducă tratativele cu reprezentanții Primăriei propunând un contract de donație, acceptat de ambele părți. Pe 15 decembrie 2006, a avut loc deschiderea oficială a colecției, un adevărat eveniment cultural, în prezența reprezentanților instituțiilor locale și a unui public de peste 400 persoane... De la București pe lângă artizanul acestui eveniment, Artur Silvestri, au venit Vasile Parizescu, președintele colecționarilor de artă din România, artiști plastici etc.

Evenimentul a fost un adevărat regal, unic, iar ***Artur Silvestri prin cuvântul său a fost magistral și îndelung aplaudat. I-am rămas pentru totdeauna recunoscători.***

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 20.11.2009 17:23 Page 312

Bibliotecii poetului Gh. Tomozei i-a găsit adăpost la Domnești-Argeș.

Artur Silvestri a insuflat ideea, a „dat sfoară în țară“ pe internet pentru a găsi locația, a asistat semnarea actelor de donație. Iată mesajul lui:

From: Artur Silvestri
<artur.silvestri.contacte @gmail.com>
Subject: o propunere
Date: Tuesday, February 19, 2008, 8:55 PM

Trimit aceasta scrisoare circulară către oameni care pot face o propunere, pot aduce o soluție sau chiar pot ajuta.

Dna Cleopatra Lorințiu, scriitoare de seamă, văduva lui Gheorghe Tomozei, dorește să facă o donație de 1200 – 1500 cărți din biblioteca rămasă după dispariția poetului, constituind „Fondul de carte Gheorghe Tomozei“, căruia i se vor adăuga pe parcurs și alte cărți dar și unele documente. Fiind o apropiată a Marianei Brăescu, mi-a cerut să îi recomand un „loc“ unde donația să fie și utilă și bine primită, adică să ajute la ceva. Ce ar fi de dorit, ca și biblioteca unde se donează cărțile să primească numele scriitorului.

M-am gândit că putem găsi o gazdă bună pentru

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 313

acest gen de binefacere iar gândul acesta vi-l împărtășesc; sunt gata să particip și eu, pe cât pot, ca să se realizeze cu bine o așezare favorabilă pentru aceste cărți și aceste documente.

Când puteți - și dacă doriți - aș ruga să-mi dați un semn.

Dr. Artur Silvestri
www.artur-silvestri.com

Cleopatra Lorințiu

Seară de octombrie

Când Artur Silvestri mi-a vorbit întâia oară despre preocuparea sa de a ajuta dezvoltarea bibliotecilor sătești, am avut străfulgerarea de gând de a face o bibliotecă într-un sat care să poarte numele poetului Gheorghe Tomozei. Mărturisesc că eram la capătul unor încercări eșuate deja și foarte demoralizatoare de a consolida memoria acestuia în zona lui de obârșie, anume Argeș.

Mă preocupa orașul Pitești unde fusese redactor șef la revista de cultură Argeș sau chiar Câmpulung Muscel care îi fusese atât de drag și unde își încropise un minuscul loc pentru scris, o cameră doldora de cărți și zece metri de grădină, devastată de altfel de vacile și oile vecinilor.

Artur Silvestri a început să pună întrebări în dreapta și în stânga, a transmis o circulară prin rețeaua Asociației pentru Patrimoniu explicând intenția mea

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 314

de a crea o bibliotecă sătească, în stare să păstreze semnele poetului și care să îi poarte numele.

O parte din mesajele care s-au purtat pe această temă chiar le-am inserat în cartea pe care i-am dedicat-o[2], pentru că ele ilustrează nu doar buna intenție dar și tenacitatea, capacitatea de a insista și de a nu dezarma în fața mentalității generale, delăsătoare aș zice, cum el însuși remarca.

Într-un moment în care instituțiile statului se evidențiază prin absenteism și lipsă de proiect, Artur Silvestri demonstra ce înseamnă responsabilitate și deopotrivă asumare.

Până la urmă, cei aleși au fost inimoșii profesori de la Fundația «Pietrele Doamnei» din satul argeșean Domnești, Ion C. Hiru și George Baciu, așa că o parte din cărțile poetului dar și rafturile care i-au fost aproape o viață întreagă au luat drumul Argeșului, în sfârșit.

Artur Silvestri a insistat ca actul (simbolic) de donație să fie semnat chiar la sediul Asociației sale, și asta s-a petrecut într-o seară de octombrie. În aceeași noapte el mi-a trimis prin internet cele câteva fotografii făcute, fotografii cumva grăbite, în care noi toți suntem așezați în picioare, lângă ușă, căci toți aveam ceva de făcut în acea seară.

O, cum aș fi putut să îmi închipui că avea să fie ultima noastră întâlnire…

[2] **Cleopatra Lorințiu, Artur Silvestri. Vocația Căii Singuratice, EDITURA CARPATHIA, 2009**

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 315

Sponsorizări pentru publicații și evenimente culturale

Din discreție, modestie, sau dintr-un precept moral creștin, *când faci bine, să nu te lauzi*, Artur Silvestri nu spunea ce ajutoare bănești acorda unor confrați sau altor persoane aflate în nevoie, nici cum ajuta material, diverse publicații sau evenimente culturale. Astfel, e foarte onorant pentru el să primim acum, postum, semnale de recunoaștere de la unele persoane care au primit astfel de sprijin, în scop umanitar sau cultural, de la Artur Silvestri.

• Iată, de exemplu, o scrisoare surprinzătoare, primită de d-na Mariana Brăescu Silvestri de departe, în aprilie 2009, care vorbește despre sponsorizarea de către Artur Silvestri a unui concurs al Uniunii Internaționale a Femeilor, din Atlanta.

Stimata mea Doamna Mariana Brăescu Silvestri
Cristos a Înviat!

Aceste rânduri vin târziu deși în gând și in inimă le-am purtat de când dintre noi s-a dus regretatul maestru Artur Silvestri.

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 316

Cuvintele sunt greu de scris în astfel de circumstanțe pe care le simțim nedrepte și greu de cuprins în minte și inimă. Vă rog să le acceptați ca pe firave flori pentru tristețea familiei la neașteptata pierdere.

Sunt Smaranda CAZAN-LIVESCU, professor, trăind în diaspora din 1987, fondator și Președinte al Uniunii Internaționale a Femeilor Române, UNIFERO, Inc.

Am avut onoarea să primesc din partea domnului Profesor Artur Silvestri și a Asociației pentru Patrimoniul Românesc, trei premii în bani pentru copiii care au câștigat locurile de frunte în competiția artistică dedicate Mamei, din cadrul Conferinței 2008 de la Vatra Dornei.

Tot pentru acel eveniment, cu bucurie am beneficiat si de cărți deosebite elaborate de dumneavoastră și de domnul Artur Silvestri.

În București am fost onorată să pot sta de vorbă cu maestrul Silvestri vreme de două ore și mai bine despre întâmplările lumii și neîntâmplatele ei. Un univers omenesc deosebit care m-a marcat pentru totdeauna prin deschiderea spre înțelegere și ajutor către semeni. În acele momente am fost încurajată să pregătesc volumul de poezie pe care altfel nu aș fi avut curajul să îl fac vizibil. Am trimis câteva poeme. Apoi … a rămas un vis.

Cu deosebite sentimente,
Prof. Smaranda CAZAN-LIVESCU
www.unifero.org

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 317

Fondurile Documentare și Memorialistice - soluții inițiate de Artur Silvestri pentru apărarea Patrimoniului cultural

Artur Silvestri avea o durere efectivă văzând, de multe ori, risipa și distrugerea unor valoroase documente istorice cu valoare memorialistică, manuscrise cu valoare literară, etc., din nepăsarea și indiferența moștenitorilor, sau din insuficienta informare asupra valorii lor, cazuri adăugate la cele de forță majoră care au distrus atât de mult în România.

Crearea Fondurilor Documentare și a Fondurilor Naționale pentru Memorialistica Literară era anunțată în publicația Analize și Fapte astfel:

● **Inițiativa creării unor Fonduri Documentare în cadrul Bibliotecilor Județene** – a fost luată, în cadrul ARP, de dl. Profesor Artur Silvestri care a propus constituirea unor „fonduri“ cu acest obiectiv către mai multe biblioteci aflate în orașele reședințe de judet. Cel dintâi **Fond Documentar Artur Silvestri** s-a constituit în anul 2005 la Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu“ din Giurgiu și cuprinde o donație de aproape 500 de manuscrise ale unor scriitori români moderni, dintre care cele mai valoroase piese sunt cele

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 318

ce conțin texte edite și inedite de Marin Preda, Nichita Stănescu, Ion Lăncrănjan, Paul Anghel etc. (aflate anterior în proprietatea d-lui Prof. Artur Silvestri)[3]

● „Fondul Național pentru Memorialistică Literară“

Crearea „Fondului Național pentru Memorialistică Literară“ se datorează întâlnirii de concepții și voințe a inițiatorului acestuia (dl. Prof. Artur Silvestri) și administratorului și deținătorului acestui Fond, Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu“ din Giurgiu, prin Directorul acesteia, poetul, scriitorul și promotorul cultural care este Ion Gaghii. Constituirea Fondului a pornit de la o idee anunțată public cu mai mult timp înainte. Motivul principal al amânării a fost schimbarea concepției inițiale și, implicit, îmbogățirea acestuia. Astfel s-a ajuns de la ideea ca în cuprinsul Fondului să fie admise numai manuscrise memorialistice ale scriitorilor români contemporani la ideea integratoare ca acesta să cuprindă nu numai manuscrise ci și cărți de memorialistică apărute astăzi și ieri, dar, în același timp, și „memorii“ de orice întindere ale unor oameni obișnuiți. Modificarea de concepție face astfel ca orice studiu sistematic al „fenomenului memorialistic“ să nu fie posibil fără o consultare a „documentarului“ aflat în Biblioteca Județeană din Giurgiu.

[3] Publicația Analize și fapte **www.analize-si-fapte.com**

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 319

● **Scrisoarea dlui director Ion Gaghii către Asociația Română pentru Patrimoniu este o mărturie, care completează actul de donație a lui Artur Silvestri**

Marele cărturar Artur Silvestri a intenționat să înființeze aici, la Giurgiu, în cadrul Bibliotecii Județene „I. A. Bassarabescu", două arhive originale:

– Fondul documentar „Artur Silvestri"

– Fondul Național de Memorialistică Literară.

*Din păcate, timpul nu a mai avut răbdare și aceste proiecte s-au năruit instantaneu. Deținem, însă, din Fondul documentar „**Artur Silvestri**", volumul I, integral. Alăturat, vă trimitem o copie a Actului de donație.*

Uriașă este, însă, corespondența lui Artur Silvestri cu subsemnatul, pe numeroase teme de maxim interes, aceasta fiind publicată în săptămânalul „Cuvântul liber" și revista „Libris". Ea singură ar putea constitui un volum consistent pe care, dacă mă va ajuta Dumnezeu, îl voi publica până la finele acestui an. ..

Sunt sute de pagini vii, trepidante, pline de înțelepciune și spirit novator.

Studierea lor cere răbdare și timp. Mult timp. Avem, de asemenea, zeci de imagini cu Artur Silvestri, zeci de articole ale sale și imagini semnificative de la festivitățile dedicate decernării premiilor ARP.

Cu prietenie,
Ion Gaghii

cap V Sprijin ptr donatii:Layout 1 26.11.2009 17:23 Page 320

ARTUR SILVESTRI, Ph. D.

• Professeur-visiteur U.F.I. Bruxelles - gestion immobilière/expertise patrimoniale pour U.E.
• Docteur es sciences appliquées - Université Francophone Internationale (U.F.I. Bruxelles)
• Ph. D. University of Madras - India
• Doctor en Historia H.C. - Institut d'estudis historics medievals de Catalunya – Barcelona

Președinte - UNIUNEA PATRONALĂ IMOBILIARĂ DIN ROMÂNIA • Expert Consultant - I.A.E.W.P. & AUPAC pentru ROMÂNIA
Director General - CASA GROUP OF COMPANIES • S.G.A. ROMÂNIA - INSTITUTUL DE CONSULTAN•Ă IMOBILIARĂ • CARPATHIA PRESS & PRODUCTION • Președinte - ASOCIA•IA ROMÂNĂ PENTRU PATRIMONIU

ACT DE DONAȚIE

Subsemnatul Artur-Gabriel Silvestri, Ph. D., cetățean român, domiciliat în București, str. Ciprian Porumbescu nr. 8, donez către Biblioteca Județeană Giurgiu, reprezentată, ca beneficiar al donației, de Dl. Ion Gaghii, în calitate de director, manuscrisele specificate în anexa prezentului document care vor forma acum – și vor fi completate periodic în viitor –

FONDUL DOCUMENTAR „ARTUR SILVESTRI".

Manuscrisele donate acum și altădată sunt, cu precădere, inedite și vor sluji documentării studioșilor, completând proprietatea Bibliotecii care le primește astăzi cu obligația de a nu le înstrăina, de a nu le distruge și de a nu le risipi.

Fie ca acest modest dar să fie model și pentru alții și să ajute să ne întărim în ființa noastră națională, învățând de la cei ce au fost înaintea noastră în Lume.

Așa să-mi ajute Dumnezeu!

23.04.2005

Am primit, cu recunoștință, donația
Biblioteca Județeană Giurgiu
Director ION GAGHII

Donator
Artur-Gabriel Silvestri

Adresa Poștală: Str. Ciprian Porumbescu nr. 8, sector 1, Bucuresti, cod 010652
Tel GSM: 0744/386.846; tel./fax 021/317.01.14; e-mail: silvestri@k.ro;
e-mail: artur.silvestri@casaluximobiliare.ro

Momente de la decernarea premiilor ARP

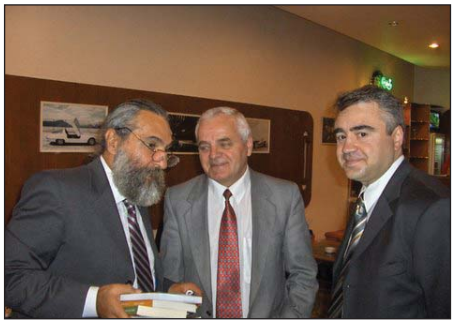

Artur Silvestri. Aurel Sasu, critic și istoric literar și Lucian Hetco, scriitor, editor revista Agero, Germania

Artur Silvestri și poetul Grigore Mărășanu

Artur Silvestri înmânând premiul cineastului Ioan Grigorescu

P.S. Episcop Vincențiu Ploieșteanu, Mariana Brăescu și Artur Silvestri

Artur Silvestri și Sabin Bodea, poet, director al revistei "Viața de pretutindeni", Arad

Artur Silvestri împreună cu scriitorul Andrei Vartic

Artur Silvestri cu dir. muzeului Astra Sibiu, Corneliu Bucur

Artur Silvestri împrreună cu Ilie Purcaru, poet, publicist

Artur Silvestri împreună cu Ion Rotaru, critic și istoric literar

Artur Silvestri împreună cu Pr. dr. Alexandru Stănciulescu Bârda, scriitor, editor, Malovăț-Mehedinți

Artur Silvestri împreună cu Ioan Opriș, specialist în muzeografie

Artur Silvestri împreună cu Ion Ghinoiu, etnolog, București

Artur Silvestri împreună cu Dan Zamfirescu,
teolog, bizantinolog, editor

Gabriel Strempel, istoric, filolog, bibliograf, membru de onoare al Academiei Române

Artur Silvestri împreună cu Ion Hangiu, istoric literar

Artur Silvestri împreună cu Adrian Dinu Rachieru, sociolog, prof. univ.,Timișoara

Artur Silvestri împreună cu Bucur Chiriac, scriitor, colecționar de artă

Artur Silvestri împreună cu Pavel Panduru, istoric, promotor cultural și cercetător al istoriei locale, editor, Prigor, Caraș-Severin

Artur Silvestri împreună cu poetul Radu Cârneci

Ion Gaghii, directorul Bibliotecii Județene „I. Basarabescu”, directorul publicației „Cuvântul liber”, Giurgiu

Artur Silvestri împreună cu Ilie Rad,
istoric literar, editor, Cluj-Napoca

Artur Silvestri împreună cu Prof. Ion Sandu, cercetător, inventator, autor a numeroase lucrări științifice, monografii, Iași

Artur Silvestri împreună cu Julia Maria Cristea, scriitoare, Viena

Poetul basarabean Grigore Vieru și Andrei Vartic, scriitor, publicist, cercetător

Artur Silvestri împreună cu scriitorul Nicolae Dragoș

Artur Silvestri împreună cu Nicolae Georgescu, scriitor,
cercetător, reputat eminescolog

Artur Silvestri împreună cu istoricul dacolog Gheorghe Iscru

Artur Silvestri împreună cu Mihai Ungheanu, personalitate importantă a istoriei noastre literare, fost parlamentar

Artur Silvestri împreună cu scriitorul Miron Țic, Hunedoara

Artur Silvestri împreună cu Virgiliu Radulian, prof. univ.

Artur Silvestri împreună cu Alex Andru Oproescu, cercetător si istoric literar, Buzău

Artur Silvestri împreună cu Dumitru Vatamaniuc, critic și istoric literar, membru de onoare al Academiei Române

Theodor Codreanu, scriitor, eseist, critic literar, Huși, Andrei Vartic, Nicolae Dabija și Lucia Olaru Nenati, poetă, prozatoare, eminescolog

Artur Silvestri împreună cu Teodor Vârgolici, istoric literar

ARTUR SILVESTRI - OPERA TIPĂRITĂ

I. PROZA

1. **Artur Silvestri** – ***APOCALYPSIS CUM FIGURIS – Șapte nuvele fantastice și un epilog*** – Editia I - Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2003

Ediția a II-a – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

2. **Artur Silvestri** – ***„Perpetuum mobile“ – Piese improvizate pentru violoncel și oboi*** – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

II. ISTORIA CULTURII, ESEISTICĂ

1. **Artur Silvestri** – ***Arheologia unei ore*** – 1886, de Sfinții Voievozi • Eminescu la Mânăstirea Neamț – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2003

2. **Artur Silvestri** – ***Modele și exemple*** – Un *cărturar al religionarului*: Nicolae C.

3. **Artur Silvestri** – ***Misterul fructului*** – O fabulă despre *soarta manuscriselor pierdute* – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2004 (Însemnări despre literatura basarabeană de George Baldovin-pseudonim)

4. **Artur Silvestri** – ***RADIOGRAFIA „SPIRITULUI CREOL“– Cazul Miron Radu Paraschivescu*** – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2004

5. **Artur Silvestri** – ***Arhetipul călugărilor sciți – Eseuri despre „Bizanțul paralel“*** – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

6. **Artur Silvestri** – ***Regula chiliei luminate*** – Gânduri răzlețe despre Mitropolitul Tit Simedrea – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

7. **Artur Silvestri** – ***Fabula căii singuratice*** – Elemente de *istorie culturală apocrifă* – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

8. **Artur Silvestri** – ***Intermundii*** – Vise despre forme și culori – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

9. **Artur Silvestri** – ***MODELUL " OMULUI MARE"*** – Zece *Convorbiri de amurg* cu Antonie Plămădeală urmate de *Douăzeci și opt de scrisori de altădată* – Ediția I: Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

Ediția a-II-a revizuită și adăugită Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2008

10. **Artur Silvestri** – ***REVOLTA „FONDULUI NECONSUMAT" – cazul Zaharia Stancu***, Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

11. **Artur Silvestri** – ***Semne și peceți – Șapte lecții despre „originism"*** – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

12. **Artur Silvestri** – ***Vremea seniorilor*** – vol. I. Scrisori de altădată de la ierarhi și cărturari bisericești – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

13. **Artur Silvestri** – ***Memoria ca un concert baroc*** – vol. I. Povestiri reale și imaginare din Lumea-de-Nicăieri – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

14. **Artur Silvestri** – ***Memoria ca un concert baroc*** – vol. II. Ofrandă aproape fără grai – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

15. **Artur Silvestri** – ***Memoria ca un concert baroc*** – vol. III. Tablou imaginar de familie – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

16. **Artur Silvestri** – ***Modelul și memoria Mitropolitul An-***

tonie Plămădeală în efigie **-** Editura INTERMUNDUS, Bucuresti, 2005

17. **Artur Silvestri** – ***Secretul rugului aprins*** **-** Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2007

18. **Artur Silvestri** – ***Nu suntem singuri*** – Șapte convorbiri de azi și două de altădată înregistrate de Ilie Purcaru, Elisabeta Iosif, Radu Căjvăneanu, Veronica Balaj, Elvira Irșai, Anca Bărbulescu, Vasile Tomoioaga, Carmen Marinescu, Cristina Stuparu – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2006

19. **Artur Silvestri** – ***Bizanț înainte de Bizanț*** – Mitropolitul Nestor Vornicescu și ideea de *literatură străromână* – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2006

20. **Artur Silvestri** – ***Athanor. Cărți ce puteau să nu fie***, vol. I - Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2007

21. **Artur Silvestri** – ***Athanor. Din «Caietul Bunului Grădinar»***, vol. II- Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2008

22. **Artur Silvestri** – ***Orfeul perpetuu. Trei eseuri despre «istoria apocrifă a literaturilor»***- Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2008

III. ANALIZA IMOBILIARĂ, ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ

1. **Artur Silvestri** – ***Deceniul straniu*** – Orașe variabile, sanctuare și mituri imobiliare – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2003

2. **Artur Silvestri** – ***Eseu despre lumea dezrădăcinată*** – Proprietatea imobiliară prin sensuri și simboluri în România anului 2000 – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2003

3. **Artur Silvestri** – ***Retrocedarea secolului*** – Scandalul *fondului religionar bucovinean* – 2003

4. **Artur Silvestri** – ***Cum să faci o afacere imobiliară de succes?*** – Raportul S.G.A. România – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2004

5. **Artur Silvestri** – ***România în anul 2010*** – O prognoză de piață imobiliară – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2003

6. **Artur Silvestri** – ***Efectul „Thales din Milet"*** – Eseu despre manipulatorii de bani – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2004

7. **Artur Silvestri** – ***Megapolis valah*** – O sută de principii doctrinare – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2004

8. **Artur Silvestri** – ***Apologia hazardului*** – *Mic îndreptar anual de plasamente* și câteva *Scene cu neo-migratori* – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

9. **Artur Silvestri** – ***Șocul pasului decisiv*** – De la o piață imobiliară locală la piața imobiliară globalizată – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

10. **Artur Silvestri** – ***Apogeul derutei*** – Zece eseuri despre Vremea neașezată – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

11. **Artur Silvestri** – ***Exerciții de exorcism social*** – *Hazard dirijat, lichidatorism și vremea Ducăi-Vodă* – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2006

12. **Artur Silvestri** – ***Sfârșitul iluziei. O prognoză imobiliară: România în primul an european*** – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2007

13. **Artur Silvestri** – ***«Loc» și «persoană». Eseuri despre geografia tainică*** – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2008

14. **Artur Silvestri** – ***România imobiliară. Neo-babelism, lux de Dâmbovița, «des-proprietărire»*** – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2008

15. **Artur Silvestri** – ***«Prostologhikon»***. Vremea clownilor: cum se fabrică suprarealitatea de ziar – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2008

16. **Artur Silvestri** – ***Opera non grata. Eseuri despre «geografia jafului», ocupație și «neo-migratori»*** – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2008

IV. OPERE TRADUSE

1. **Artur Silvestri** – ***Apocalypsis cum figuris – Sept nouvelles fantastiques et un epilogue*** – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

2. **Artur Silvestri** – ***Nestor Vornicescu. L'Apôtre de l'Idée Proto-roumaine*** – l.franceză – KOGAION EDITIONS, Bucuresti, 2005

3. **Artur Silvestri** – ***Pentagramma*** – l.română, franceză, engleză, germană, rusă – KOGAION EDITIONS, Bucuresti, 2005

4. **Artur Silvestri** – ***Syllabus*** – l.franceză – KOGAION EDITIONS, Bucuresti, 2005

5. **Artur Silvestri** - ***Pastor Magnus*** – l.română, franceză, engleză, germană, rusă – KOGAION EDITIONS, Bucuresti, 2005

6. **Artur Silvestri** – ***L'archetype des moines scythes – Quatre „heures astrales" dans le Byzance parallele*** (franceză) – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

7. **Artur Silvestri** – ***La faible de la voie solitaire*** – Quelques éléments d'histoire culturelle apocryphe – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

8. **Artur Silvestri** – ***Genius Loci*** – lb. română, franceză, engleză, germană, italiană, spaniolă – KOGAION EDITIONS, Bucuresti, 2006

9. **Artur Silvestri** – ***Perpetuum mobile*** – (proze, franceză) KOGAION EDITIONS, Bucuresti, 2006

10. **Artur Silvestri** – ***Perpetuum mobile*** – (proze, engleză) – KOGAION EDITIONS, Bucuresti, 2006

11. **Artur Silvestri** – ***Der Archetypus der Skytischen Monche*** – 2006 (eseuri de istorie a culturii, germană) – KOGAION EDITIONS, Bucuresti, 2006

12. **Artur Silvestri** – ***Dodekagon. Der Archetypus der Skythischen Monche. Essays zum «parallelen Byzanz»*** – KOGAION EDITIONS, Bucuresti, 2006

13. **Artur Silvestri** – ***PIANO NOBILE*** Recit d Amertume – Editura Kogaion, 2005

DOCUMENTARE INIȚIATE ȘI ÎNGRIJITE DE ARTUR SILVESTRI

1. **Paul Lahovary** – ultimul bizantin – Documentar de Artur Silvestri – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

2. **Opera încoronată** – Zoe Dumitrescu Bușulenga – Florilegiu de Artur Silvestri – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

3. Cuvinte pentru urmași vol.I *Modele* și *exemple* pentru Omul Român, Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2005

4. Cuvinte pentru urmași – vol II *Modele* și *exemple* pentru Omul Român – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2007

5. Mărturisirea de credință literară – vol. I Scrisul ca religie la români, în preajma Anului 2000 – Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2006

6. Mărturisirea de credință literară. vol II.Scrisul ca religie la Români în preajma Anului 2000 - Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2008

7. «*Danie, loc și bună-voire*» – *Cuvinte de folos și gânduri* la un dar de preț din ziua de azi adunate și rânduite de Artur Silvestri – Editura INTERMUNDUS, Bucuresti, 2006

8. Întoarcerea scriitorului – Treizeci de eseuri despre literatura Marianei Brăescu – Editura INTERMUNDUS, Bucuresti, 2006

9. Al cincilea patriarh. Prea Fericitul Teoctist în câteva *gânduri*, evocări și documente – Editura INTERMUNDUS, Bucuresti, 2007

APARIȚII EDITORIALE POSTUME

1. **Artur Silvestri** – ***FRUMUSEȚEA LUMII CUNOSCUTE. Zile de neuitat,*** ediție îngrijită de Mariana Brăescu Silvestri, cu ilustrație de Vasile Cercel, Editura CARPATHIA, Bucuresti, 2009

2. **Artur Silvestri** – ***APOCALYPSIS CUM FIGURIS, șapte nuvele fantastice și un epilog***, Ediția a III-a, revăzută și îngrijită de Mariana Brăescu Silvestri, Editura CARPATHIA PRESS, Bucuresti, 2009

3. **In memoriam ARTUR SILVESTRI** – ***Mărturii tulburătoare*** - volum colectiv inițiat și îngrijit de scriitoarea Mariana Brăescu Silvestri, Editura CARPATHIA PRESS, 2009

4. **ARTUR SILVESTRI** – ***Vocația căii singuratice***, de Cleopatra Lorințiu, Editura CARPATHIA PRESS, 2009

Artur Silvestri

(București, 19 martie 1953 –
Viena, 30 noiembrie 2008)

- Scriitor, istoric al civilizațiilor, promotor cultural, personalitate cu activități enciclopedice
- Studii filologice Universitatea București
- Specializări în arheologie în Italia și istoria culturii la Sorbona, Franța
- Doctor în literatură medievală la *Trinity Bible Research Center* - University of Madras, India
- Doctor h.c, la *Institut d'Estudis medievals de Catalunya* – Barcelona
- Din iulie 2004 *Docteur en sciences appliquées* la Universite Francophone Internationale Bruxelles și *professeur-visiteur*, în materia *Gestiune imobiliară și expertiză patrimonială*, pentru U.E. și Africa
- I s-a atribuit *La Croix de Saint Antoine du Desert*, marea distincție a Bisericii Copto-Ortodoxe din Alexandria (Egipt)
- A fost ales *academico* la Centro Culturale Copto-Ortodosso din Veneția, Italia
- *Doctor of Dinity* la *St. Ephrem's Institute* din Puerto Rico
- Cronicar literar la revistele Luceafărul (1975-

1989), Actualites Roumaines (1981-1984), Romanian News (1981-1984), are contacte strânse cu mari scriitori și artiști români din toată lumea, fiind în corespondență cu Mircea Eliade, G.Uscătescu, Nicolae Baciu, Paul Lahovary, Luki Galaction, Leon Negruzzi, Ioan. I. Mirea, Ștefan Baciu și alții.

- Inițiază proiectul *noii geografii literare* la revista Luceafărul, în vederea stimulării creației locale și regionale, respingând centralizarea culturală
- Creator de instituții și de organizații profesionale, a fost Președintele Uniunii Patronale Imobiliare din România
- Președinte și membru fondator al Asociației Române pentru Patrimoniu
- Fondator al Asociației Scriitorilor Creștini din România (2005)
- Președinte de onoare al Ligii Scriitorilor din România
- Activitate culturală impresionantă timp de peste trei decenii.
- Autorul a sute de cercetări de istorie literară română apărute în engleză, franceză, rusă, spaniolă și chineză.
- Autor a peste 200 studii pe teme de istorie literară română, peste 50 de cărți și 2500 de articole pe teme culturale
- Inițiator, alături de Mitropolitul Nestor Vornicescu, al dezbaterii privind epoca literară protoromână
- Studii originale și ediții legate de *epoca străromână,* cu concluzii însușite ulterior de numeroși alți comentatori
- Descoperitor al operei latine a scriitorului pro-

toromân Martin de Bacara (sec. VI d.h) și al autorului bizantin Ioancu (sec XIV), despot al Dobrogei

- Creatorul unui vast program cultural on-line, care însumează peste 100 pagini web (dintre care 25 de publicații periodice cotidiene, săptămânale și lunare și 5 reviste literare în limbi străine)
- Autorul unor cărți de mare prestigiu cultural: *Modelul Omului Mare, Radiografia spiritului creol, Memoria ca un concert baroc* (vol. I-III), *Vremea seniorilor, Athanor* (vol I-II), *Semne și peceți, Arhetipul Călugărilor Sciți* (limba română, franceză, engleză, germană)
- Cărți de proză (*Apocalypsis cum figuris, Perpetuum mobile*), de eseistică în teme diverse, numeroase contribuții de filosofie socială
- Serii și colecții editoriale create și îngrijite de Artur Silvestri (*Mărturisiri de credință literară* vol I-II, *Cuvinte pentru urmași* vol I-II), ilustrează o operă polimorfă și inspirată
- Specializat, în ultimul deceniu, în analiză economică
- Considerat, după 1990, fondatorul activităților de consultanță imobiliară din România și un expert în analiza și prognoza de piață aplicată acestui domeniu
- A coordonat, în 1997, alcătuirea standardelor ocupaționale pentru profesiunile de agent, consultant și evaluator imobiliar în cadrul programului european CSOE, pentru standardizare
- Susținută și ingenioasă activitate în presa imobiliară, fiind, de asemenea, unul dintre inițiatorii ei reputați
- A creat *Monitor imobiliar* (febr. 2007), singurul buletin cotidian on-line, în domeniu, din România.

● A elaborat, începând din 1991, un număr impresionant de analize și sinteze privitoare la domeniul imobiliar, fiind, la începutul acestui secol, cel mai prestigios autor de cărți cu tematică imobiliară: *Retrocedarea secolului, Scandalul Fondului religionar bucovinean* (2003), *Deceniul straniu. Orașe variabile, sanctuare, mituri imobiliare* (2003), *România în anul 2010. O prognoză de piață imobiliară* (2003), *Efectul Thales din Milet. Eseu despre manipulatorii de bani* (2004), *Megapolis valah. O sută de principii doctrinare* (2004), *Apologia hazardului* (2005), *Apogeul derutei* (2005), *Exerciții de exorcism social* (2006), *Sfârșitul iluziei. O prognoză imobiliară: România în primul an european* (2007), *România imobiliară. Neo-babelism, lux de Dâmbovița, desproprietărire* (2008), *„Loc" și „Persoană". Eseuri despre geografia tainică* (2008) sunt cărți despre care s-a spus că „dacă piața imobiliară nu ar fi existat, atunci ar fi trebuit inventată din cauza lor".

● **Artur Silvestri** a fost, prin toată acitivitatea sa, un mare promotor de proiecte culturale și sociale, puternic impregnate de un caracter spiritualist și atașat tradiției. Ultimul său proiect literar cuprindea resuscitarea celebrelor publicații culturale *Columna lui Traian* (fondator Bogdan Petriceicu Hașdeu), *Arhiva Românească* (fondator Mihail Kogălniceanu), *L'Etoile du Danube* (fondator Mihail Kogălniceanu) și *Sinteze*. A relansat în format electronic publicațiile *Semănătorul* și *Neamul românesc*.

● A fondat și activat editurile: Carpathia Press, Intermundus și Kogaion.

CUPRINS

O lecție post-mortem de *Mariana Brăescu*.....7
O carte a faptelor de *Teodora Mîndru*.....9

Cap. I ASOCIAȚIA ROMÂNĂ PENTRU PATRIMONIU.....11

Cap. II PREMIILE PATRIMONIULUI ROMÂNESC…….....25

Cap. III CĂRȚI ÎN DAR…….....177

Cap. IV ASOCIAȚIA Biblioteci pentru sate 221

Cap. V SPRIJIN PENTRU DONAȚII.....301

Imagini de la decernarea premiilor ARP.....321

În loc de încheiere …….....337

ARTUR SILVESTRI- Opera tipărită.....338
ARTUR SILVESTRI- Schiță biografică.....345

Adrese publicații ARP online.....350

ARP
Asociația Română pentru Patrimoniu
Publicațiile înființate de
ARTUR SILVESTRI
se pot citi la următoarele adrese:

• **ARTUR SILVESTRI -** site - **www.artur-silvestri.com**
• **ANALIZE ȘI FAPTE – www.analize-si-fapte.com**
revistă de actualități – semnalează principalele articole din celelalte reviste, știri, evenimente
• **LUCEAFARUL ROMÂNESC – www.luceafarulromanesc.com**
revistă de literatură: proză, poezie, cronici
• **NEAMUL ROMÂNESC – www.neamul-romanesc.com**
revistă de opinie și dezbateri: dosarele istoriei contemporane
• **ECOUL – www.revista-ecoul.com**
revistă de creație: actualitate, proză, poezie
• **EPOCA – www.revista-epoca.com**
revistă de știri și opinii alternative despre actualitate
• **MONITOR CULTURAL – www.monitor-cultural.com**
revistă de opinii, critici, articole inedite, dezbateri literare
• **TÂNĂRUL SCRIITOR – www.tanarulscriitor.com**
revistă de literatură pentru tinerii scriitori: proză, poezie
• **O CARTE PE ZI – www.o-carte-pe-zi.com**
cronici, recenzii, comentarii la cărți
• **CĂRTICICA ROMÂNEASCĂ PENTRU COPII:**
www.carticicaromaneascadecopii.com
• **SEMĂNĂTORUL - EDITURA ON LINE - www.editura-online.ro**
• **SEMĂNĂTORUL - www.semanatorul.ro**

BIBLIOTECILE ARP – ON LINE
• **Biblioteca on-line – CĂRȚILE LUI ARTUR SILVESTRI**
www.cartileluiartursilvestri.com
• **Biblioteca on-line** – cărți editate de ARP
www.biblioteca-online.ro
• **Biblioteca gratuită on-line** – cărți primite de la autori –
www.bibliotecagratuitaonline.com

Adresă poștală:
Asociația Română pentru Patrimoniu,
str. Cântărețul Macarie nr.6, sect.1, București, cod poștal 010648, București
Adrese de corespondență:
• **mariana.braescu.silvestri@gmail.com**, materiale pentru publicare, referitoare la Artur Silvestri
• **publicatiile.arp@gmail.com,** alte materiale pentru publicare, în revistele ARP

La prețul de vânzare se adaugă 2% reprezentând
valoarea timbrului literar ce se virează conform legii

Comenzi și donații
Persoană de contact Maria ANGHEL
telefon 021.317.01.10
telefon/fax: 021.317.01.14
mobil: 0744.380.643
e-mail: anghel.maria@gmail.com
Asociația Română pentru Patrimoniu,
Adresa: Strada Cântărețul Macarie nr.6, sector 1,
București, cod poștal 010648, București

Coperta: Mugur KREISS
DTP: Corina Rezai

apărut 2009
BUCUREȘTI-ROMÂNIA

Lucrare executată la C.N.I. „CORESI“ S.A.